

مجلة
الصراط المستقيم

ریکای راسٹ

گوفاریکی زانستی شهربی و روشنبری، و درزی یه
دهسته یه ک له ما موسایانی ئائی ده ده کات

خاوهن ئیمتیاز و سه رنوسر
م/ عبداللطیف احمد مصطفی

مالپه‌ری به هه‌شت

ba8.org

مالپه‌ریکی ئیسلامی زانستی په رومردیی یه و له پینناو بلاوکردنەوەی
ئەو ئیسلامەییه که سەله‌فی صالح - پیغەمبەری خوا (صلی الله علیه
و سلم) و ھاوه‌لانی (رضی الله عنهم) له سەری بون - وە سەر بە ھیچ
گروپ و لایه‌نیکی حیزبی نیه.

خطبة العاجة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إن الحمد لله ، نحمده ، ونستعينه ، ونستغفره ، ونعود بالله من شرور أنفسنا ، ومن سيئات أعمالنا ، من يهد الله فلا مضل له ، ومن يضل فلا هادي له .
وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له .
وأشهد أن محمداً عبده ورسوله .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تُؤْمِنُنَّ إِلَّا وَأَشْهَدُ مُسْلِمُونَ﴾.

(آل عمران: ١٠٢)

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُفُسٍّ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

(النساء: ١)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ ۝ يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾.

(الأحزاب: ٧٠/٧١)

أما بعد :

فإن خير الحديث كتاب الله ، وأحسن الهدي هدي محمد ﷺ ، وشر الأمور محدثاتها ، وكل محدثة بدعة ، وكل بدعة ضلاله ، وكل ضلاله في النار .

سەروتار

فەرمان کردن بەچاکە

و

ریگى كردن له خراپە

كەنگە: سەرسەنگە: م/ عبداللطیف احمد مصطفی

ئیمام و خە طیبی مزگەوتى گەورەی چوارقۇرنە

لەبىللاو كەنگەلەنەر

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

عەمۇن ئەمەنەرلەپ بۇن بۇن مەلەكەل يېنىڭىز

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين .

ئەركىك ھېيە كە خواي پەروەردگار لە سەر مۇسلمانانى واجب كردوووه، وە كتابەكەي بۆ دابەزاندوووه، وە پىغەمبەرانى پىز ناردوووه، بەلام لهناو ئىيمەدا مىدوووه، ئەو واجبەش بىتىيە لە ئەركى فەرمانىكىن بە چاکە و پىگرى كىرنى لە خراپە، ئىمامى نەوهۇ (رەحمەتى خواي گەورە لى بىت) دەفەرمۇوى: (ئەو واجبە پىرۇزە زور دەمەتكە مىدوووه خەلکى پىزى هەلناسىن و ئەو ئەركەيان بە جىز نەگەياندوووه)، جا كە ئىمامى نەوهۇ لە سەرەدەمى خۆيدا و بلىت، ئەي ئىيمە ئەمۇق دەبى بلىتىن چى لە كاتى بلاۋبۇونە وهى ئەو هەموو خراپە و تاوان و بىز شەرعىيە، لە كاتى مىدىنى ئەو هەموو فەرمان و سوننەت و چاکەيە تەماشا دەكەين نابىينىن كەسانىك كۆمەلەننەكەن كەسانىك كۆمەلەننەكەن و پىگرى كەن و پىگرى لە خراپە بىكەن، گەورەتىرين فەرمانىش كە پىغەمبەران ئەمەريان پىكىردوووه تەوحىدو تەنها خواپەرسىتى بۇوه، وە خراپەتىرين مونكە رو خراپەش كەنەھىيان لىكىردوووه شەرىك بۆ خوا دانان بۇوه، خواي گەورە باسى پىغەمبەرى خۆمان دەكات ﴿يَأُمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [الأعراف: ۱۵۷].

واتە: پىغەمبەرى خوا ﴿فَهُرَمَانِيَانِ پَىز دەكَات بَهْ چاکَهُو رِيْكَريَانِ لَى دەكَات لَهْ خراپَهُ﴾.

خواي گەورە محمدى نارد ﴿فَهُرَمَانِيَانِ چاکَهُ بَهْ خَلَكَ دَهْكَات، وَهَشْتَى خَرَابَ لَهْ خَلَكَ مَهْنَعْ دَهْكَات، هِيج شَتِيكَ نَيَيَهْ چاکَ بَيَتْ وَ لَهْ نَيْسَلَامَدا لِيَمَانَ قَهَدَغَهْ كَرَابِيَتْ، وَهِيج شَتِيكَ نَيَيَهْ پَاكَ بَىْ وَ لِيَمَانَ مَهْنَعْ كَرَابَىْ، ئَهْوَهِيَ كَهْ لَيَتْ مَهْنَعْ كَراوَهْ قَهَدَغَهْ كَراوَهْ حَرَامَ كَراوَهْ خراپَهْ وَ پِيسَهْ وَ زَهَرَهْ رَمَهْنَدَهْ بَوْ خَوْتَ وَ بَوْ كَوْمَهْ لَگَاوْ خِيزَانَهَ كَهْت بَوْيَهْ خواي گەورە حَرَامِيَ كَرَدوووه، پەروەردگارمان لە كىتابە پىرۇزە كەيدا واجبى كردوووه و پىتىمان دەفەرمۇوى (ولْتُكُنْ مُنْكُمْ أُمَّهُ) ئەي مۇسلمانان با لهناو ئىيۇدَا ئومەتىكە بىت كەسانىكەن كە (يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ): باكەسانىكەن لەناو ئىيۇدَا كە خەلکى بانگ بىكەن بانگ بىكەن بۆ سوننەتى پىغەمبەرى خوا ﴿وَهُوَ اَكْثَرُ دَهْفَرَمَوْيَ لَهْ فَسِيرَهْ كَهْ يَدَا، وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ: وَهُوَ مَرْبَهْ چاکَهُ بَكَن، وَيَنْهَاوُنَ عَنِ الْمُنْكَرِ: وَهُوَ هَيْشَ لَهْ خراپَهْ بَكَن، وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: وَهُوَ كَوْمَهْ لَهْ كَهْ سَهِيَ كَبَهْ وَاجبَهُ هَلْدَهَسْتَنَ، واجبَى دَهْعَوَهُو بانگەوازى خەلک بۆ خىرۇ بۆ سوننەت، وە واجبى ئەمر بە چاکە و نەھى لە خراپە، أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: خواي گەورە دەفەرمۇوى ئەوانە سەرفازو سەرکە وتۈون، ئەو كۆمەلە مفلح و سەرکە وتۈون لاي خواي پەروەردگار كە هەلْدَهَسْتَن بە و ئەركە گىنگە كە بەختە وەرى كۆمەلگا بەھەلسانە بەو ئەركە، هەر كۆمەلگا يەك كە فەرمان بە چاکە و نەھى لە خراپەي تىدا نەبىت خراپەكارى تىدا بلاۋدە بىتەوە بەدرەوشتى تىدا بلاۋدە بىتەوە چاکەي تىدا نامىنېت وەلە ئاخىدا بەھىلاك

ده‌چیت، و بیکومان ئو کومهله سه‌رفرازه‌ش که به وئرکه هله‌دستی ناره‌حه‌تی دیت‌هه‌ری، که سیک که ئه‌مرق‌له رېڭگاری بلاوبونه‌وهی دیاردەی شیرک و بیدعه و خورافه‌ت، له پۇچگاری بلاوبونه‌وهی دیاردەی نیفاق و فیسق و فجورو بەدره‌وشتی ئه‌مر بەچاکه بکات و خەلکی بۆ خىر بانگ بکات بیکومان خەلک لىنى پازى نابیت، بیکومان چاک باسى ناکریت، ناوا ناتوره‌ی لىنده‌دریت دژایه‌تی ده‌کریت، بەلام پیویسته صەبر بگریت، هەروه‌کو چۆن لقمان (علیه السلام) کاتى کەئه‌مر بەکوره‌کەی خۆی دەکات، خواى پەروه‌ردگار ئه‌مرى بە لقمان کرد: (وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ) (القمان: ۱۲).

خواى گەوره حىكمەتى بەلقمان بەخشى بۆ ئه‌وهی سوپاسى خوا بکات، لقمانىش ھەستا بۆ سوپاس كردنى خوا، يەکەم كەس كە دەستى پېكىد ئامۇزگارى كوره‌کەی بۇو، كومەلیک ئامۇزگارى دەکات لەناوياندا دەفرمۇوى: (يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) (القمان: ۱۷). ئەفرمۇوى ئەی رۇلەکەم ئەی كوره‌کەم أَقِمِ الصَّلَاةَ، نويىز بکە، كام باوكانەن ئه‌مرق کە ئەمر بە مندالە‌کانيان دەکەن بەنويىز كردن، كەنويىز بەيانى لەگەل خۆيان خەبەريان دەكەن وەنويىز بکەن، كىن ئەوانە؟ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ/ ئەی رۇلەکەم نويىز بکە، وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ / وەبنويىزش ئىسلامەتى تەواو نابیت ديندارىتى تەواو نابیت، بەھەشتىت بەدەست نايەت وله‌جهەننەم پۈزگارت نابیت، ئەركىكى ترىش واجبه لەسەرت دواى نويىز، وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ / كەئه‌ویش بريتىه لە ئەمر بەچاکه كردن، وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ / وەنەھى لەخراپە بکە ئەی رۇلەکەم، وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ / بەلام سەبرىش بگەرە كەن نويىز كردى كەصەبر بگریت، وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ / چونكە دەيزانى ئەگەر كوره‌کەی ھەلسىت بە نويىز كردن و لەگەل نويىز كردنە كەيشيدا ئەمر بەچاکه بکاو نەھى لەخراپە بکا، دەيزانى كوره‌کەی تۇوشى ناره‌حه‌تى دیت، دەيزانى دژایه‌تى دەکریت، دەيزانى تۇوشى موصىبەت دیت بۆيە فەرمۇوى وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ / بەلام صەبرىش بگەرە لەسەر ئەوهى كەتۇوشىت دیت، وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ / صەبرىش بگەرە لەسەر ئەھە مصىبەتەی كەلەپىگايى بانگەوازى و فەرمانكىردن بەچاکه و نەھى لەخراپە دیت‌پېت، إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ / ئەوه سىفەتى ئىنسانى بەرزە، ئەوه ئىشى چاک و بەرزە كەخواى پەروه‌ردگار پىي خوشە فەرمانى پېكىدووھ پىمان، سەيرى ئەو باوکە بکەن، سەيرى لقمان بکەن فەرمان بەكوره‌کەی دەکات ئەمر بەچاکه بکاو نەھى لەخراپە بکات، ئەگەر ناره‌حه‌تىشى تۇوش بېت دەلىٌ صەبر بگەرە گۈئ مەدەرى، بەلام ھەندىك لەباوكان ناھىلىت كوره‌کەی بچىتە مزگەوت دەلىٌ رۇلە تۇوشى بەلاو موصىبەتىك دەبىت نەچىت، ناھىلىٌ رىشى بھەيلەتەو لەپىناوى خوا دەلىٌ ئەوه نەكەي دوايسى باتۇوشى موصىبەتىك نەبىت، لەگەل ئىنسانى چاک نەگەپىيت باتۇوشى موصىبەتىك نەبىت، وادەزانى موصىبەت ئەوه يە كەلاشەي تۇوشى ناره‌حه‌تى بېت،

به لام ئەگەر کورەکەی له دیندا توشی موصیبەت بىت، کورەکەی دینى نەمىنى وئەخلاقى نەمىنى بەلايەوه موصیبەت نىيە، له كاتىكىشدا پىغەمبەرى خوا دەيفەرمۇو: (ولا تجعل مصيبتنا في ديننا)^(۱).

ئەى خوايە كە موصىبەت تووشىش كردىن موصىبەت لە دىنمان توش نەكەيت، موصىبەتى دونيا ئاسانه براكەم، بامالىت ھەموسى بسوتى، بامنالىت ھەموسى بمرىت، با بۆخۇشت لهناؤ بچىت به لام ئىمانت سەلامەت بىت، نەك ھەر ئىمانت سەلامەت بىت به هەشتت دەبى، به لام با سەر ھەر سەلامەت بىت كە ئىمانت تىدا نەما ئاگر شوينىتى خوا پەنامان بدا، كەواتە ئاوا ئامۇزگارى مندالەكەت بکە كە دەست بە دىن ئىسلامەوه بگرى، دەست بە قورئان وسوننەتهوه بگرى، فەرمان بە چاكە بکاو نەھى لە خراپە بكا، مەترسە لىيى بىدەرە دەست خواي پەورەردگار با تەوه كولت لە سەرخوا بى، فيرى بکە ئارام بگرى لە سەر ناپەھەتى، پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) چۈن فەرمانىيان كردووه بە چاكە و نەھيان كردووه لە خراپە، ئەھەموو ناپەھەتى يان ھاتوتە رى، ئاراميان گرتۇوه لە سەر، چونكە كەسىك كە به هەشتى بوي پىيوىستە ئارام بگرى، بۇيە خواي گەورە دەفەرمۇو:

﴿ وَالْعَصْرِ ۚ إِنَّ الْإِنْسَنَ لَفِي حُسْرٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّابِرِ ۚ ۲﴾
(العصر: ۱ - ۳).

خواي گەورە سويند دەخوات كە خەلکى ھەموسى لە زەرەرمەندىدai، ئىلا ئەوانە نەبى كە ئىمانيان ھەيە و كە دەۋەيان چاكە، وەسى يەم شتىش فەرمان بە چاكە دەكەن ئامۇزگارى يەكتىر بە چاكە دەكەن، وەچوارەم شتىش ئامۇزگارى بە ئارامگىرن دەكەن، چونكە ھەركەسى فەرمان بە چاكە بکات توشى ناپەھەتى دەبىت، ئىلا (أَن يشاء اللَّهُ بِلَامٍ پىيوىستە ئارام بگرى چونكە ئەو كەسەي كە فەرمانىش بە چاكە نەكەت ھەر توشى ناپەھەتى دىت، به لام لەوانە ھەنارەتىيە كە ئەو خراپىت بىت لە دىنەكەي بىت، ناپەھەتى تو تەنها لە دونيا بۇ خواي گەورەش لە سەرت لا دەدات و ئاخىرت خىر دەكەت، فەرمان بە چاكە و پىگە گرتۇن لە خراپە واجبىكە خوا لە سەرى داناوين، ئەو كەسانەي كەپى ھەلسن أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ / ئەوانە لەو كەسانەن كە سەرفرازو سەركەوتۇن بە دەقى ئايەتى خواي پەرۇھەرەرگار وەك باسمان كرد، وەئو كەسانەشن كە خواي رەحمىيان پىدەكەت، خواي گەورە دەفەرمۇيىت:

(وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمَنَاتُ بَعْضُهُمْ أُولَيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَانَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيِّرَ حَمْهُمُ اللَّهُ (التوبه: ۷۱). ئەفەرمۇيى: ئىمандاران بە پىاوا و بېزىنەوه، ئىمандارى ثىن و پىاوا ئەوانە دۆست و خوشەويىست و كەسى يەكتىن، پە يوەندى ئىمانتى لهناؤ خەلکدا بە هىزىزلىن پە يوەندىيە، با

(۱) رواه الترمذى، وحسن البayan فى: صحيح الجامع الصغير: (۱۲۶۸)

له‌عه‌شیره‌تکه‌ی توش نه‌بیت باخزمیشت نه‌بیت، مادام نیمانداره و‌کو توئه‌وه براته (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) خواه‌گه‌وره ده‌فه‌رموی نه و نیمانداره پیاو و‌زنانه یه‌که م سیفه‌تیان یاًمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ / که‌فرمان به‌چاکه ده‌کهن، دووه‌میان وینهونَ عَنِ الْمُنْكَرِ / پیگری له‌خرابه ده‌کهن، نه و‌جا سییه‌م فه‌رموی ویقیمونَ الصَّلَاةَ و‌نویزیش ده‌کهن، چواره‌م شتیش ویؤتونَ الزَّكَاةَ / زه‌کاتیش ده‌دهن، پینجه‌میش ویطیعونَ اللَّهَ وَرَسُولُهُ / گویپایه‌لی خواه‌پیغه‌مبه‌ر ده‌کهن، و‌اته ده‌ست به‌قورئان و‌به‌سوننه‌ته‌وه ده‌گرن، اولیکَ سَيِّرْ حَمْهُمُ اللَّهُ / نه وانه‌ن خواه‌په‌حمیان پیده‌کات، ده‌ته‌وی خواه‌په‌حتمت پیبکات برای من، ده‌ته‌وی ره‌حمه‌تی خواه‌گه‌وره تتووش بی و‌به‌هشت به‌نسیب بیت و‌له‌جه‌هنه‌م پزگارت بیت، ده‌ته‌وی ژیانت خوش بیت له‌دونیا ره‌حمه‌تی خوات به‌رکه‌وی و‌له‌ره‌حمه‌تی خوادا بژیست، نه‌وا هه‌سته به‌و پینچ نیشه‌ی که خوا باسیکرد که سیفه‌تی نیماندارانی پیاو و‌زنه یه‌که م سیفه‌تیان فه‌فرمان به‌چاکه و دووه‌میان پیگرتن له‌خرابه وسییه‌میان نویژو و‌چواره‌میان زه‌کات، بیربکه‌ره‌وه موسلمان فه‌فرمان به‌چاکه و پیگرتن له‌خرابه پیش نویژ کردن باسی کردوون خواه‌گه‌وره، بی‌نه‌وه‌ی وانه‌زانی نیسلامه‌تی به‌س نویژه‌وه به‌س، نویژیک که له‌خرابه ناتگه‌پینیته‌وه، نویژیک که‌هانت نه‌دا بی‌چاکه‌کردن، نه خیر نویژ په‌یوه‌ندی به‌خوت و‌خواه‌یه، به‌لام فه‌فرمان به‌چاکه و پیگرتن له‌خرابه په‌یوه‌ندی به‌خوت و‌خیزانت و‌کومه‌لگاکه‌ت و‌لاته‌که‌وه‌یه، سیفه‌تی نیماندار نه‌وه‌یه پیش نه‌وه‌ی که‌باسی نویژ بکریت بی‌پیش نه‌وه‌ی که سیفه‌تی نویژ کردن و‌زه‌کاتدانیان باس کا خواه‌گه‌وره، دووه سیفه‌تی تری باس کرد که فه‌فرمان به‌چاکه ده‌کهن و پیگه له‌خرابه ده‌گرن، نه‌وه سیفه‌تی ئینسانی نیمانداره، به‌لام نه‌ی سیفه‌تی ئینسانی دووه‌پوو چی یه؟

خواه‌گه‌وره له‌برامبه‌ریشدا باسی ئینسانی دووه‌پوو ده‌کات! ده‌فه‌رمویت: (الْمَنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ) (التوبه: ۶۷). دووه‌کان به‌ژن و‌به پیاویانه‌وه که‌زورن له‌سه‌ردنه‌می نیم‌هدا خوا زوریان نه‌کات، مونافیقه‌کان که دووه‌پوون پووی سه‌ره‌وه‌ی موسلمانه‌وه له‌دلیشدا بی‌نیمانه، نه و مونافیقاته خواه‌گه‌وره ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: (يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ) / بیربکه‌ره‌وه فه‌فرمان ده‌کهن به‌لام به‌چاکه‌نا به‌لکو فه‌فرمان به‌خرابه ده‌کهن، فه‌فرمان ناکه‌ن به‌خه‌لکی بیین بی‌مالی خواه نویژ بکه‌ن، فه‌فرمانی پیده‌کات بچیت بی‌سینه‌ما و بقمه‌لهاکان، وینهونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ / پیگه ده‌گرن خه‌لک بیتے مزگه‌وت، پیگه ده‌گری خه‌لک ده‌رز بخوینی ده‌رزی قورئان، پیگه ده‌گری ئافره‌تیک حیجابی هه‌بی و‌خوی پوشته بکات، نه‌وه مامۆستایه‌ش که له‌قوتابخانه پیگری له‌قوتابیه‌کان ده‌کات له و دووه‌پووانه‌یه خوا بمانپاریزیت، مه‌منوعه نابیت ئافره‌ت حیجابی هه‌بیت به‌چ قانونیک و‌به‌چی ده‌ستوریک، کام بپگه‌ی ده‌ستوره که‌نه‌وه‌ی مه‌نع کردووه ئافره‌ت خوی دانه‌پوشیت، یا کام بپگه‌یه که‌مه‌نعی کردووه که‌قوتابیانمان جگه‌رگوش‌هه‌کانمان نویژ نه‌که‌ن و مه‌جالی نویژ نه‌کردنیان نه‌بیت، نه‌وه سیفه‌تی دووه‌پووه خوت به‌فه‌یله‌سوف و پوشنبیر مه‌زانه نه‌ی مامۆستا کاتی که مه‌نعی نه‌وه هه‌موو قوتاییه ده‌که‌ی که‌نویژ بکه‌ن، بی‌ویه نه‌وه هه‌موو پرسیاره‌ی دیتے لامان، مامۆستا

له قوتا بخانه مه جالی نویزکردنمان نییه چی بکهین له گهله نیوه‌ریجه معی بکهین؟، چی بکهین ئه‌گهه رهاتینه و مه غریب بیکهین به تایبیه‌تی له زستاناندا که ریز کورته، بوله ولاطیکی موسلماندا ماموستایه‌کی به ناو موسلمان ریگا نه‌دا قوتا بخان نویز بکهنه، ئه‌گهه دوو دهقه له وانه‌کهی تاخیر بیو نایه‌لی بیته ثوره‌وه، دهله لکه کوی بیو وهلا نویزتم ده‌کرد ده‌بچو ده‌ره‌وه بیوت نییه بیته ثوره‌وه، بزانه سیفه‌تی دوو رووت هه‌یه خوا بمانپاریزی، وریابه خوت پیشکنه و به خوتا بچوره‌وه، وامه‌زانه تو ریزت هه‌یه لای خوا په روه‌ردگار که سیکی دوو رووت خوا بمانپاریزیت که ئه‌وه سیفه‌تت بیت، (**الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ**). / کامه‌ی خراپه‌یه فه‌رمان به‌وه ده‌کهنه، ده‌توانیت بیانباته ده‌ره‌وه بچن سه‌عاتیک کچ وکور تیکه‌ل بکهنه وهلا و هرزش و ده‌رزی و هرزمان هه‌یه، به‌لام دوو دهقه ریگا نادریت نویزه‌کهی بکات بول خوا گه‌وره، (يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَا عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبَضُونَ أَيْدِيهِمْ)، / وه‌ده‌ستیشی گرتوته‌وه مونافق، مونافق مال نابه‌خشیت له پیناوی خوا وئه‌و عاده‌ته‌ی نییه، ویقبضون آیدیهم بچی؟ نسوا الله فنسیهم، / چونکه خوا گه‌وره‌یان له بیرچوته‌وه، دوو روو خوا گه‌وره‌ی له بیر نییه که خوا کییه؟ که گه‌وره‌ی خوا چنده، له بیری نییه که سبه‌ی فری ده‌دریتنه ناو چالیکه‌وه له قه‌بره‌که‌یدا ئه‌وجا په‌شیمان ده‌بیت‌وه، (نسوا الله فنسیهم إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (التوبه: ۶۷) خوا گه‌وره ده‌فرمومویت، دوو رووه‌کان فاسقن، ئه‌وانه خراپه‌کارن و به‌دره‌وشتن خوا بمانپاریزیت، کوشه‌هه ئه‌وه کوشه‌ی کوا توزیک له‌تونا ومه‌سئولیت‌ت هه‌یه ووریابه به‌ر هه‌ره‌شی خوا نه‌که‌ویت، هه‌ولبده فه‌رمان به‌چاکه بکهی، هه‌ولده ریگه له‌خراپه بگری، چونکه به‌خته‌وه‌ری ئه‌وه کومه‌لگایه‌مان له‌وه‌دایه که فه‌رمان به‌چاکه بکهین و‌ریگه له‌خراپه بگرین، پاش ئه‌وه‌ی که خوا په‌روه‌ردگار باسی سیفه‌تی ئیمانداران و سیفه‌تی دوو رووانی کرد، ئه‌وجا حالی هه‌ردوو لایشیان باس ده‌کات: (**وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ**) خوا گه‌وره ده‌فرموموی: خوا گه‌وره خوت به‌لینی به‌دوو رووه‌کانی ژن و پیاو و کافره‌کانیش داوه به‌لینی چی؟ نار جهَنَّم / به‌لینی ئاگری دوزه‌خی پیداوون، یه‌که سیفه‌تی دوو روو چی یه وتمان، فه‌رمان به‌خراپه ده‌کاوه‌نه‌هیش له‌چاکه ده‌کا، ئه‌وه سیفه‌تی یه‌که‌میانه، سیفه‌تی دووه‌میشیان ویقبضون آیدیهم، / ناچی دیناریک له‌پیناوی خوا ببه‌خشیت، ویقبضون آیدیهم، / ووریابه پرسیار له خوت بکه و موراجه‌عه‌ی خوت بکه و بزانه ئه‌وه سیفه‌تانه له‌تودا هه‌یه، که‌تیتدا هه‌یه به‌پهله فریای خوت بکه و، خوا گه‌وره ده‌فرموموی به‌لینی به‌دوو رووه‌کان و به‌کافره‌کان داوه به‌ئاگری دوزه‌خ، خالدین فیها، / به‌برده‌وامی تییدا ده‌میتنه‌وه، هی حسبهم، / ئه‌وه ئاگره‌یان به‌سه، ئه‌وه ئاگره‌ی به‌سه، له‌دونیا چی ده‌کات بابیکات دوو روو، ده‌توانی فیل بکات، به‌لام که‌چووه ناو ئاگره‌یان به‌سه، ئه‌وه ئاگره‌ی به‌سه، له‌دونیا چی ده‌کات بابیکات دوو روو، ده‌توانی فیل بکات، به‌لام که‌چووه ناو ئاگره‌وه، خوا گه‌وره ده‌فرموموی: هی حسبهم، / ئه‌وه ئاگره‌یان به‌سه خوابمانپاریزی له‌وه ئاگره، ئاگریک که‌ئاگری دونیا به‌شیک بیت له‌حه‌فتا به‌شی ئاگری دوزه‌خ، ئاگری دونیا به‌ست نییه ئه‌ی موسلمان، ئه‌گهه به‌ئاگری دونیا بسوتی، بیربکه‌ره‌وه، ئه‌وه که‌سانه‌ی که‌ده‌سوتین له‌دونیا به‌ئاگری دونیا حالیان چییه؟ ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه بول ئه‌وه‌ی

عه‌زابی پی‌بخوا، یان له حالیکی خوشدایه و جاری ماویتی، ده‌لی ئه‌وه‌نده هیچ نیبه پی‌موته‌ئه‌سیر نام، ئاگری دونیا به‌ست بیت، ئه‌ی ده‌بی ئاگریک حه‌فتا قات به‌تین بیت ده‌بی چون بیت خوا بمانپاریزیت؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: هي حسیبهم و لعنهم اللہ، / وه خواش له‌عن‌ه‌تی له و دوورپوانه کردوده، و لعنهم اللہ، / خواش له‌عن‌ه‌تی لیکردوون، وه‌له‌ره‌حمه‌تی خوی ده‌ریکردوون، بو له‌ره‌حمه‌تی خوی ده‌ریان ده‌کات؟ ته‌ماشای ئایه‌تیکی ترکه که خوای گه‌وره چیمان پی‌ده‌فه‌رمووی:

(لِعْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَأْوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ) (المائدة: ۷۸).

خوای گه‌وره له‌عن‌ه‌تی له به‌نو ئیسرائیل کرد له‌سهر زمانی داودو عیسای کوری مه‌ریه، له‌زه‌بوورو له‌ئینجیلدا له‌عن‌ه‌تیان لیکرا، وه خوا له‌عن‌ه‌تی بوناردن، بو؟ ذلک بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ، / چونکه سه‌ریچی فه‌رمانی خوايان ده‌کردو ده‌ست دریشیان ده‌کرد، (كَانُوا لَا يَتَّهَوُنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوْهُ) (المائدة: ۷۸). بویه له‌عن‌ه‌تیان لیکرا که ئه‌گه‌ر مونکه‌ریک خراپه‌یه ک تاوانیک ده‌کرا لَا يَتَّهَوُنَ عَنْ مُنْكَرٍ، / نه‌یان ده‌ووت کاکه ئه‌وه خراپه‌یه مه‌یکه، بابه ئیشی من نیبه من هه‌قم چییه؟ که‌س ناچیت‌هه قه‌بری که‌س‌وه، که‌س به‌ئاگری که‌س ناسوتی، هه‌ر که‌س‌ه خوی له‌سهره، ده‌ست به‌کلاوی خوت بگره با نه‌بیات، ئه‌و قسانه هه‌مووی پوچن و وه‌هه‌مووی دزی شه‌ریعه‌تی ئیسلامن، وامه‌زانه به‌ئاگری که‌س‌وه ناسوتی، به‌ئاگری خه‌لکه‌وه ده‌سوتی، که‌ببینی ئه‌وه خراپه‌یه و ئینکاری لیتنه‌که‌ی که‌مترين شت به‌زمانت نه‌لیی کاکه له‌خوا بترسه، به‌نه‌رمی، نالیم شه‌ری له‌گه‌ل بکه بلی برای به‌ریزم له‌خوا بترسه، ته‌قوای خوا بکه، ئه‌وه کاره‌ی تو ده‌یکه‌ی خوا پی‌ناخوشه، ئه‌وه کاره‌ی تو ده‌یکه‌ی خراپه بلاوده‌کاته‌وه له‌ولاتدا له‌شاره‌که‌ماندا، ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌لییت ئه‌وه بزانه ئیمان له‌دلتندا بزانه هر نیبه یان نقد لوازه خوا بمانپاریزی و نیفاق چووه‌تے ناوی، خوای گه‌وره فه‌رمووی بو له‌عن‌ه‌تیان لیکرا به‌نی ئیسرائیل: (كَانُوا لَا يَتَّهَوُنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوْهُ)، چونکه ریگریان له‌یه‌کتر نه‌ده‌کرد ئه‌گه‌ر مونکه‌ریک خراپه‌یه کیان کردبا، نه‌یان ده‌ووت کاکه ئه‌مه مه‌که خراپه‌یه، ئه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد ئه‌وه سیفه‌تیان نه‌بوو، ده‌بینیت بی‌شه‌رعی ده‌کریت، هه‌موو باوکه‌کان ده‌بینن مندالله‌کانیان له قوتاوخانه نویزی عه‌سر ناکهن، که‌سیک جورئه‌تی نیبه غیره‌تی نیبه هه‌لسیت بلیت ده‌ی ریش سپییه‌کان ده‌ی پیاو ماقولان، نه‌ک به‌نیه‌تی ئازاوه، بابچین بو ئیداره بو تربیه بو ناحیه بو ولات پرسیار بکه‌ین ئایا ئه‌وه قانونونی ولاته ئه‌گه‌ر ولاتمان ریگری له‌نویز بکات ئه‌وه ولاتیکی کافره بابیناسین، ئه‌گه‌ر قانونیشی تیدا نیبه، له‌قانونیشدا ریگری لیناکریت، ئه‌ی ئه‌وه که‌سه که‌مه چییه که له قوتاوخانه‌دا خوی موسه‌یتر کردووه و نایه‌لی مندالله‌کانمان نویز بکهن، جولان هیچتان ئینکاری ئه‌وه خراپه‌یه‌تان کرد، که‌سی نایکات، بابه چ ئیشمان پی‌یه، موشكیله نیبه ئه‌وه که‌ی موشكیله‌یه، گرنگ مندالله‌که‌م ده‌رچی له‌خویندن، ده‌رچی له‌خویندن به‌لام ده‌دوری له‌ئاخيره‌تدا، به‌ده‌ستی خوت ده‌بیت‌هه هۆی ئه‌وه‌ی که مندالله‌که‌ت ببیت‌هه سوت‌هه‌منی دوزه‌خ خوا بمانپاریزیت، کامتان ریش سپییه‌کانتان باپیش گه‌نجه‌کان، کامتان نقد

به‌نه‌رمی و به‌عاقلانه ه‌ستان بِرْوَنَه ته‌ربیه بلین با کچ و کور تیکه‌ل نه‌بی له‌خویندن، مه‌سه‌له‌که تیرؤستی نییه، مه‌سه‌له‌که له بِرَزَه و هندی خویندن و په‌وشتی گه‌له‌که‌مانه، کی هستا؟ کوا پیش سپییه‌کان، که‌س نایکات، ئه‌وه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که‌ئیمان له‌دله‌کاندا یان نه‌ماوه یان لاوازه، سیفه‌تی ئیماندار پیش نویش کدن پیگرتن له‌خرابه‌یه، ئه‌ی بُوناییکه‌یت، و امه‌زانه زور به‌ئاسانی رُزگارت بیت خوا بمانپاریزیت، به‌نو ئیسرائیل خوا له‌عنه‌تی لیکردن چونکه پیگریان له‌خرابه نه‌ده‌کرد، ئه‌ی ناترسی به‌ر له‌عنه‌تی خوای گه‌وره بکه‌وی له‌ره‌حمه‌تی خوا ده‌رچی، خوا بمانپاریزیت، که‌س واتینه‌گا ئیمه‌له‌گه‌ل ئازاوه‌ین، په‌نا به‌خوا نه ئازاوه گیپین نه له‌گه‌ل ئازاوه‌گیپانیشین، به‌لام ده‌مانه‌ویت ولاته‌که‌مان و لاتیکی به‌خته‌وه‌ر بیت، خله‌که‌که‌مان له ئاسوده‌یی و په‌وشتی به‌رزدا بژیه‌ت، نه‌ک و هکو کرمی ناخو ئه‌و گله ورده ورده ئه‌خلائق و په‌وشتی نه‌مینی و بت‌ه‌پیت و بدپیت، هر ئوممه‌تیک ئه‌خلائق نه‌ما ئیمانی نه‌ما سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهیینی براکانم، که‌واته خوای گه‌وره له‌عنه‌تی لیکردن چونکه فه‌رمانیان به‌چاکه نه‌ده‌کرد و پیگریان له‌خرابه نه‌ده‌کرد، له‌عنه‌تی لیکردن ویو دوزه‌خ و ده‌فرمومی به‌سیانه، به‌لام سیفه‌تی ئیماندار خوای گه‌وره ده‌فرمومی: (وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ جَنَّاتٍ) (التوبه: ۶۷) خوای گه‌وره به‌لینی به‌ئیمانداران داوه به‌شن و پیاویان ئه‌وانه‌ی فه‌رمان به‌چاکه ده‌کهن و پیگری له‌خرابه ده‌کهن، خوای گه‌وره به‌لینی به‌ههشتی پیداون، (تَجْرِي منْ تَحْتِهَا) که‌پوبار به‌ژیریدا ده‌پروات، (وَمَسَاكِنٍ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرَضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ)، / خوا لیبیان پازییه له و ئیماندارانه، موسلمان ههول بده خوا لیت پازی بیت، با ترسی هیچ که‌سیک و شه‌رم کردن له هیچ که‌سیک وات لینه‌کات که‌بلیی ئه‌وه راسته ئه‌وه راست نییه، له‌که‌س مه‌ترسه برای من به‌س له خوای گه‌وره بترسه، ئه و که‌سه‌ی که له غه‌یری خوا ده‌ترسی، تووشی ئیمان لاواری و بکره تووشی هاوه‌ل بپیاردانیش ده‌بیت په‌نا به‌خوای په‌روه‌ردگار، ئه‌وجا له‌بیرت نه‌چیت پیغامبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمومی: (أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلْمَةُ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانِ جَاهٍ).^(۲) گه‌وره‌ترین تیکوشان قسیه‌کی راسته له‌لای کاربه‌ده‌ستیکی ست‌مکار بیکه‌یت، ئه‌گه‌ر زانیت کاربه‌ده‌ستیک ست‌مکاره برق قسیه‌ی راست بکه، برق لای بلی کاکه گیان له‌خوا بترسه برام، له‌خوا بترسه ئه و ئیشه‌ی تو ده‌یکه‌ی زهره‌ر له‌خوتیش ده‌ده‌ی وزه‌ره‌ر له قیامه‌تیشت ده‌ده‌ی وزه‌ره‌ر له‌ولات و گه‌له‌که‌یشت ده‌ده‌یت، ئه و کاره مه‌که په‌شیمان به‌ره‌وه، بقیه عطائی کوری ابی رباح چووه لای عه‌بدولمه‌لیکی کوری مه‌پوان که خه‌لیفه ببو له‌سه‌ردہ‌می خویدا، نه‌ک خه‌لیفه‌یه که‌نه‌ها شوینیکی و هکو کوردستانی بچوکی ئیمه‌ی به‌ده‌ست بی، هه‌موو ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌ده‌ست عه‌بدولمه‌لیکی کوری مه‌پوانه‌وه ببو، عطائی کوری ابی رباح چووه رثووره‌وه برق لای ته‌ماشای کرد دانیشتووه له‌سه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی ئه‌وه‌موو ره‌ئیس و عه‌شیره‌ت وئه و هه‌موو و هزیرو پیاو ماقول و مه‌زنانه لای دانیشتوون، که عطائی کوری ابی رباح هات یه‌کسه‌ر خه‌لیفه له‌بهری هه‌لساو هینای لای خوی داینیشاندو برق خوی چووه له‌سه‌ر چوک

(۲) (رواہ أبو داود والترمذی وابن ماجه، وصححه الألبان في: صحيح الجامع الصغير: ۱۱۰۰).

به رامبهری دانیشت فه رمومی ئهی امام بفه رمومو چ ده‌لیئی چ پیویستیه کت ههیه تابوت له سه‌ر چاو دانیین، ووتی: یه‌ک شت پی ده‌لیئم ئه و کورسیه‌ی که تو له سه‌ری دانیشتووی به خوینی موهاجرو انصاره‌کان تو گه‌یشتوویته نیره، وامه‌زانه به شان و بازوی خوت نیستا ئه و شوینه‌ت ههیه وئیسلام ئه و هه‌موو فه‌تح و فتوحاته‌ی ههیه یه‌کس‌ره ناوا به ناسانی تو گه‌یشتوه ده‌ستت، ئه و ته‌خته‌ی توی له سه‌ر دانیشتووی ئه و خوینی موهاجرو ئه‌نصاره‌کانه که رشتیان ئیسلام به رزبوقوه و نیستا گه‌یشتوه ده‌ستت تو (فاتق الله في أبناء المهاجرين والأنصار) دهی ته‌قوای خوا بکه و له خوا بترسه، ئاگات له‌مندالی مهاجرو ئه‌نصاره‌کانیش بیت، ئیمه‌ش ناوا به‌کاربه‌ده‌سته‌کان ده‌لیئن ئه و ته‌خته و تاراجه‌ی که له سه‌ری دانیشتوون ئه و خوینی ئه و که‌سانه‌یه که خوینیان پژا بو ئه‌وهی ئیمه بگه‌ینه ئه م پوژه دوای فه‌زل وکه‌رم ورده‌حمدتی خوا، که‌واته ئه و هتان له بیر نه‌چیت ئه و خوینه بو ئه و نه‌پژاوه بو ئه‌وهی بادره‌وشتی بلاوبیت‌هه، خوین بو ئه و نه‌پژاوه نه‌پژاوه مه‌شروب و خواردن‌هه و به‌ناشکراو به‌بی شه‌رم وحه‌یا له‌ناو شاره‌کانماندا هه‌بیت، خوین بو ئه و نه‌پژاوه پیبا بلاوبیت‌هه له‌ناو خه‌لک، بائاگامان له‌وه بیت، ئاگامان له گه‌له‌که‌ی خومان بیت، و‌خه‌لکیش ئاگایان له خوای گه‌وره بیت، چاکه‌کاربن نه‌ک تیکده‌رو ویرانکاربن، که‌واته برآکامن ته‌نها ئاموزگاری نه‌ک ویرانکاری و تیکده‌ر ئه و نا، که‌لیمه‌ی راستی بلی بپو ئاموزگاری خیری بکه، چونکه ئه و کاربه‌ده‌سته‌ش که تو بچیت ئاموزگاری خیری بکه‌یت تو راستی له‌گه‌لی، ئه و که‌سه‌ی که‌ماستاوی بو بکات و ده‌ستی بو له‌مل بدات، ئه و خیانه‌تی لی ده‌کات ئه وانه ماستاوچین و ده‌ست له‌مل ده‌دهن، والله چاکه‌ی کاربه‌ده‌سته‌که‌یان ناویت، و‌چاکه‌ی گیرفانی خویان ده‌ویت، ده‌یه‌وی بو خوی شتیکی ده‌ست که‌وهی که مه‌دھی کرد، جا بویه عطائی کوری ابی رباج ئه و قسانه‌ی ته‌واو کرد، عه‌بدولمه‌لیکی کوری مه‌روان فه‌رمومی ئه و هی بو خه‌لکت داوا کرد له سه‌ر سه‌رو چاوم جی به‌جی ده‌که‌م، ئه‌ی جه‌نابت چی دواکاریه‌کت ههیه فه‌رمومی، من دواکاریم له‌لای دروستکراو نییه، من دواکاریم لای خوای گه‌وره‌یه، ئیشم به‌تو نییه، بو ئه و نه‌هاتووم داوای پاره‌ت لیبکه‌م، ئیمه‌ش بافیز بین، باکه‌سیکمان نه‌چیت‌هه لای کاربه‌ده‌ستیک و نه‌لیت والله ئه‌گه‌ر پارچه زه‌ویه‌کم بده‌یتی، به‌رمیله نه‌وتیک ئه‌گه‌ر بومان بده‌یت نه‌وتمان نییه، ئه‌گه‌ر بکری فلانه ئیشم بو بکه‌یت، سووک ده‌بیت، هه‌ولده ئیشی خوت ته‌نها له‌خوا داوا بکه، به‌لام هه‌ول بو ئیشی تیکپای خه‌لکی و موسلمانان بده، فه‌رمان به‌چاکه بکه و پیگری له‌خرابه بکه، بویه وای لیهاتووه ئه‌مرق ئه و که‌سانه‌ی که‌هه‌رمان به‌چاکه و پیگری له‌خرابه‌ش بکه‌ن، پیزیشیان کم بوت‌هه و قسه‌یان قبول ناکریت، چونکه دواکارییه‌کانیان بو خویانه نه‌ک بو خه‌لک و‌گه‌ل و‌نیشتمانه‌که‌یان وبو دینه‌که‌یان بیت، برآکامن خوای په‌روه‌رددگار باسی ئه و ئوممه‌ت ده‌کات ده‌فه‌رمومی:

(كُنْتُمْ خَيْرًا مِّمْمَا أُخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوُنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) (آل عمران: ۱۱۰).

ئیمه خیرتین ئوممهت بوبن بوقچی خیرتیت ئوممهت بوبین؟ ده فرموموی چونکه ئیوه فرمانتان بچاکه کردو پیگریتان له خراپه کرد (وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ) ئیمانه‌کەی خسته دواي فرمان کردن بچاکه و پیگەگرتن له خراپه، کەواته چاکه‌ی ئو ئوممهته له وه دايە كە فرمان بچاکه و پیگری له خراپه بکا، به لام به نه رم و نیانی نه ک بە تىكده‌ری نه ک به ئازاوه گیپری نه ک بە فیتنەیی نا، فرمان بچاکه و پیگری له خراپه بەريفق و بە ئەدەبەو بە زانینەو، كە بزانیت ئەو سەردەكیشیت بۆ چاکتر، نه ک سەربکیشی بۆ ویرانکاری و خراپتر، ئو جا فرمان بچاکه و پیگری له خراپه ئەو نییە كە ئیمه بچین دامو دەزگاکان بسوتینین و تىكى بدەين، ئەو ویرانکاریيە، ئەو خۆی له خویدا مونکەرهو خراپه‌يە، فرمان بچاکه ئەو بە قسەی پاست بکەي هەولى پاست بدەي، تەعاون وهاوکاري له سەر خىر بکەين، پىغەمبەرى خوا الله ده فرموموی:

(من رأى منكم منكرا فليغire بيده) ^(۳).

ھەركە سىك لە ئیوه خراپه‌يە كى بىنى با بە دەست بىگۈرپىت، ئەگەر لە تواناتدا ھەبوو، لە مالى خوتدا بە دەست دەيگۈرى، رەئىس عەشيرەت لە عەشيرەت كەي خۆى، مودير لە دائىرە كەي خۆى، رەئىسى حکومەت لە ولاتە كەي خۆى، به لام جگە لهو تو بۆت نییە بچى بە دەست لە گەل خەلک بىكەيتە فيتنەو شەر، فإن لم يستطع فلبسانە نە تتوانى بە زمان، فإن لم يستطع فقبله / بابەدل پىت ناخوش بىت، وذلك أضعف الإيمان / ئەو نىشانە لوازى ئیمانە، وەلە فرمۇدەيە كى تردا ده فرمىت:

(ليس وراء ذلك من الإيمان حبة خردل) ^(۴).

ئەوهى كە لە دلىشدا خراپه بە خراپه دانانى، ئەوه حەبە خەردەلىكىش ئیمانى لە دىلدا نەماوه، زوركەس دە بىنى نه ک بە خراپه نالى خراپه، نه ک لە دلىش پىيى ناخوشە، بەلكو پىشى خوشە دلەكەي خراپه دە ويىت، فرمانىش بە خەراپه دەكەت، زانيمان ئەوه سىفەتى ئىنسانى دوورپووه خوا بمانپارىزى لە دوورپووه كان، جا موسىمانان با موراجەعەي خۆمان بکەينەو، باپىيى هەلسىن لە پىتىاوى خادا بە دلىسۇزى، ئەگەر بەو ئەركە هەلسىن والله ولات وگەلە كەشمان بە ختە وەرو بە رز دەبى إن شاء الله تعالى، چونكە ئەگەر نە خوشىيەك بلاو بوجە لە لاشەدا زوو چارە سەرى نە كە يەت هەموو لاشەت دە گۈيە وە، سەرنجامى خراپ دە بىت، خوا بمانپارىزىت، وەكى چۆن پىغەمبەرى خوا الله ده فرموموی: (مثل القائم على حدود الله والمدهن فيها كمثل قوم استهموا على سفينه في البحر فأصاب بعضهم أعلىها وأصاب بعضهم أسفلها فكان الذين في أسفلها إذا استقوا من الماء مروا على من فوقهم فقال الذين في أعلىها لا ندعكم تصعدون فتؤذونا

(۳) رواه النسائي والترمذى وابن ماجة، وصححه الألبانى فى: صحيح الجامع الصغير: ٦٢٥٠.

(۴) رواه مسلم، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ٥٧٩٠.

فالوا لو أنا خرقنا في نصيينا خرقا ولم نؤذ من فوقيا فإن يترکوهم وما أرادوا هلكوا جميعا وإن أخذوا على أيديهم نجوا ونجوا جميعا^(۵).

واته: وئنیه ئه و كه سانه‌ی فه‌رمان به‌چاكه ده‌كهن و هه‌كوهه و كه سانه وان كه له‌ناو كه شتیي‌ه‌کدان دوو تاقمن، كۆمەلیک لە‌زىرە‌وه، كۆمەلیکیش لە‌سەرە‌وه، ئه‌وانه‌ی زىرە‌وه هه‌موو جار ده‌بى بىنە سەرە‌وه ئه‌وجا ئاوا بخونه‌وه، ده‌لیئن جا ئه و هه‌موو ماندووبوونه بەئىمە ناكرىت با لە‌زىرە‌وه بۆ خۆمان كونىيىكى تىيېكەين بۆ ئه‌وهى يەكىسىر ئاوه‌كە ليامان نزىك بىت وئه‌و ناپەحه‌تىيە نە‌بىنین، پىغەمبەر خوا ﷺ دەفه‌رمۇوى: ئه‌گەر ئه‌وانه‌ی سەرە‌وه لە‌خوارە‌وه بگەرپىن و وازيانلى بىنن و بلىئن خۆ جا كونه‌كە لە‌خوارە‌وه يە ئىشى بە‌سەرە‌وه نىيە، ئه‌وه هه‌مووييان نوقم دەبن، ئه‌گەر دەستىشيان بگرن ئه‌وه هه‌مووييان پزگاريان ده‌بى، جا وامەزانه كه ئه‌و كه سەرى خراپە دەكات بەس بۆ خۆي زەره دەكات، كۆمەلگا هه‌مووى خراپ دەبىت، كۆمەلگا هه‌مووى تىك دەچىت توش بە‌ھۆي ئه‌وهه و زەره دەكەيت كەواته كە خراپەت دى دەستى خراپەكار بگره و ئامۆزگارى بکە، ئه‌وجا هه‌موومان قازانچ دەكەين ولاي خواي گەورەش سەرفرازو سەرکەوتتو دەبىن خوا رە‌حمان پىدەكات، دەنا خواي گەورە غەزەبمان لىدەگرىت، بەر لە‌عنه‌تى خوا دەكەوين خوا بمانپارىزىت، خواي گەورە وامان لىبکەي كەبە و ئەركە پىرۆزه هەلسىن فه‌رمان به‌چاكه بکەين ورپىگرى لە‌خراپە بکەين، خواي گەورە ولاتمان بەخته‌وەر كەيت، خواي گەورە ئاسودەبى و ئارامى خواي گەورە ئەمن و ئاسايىش و ئەمن و ئيمان بخەيتە ناو ولات‌كەمانه‌وه، آمين آمين

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

مالپه‌ری به‌هه‌شت

نەزىپەنەی خوای گەورە

بیگه‌رد جانی عه‌زیز

لەللەوکەر لەلەکانزىر

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ئەمۇن ھەندەرلەپ بۇن بەلەمەنەل يېئەندە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

له مبابتهدا به پشتیوانی خوای گهوره تیشکیک ددهینه سهر ناسینی خوای گهوره وئه و شتانه که په یوهندیان پیوهی ههیه، سهرهتا با بزانین خوای گهوره کی یه؟ خوای گهوره ئه و زاته بهزه یه که خوی تاكو تنهایه ههروه کو ددهه رموویت: ﴿ قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ ۖ إِلٰهُ الصَّمَدُ ۖ لَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُواً أَحَدٌ ۚ ۲ ۷﴾ [الإخلاص].
واته: ئهی محمد ﷺ بلی ئه و خودایه تاكو تنهایه جیئی نیازو ئومیده که سی لی نهبووه له که سنه بووه هه رگیز هیچ که سه هاوشیوه هاتای نییه.

که واته خوای گهوره ئه و خواییه که جن و مرؤف و هه مهو بونه وه رو زهی و ئاسمانی دروست کردوه که به لگهیه له سه رئه وهی خوای گهوره تاكو تنهایه و دوروه له هه مهو عهی و که مو کوپیه که هه ره ددهه رمووی: ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْرِفِ الْأَيَّلِ وَالنَّهَارِ لَذِكْرٌ لِأُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيمًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَقَرَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَنَكَ فَقَنَاعَدَابَ النَّارِ ۖ ۱۱۱﴾ [آل عمران].

واته: دروست کردنی ئاسمانه کان و زهی و جیاوازی نیوان شه و پرژیه که بدوابی یه کدا هاتنیان به لگهی دیارو ئاشکران که ئه م بونه وه تنهایه خوای تاكو تنهایه کایه وه، ئه م به لگه دیارانه ش مرؤفی خاوهن میشکو زیر ههستیان پیده کات که خوی توشی ملھوپی لاریی نه کردبی، ئه و مرؤفانه که شه و پرژ، له خوشی و ناخوشیدا له هه مهو ههستان و دانیشتنیکداو له کاتی پالکه وتن هه میشه خودایان له بیره و بیریش له دروست کردنی زهی و ئاسمان ددهکنه وه ده لیین: ئهی خودایه به بی هوده ئه م بونه وه ده دروست نه کردوه به لگو حیکمه تیکی گهوره خوتی تیدایه و تاكو ئیمه تو بناسین و به تنهایه تو پهه رستین پاکو بیگه ردی بؤ تو بمان پاریزه له ئاگری دوزه خ.

که خوای گهوره دروست کرد و چه؟

وه لام / ئه گهر شهیتان دله را کیی بؤ دروست کردن بهم پرسیاره ئه وا پهنا بگرن به خوای گهوره، بؤیه خوای گهوره ددهه رموویت:

﴿ وَإِمَّا يَنْزَغَنَكَ مِنَ الشَّيْطَنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِدْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ ۳۶﴾ [فصلت].

واته: ئه گهر شهیتان و هسوه سه و دله را کیی بؤ دروست کردن ئه وه پهنا بگرنه خوای گهوره لیی، چونکه به راستی خوای گهوره بیسه رو زانایه.

وه پیغه مبه ری خوا ﷺ فیری کردووین که چون فیله کانی شهیتان ره بکهینه وه، به وهی که بلیین: (آمنت بالله ورسوله، الله أَحَدٌ الله الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، ثُمَّ لَيَنْفُلُ عَنِ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلَيَسْتَعْدِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَلِيَنْتَهِ إِنْ ذَلِكَ يَذْهَبُ عَنْهُ) ^(۱).

(۱) رواه البخاري ومسلم وأبو داود، وحسنه الشيخ الألباني في صحيح الجامع الصغير: ۸۱۸۲).

واته: باوه‌رم ههیه به خواو پیغه‌مبه‌ره که‌ی ﷺ خوای گه‌وره تاکو تنهایه، خوای گه‌وره بی‌پیویسته له دروستکراوه کانی، که‌سی لی نهبووه له که‌سیش نهبووه، وه هیچ که‌سیش هاوشیوه‌ی خوای گه‌وره نییه. پاشان سی جار تف بکات به‌لای چه‌پیداو، پهنا بگریت به خوای گه‌وره له شهیتان، وه وازبینیت له وه سوه‌سه‌یه ئه م شتانه ده‌بنه هوی لاجونی ئه م وه سوه‌سه‌یه.

وه پیویسته بوتریت: خوای گه‌وره دروستکاره دروستکراوه نییه، بۆ زیاتر نزیک بعونه‌وهی ئه م شته له بیرو هوشماندا ده‌لیین: ژماره دوو ژماره یهک له پیشیه‌وهیه‌تی، وه ژماره یهک هیچ شتیک له پیشیه‌وه نییه، خوای گه‌وره تاکو تنهایه و هیچ شتیک له پیشیه‌وه نهبووه، ههروهک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمومویت: (اللهمَ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلِيُّسْ قَبْلَكَ شَيْءٌ).

واته: خوایه تو له سه‌ره‌تاوه هر بعویت و هیچ شتیک له پیش تّووه نهبووه.

وه خوای گه‌وره ده‌فرموموی:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد] .

واته: هر خوای گه‌وره‌یه که یهکه‌مین و دواهه‌مینه، وه ئاشکراو نهیینی ده‌زانیت، وه ئه و به‌هه‌موو شتیک ئاگاداره.

نایا نیمه خواه گه‌وره ده‌بینین؟

بۆ وه‌لامی ئه م پرسیاره نیمه له دونیا خوای گه‌وره نابینین، به‌لام له قیامه‌تدا تنهها باوه‌رداران ده‌بینن، هر وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرموموی:

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَهَبَاتِنَاطِرٍ﴾ [القيمة].

واته: زور پوخسار له پرچی دواویدا گه‌شاوه‌ن و ده‌دره‌وشینه‌وه چونکه ته‌ماشای په‌روه‌ردگاریان ده‌کهن. وه‌هه‌روه‌ها که‌سانیک پرسیاریان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد نایا نیمه له قیامه‌تدا خوای گه‌وره ده‌بینین؟ پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رموموی:

(نعم، فهل تضارون في رؤية الشمس في الظهيرة ليست في سحابة؟ قالوا: لا، قال: فهل تضارون في رؤية القمر ليلة القدر ليس في سحابة؟ قالوا: لا، قال فوالذي نفسي بيده لا تضارون في رؤية ربكم إلا كما تضارون في رؤية أحد هم).^(۳)

واته: به‌لئن له قیامه‌تدا هرکه‌سیک باوه‌ردار بیت ده‌بینیت، نایا ماندوو ده‌بن له بینینی خور له نیوهرددا که سامال بیت و هه‌ور نه‌بیت؟ ووتیان: نه‌خیر، فه‌رموموی: نایا ماندوو ده‌بن له بینینی مانگی چوارده که سامال بیت و هه‌ور نه‌بیت؟ ووتیان: نه‌خیر، فه‌رموموی: سویند به و خواهی گیانی منی به‌دهسته خوای گه‌وره ده‌بینن و ماندوو نابن له بینینی هه‌روه‌کو چون ماندوو نابن له بینینی ئه و دووانه.

(۲) رواه مسلم وأبو داود والترمذی وابن ماجة وصحیح الشیخ الألبانی فی: صحیح الجامع الصغیر: (۴۴۲۴)

(۳) متفق علیه، وانظر: مشکاة المصایح: (۵۵۵۵).

هروه‌ها پیغه‌مبهر ﷺ دفه‌رموی:

(اذا دخل اهل الجنة نادى مناد: يا اهل الجنة، ان لكم عند الله موعداً ي يريد ان يُنجزكموه، فيقولون: ما هو؟ الـ
يُبيّض وجهنا، ويقل موازينا، ويدخلنا الجنة، وينجينا من النار؟) قال: (فيكشف الحجاب فينظرون اليه، فما اعطاهم شيئاً
احب اليهم من النظر).^(۴)

واته: کاتی به‌هشتیه کان چوونه به‌هشته‌وه دوزه‌خیه کان چوونه دوزه‌خه‌وه جارد هریک بانگ دهکات و دهلتیت: ئهی
به‌هشتیه کان ئیوه له‌لاین په‌روهه دگاره‌وه به‌لینیکتان پیدراوه دهیه‌وه بوتان جی به‌جی بکات، ئهوانیش ده‌لین ئه و
به‌لینه چیه؟ ئایا پوومانی سپی نه‌کردووه؟ ئایا کیشانی کردده‌وه چاکه کانمانی قورس نه‌کردووه؟ ئایا نه‌ی
خستوینه‌ته به‌هشت و له‌ئاگریش نه‌پیاراستوین؟ جا په‌رده لا ده‌بریت بؤیان و، سهیری خواه گه‌وره دهکه‌ن سویند
به‌خوا هیچ شتیکی پی نه‌داون خوشتر بیت له‌لایان له‌سه‌یرکردنی خواه گه‌وره ئه‌ونده چاویانی پی گه‌ش بیت‌وه.

خواه گه‌وره له‌کوونیه؟

خواه گه‌وره له‌سه‌ر عه‌رشه له‌سه‌رووی هه‌موو ئاسمانه کانه‌وه، هه‌روه کو خواه گه‌وره دفه‌رمویت:

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوْى﴾ [۴].

واته: خواه گه‌وره له‌سه‌ر عه‌رش به‌رزو بلند بوته‌وه، به‌شیوه‌ی شیاوری بیت ئیمه چوئیه‌تیه که‌ی نازانین.

پیغه‌مبهری خواه ﷺ دفه‌رمویت:

ان الله كتب كتابا قبل ان يخلق الخلق فهو مكتوب عنده فوق العرش).^(۵)

واته: خواه گه‌وره نوسراویکی نوسیوه پیش ئه‌وه‌ی دروست کراوه کان دروست بکات، ئه و نوسراوه لای خویه‌تی
له‌سه‌ر عه‌رش.

له‌یه‌من پارچه زیپیکیان نارد بو پیغه‌مبهری خواه ﷺ، پیغه‌مبهری خواه ﷺ دابه‌شی کرد به‌سه‌ر چوار که‌سدا بو
ئه‌وه‌ی دلیان بو دینی ئیسلام را بکیشیت، پاشان نه‌فریک راست بووه‌وه و تی ئهی پیغه‌مبهر ئیمه شایسته‌ترین بیده به
ئیمه بو دهیده به‌و چوار که‌سه؟ پیغه‌مبهری خواه ﷺ فه‌رموی:

(ألا تؤمنون وأنا أmino من في السماء).^(۶) واته: ئایا ئیوه منتان لا ئه‌مین نییه له‌کاتیکدا من ئه‌مینداری ئه‌و زاته‌م که
له‌ئاسمانه له‌سه‌ر عه‌رش.

ئه‌مehش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خواه گه‌وره له‌سه‌ر عه‌رشه به‌زاتی خوی.

(۴) رواه مسلم وأحمد، وصححه الشیخ الألبانی في: صحيح الجامع الصغیر: ۵۲۱).

(۵) أخرجه البخاري ومسلم، وصححه الشیخ الألبانی في: صحيح الجامع الصغیر: ۵۲۱).

(۶) رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغیر: ۲۶۴۵)

نایا خواه گهوره له گهلماندایه؟

وه لام / خواه گهوره له گهلماندایه به زانیاری خوی و وته کانمان ده بیستیت و ده مان بینیت وه ک خواه گهوره
ده فه رمومیت:

﴿ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴾ [طه] ۵۱ .

واته: خواه گهوره به موساو هارونی فه رمومو له فیرعهون مه ترسن چونکه من له گه لئنان، ده بیستم و ده بیینم .

پیغه مبهر ﷺ ده فه رمومیت:

(إنَّكَ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا وَهُوَ مَعَكَمٌ) ^(۷). واته: ئیوه داوا له خواهیک ده کهن که ده بیستیت و نزیکه لیتانه وه و
له گه لئاندایه به زانیاری خوی، وته کانتان ده بیستیت و ده تان بینیت.

نایا هیج که سیک غهیب ده زانیت؟

هیج که سیک غهیب نازانیت جگه له خواه گهوره، وه کو خواه گهوره ده فه رمومیت: ﴿ وَعِنْدَهُ مَقَاتِعُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ ﴾ [الأنعام] ۹۵ .

واته: خه زینه کانی غهیب لای خواه گهوره یه، هیج که سیک نایزانیت تهناها خوی نه بیت .

بُوْدَه خواه گهوره نه م ناسمان و بُوْنَه وَهَهُه دروست کرد وَه؟!

بی گومان ئىنسان پله پایا یه کی زور گهوره و به رزی گرنگی ھیه، که هیج دروست کراویکی نیو بونه وه ر نایگاتی
ئه ویش ئه وه یه که هه رچی له ناسمان و زه ویدا ھیه خوا بؤ ئىنسانی ملکهچ کردووه که سوودی لی وه ربگری له زیان و
گوزه رانی دونیادا وه کو خواه په روهدگار ده فه رمومیت: ﴿ اللَّهُ أَلَّذِي سَحَرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِجَرِيَ الْفُلُكَ فِيهِ يَأْمُرُونَ وَلِبَنَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّمُ
تَشَكُّرُونَ ۖ وَسَحَرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جِيَعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ ﴾ [الجنانة] ۱۲ .

واته: هر خوا خوی ده ریای بؤ ئیوه ملکهچ و زیبر بارکردووه، تا به فه رمانی خودا که شتی له ناویدا بگه ری بی ئه وه
نقوم ببی، وه بؤ ئه وه لهو به خشش و نیعمه تانه که خودا دایناوه له ده ریادا ئیوه لیی سوود مهندبن .. وه هه رچی
له ناسمان زه ویدا یه، هر هه مموی مولکی خودایه به میهره بانی خوی بؤ ئیوه ده ستہ مۆ کردووه بؤ ئه وه له زیانی
دونیادا لیی به هره مهندبن، ئا ئه مانه به لگه و نیشانه پوون و ئاشکرای تیدایه بؤ که سانی که بیر بکه نه وه بزانن که
حیكمه تی دروست بونی ئه م بونه وه ره چیه .

له ئایه ته کانی قورئاندا به لگه و نیشانه زوری تیدایه که باس له و ده کات و ئه وه ده سه لمیتی که ئه م گه ردوونه و ئه وه
له م بونه وه ره دا ھیه، هر هه مموی خودا له پیشانی مرقدا دروستی کردووه و زیبر باری کردووه و به جو ریک پیک خراوه و
دانراوه له گه ل سروشت و ژیانیدا بگونجی، وه به ئه ندازه و چونیه تیه کی وه ها دروست کراوه و به دی هینراوه که زیانی
مرفقی پی چاک و ته واو بی .

(۷) (رواه مسلم، وانظر: صحيح الجامع الصغیر: ۷۸۶۴).

و هه رشتیک بُو زیانی ئینسان پیویست بی و زه روره تی زیانی بی خودا بُوی ئاما ده کردووه له گه ل سروش تی زیانیدا گون جاند ویه تی، و هه رشتیک که بیتته ما یه ی کو سی و ته گه ره و رنگر له زیان خودا لای برد ووه نه بھاشت ووه.

پنجی خواہ گورہ صرفی درست کر دے؟

ئاشکرایه، يەكەم دروستکراوه کانى خواي گەورەدا لە مەرقۇدا بىرىتىيە لە ئادەم ﷺ وە كۆ خواي گەورە دەھەرەمۇنىت:

ۚ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ۖ [٦١] [ص]

وشه: خواه گهوره به فریشته کانی فه رمود: من دهمه ویت مرؤوفیک دروست بکه م له قور.

سیفه میه ری خوا دهه رمومیت: (کلکم بنو آدم و آدم خلق من تراب).^(۸)

وشهاته: ئىيۇه ھەموو تان نەوهى ئادەمن، وە ئادەم دروست كراوه له خۆل.

به لام با بذانین خوای گه وره پوچی مردقی دروست کرد ووه؟!

دەھەرمۇۋىت: بىگومان ئەو حىكمەت و مەبىستە گەورە و گىنگەي كە مرۆڤ لە پىئاپىدا دروست بۇوه و وەكى وەزىفە و ئەركىكى پى بايەخى سەرشانى خۆى دەبى جى بەجىي بکات برىتىيە لە بەندايەتى كەردىنى خواي پەروەردگار، وەكى خواي گەورە

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْحِنْنَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات].

وشه: جنونکه و مرؤفم دروست نه کردووه تنهها بُو په رسستنی خوم نه بیت به تاكو تنهها.

و هئم بهندایه‌تی کردنه‌ش گهوره‌ترین حهق و مافیکه که خوای په روه‌ردگار له سه‌ر مرؤثی داناپی و هکو پیغه‌مبه‌ر
به موعاذی کورپی جه‌بهلی فرموده:

(يا معاذ بن جبل هل تدری ما حق الله علی عباده وما حق العباد علی الله؟ قال: الله ورسوله أعلم، قال: فإن حق الله علی العباد أن يبعدوه ولا يشرکوا به شيئاً).^(٩)

واته: ئایا دهزانی ماف خوا له سه ربه ندە کانى چىيە؟ ئە ويش ووتى خواو پىيغەمبەرە كەي باشتىر دهزانن، فەرمۇسى: جەھە، ماف خوا له سه، بەندە کانە، ئە وە ھە كە سىھ، سىتەن، بەندىابەتە، بە كەن، هاوبەش، بە دانەنىتى.

خواه، گروه بیرونی، بیرونی استنمان چه مذاکراتی داشتند؟

به پاسیتی پیداویستی به نده کانه به وهی که تنه‌ها (الله) په رستراویان بیت و په رستنی بُو بکه، وه کو پیداویستیانه به وهی که به رو هر دگاریان بیت و دروستیان بکات و در قیان بداد و لهش، ساغو خو شحالیان بکات.

^(٨) (رواه البزار، وصححه الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: ٤٥٦٨).

(٩) (متفق عليه، وانظر صحيح الجامع الصغير: ٧٩٦٨).

واته هه‌روه‌کو چون به‌بی ئو په‌روه‌ردگاره نه بونیان ده‌بیت، ونه به‌رده‌وامیش، به‌همان شیوه‌ش – بگره زیاتریش له‌مانه‌ی پیشواو – ئه‌گه‌ر به‌ندایه‌تی کردنیان نه‌بیت بخوا، ئوه‌زیانی راسته‌قینه‌یان له‌دهست ده‌چیت و زیانی تالی دوپیاو قیامه‌تیان تووش ده‌بیت، که‌واته بخوه‌هی خوشحالی راسته‌قینه‌و به‌رده‌وامیان دهست که‌ویت، ئوه‌له‌نان و له ئاو زیاتر، پیویستیان به‌وه‌یه خوا بپه‌رسن و له‌هه‌موو که‌سیک خوشتریان بویت و پازی بیت لیيان و له‌توبه‌بی خۆی بیان‌پاریزیت، چونکه فه‌قیری دوپیاو ماده‌که‌ی کورته و براوه‌یه و هه‌تا سه‌نییه، به‌لام فه‌قیری قیامه‌ت به‌رده‌وام و نه‌بپراوه‌یه بخوبیه‌ش په‌یداکه‌ران، وه مرۆڤ گه‌ر لاشه‌که‌ی ماده‌یه‌کی کورت له‌ناره‌حه‌تی دابیت له‌زیانی دوپیاو براوه، ئاسانتره له‌وه‌ی دل و لاشه‌ی به‌رده‌وامی له‌تالی و عه‌زاب و ئازاردا بیت له‌دوا پۇزى نه‌بپراوه – په‌نا به‌خوا.

وه‌هه‌روه‌ها دلی مرۆڤ خوش نابیت به‌رده‌وامی و ته‌واوی له‌هه‌موو پوانگه‌یه‌که‌وه، ته‌نها به‌خودا نه‌بیت. به‌لام غه‌یری خوا ئه‌گه‌ر ببیتیه هۆی خوشیه‌کیش بخولی مرۆڤ ئوه‌خوشیه‌کی ته‌واو و تاسه‌رو به‌رده‌وام نابیت، به‌لکو کاتییه و خۆی له‌خوپیدا ده‌بیتیه هۆی ناخوشی و زیان تالی داهاتووی هه‌تا سه‌ر، وه‌نیشانه‌ی ئه‌م راستیانه له‌واقیعدا ده‌بینریت زۆر به‌ئاشکرا، بخونونه موسلمانی ته‌نها خواپه‌رسن له‌سەر زانستی به‌رده‌وام دل خوش و پووگه‌شە، وه‌خوشی و له‌ززه‌تی ئیمان و خواپه‌رسنیه‌که‌ی به‌هه‌موو دوپیاو ناگوریتیه‌وه، وه‌بگره ئوه‌کاته به‌لایه‌وه خوشترین کاته، که هه‌موو دوپیاو ده‌کاته قوربانی خوا په‌رسنیه‌که‌ی، وه‌خوشی لهو پیناوه‌دا به‌خت ده‌کات وه‌تاوه‌کو زیاترو چاکتر خواپه‌رسنیتی بکات، ئوه‌زیاتر له‌هه‌موو کاته‌کانی تری خوشحال تر، ئه‌گه‌ر له دوپیاشدا له‌هه‌موو کەس هەزارترو بی دەسەلات تریش بیت، به‌لام مرۆڤی دوور له خوا که‌به‌ندایه‌تی و ملکه‌چى بخوا ناکات و دلکه‌ی خوشەویستی ته‌واوی خودای تیدا نییه، ده‌بینین ئوه‌مرۆفانه ئه‌گه‌ر خاوه‌نی هه‌موو سامان و دەسەلاتی دوپیاش بن، هەر دل ته‌نگو زیان تالو نائارامو نامورتاخن، چونکه خوشەویستی راسته‌قینه‌یان بخ (الله) له‌دهست چووه، که ئارامی ته‌واو و کامل بەدل دەدات.

﴿أَلَا إِذْ كُرِّرَ اللَّهُ تَطْمَئِنُ الْقُلُوبُ ﴾ [الرعد: ٢٨]

بؤیه ده‌بینین هەر پۇزەی خوشەویستیک دەگۈن و دلىشيان هەر ناحەسیتیه و جا هەندىكىيان خوشەویستیکه‌ی مال و سامانه كەللاي هەموو شتىكە، وه ئامادەش نییه دينارىك بېخشىت بېبى به‌رامبەر، هەندىكىشيان زەعامەت و ناو و شوھەرت خوشەویستىن شتە به‌لایه‌وه وەلەپىناو دەست كەوتىن و مانه‌وهی زەعامەتەکه‌ی ئامادەيە سەدان و هەزاران كەس بەكوشت بىدات و بىانكاته قوربانى دەسەلاتەکه‌ی ئه‌گه‌ر بەجۆگەی خويىنىش بیت، وەهەندىكىيان ئافرەت سەرخوشى كردووه به‌لایه‌وه گەورەترين ئاوات و مەبەستىتى، خوشويستىنى ئافرەت دلی داگىركردووه، ئاگايى لە چاكە و مرفقايەتى و يادى په‌روه‌ردگارى نەماوه، به‌لام بىڭومان هەريەك لەم سى خوشويستىنى ئەوان ئاکامىكى تالى ده‌بیت و زیانى ناخوشى بەدواوه‌یه، وەجارى واش هەيە كە خوشەویستەکەی دەست ناكەویت، يان له‌دهستى دەچىت خۆی

ئینتیخار دهکات و خۆی دهکوچیت، که واته خۆشەویستەکەی بسوه هۆی ناخوشحالی دونیاو دواپۆزی، وەلەززەتى خۆشەویستیەکەی وەکو خواردنیکی شیرینى ژەھراوی کراو وابسو، سەرەتا بەشیرینیەکەی خەلەتاو كۆتاپیەکەیشى لەناو چۈونى خۆی بسو بەزەھرەکەی.

که واته چۆن لاشە پیویستى بەخواردن و خۆراكو بەئیسراحت ھەيە، بەھەمان شىیوهش بگەرە زیاتریش دل پیویستى بە ئارامى و لەززەت ھەيە، کە بەوە دەستى دەكەویت کە تەنها خواپەرسەتراوی بىتتو لەھەموو يەكىك زیاتر خۆشى بويىت و رەزا بسونى ئەوی دەستت کەویت و تورپەبىي وسزاي ئەوی لى بەدووربىت.

وە زۆربەی خەلکى تۆى بۇ خۆی دەویت نەك بۇ خۆتى بويىت، واته دەيانویت لەتۆوه سوود مەندىن، وەبەسەرتۆدا سەركەون بۇ بەرژەوەندىيەكانىيان، ئەگەر بە زەرەرى دين و دونيای توش تەواو دەبىت بەلام پەروەردگار تۆى بۇ خۆت دەویت، وەكە بەندايەتى لەسەر داناويت و داواي پەرسەتنمان لى دەكات لەبەر پیویستى و موحتاجىتى خۆی نېيە بەم پەرسەتنەتى تو بۇ ئەو، وەکو پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفرەرمۇيىت:

خواى گەورە دەفرەرمۇيىت:

(يا عبادي لو ان أولكم وآخركم وإنكم وجنكم كانوا على أتقى قلب رجل واحد منكم ما زاد ذلك في ملكي شيئاً، يا عبادي لو ان أولكم وآخركم وإنكم وجنكم كانوا على أفجر قلب رجل واحد منكم ما نقص ذلك من ملكي شيئاً فمن وجد خيراً فليحمد الله ومن وجد غير ذلك فلا يلوم من إلا نفسه) ^(۱۰).

واته: ئەى بەندەكانم ئەگەر ئەوەل و ئاخىرتان و مروق و جنۇكەتان لەسەر دلى پىاوا چاكتىن كەستان بن ئەوە لە مولىكى من زىياد ناكات، ئەى بەندەكانم ئەگەر ئەوەل و ئاخىرتان و مروق و جنۇكە لەسەر دلى خراپتىن كەستان بن ئەوە لە مولىكى من هىچ شتىك كەم ناكاتەوە... ئەى بەندەكانم ئەوە هەر كەدەوە كانى خۆتانە كە بۆتان دەزمىرمۇ دەтан دەمەوە، ئەگەر كەسى خىرۇ چاکەى دەست كەوت با سوپاسى خوا بکات وە ئەگەر خراپەى دەست كەوت ئەوە تەنها لۆمەى خۆى بکات.

کەواته خواى پەروەردگار هىچ پیویستى بەو پەرسەنانە نېيە كە ئىمە بۇى دەكەين، بەلکو بۇ بەرژەوەندى تۆيەتى تاواهەكە بەختەوەری دونیاو دواپۆز بىت . كەواته پیویستە مروق تەنها خوا بپەرسەتىت و پوو بکاتە ئەو و پەجاي رەحىمەتى ئەو بکات، چونكە ئەو پەروەردگارە سەرەپاى بسونى تواناي لەسەر بە جى هىننانى داواكارىيەكانەوە ھەيە، كە چاکەت لەگەل دەكات ويارمەتىت دەدات و خۆشىت بۇ دىنېت شەرت لەسەر لادەدات، بۇيە خواى پەروەردگار كە داواي پەرسەتنمان لى دەكات، ھەموو تەنها بۇ خاترى خۆتە، چونكە خواى بەخشىنە خۆى لەخۆيىدا دەولەمەندو بېرىزو بەخشىنەو مىھەرەبانەو بى پیوستە لەبەندەكانى بۇ ئەوە چاکەت لەگەل ناكات تاواهەكە بۆزىتكە لەپۇزان چاکەى لەگەل بکەيتەوە، يان بەفريايى بىتىت وپاداشتى بەدەيتەوە، بەپىچەوانەي مروقەكان چاکە لەگەل يەكتىر ناكەن بە

(۱۰) (رواه المسلم، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۴۳۴۵).

به رامبهر نه بیت، و اته هرکه سیک یارمه‌تیت برات نهود له بر محتاجی و به رژه‌وندی خوی یارمه‌تیت ده دات بُوهه‌ی پاداشتی نه و یارمه‌تی و چاکه کردنه‌ی و هربگریته‌وه له دونیا، یان له قیامه‌ت، یان له تو، یان له پهروه‌ردگار به‌گویره‌ی نیه‌تی نه و کسه، که و اته له هردوو حالتدا مرؤف که چاکه‌یه‌کت له‌گه‌ل بکات نهود بُوهه‌یه‌کتی پیش به رژه‌وندی تو!

که و اته نئمید بعونت به چاکه و یارمه‌تی خوا سوود به خشه و هیچ باجیکی به‌دواوه نییه، به‌لام نئمید بعون به‌چاکه‌ی غه‌یری خوا نه‌وا باج و منه‌تو زه‌ره‌ی له‌دواوه ده بیت، چونکه که‌س چاکه‌ت له‌گه‌ل ناکات به‌بی به‌رامبهر ته‌نها خوا نه بیت که هیچ پیویستیه‌کی به په‌رستنی به‌نده‌کانی نییه، و که په‌رستنی له‌سه‌ر داناوین بُوهه‌یه‌که ده بیت که نیمه بُوهه‌یه‌که‌ین، به‌لکو نه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لکی خوا په‌رست بن هیچ له خواهی‌تی خوا زیاد ناکات، و نه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لکیش کافربن هیچ له خواهی‌تی نه و که‌م ناکات.

سووده‌یه کخواه‌په‌رستنی چی یه؟

وه‌لام / سوودی یه کخواه‌په‌رستی نه‌وه‌یه که نه‌مین ده بیت له‌سزای هه‌میشنه‌یی له دوا پوژدا، و ده بیت‌هه هۆی پینمایی بُوت له‌دونیادا، و ده بیت‌هه هۆی سرپنه‌وه‌ی تاوانه‌کان، خواه‌گه‌وره ده فه‌رمویت:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلِسُو إِيمَنَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الاعماء] . ۸۲

و اته: نه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه‌و هاویه‌ش دانانیان تیکه‌ل بیروباوه‌ره که یان نه‌کردوه، نه‌وانه نه‌مین له‌سزای خواه‌گه‌وره له‌پوژی دواییدا، وه پینمایی کراون له‌دونیادا، (بظلم / و اته هاویه‌ش بپیاردان) پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده فه‌رمویت: (و حق العباد علی الله ان لا يعذب من لا يشرك به شيئاً) ^(۱۱).

و اته: ماف به‌نده‌کان لای خواه‌گه‌وره نه‌وه‌یه که‌سزای نه‌دادت که هیچ هاویه‌شی بُوهه‌یه‌که ناده‌ن.

خواه‌گه‌وره که خواه مرؤفیت دروست کردووه بُوهه‌یه لیپرسینه‌وه‌ه له‌گه‌ل ده کات؟!

بی‌گومان یه کیک له ناوه‌کانی پوژی قیامه‌ت ناوی (یوم الحساب) (پوژی لیپرسینه‌وه) که له قورئانی پیرۆزدا هاتووه له سوره‌تی غافر: ۲۷، وه‌یه کیک له پایه‌کانی باوه‌ر بریتییه له باوه‌ر بیون به (پوژی قیامه‌ت بُوهه‌یه لیپرسینه‌وه‌ی خه‌لکی) بُوهه‌یه ده بیت نیمه‌ی مسلمان باوه‌ر پمان به پوژی (لیپرسینه‌وه) هه‌بیت بُوهه‌یه، یه کیک له‌ناوه جوانه‌کانی خواه‌مه‌زن (العدل) که زور داده‌روه‌ره، وله عهدالله‌تی خودایه که نابی کافرو مسلمان له‌یه که رازوودا دابنری و وه کو یه ک سه‌ره‌نجامیان هه‌بی، بُوهه‌یه خواه‌گه‌وره ده فه‌رمویت:

﴿أَمْ بَجَعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَجَعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفَجَارِ﴾ [اص] . ۸۳

(۱۱) (متفق عليه، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۷۹۶۸).

واته: ئایا ئوانه‌ی نیمانیان هیناوه‌و کرد و وهی باشیان کرد و وه، ده‌کری و ده‌گونجی وهکو خراپه‌کاران مامه‌لے‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ین؟ ده‌شی خودای حه‌کیم و کارزان چاکه‌کاران و خواناسان و خوپاریزان له‌تاوان وهک خراپه‌کاران ته‌ماشا بکات و حیسابیان بۆ بکات؟ بیگومان نه‌خیر.

جا ئه‌گه‌ر قیامه‌ت و پقدی لیپرسینه‌و وه نه‌بی و به‌چاکه‌کار نه‌وتري چاکه‌ت کرد و به‌خراپه‌کار نه‌وتري خراپه‌ت کرد مانای وايه وهک يه‌ك ته‌ماشا کراون و حیسابیان بۆ کراوه، ئه‌وهش له‌خوايیه‌کی دادوه‌ری داناو کارزان و حه‌کیم ناوه‌شیت‌هه‌و هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَلَا سَتُّو الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ﴾ [الفصلت].

واته: هه‌رگیز کاری چاک و خراپ يه‌کسان نین و به‌لکو دوو شتی جیاوازن، کاری چاک ئه‌وهیه که خوای گه‌وره پاداشتی چاکی بۆ ئه‌نجامده‌ره‌که‌ی ته‌رخان کرد و وه هانی خه‌لکانیشی داوه له‌پیگه‌ی ئایینی پیروزه‌و وه که بۆی بسازین و بیکه‌ن، به‌لام کاری خراپی قه‌دغه کرد و وه ئه‌ویش هه‌ر له‌پی ئایینه‌و وه به‌ئیمه‌ی ناساندووه سزای بۆ ئه‌نجامده‌ره‌که‌ی داناوه.

پیاویک له لیپرسینه‌و وه ده‌ترسیت!

ئه‌بو هوره‌یره ﷺ له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یگیریت‌هه‌و، ده‌فه‌رموویت: (أَسْرَفَ رَجُلٌ عَلَى نَفْسِهِ فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ أَوْصَى بَنِيهِ فَقَالَ إِذَا أَنْتُمْ فَأَحْرِقُونِي ثُمَّ اسْحَقُونِي ثُمَّ اذْرُونِي فِي الْبَحْرِ فَوْاللهِ لَمْ قَدْرَ عَلَيْ رَبِّي لِيَعْذِبَنِي عَذَابًا مَا عَذَبَهُ أَحَدًا، فَفَعَلُوا ذَلِكَ بِهِ فَقَالَ اللَّهُ لِلأَرْضِ: أَدِي مَا أَخْذَتِ فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ، فَقَالَ: مَا حَمْلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ؟ قَالَ: خَشِيتُكَ يَا رَبِّي فَغَفَرَ لَهُ بَذَلِكَ).^(۱۳)

واته: کابرايیه‌ک هه‌بوو زور زیاده‌په‌وی له گوناهدا کرد و (سته‌می) له‌خوی کرد کاتیک که‌وته سه‌رهمه‌رگ به منداله‌کانی ووت: ئه‌گه‌ر مردم بم سوتینن و بمهاپن و بمدهن به‌دهم په‌شه‌باوه، چونکه سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارم بتوانی زیندوم بکاته‌و و به‌جوریک سرام ده‌دادات سزای که‌سی نه‌دابیت، جا کاتی مرد، وايان لیکرد، خوای گه‌وره‌ش فه‌رمانی دا به‌زه‌وی هه‌موو خانه‌کانی له‌شی ئه‌م کابرايیه‌م بۆ کوبکه‌ره‌و، زه‌ویش کوی کرد و وه کتوپر کابرا هه‌ستایه سه‌رپی خوای گه‌وره فه‌رمووی چی واي لیکرديت وابکه‌يت؟ ووتی له‌ترسی تو ئه‌ی په‌روه‌ردگارم، خوای گه‌وره‌ش لیئی خوش بوبو.

خوداين گه‌وره بۆچى دۆزه‌خ و به‌هه‌شتى داناوه؟!

بیگومان خوای گه‌وره دۆزه‌خی وهکو سزاپیک بۆ بیباوه‌رپان ئاماذه‌کرد و وهکو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ فَأَنْقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا أَنَّا شُ وَالْجَارَةُ أُدْعَتْ لِلْكَافِرِينَ ﴾ [البقرة].

واته: خوتان بپاریزىن له وئاگره‌ی که سوت‌مه‌نییه‌که‌ی خه‌لکی به‌دکارو به‌رده بۆ بیباوه‌رپانی ئاماذه و ساز کرد و وه ده‌بیت ئیمه‌ی موسلمان زور بترسین له ئاگرى دۆزه‌خ چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زور لیئی ترساوه وهک له فه‌رمووده‌یه‌کدا ده‌فه‌رموویت:

(۱۲) (رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۹۶۵).

(اتقوا النار ولو بشق غرة) ^(۱۳).

واته: ئیمانداران خوتان بپاریز ن له ئاگری دۆزەخ ئەگەر بە خشینى لەتە خورمايە كىش بىت .
وە خواي گەورە لە سورەتى (الزمر) دا باسى چۆنیه‌تى پاپىچ كەدنى بىباوه پانمان بۇ دەكەت كە دەچن بۇ دۆزەخ وەكو
دەفه‌رمۇويت:

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمْ نَمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فُتُحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ حَرَنْهَا اللَّمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِنْكُمْ يَتُوَلَّنَ عَلَيْكُمْ إِيمَانُكُمْ رَبِّكُمْ وَيُنَذِّرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمَكُمْ هَذَا قَالُوا يَكُنْ وَلَكُنْ حَقَّتْ كُلُّمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكُفَّارِينَ ﴾٧٦﴿ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِيلِينَ فِيهَا فِئَسَ مَوْيَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾[الزمر].

واته: ئەوانەي بىباوه پەبۈون پاپىچ دەكىرىن بۇ دۆزەخ كۆمەل كۆمەل، تاكاتى دىنە (نىزىكى) دۆزەخ دەرگاكانى دەكىرىنەوە وە دەرگاوانى دۆزەخ بەوان دەلىت ئايا پىغەمبەرانتان بۇ نەھات كە ئايەتە كانى پەروەردگارتان بە سەردا بخويننەوە، وە بتان ترسىنن لە گەيشتننان بەم پۇزە، دەلىن: بەلى هاتن ئاگاداريان كەدىن بەلام بېپارى سىزادراوه بە سەر ئىمەي بى باوهەرد، پىيان دەوتىرى لە دەرگاكانى دۆزەخەوە بچنە ژوورەوە، ئاي چ خراپە جىڭگە وە نىزلگاى خۇ بە زىل زانان . كە واتە بۆمان دەردەكەۋىت خوداي گەورە دۆزەخى وەكو سزايدىك بۇ بى باوه پانى ئامادە كەدوووه.

سوكترين سزاى جەھەنەمى!

پىغەمبەر ﷺ دەفه‌رمۇويت:

(إن أهون أهل النار عذابا يوم القيمة لرجل يوضع في أحصى قدميه جمرتان يغلي منهما دماغه كما يغلب المرجل بالقمقم) ^(۱۴).

واته: بىگومان لەپۇزى دوايدا ئەوهى لە ھەموو دۆزەخيان سزاى سوكتىرە پياويكە دوو پشكۇي ئاگر دادەنин لە ئىزىز چالاىي ھەر دوو ۋىزىر پىيىدا جا لە بەرتىنى ئەو دوو پشكۇي مىشكى دەكولى وەك ئاوى سەر ئاگر .

(سبحان الله) ئەمە سوكترين سزاى دۆزەخى بىت كە مىشكى دەكولىنى ئەى دەبىت قورسترين سزاى چى بىت؟!

وەپىغەمبەرى خوا ﷺ دەفه‌رمۇويت:

(يؤتى بأنعم أهل الدنيا من أهل النار يوم القيمة فيصبغ في جهنم صبغة ثم يقال له يا ابن آدم هل رأيت خيراً قط هل مر بك نعيم قط فيقول لا والله يا رب) ^(۱۵).

(۱۳) (متفق عليه، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۱۱۴).

(۱۴) (رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۲۰۳۵).

(۱۵) (رواه مسلم، وانظر: صحيح الترغيب والترهيب: ۳۶۳).

واته: له‌رقدی دوایی چ که‌سیک له‌وپه‌ری نازو نیعمه‌تدا بوروه به‌لام له‌رقدی دواییدا دوزه‌خیه ده‌یهینن یهک جار له‌ئاگر هه‌لی ده‌کیشن پاشان پیّی ده‌وتری ئه‌ی ئاده‌میزاد ئایا هیچ خوشی و چاکه‌یه‌کت بینیوه؟ ئایا خوشیت به‌سه‌ردا هاتووه؟ ده‌لی نه‌الله ئه‌ی په‌روه‌ردگارم.

که‌واته پیویسته له‌سه‌ر ئیمه‌ی موسلمان خومان بپاریزین له ئاگری دوزه‌خ به گوییرایه‌لی کردنی خواو پیغه‌مبه‌ر للہ عزوجلہ تا دوور بین له ئاگر له و ئاگره‌ی که پیغه‌مبه‌ر للہ عزوجلہ دیفه‌رمووه:

(والذی نفسي بیده لو رأیتم ما رأیتم لضحكتم قليلا ولبكitem کشرا، قالوا: وما رأیت يا رسول الله؟ قال: رأیت الجنة والنار) ^(۱۶).

واته: سویند بهو خواهی‌گیانی منی به‌دهسته ئه‌وهی من بینیم ئه‌گه‌ر ئیوه بتان بینایه، که‌م پیده‌که‌نین و وه‌رقد ده‌گریان، هاوه‌لآن للہ عزوجلہ فه‌رموویان چیت بینی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا للہ عزوجلہ؟ فه‌رمووه: به‌هشت و دوزه‌خ بینی.

خوا بوچی به‌هشتی داناوه؟!

به‌هشت ئه و نیعمه‌ته پاک و خوش و جوانه‌یه که خوا گه‌وره بؤ له‌خوا ترسان ئاماده‌ی کرد ووه وه‌کو خوا گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّيْكُمْ وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أَعْدَتْ لِلْمُقْرَبِينَ ﴾ [آل عمران] ۱۳۲ .

واته: پیشبرکی بکهن بؤ لیبوردنیکی گه‌وره له لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه وه بؤ به‌هشتیک که پانیه‌که‌ی به‌ئهندازه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه که ئاماده‌کراوه بؤ له‌خواترسان.

که‌واته به‌هشت بؤ ئه و که‌سانه ئاماده کراوه وه‌کو پاداشتیک بؤ باوه‌رپداران و له‌خواترسان وه‌کو له‌ئایه‌تیکی تردا خوا گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿ وَأَمَّا مَنْ حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ، وَنَهَى النَّفَسَ عَنِ الْهَوَى ﴾ [إِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى] ۴۱ [النازعات].

واته: ئه و که‌سه‌ی که‌ترسابی له هه‌لویستگه‌ی به‌رده‌م په‌روه‌ردگاری و به‌رگری نه‌فسی خوی کردبی له‌ئاره‌زووی خراپه ئه‌وه بیگومان به‌هشت جیگایه‌تی.

وه پیغه‌مبه‌ری خوا للہ عزوجلہ ده‌فه‌رمویت: (یؤتی بأشد الناس بؤسا في الدنيا من أهل الجنة فيصبع في الجنة صبغة فيقال له يا ابن آدم هل رأیت بؤسا قط هل مر بك شدة قط فيقول لا والله يا رب ما مر بي بؤس قط ولا رأیت شدة قط) ^(۱۷).

واته: له‌رقدی دواییدا به‌هشتیک ده‌هینری که له‌دونیادا له‌هه‌موو که‌س زیاتر له‌نه‌نگانه و ناخوشیدا بوروه هه‌لی ده‌کیشن له‌نازو خوشی به‌هشت و پاشان پیّی ده‌لین ئایا هه‌رگیز ناخوشیت دیوه؟ ئایا هیچ سه‌ختی و ته‌نگانه‌یه‌کت هاتوته ری؟ ده‌لی: نه‌والله نه ناخوشیم تووش بوروه و نه‌ته‌نگانه‌م بینیوه.

(۱۶) (رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۷۸۷۶).

(۱۷) (رواه مسلم، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۸۰۰۰).

وه لفه‌رموده‌یه کی تردا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمومی:

(قال الله تعالى: أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر).^(۱۸)

واته: خوای گهوره فه‌رمومویه‌تی: ئاماده‌م کردووه بۆ به‌نده چاکه‌کانم به‌هه‌ر و نیعمه‌تی وا که‌چاو نه‌یدیوه و گوی نه‌بیبستووه، به‌دلی که‌سدا نه‌هاتووه.

وه لب‌هه‌شتدانه که‌هه‌شته‌تی خوشی تیدایه بگره له‌وشه زیاتر په‌زامه‌ندی خوای گهوره‌یه و اته خودای گهوره له به‌هه‌شته‌کان رقد پازییه.

وه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمومیت:

(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ, فَيَقُولُونَ: لَيْكَ رِبُّنَا وَسَعْدِيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدِيْكَ, فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيْتَمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تَعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ, فَيَقُولُ: أَلَا أَعْطِيْكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُونَ: يَا رَبَّنَا وَأَيْ شَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ أَحْلَلْنَاكُمْ رَضْوَانِيْ فَلَا أَسْخَطْنَاكُمْ بَعْدَ أَبْدَا).^(۱۹)

واته: بیگومان خودای گهوره به به‌هه‌شته‌کان ده‌فه‌رمیت، ئئی به‌هه‌شته‌کان ئه‌وانیش ده‌لین: ئئی په‌روه‌ردگارمان به‌دهم فه‌رمانته‌وه هاتین و له‌خزمه‌تت داین و هه‌موو چاکه له‌دهستی تودایه جا (خوای گهوره ده‌فه‌رمومی: ئایا پازیبوون؟ ئه‌وانیش ده‌لین ئئی په‌روه‌ردگارمان بۆچى پازی نابین له‌کاتیکدا ئه‌وهی به ئیمه‌ت داوه به‌هیچ يه‌کی له‌دروستکراوه‌کانت نه‌داوه؟ جا خوای گهوره ئه‌فه‌رمومی: ئایا شتیکتان پی بدهم چاکتر له‌وه؟ ئه‌وانیش ده‌لین: چ شتیک هه‌یه چاکتر له‌مه‌ی پیمان دراوه؟ جا خوای گهوره - ده‌فه‌رمومیت: په‌زامه‌ندی خۆم ده‌پژینم به‌سه‌رتانداو له‌پاش ئه‌وه هه‌رگیز لیتیان زوییو توووه نام.

خوای گهوره ده‌فه‌رمومیت:

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ أَتَقَوْ رَبَّهِمْ إِلَى الْجَنَّةَ زُمِّرَ حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفَتَحَتْ أَبْوَبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَرَنَتْهَا سَلَمٌ عَلَيْكُمْ طِبْرُمْ فَادْخُلُوهَا خَدِيلِينَ ﴾ [الزمر] .

﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشاءُ فَتَعْمَلُوا أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴾ [الزمر] .

واته: که‌سانی که له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسان ده‌برین بۆ به‌هه‌شتد پوول پوول تا کاتیک دینه نزیکی به‌هه‌شت و ده‌رگاکانی ده‌کرینه‌وه و ده‌رگاوانه‌کانی به‌وان ده‌لین سه‌لامтан لیبیت ئیوه پاکو خاوین بونون له‌تاوان له‌دونیا که‌واته بپونه ناو به‌هه‌شت به‌هه‌میشه‌یی، ده‌لین سوپاس بۆ ئه‌و خوداییه هه‌ر به‌لینیکی به ئیمه دابیت، وه زه‌وی به‌هه‌شتی به‌میرات پی داین له‌هه‌ر شوینیکی به‌هه‌شتد بمانه‌وی نیشته‌جی ده‌بین ئای چه‌ند چاکه پاداشتی چاکه‌کاران.

که‌واته بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که خوای گهوره دۆزه‌خی وه‌کو سزاییه‌کی توند بۆ بیباوه‌ران ئاماده‌کراوه وه‌به‌هه‌شتیش خوای گهوره وه‌کو پاداشتیک بۆ ئه‌و ئیماندارانه ئاماده‌ی کردووه که گوییا‌یه‌لی خواو پیغه‌مبه‌رن ﷺ و کاری چاکه

(۱۸) (متفق عليه، وانظر صحيح الجامع الصغير: ۴۳۰۷).

(۱۹) (متفق عليه، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۱۹۱۱)

دهکن، خوای گهوره ئم به‌هشتہ بۆ ئاماده کردوده که پانایی هیندەی ئاسمان و زهوييە، که واته پیوسيسته موسلمانى زير بيربکاته وە خۆي بپاريزىت له و ئاگره که مەلائىكە تەكانى خوا لىي ترساوه، وە پىغەمبەر کەمان لىي ترساوه وە هاوه لانى پىغەمبەر لە و ئاگره ترساون .

که واته پیوسيسته ھەموو کەسىك له و ئاگره ترسناکه بترسیت ئە و ئاگره که بۆزىك پىغەمبەر لەگەل هاوه لاندا دانىشتبوو له پر (گرمە شتىك هات) پىغەمبەر فەرمۇوی ئەزانن ئە و گرمە يە چى بۇو؟ هاوه لان فەرمۇويان: خوا پىغەمبەرى خوا باشتى دەزانن، پىغەمبەر فەرمۇوی: ئەوه بەردىك فرى درايە ناو دۆزەخ پاش (حەفتا سال) (٧٠) گەيشتە ناوى.

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كنا عند النبي ﷺ فسمعنا وجة فقال النبي ﷺ: أتدرون ما هذا؟ قلنا: الله ورسوله أعلم، قال: هذا حجر أرسله الله في جهنم منذ سبعين خريفا فالآن حين انتهى إلى قعرها^(٢٠).

دواکارم له خواي گهوره به‌هشتى پان و بەرين شادمان بکات و بمانپاريزىت له ئاگرى دۆزەخ و له سزاي ناو گوپ.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

سەرچاوه گرنگە كان.

١- پوخته‌ي تەفسىرى قورئان لەگەل ھۆي هاتنه خواره وە فەرمۇودەكان.

٢- خواپه‌رسىتى نەك شەخس پەرسىتى . زنجىرە پىنمايمەكانى گوفارى پىگای راست (ژماره ۱). نۇوسىنى (م/ عبداللطيف أحمى مصطفى).

٣- بىرباوه‌رپى راست لە قورئان و فەرمۇودە راستەكاندا، دانانى (شىيخ: محمد جمیل زینو)، وەرگىپانى: م/ يوسف پەشىد.

٤- گرنگتىن و لەپىشىرىن زانست ئەوه يە ئىنسان بىزىن بۆچى دروست كراوه؟ . ئامادە كەدنى/ دكتور كاوه ئەكرەم سەنگاوى. سايىتى فىردىوس.

٥- پەنجا چىرۇكى (صحيح) لە فەرمۇودەكانى بوخارى: نۇوسىنى: على عبدالعال الطھطاوى. وەرگىپانى/ عبد الرحمن أحمى.

مالپه‌ری به‌هشتە

شیرکی نه‌هیشتنی سیفانه کانی خوای گهوره

(شرك التعطيل)

م / هیمن عبدالکریم

لەلکارکرکووکانىر

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ئەقىن چەندەر بىلەن بىلەن لەشىھەن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله رب العالمين نحمده حمد الشاكرين، ونشكره شكر الحامدين، والصلوة السلام على المبعوث رحمة للعالمين، أما بعد:

گومانی تیدا نییه که گهوره‌ترین توان لای خوای گهوره هاوه دانانه بق خوای په‌روه‌ردگار، چونکه له چهندین ئایه‌تدا و له (حدیث)ه کانی پیغامبر ﷺ ئاماژه‌ی پیکراوه، وه خوای گهوره له م توانه خوش نابیت، مه‌گهر به ته‌واوی وازی لی بیتیت و به تاکو ته‌نها خوای به‌رزو بلند بپه‌رسنیت، خوای گهوره ده‌فرمیت:

﴿إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸).

واته: خوای گهوره له هه‌موو توانه کان خوش ده‌بیت جگه له (شیرک) نه‌بیت. وقال تعالى: ﴿وَجَعَلَ اللّٰهِ أَئْدَادًا لِيُضْلِلُ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ ثَمَّتَعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ [الزمر: ۸]، فمن جعل الله ندا من خلقه فيما يستحقه عز وجل من الإلهية والربوبية فقد كفر بإجماع الأمة. (ابن تيمية).

وه خوای گهوره ده‌فرمومیت:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ (المائدة: ۷۲).

واته: هه‌رکه‌سیک هاویه‌ش بق خوا دابنیت ئوا به هه‌شستی له‌سهر حرام ده‌بیت وه شوینی دوزه‌خه. وقال النبي ﷺ: (أَلَا أَنْبَئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَارِ، قَالُوا ثَلَاثَةٌ، قَالُوا بَلِّي يَارَسُولُ اللّٰهِ، قَالَ إِلَّا إِشْرَاكُ بِاللّٰهِ،).^(۱)

وه شیرک جوری زوره یه‌کیک له جوره‌کانی (شیرک) که هلم بژاردووه ناوی (شرك التعطيل) ه:

شرك التعطيل: ئه و جوره شیرکه‌یه که خاوه‌نه‌کهی یه‌کیک یان هه‌موو سیفه‌ته کانی خوای گهوره له کار ده‌خات، وه ابن تیمية باسی ده‌کاتو، ده‌یکات به دوو به‌شهوه:

التعطيل الکلي: ئه و جوره‌یه که بلىت ئه‌صله‌ن خوای گهوره خالق و رازق و هه‌لسورپنیه‌ر نییه.

وه‌لامان بق ئه وه ئه م ئایه‌ته خوای په‌روه‌ردگاره که ده‌فرمیت:

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [ابراهیم : ۱۰].

التعطيل الجزئي: ئه و جوره‌یه که دان ده‌نیت به بونی خوای گهوره خالقی و رازقی خوای گهوره به‌لام نه‌فی سیفه‌تیک یان چهند سیفه‌تیکی خوای گهوره ده‌کات، وه هه‌ندی (معزله)ه کان و هه‌ندی له فیره‌قه گومراکانی تر ده‌لین خواه‌یه به‌لام نه له ئاسمانه نه له ده‌ره‌وهی عالمه نه له ناوه‌وهی عالمه، مه‌کانی نییه، چونکه ده‌لین ئه‌گهر بکه‌ویته ناو عالمه‌وه ئه وه ده‌بیت به مه‌خلوق، هر له بهر ئه وه‌شه که باوه‌پیان به دابه‌زینی خوا نییه له کاتی سی‌یه‌کی شهودا، وه یاسه‌یه‌کی عه‌قلانی فه‌لسه‌ف ده‌لین: (المعدوم شیء) (نه‌بوو شته) (چونکه

(۱) البخاري ومسلم والترمذى، وانظر: صحيح الترغيب والترهيب: ۲۲۹۹.

دهلین تو نییه‌ت و ئیراده‌ت هه‌یه له دروست بونی ئه و شته نه بوروه پیش ئوهی ببیت ماده‌م ئیراده و قه‌صد هه‌یه دوايی که هاته وجود که‌واته خۆی له خۆی دا هه‌بوره).

وه هندیکی تر له فیره‌قه گومراکان هه‌یه و هکو(نه‌صرانیه‌کان) که باوه‌ریان به‌سی خوا هه‌یه، (أب وابن وروح القدس).

وه هندیکی تریان باوه‌ریان به تیکه‌ل بونی خوا هه‌یه (الحلول) که دوو به‌شه (لاهوت و ناسوت) لاهوت و هکو درعیک وايه بۆ ناسوت، واته بۆ نزیک بونه‌وه له خوا (التقرب).

لیره‌دا زوربه‌ی (أهلي کلام) که پییان ده‌لین (أهلي النظر) ده‌لین: (أنه لو كان للعالم صانعان فعند اختلافهما مثل أن يريد أحدهما تحريك جسم وآخر تسكينه، أو يريد أحدهما إحياء، والآخر أماته فيما أن يحصل مرادهما، أو مراد أحدهما، أو لا يحصل مراد واحد منهما، والأول ممتنع، لأنه يستلزم الجمع بين الضدين، والثالث ممتنع، لأنه يلزم خلو الجسم عن الحركة والسكنون، وهو ممتنع، ويستلزم أيضا عجز كل منهما، والعاجز لا يكون إلاها، وإذا حصل مراد أحدهما دون الآخر، كان هذا هو الإله القادر، والآخر عاجزا لا يصلح للإلهية). (العقيدة الطحاوية).

ئه‌م ده‌لیله به ده‌لیلیکی گه‌وره‌ی ئه‌هلى کلام ناوده‌بریت بۆ سه‌لماندنی وجودی خالق ئه‌م به‌لگه‌یه معنی ئه‌وه ده‌کات که دوو خوا هه‌بیت، واته: (ئه‌گه‌ر بیت و دوو خالق هه‌بیت ئه‌وه خۆی له خویدا بۆ کردنی کاریک خیلاف ده‌که‌ویتە نیوانیانه‌وه، یه‌کیکیان بیه‌ویت کاریک بکات یه‌کیک بمیرینیت بۆ نموونه ئه‌وه ئه‌وى تریان به‌عه‌کسه‌وه کاریک بکات، ئه‌و دوو خالقه یان مه‌به‌ستى هه‌ردووکیان دیتە دى یان مه‌به‌ستى یه‌کیکیان دیتە دى یان مه‌به‌ستى هیچیان نایه‌تە دى، ئه‌گه‌ر بلیین مه‌به‌ستى هه‌ردووکیان دیتە دى ئه‌مه‌ش شتیکه پیچه‌وانه‌ی عه‌قله، چونکه یه‌کیکیان ده‌یه‌ویت بیمیرینیت ئه‌وى تریان ده‌یه‌وه‌یت بیزینیت وه ئه‌مه هه‌رگیز رونادات، سییه‌میشیان ئه‌گه‌ر بلیین مه‌به‌ستى هیچیان نایه‌تە دى ئه‌وه خۆی له خویدا شتیکی پووجه‌له، چونکه هه‌ردووکیان مه‌به‌ستیان هه‌یه، وه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستیان نه‌بیت ئه‌وه هیچیان نابیت به خالق، ئیستا ماوه‌تە وه سه‌ر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی یه‌کیکیان بیتە دى، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی یه‌کیکیان بیتە دى ئه‌وه یه‌کیکیان ده‌بیتە (إله) وه ئه‌وى تریان ده‌بیتە (المخلوق).

وه منه‌جی ئه‌هلى سوننه توحیدی (الاوهیة) ه نه‌ک توحیدی (الربوبیة).

بەلام زوربه‌ی (أهلي النظر) که پییان ده‌لین ئه‌هلى که‌لام باوه‌ریان وايه که سه‌ره‌کیترین شت ته‌وحیدی (الربوبیة) یه ئه‌م ئایه‌تەش ده‌که‌نه به‌لگه بۆ قسە‌که‌یان: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ [الأنياء: ۲۲].

ئه‌گه‌ر بیت و دوو خوا هه‌بیت ئه‌وا هه‌موو مه‌خلوقات تیاچوونیان مسوگه‌ره، ئه‌مه هه‌ل‌یه و نابیتە ده‌لیلى (تمانع) هه‌روه‌کو (ابن تیمیة) ده‌فه‌رموویت ئه‌م ئایه‌تە خۆی ره‌ده له سه‌ریان چونکه نافه‌رموویت (أرباب)، وه

دهلین به پیی ئەم ئایەتە نابیت (خالق و صانع) دووان بیت، وە مەنھەجى ئەھلى سوننە دەلین ئەم ئایەتە باسى (إله) دەکات وە هەر ئایەتىك كە باسى (إله) بکات ئەوا باسى (عبدية) دەکات واتە يەك خوا شايستە ئەوهەيە كە بېرسىتىت بەراسىتى، ئەمان دەلین لە دواى دروست بۇونى تىاچۇونى بەسەردا دىت واتە دواى دروست بۇونى مەخلوق، كە ئەمە خۆى لە خۆيدا هەلەيە، هەروه كو (أبى العز الدمشقى) دەلیت: (لاعتقادهم أن توحيد الربوبية الذي قرره هو التوحيد الالهية الذي بينه القرآن).

وە ليئەدا قاعيدهى (أهل السنة) ئەوهەيە كە ئەو كەسەي تەوحيدى (الالوهية) ئەۋەت ئەوا توحيدى (الربوبية) تەواوه، بەلام بە پىچەوانەوە تەواو نىيە، (توحيد الالوهية المتضمن لتوحيد الربوبية وهو عبادة الله وحده لا شريك له، فإن المشركون من العرب كانوا يقررون بتوحيد الربوبية) بدليل قوله تعالى (ولئن سألتهم من خلق السموات والارض ليقولن الله) .

وە دەللىلىكى ترييان ئەوهەيە:

ئایەتىك دەھىننەوە كە خواى پەروەردگار رەخنە دەگرىت لە بەنى (اسرائىل) كە گوئىرەكەيە كىيان دروست كرد لەسەر دەستى (سامرى) كە موسى ﷺ چوو بۇ (ميقات) خواى گەورە لەسەر قىسەي (ئەھلى كەلام) فەرمۇويەتى:

﴿وَاتَّخَذَ قَوْمٌ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلَيْمٍ عَجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوارٌ﴾ (الأعراف: ۱۴۸).

واتە: لە دواى روېشتنى موسى ﷺ قەومەكەي گوئىرەكەيە كىيان دروست كرد لە خىشلۇر و زىر كە قۆرەي ھەبوو. ئەھلى كەلام دەلین ئەم ئایەتە بەلگەيە لەسەر قىسەكەي ئىيمە كە خواى گەورە رەخنە لە قەومەكەي موسى دەگرىت (كە گوئىرەكەيە كىيان دروست كرد كە خاوهەن جەسەد بۇو ووتىيان ئەمە خوايە، بۇيە خوانە في ئەوهە دەکات كە خوا جەسەدى ھەبىت نابىت ئەو سىفەتانەي بۇ دابىنتىت كە بىتت بە جەسەد)، پاشان (ابن تيمية) رەدى ئەوهە دەداتەوە دەلیت: وشەي جەسەد لە قورئانى پىرۇزدا لە چوار شويندا ھاتۇوه، يەكەم: (وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ) (الأنبياء: ۸)، دووھەميان: (وَأَلَقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ) (ص: ۳۴)، سىيىھەميان (ئایەتەكەي الأعراف كە ئەوان دەيکەن بە بەلگە)، چوارھەميان (فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوارٌ) (طه: ۸۸) (ابن تيمية) دەلیت ئەمە نەفي (جەسەد) دەکات (جەسەد) جياوازى ھەيە لەگەل جىمىدا (لاشەدا) (جسم ئەوهەيە كە حەياتى تىيىدا بىت بەلام جەسەد ئەوهەيە كە حەياتى تىيىدا نەبىت) خواى گەورە رەخنەيلىگەرنى كە گوئىرەكەيە كى بى روحيان دەپەرسىت چونكە جەسەد بۇو، وە مرۆقى زىندۇو كامىلترە تا مرۆقى مرىدوو، بۇيە رەخنەكەي خواى پەروەردگار ئاراستەي (جەسەد) كە كراوهە، پاشان خواى گەورە لە كۆتايى ئایەتەكەدا دەھەرمۇويت:

﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ نَهْوَهْ رَهْخَنَهْ كَيْهَ نَهْكَ رَهْخَنَهْ كَهَ وَشَهِيْ (جَسَد) هَ كَهَ بَيْت، نَهْيَانَ بَيْنَيَ كَهَ قَسَهَيَانَ لَهَ كَهْلَدَا نَاكَاتَ وَهَ هِيجَ رِيَگَهَيَهَ كَيَانَ پَيَ نَيشَانَ نَادَاتَ، كَهَ خَوَى لَهَ خَوَيدَا ئَهَمَ دَوَوَ سَيَفَهَتَهَ سَيَفَهَتَيَ خَالَقَهَ، خَالَقَ دَهَبَيَتَ رِيَگَايَ رَاسَتَ نَيشَانَيَ بَهْنَدَهَ كَانَيَ بَدَاتَ، وَهَ قَفَرَهَ كَهَ گَويَرَهَ كَهَ كَهَ دَهِيكَرَدَ (سَامَرَيَ) وَهَ دَرُوسَتَيَ كَرَدَبَوَوَ كَهَ دَوَوَ كَونَيَ هَهَبَوَوَ لَهَ پَيَشَ وَهَ دَواَوَهَ كَهَ هَهَوَاهَيَهَ بَهَاتَاهَيَهَ ئَهَوَادَهَنَگَيَكَيَ لَيَوَهَ دَهَهَاتَ.

پَاشَانَ ئَهَمَ جَوَرَهَ (شَرَكَ التَّعْطِيل) نَاشِيرِينَتَرِينَ وَخَراپَتَرِينَ جَوَرَهَ كَانَيَ شِيرَكَهَ، نَمَوَونَهَ بَوَئَهَمَ جَوَرَهَ شِيرَكَهَ وَهَكَوَ ئَهَوَهَيَ فَيْرَعَهَوَنَ كَهَ وَتَيَ:

﴿وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الْشِّعَرَاءَ: ۲۳).

وَهَ خَوَى گَهَورَهَ ئَاگَادَارَمَانَ دَهَكَاتَهَوَهَ ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلَّيْ أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ [غَافَر: ۳۶].

واتَهَ: فَيْرَعَهَوَنَ بَهَ هَامَانَيَ وَتَ: كَوْشَكِيَّكَمَ بَوَ دَرُوسَتَ بَكَهَ بَوَ ئَهَوَهَيَ بَگَهَمَهَ ئَهَوَهَ رِيَگَاهَيَهَ. وَهَ شِيرَكَهَ وَتَعْطِيلَ پَهْيَوَهَنَديَانَ بَهَ يَهَكَهَوَهَ هَهَيَهَ، هَهَرَوَهَ كَوَ اَبَنَ (الْقِيمَ الْجُوزِيَهَ) لَهَ كَتِيَّبَيَ (الْجَوابُ الْكَافِ) دَهَلَيَتَ: (فَكَلَ مَشَرَكَ مَعْطَلَ، وَكَلَ مَعْطَلَ مَشَرَكَ).

كَهَسَيَ مَشَرَكَ تَعْطِيلَيَ سَيَفَهَتَهَ كَانَيَ خَوَى پَهْرَوَهَرَدَگَارَ دَهَكَاتَ، وَهَ هَهَرَكَهَسِيَّكَ تَعْطِيلَيَ سَيَفَهَتَهَ كَانَيَ خَوَ بَكَاتَ لَهَ پَاشَ ئَهَوَهَيَ كَهَ بَهَ تَهَوَوَيَ بَوَيَ رَوَونَ بَوَوَهَوَهَ (الْإِقَامَةُ الْحَجَةُ) كَرَأَهَوا بَهَ مَشَرَكَ دَادَهَنَرِيَتَ وَلَهَ بازَنَهَيَ ئَيْسَلَامَ دَيَّتَهَ دَهَرَهَوَهَ، وَهَ هَنَدَيَ جَارَ مَشَرَكَ دَانَ دَهَنَيَتَ بَهَ سَيَفَهَتَهَ كَانَيَ خَوَى پَهْرَوَهَرَدَگَارَ بَهَلَمَ حَهَقَيَ تَهَوَوَيَ (تَوْحِيد) بَهَتَاكَ وَتَهَنِيَّاَيَ خَوانَادَاتَ.

وَهَ ئَهَمَ جَوَرَهَ (شَرَكَ تَعْطِيلَ) دَهَكَرَيَ بَهَ سَيَّ بَهَشَهَوَهَ:

- ١- تعْطِيلَ المَصْنَوْعَ عَنْ صَانِعِهِ وَخَالَقَهَ.

واتَهَ: لَهَ كَارَخَسْتَنَى دَرُوسَتَكَارَ كَهَ خَوَى پَهْرَوَهَرَدَگَارَهَ بَوَ دَرُوسَتَ كَراَوَهَ كَانَيَ.

٢- تعْطِيلَ الصَّانِعِ - سَبَحَانَهَ - عَنْ كَمَالِ الْمَقْدَسِ - بَتَعْطِيلِ أَسْمَائِهِ وَأَوْصَافِهِ .

واتَهَ: لَهَ كَارَخَسْتَنَى دَرُوسَتَكَهَرَ كَهَ (خَوَى پَهْرَوَهَرَدَگَارَهَ) لَهَ تَهَوَوَيَتَيَ وَبَيَّ نَوقَسَتَانَى وَهَ لَهَ كَارَخَسْتَنَى نَاوَهَ پَيَرَقَزَهَ كَانَيَ وَصَيَفَهَتَهَ بَهَرَزَهَ كَانَيَ .

٣- وَتَعْطِيلَ مَعَالِمَهَ عَمَ يَجِبُ عَلَى الْعَبْدِ مِنْ حَقِيقَةِ التَّوْحِيدِ .

واتَهَ: لَهَ كَارَخَسْتَنَى خَوَى گَهَورَهَ كَهَ پَهْيَوَهَنَدَيَ هَهَيَهَ لَهَگَهَلَ بَهْنَدَهَ كَانَيَ (بَهَ هَوَى قَوْرَئَانَهَوَهَ) لَهَ تَهَوَوَ وَ رَاسَتَيَتَى بَهَ تَاكَ وَتَهَنِيَّاَيَ خَوَى پَهْرَوَهَرَدَگَارَ .

ئەم جۆره کۆمەلیک بۇون پىييان دەوترا (طائفة أهل وحدة الوجود) كە دەييان ووت (ما ثم خالق ومخلوق) وە دەييان ووت (ولا هاهنا شيئاً).

وە کۆمەلیکى ترى (ملحد) ھەبوو كە قىسىيان لەسەر ئەبەدېت و ئەزەلىيەت و بۇونى خواى گەورە دەكىد، ئەم کۆمەلە دەييان ووت: (خوا پالى داوهتە وە كاروبارى دونيا خۆيان خۆيان بەرىۋە دەبەن).

ئەم کۆمەلانە پىك ھاتبۇون لە (جەمیيە و قرامطة) ھەكان ئەمانە دانىان دەنە باھىفە تاكانى خواى پەروەردگار بەلام مەخلوقيان بە تەواو تەدادەنا لە خواى گەورە (نعوذ بالله).

وە پىويىستە لەسەر ھەموو موسىمانان كە ئاگادارى خۆيان بن خۆيان بىپارىزىن لە ھەموو جۆرە شىركىكىك، وە گرنگى تەواو بىدەن بە بىرۇباوەری راست لەسەر مەنھەجى (السلف الصالح) وە پىويىستە ھەموومان ئەم دووعايىه بىكەين كە

(اللهم إنا نعوذ بك أن نشرك بك شيئاً نعلم، و نستغفر لك لما لا نعلمه).^(۲).

مالپه‌ری بەشەتىن

www.ba8.org

لە دووعاي خىربى بەشمان مەكتەن

(۲) صحيح الترغيب والترهيب: ۳۶.

شويڭىن كەوتىنى قورئان و سوننەت بە تىڭگە يېشتىنى بىلەشىنى ئۈممەت

اتباع الكتاب والسنة بفهم السلف الصالح

الشيخ عبدالمالك بن أحمد بن المبارك رمضانى الجزائري

وہ رگیسٹر انی : م. عبدالغفور عبداللہ

مالپه ری به هشت

www.ba8.org

 islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراق-کوردستان-که‌لار

“ହେଉଥିବା କାମକାଳର ପାଇଁ ଏହା କାମିକାଳ ଯେତେବେଳେ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلوة والسلام على رسول الله وعلی آلله وصحبه أجمعين، أما بعد:

ئه وھي که وا ناکۆکى تىدا نېيە لهنیوان موسلماناندا له كۆن وتازەدا ئه وھي که ئه و پىگايە خواي گەورە پىيى پازىيە بۇ ئىمە برىتىيە لە رىگاي قورئان و سوننەت، وە مەموو شتىك بۇ لاي ئه و پىگايە دەگىرنە وە، وە دەستپىكىشان ھەر لە و پىگە يە وھي، ئەگەر جىاوازىش بن لە پوھكانى هىننانە وھيان بە لەگە واتە قورئان و سوننەت .

وە خواي گەورەش زەمانەتى بەردە وامى و دامە زراوى بۇ ئه و کەسە كردووه کە شوين قورئانى پىرۇز دە كە وىت ھەربىيە لە سەر زوبانى جىتكە باوهەدارە كانە وە فەرمۇويەتى:

﴿ قَالُوا يَنْعَمُونَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ [الأحقاف: ۳۰].

واتە: ئەي گەلەكەمان ئىمە گويمان لە پەيام و قورئانىك بۇو کە لە دوای موسا ﷺ هاتوقە خوارەوە کە هەموو ئە و پەيامانە کە پىش ئەم هاتونونە خوارەوە بە راستى دەزانىت و دلىيىا لە سەر دەكتە وە وە قورئانە پىنمنى ھەموو مەرقۇايەتى دەكتات بۇ راستى و پىگايەكى راست و رەوان .

ھەرودك چۈن زەمانەتى ئەوانە دەكتات کە شوين پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەون، کە خواي گەورە پىيى دەفە رەمۇويت: ﴿ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صَرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ [الشورى: ۵۲]

واتە: بە راستى ئە و بە رەنامە يەي کە بۇ تۆمان نارىۋەتەوە خوارەوە پىنمنى دەكتات بۇ پىگايەكى راست و دروست .

بەلام ئە وھي کەواي لە گروپە ئىسلامييە كان كردووه لە پىگاي راست لابدن ئە وھي کە كۆلەكەي سىيەميان لە بىر كردووه کە لە ھەردوو وە حىيە كەدا ئاماژە پىدرادە، ئەوپىش برىتىيە لە تىيگە يىشتى پىشىنى چاك بۇ قورئان و سوننەت .

وە بە راستى سورەتى فاتىخە زۆر بە پۇونى ھەرسى بىنچىنە كە لە خۇ گرتۇوە: کە دەفە رەمۇويت:

﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ [الفاتحة: ۶].

واتە: خواي گىان پىنمنىمان بىكەيت بۇ پىگاي راست .

کە ھەردوو بىنچىنە قورئان و سوننەت دەگىرىتە وە، ھەرودك پىشتر باسمان كرد .

وە كە دەفە رەمۇويت:

﴿ صَرَاطَ الدِّينِ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ [الفاتحة: ۷].

واتە: پىگاي ئەوانەي کەوا نىعەت و بە خشىنە كانى خۇتت پىداون .

وە ئە وھ تىيگە يىشتى دەگىرىتە و بۇ ئە و پىگايە، لە كەل ئە وھي کە هيچ كەسىك گومانى لە وەدا نېيە کە ھەركەسىك دەست بىگىت بە قورئان و سوننەت وە ئە وھ بە راستى ھىدaiيەت دراوه بۇ پىگاي راست، تەنها ئە وھ نەبىت کە تىيگە يىشتى خەلکى بۇ

قورئان و سوننه هندیکی راسته و هندیکیشی هله‌یه، که ئوهش پیویستی به بنچینه‌یه کی سییم ههیه بوقلابدنی ئه و خیلاف بیرون جیاوازانه، ئه ویش بریتیه له گردانی تیگه‌یشتني ئهوانه‌ی کهوا پاشینه‌ن به تیگه‌یشتني ئهوانه‌ی کهوا پیشینه‌ن . ئین قهیم دهه رموویت: (ورد بهره‌وه له نهینه‌کی جوان له باس کردنی هوكارو پاداشت بوقئه و سی تاقمه به کورتیرین و پوخترین دهربین، له برئه‌وهی نیعمه‌ت پیبه‌خشینیان به ستراوه‌ته‌وه بهو هیدایه‌ته‌وه که بریتیه له زانستی به سودو کرده‌وهی چاک) ^(۱) .

وه دهه رموویت: (وه هرکه‌سیک زیاتر حدقه بناسیت و شوینی بکه‌ویت ئه‌وه که‌سه نزیکتره له ریگای راست، وه هیچ گومانیشی تیدا نییه که هاوه‌لانی پیغه‌مبه ره زای خوایان له سه‌ر بیت ئهوان له پیشترن بوقئه و هسفه و هک له پافیزه‌کان ... هه ربویه پیشین لیکدانه‌وهی (ریگای راست و ئه‌هله‌که‌یان) به ئهبو به کرو عومه رو هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا لیکداوه‌ته‌وه...) ^(۲) .

وه ئه‌مه‌ش دهقیکه له‌وه‌وه ره‌حمه‌تی خوا لی بیت له سه‌ر ئه‌وهی که باشترين که‌سانیک که خوا گه‌وره فه‌زل و نیعمه‌تی زوری پیبه‌خشیون له زانست و کرده‌وهی چاک هاوه‌لانی پیغه‌مبه ره، چونکه ئهوان ئاماده‌ی دابه‌زینی قورئان بون، وه ئاگاداری سوننه‌ت و پیمنونیه کانی پیغه‌مبه ره بون و تیکی گه‌یشتیون و به‌جوانی لیکیان ده‌دایه‌وه، هه روهک ئین مه‌سعود ^(۳) دهه رموویت: (هرکه‌سیک له‌ئیوه که ده‌یه‌ویت شوین که‌سیک بکه‌ویت ئه‌وا با شوین ئهوانه بکه‌ویت که مردوون، چونکه که‌سی زیندوو له فیتنه پاریزراو نابیت، وه ئهوانه هاوه‌لی موحه‌ممهدن ^(۴)، وه ئهوانه باشترينى ئه‌نممه‌تنه، وه خاوه‌نى باشترين دلن، وه به‌سودترین زانستیان پیبووه، وه که‌مترين داواکاریان هه‌بووه، ئهوانه گه‌لیک بون خوا گه‌وره هه‌لی بژاردن بون هاوه‌لایه‌تی کردنی پیغه‌مبه‌رکه‌ی ^(۵) و سه‌رخستنی ئایینه‌که‌ی، بويه پیزو گه‌وره‌ی ئهوانه‌وه، چونکه به‌راستی ئهوان له سه‌ر ریگایه‌کی راست بون) ^(۶) .

وه هروه‌ها دهه رموویت:

إِنَّ اللَّهَ نَظَرٌ فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ فَوْجَدَ قَلْبَ مُحَمَّدٍ ^(۷) خَيْرًا لِّقُلُوبِ الْعِبَادِ فَاصْطَفَاهُ لِنَفْسِهِ وَابْتَعَثَهُ بِرِسَالَتِهِ، ثُمَّ نَظَرٌ فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ بَعْدَ قَلْبِ مُحَمَّدٍ ^(۸) فَوْجَدَ قُلُوبَ أَصْحَابِهِ خَيْرًا لِّقُلُوبِ الْعِبَادِ فَجَعَلَهُمْ وَزَرَاءَ نَبِيًّا، يَقَاتِلُونَ عَلَى دِينِهِ فَمَا رَأَاهُ الْمُسْلِمُونَ حَسَنًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ حَسَنٌ، وَمَا رَأَوْهُ سَيِّئًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ سَيِّئٌ) ^(۹) .

(۱) مدارج السالكين: (۱۳۱) .

(۲) مدارج السالكين: (۱۱-۲۲)، وقد صح هذا التفسير موقوفا على أبي العالية والحسن، ذكره ابن حبان في الثقات (۲۹۹\۶) تعليقا، ووصله ابن نصر في السنة (۲۷)، وابن حجر في تفسيره (۱۸۴)، وابن أبي حاتم في تفسيره (۱۱\۲۱-۲۲)، والحاكم (۲۵۹\۲)، وصححة هو والذهبي .

وه بروانه: الإمامة والرد على الرافضة لأبي نعيم (۷۳)، فقد ورد فيه مثله عن ابن مسعود ^(۱۰) .

(۳) آخرجه بنحوه ابن عبد البر في جامع البيان: (۹۷\۲) ورواه أبو نعيم في الحلية عن ابن عمر ^(۱۱) .

(۴) رواه أحمد (۳۷۹\۱)، وغيره، وحسنه الألباني موقوفا في: تخريج الطحاوية: ص ۵۳۰ .

واته: خواه گهوره سهیری دلی بهنده کانی کرد دلی موحه مهدی ﷺ به باشترین دل بینی، هربویه هلبزارد بخوی و پیامه کهی خوی پیدا نارد، پاشان ته ماشای دلی بهنده کانی کرد لهدای دلی موحه مهدی ﷺ دلی هاوه لگانی ﷺ به باشترین دل بینی، هربویه کردنی به وهزیرو یاریده دهه پیغه مبهه کهی ﷺ، ئوان له پیناوش ائینه کیدا دهجه نگان، و هر شتیک که مسلمانان(هاوه لان ﷺ) به باشی دابنین ئهوا له لای خواه گهوره ش باشه، و هر شتیک به خراب دابنین ئهوا له لای خواه گهوره ش خرابه) .

وه ئه مسلمانانه ش که ئین مه سعود ﷺ مه بهستنی بریتین له هاوه لان ﷺ.

ئیمامی ئه حمده (ره حمه تی خواه لی بیت) دهه رمویت: (بنچینه سوننه له لای ئیمه بریتیه له دهست گرتن به و به رنامه یهی که هاوه لانی پیغه مبهه کهی ﷺ له سه ربووه و هروهها شوینکه و تیان تییدا) ^(۵).

و هر که سیکیش ره زامه ندی خواه به دهست هینابیت له دهای ئهوان ئهوا به هوی شوین که وتنی ئهوانه و یه، خواه گهوره دهه رمویت:

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ وَالَّذِينَ أَتَبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [التوبه: ۱۰۰].

(والسابقون الأولون) ئهوانه که پیش ئه م نوومه ته که وتن و دهست پیش خهريان کدووه له ئیمان هینان و کوچ کردن له ببر خوا بخ مه دینه، هروهها تیکوشان و به رده وام له سه ره ئه و ئایینه بوون که خواه گهوره ناردویه تیه خواره وه که ئایینی ئسلامه . (من المهاجرين) ئهوانه که ده رکران له ناو مال و سامانیان وه به ته مای پاداشتی خواه گهوره بوون و ره زامه ندی ئه ویان ده دیست وه مه بهستیان سه رخستنی دینی هلبزاروی خواه پاشان پیغه مبهه کهی ببووه ﷺ . به راستی ئهوانه راستگون (والأنصار) وه له پشتیوانان که ئیمانیان هیناوه دل و ده رونیان و ماله کانیان دا جیگیربوو، وه ئه و کوچ کردونه یان خوش ده دیست که ده هاتن بخ لایان وه پیش خویانیان ده خستن ئه گه ره شتیکیشا بوایه که تایبته تی خویان بوایه . (والذین اتبعوه م پاحسان) ئهوانه ش که به چاکی شوین که وته ئهوانه له بیروباوه پو گوتارو کرده وه دا چونکه ئه و پیشینه چاکه له هه مووزه کردنیک پزگاریان بووه و ئه و په پی سناش کراون و باشترین پیزیان لی گیراوه له لایه خواه میهه بانه وه . (رضی الله عنهم) خواه گهوره پازی بووه لیتیان وه ئه وه ش گهوره ترین نیعمه ته له به هشت دا.

(ورضوا عنه) ئهوانیش به و به شه پازین که خوا پیی به خشیون .

و ه دیاری کردنی ماوهی سه رده می پیشین هاتووه ئه و پیشینه که رهوا نییه سه رپیچی بکرین ئه ویش به داهینانی جوره تیگه یشنیک که ئهوان ئه و تیگه یشننے یان نه بتو بیت، وه ک له فه رموده کهی ئین مه سعود ﷺ که دهه رمویت: پیغه مبهه کهی خوا فه رمویه تی:

خیر الناس قرنی ثم الذين يلوهم ثم الذين يلوهم ثم يجيء أقوام تسبق شهادة أحدهم يمينه وييمنه شهادته) ^(۶).

(۵) رواه الالکائی في شرح أصول اعتقاد اهل السنۃ (۳۱۷)، وابن الجوزی في مناقب احمد (ص: ۲۳) في کلام طویل، وساق الحال إسناده في السنۃ (۱۶۸)، واختصره).

(۶) بیرونیه: (تخریج استدلال مالک بمنه الآیة في إعلام الموقعين لابن القیم: (۹۴\۹۵).

واته: (باشتريني خه لکي خه لکي ئه م سه‌ردنه‌می من، پاشان ئه وانه‌ی که له دواي ئه مان دین، وه پاشان ئه وانه‌ی که له دواي ئه مانيشه‌وه دين، وه پاشان خه لكانیک دين که شايته‌تى دانه‌که يان پيش سويند خواردنکه يان ده‌که‌ويت، وه سويندکه شيان پيش شايته‌تى دانه‌که يان ده‌که‌ويت).

وه نيمام عبدالحميد بن باديس ره حمه‌تى خواي لى بىت ده‌فه‌رموويت: (ئىسلام ئوه‌يه که له قورئانى پيرزنو سوننەتى پىغه‌مبه‌ردايە ع وه ئوهش که وا پىشىنه‌كانى له سه‌رى بون له ئه‌هلى ئه و سى سه‌ده‌يە که شاهىدى باشى و چاکه يان بۆ دراوه له سه‌ر زوبانى ئه و كەسەئى که راستگويه و به راستگو دانزاوه) ^(۸).

وه بۆ ئه بىنچىنه‌يەش تىپوانىن و بەلگە هەيە له قورئان و سوننەت، له وانه: خواي گهوره ده‌فه‌رموويت:

﴿ وَمَنْ يُشَاقِّ الْرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعُ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُؤْلَمَ مَا تَوَلَّ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴾ [النساء: ۱۱۵].

واته: هر كەسيك سه‌رپىچى پىغه‌مبه‌ر ع بکات و دژايەتى ئه و دينه بکات که هيئاۋىتى له دواي ئه ووهى که بەلگە كانى بۆ بون کرايەوه له قورئان و سوننەت، وه شوين رېيازى غېرى موسىمانان كەوت، ئه و دەيدەينه دەست ئه و رېيازو بەرنامەيە که خۆى هەلېزاردۇوه و له سەرئەنجامىشدا بەھۆى ئه و لادانىيە و دەيخەينه ناو ئاڭرى دۆزەخە و سزاي دەدەين، وه دۆزەخىش خراپتىن شوينى که چاوه‌پى ئه وان دەکات و چاره‌نوسى ئه وانى بۆ دەگەرپىتەوه.

وه شاهىد لىرەدا بىتىيە له گىرەدانى دوركەوتنه‌وه له رېيازى موسىمانان لەگەل سه‌رپىچى كردنى پىغه‌مبه‌ر ع بەيەکەوه کە دەبىتە هۆى ئه ووهى که ئه و هەرەشە توندە جىبەجى بىت، لەگەل ئه ووهى که سه‌رپىچى كردنى پىغه‌مبه‌ر ع بەتەنها بەسە بۆ ئه و هەرەشەيە هەروهك خواي گهوره ده‌فه‌رموويت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَاقُوا أَرْسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَ لَهُمْ أَهْدَى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِيطُ أَعْمَالَهُمْ ﴾ [محمد: ۲۶].

واته: ئه وانه‌ي که بىباوه‌پىيان هەلېزاردۇوه خويان و خەلگانى تريان بەره و بىباوه‌پى بىداوه‌پى بەھۆى رېگىيان لە رېيازەكەي خواي گهوره بە لاشە و مال و سامان و دژايەتى پىغه‌مبه‌ر يان ع كرد و سه‌رپىچيان كرد له دواي ئه ووهى که هەموو بەلگە و ئايەتەكانيان بۆ بون كرايەوه ئائەوانه با باش بىزانن بەو كاره‌يان هىچ زيانىكىيان بە خوانگە ياندوه چونكە خواي گهوره بى پىويستە له هەموو دروستكراوه‌كانى، وه هەموو ئه و پەرسن و كارانەي که ئەنجامى دەدەن بۆ غېرى خوا هىچى لەلاي خوا قەبول نىيە و هەمووى پوچەلە.

وه هەروهە پىغه‌مبه‌رى خوا ع فه‌رموويتى:

(افتقرت اليهود على إحدى وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وسبعين في النار، وافتقرت النصارى على اثنتين وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وإحدى وسبعين في النار، والذي نفسي بيده لافتقرن أمتى على ثلاث وسبعين فرقة فواحدة في الجنة واثنين وسبعين في النار، قيل يا رسول الله ع من هم؟ قال: هم الجماعة) ^(۹).

(۷) وه هەركەسيك بەگومانه له ژمارەي سەدەكان با بگەرپىتەوه بۆ كتابى: الصحيحه للألبانى رقم (۲۶۵۲)، و مسلم (۲۵۳۳).

(۸) آثار الامام عبدالحميد بن باديس (۷۳۱۵).

(۹) بىروانە: (مجموع فتاوى لابن تيمية) (۱۹۴۱۹).

واته: جوله‌که پارچه بون بۆ حهفتاو يەك تاقم، يەك تاقميان له‌ب‌هه‌شته و حهفتايان له دۆزه‌خه، وە گاوره‌کان دابه‌ش بون بۆ حهفتاو دوو تاقم، يەك تاقميان له‌ب‌هه‌شته و حهفتايو يەك تاقميان له دۆزه‌خه، سویند بەو خوايى گيانى منى بەدهسته ئوممه‌تەكى منيش دەبىت بە حهفتاو سى تاقمه‌و، بەكىكىيان بۆ بە‌هه‌شته و حهفتاو دوويان بۆ ناو ئاگرن، ووترا ئى پېغەمبەرى خوا الله كىن ئە و تاقمه‌ى كە دەچنە بە‌هه‌شته‌و؟ فەرمۇوى: (الجماعه) يە.

واته: ئەوانه‌ى كە پەيوه‌ستن بە قورئان و سوننەتەو بە تىيگەيشتنى هاوه‌لەن).

وە شاهيد لىرەدا ئەوه‌يە كەوا كۆمەلى بىزگاربۇوى بە (جهماعه) وەسف كرد، وە خۆلادان له دانه پالىان بۇلاي قورئان و سوننەت، لەگەل ئەوه‌شدا كە بەھىچ شىيۆھ‌يەك ئەوان لەم دووانه دەرناچن، وە نەيىنى ئەمەش له‌وانه‌يە وريايىيەك بىت لەسەر (جهماعه) كە بەتەواوى لە قورئان و سوننەت گەيشتون، وە هەروه‌ها كردەوه‌ي پىدەكەن بەو شىيۆھ‌يە كەوا خواو پېغەمبەر الله دەيانيه‌ویت، وە ئەو كاتەش ھىچ كۆمەلىك نەبون تەنها هاوه‌لائى پېغەمبەر الله نەبىت، وە هەر بۆيە زانىيان لەفزيكى ترى ئەم فەرمۇودەيەيان بە صەحىح داناوه كە حاكم و غەيرى ئەويش پىوایەتىان كردۇوە كە پېغەمبەر الله وەسفي كۆمەلى بىزگاربۇوى كردۇوە فەرمۇویتى:

(ما أنا عليه وأصحابي)^(۱۱).

واته: (ئەوانەن كەوا لەسەر ئە و مەنهج و رېبازانەن كەمن و هاوه‌لائى لەسەرن).

وە هەروه‌ها عىرباضى كۈپى سارىيە الله دەفەرمۇویت:

(وعظنا رسول الله الله موعظة بلغة ذرفت منها العيون ووجلت منها القلوب، فقال قائل: يا رسول الله الله كأن هذه موعظة مودع؟ فماذا تعهد إلينا؟ فقال: "أوصيكم بالسمع والطاعة فإنه من يعش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كثيراً فعليكم بسننتي وسنة الخلفاء الراشدين المهدين من بعدى تمسكوا بما وعضوا عليها بالواجد وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل بدعة ضلاله)^(۱۲).

واته: (پېغەمبەرى خوا الله ئامۆڭگارى كردىن ئامۆڭگارىيەكى زۆر كارىگەر، بەھۆيەو فرمىسىك بەچاوه‌كاندا هاتە خوارەوە، وە دلەكانىشى راچلەكاند، ئىنجا يەكىك ووتى: ئەى پېغەمبەرى خوا الله: ئەوه وەك ئامۆڭگارى كەسىكە كە مائىلائى دەكتات، بەچى ئامۆڭگارىمان دەكەيت؟ ئەويش فەرمۇوى: ئامۆڭگاريتان دەكەم بەوهى كە لەخوا بتىرسن، وە بە گوئىرایەلى و ملگەچى نواندن، ئەگەر بۆ بەندەيەكى حەبەشىش بۇو، چونكە بەپاستى هەركەسىك لەدواى من بىزى ئەوا دووبەرەكى و جياوازى زۆر دەبىنېت، بۆيە فەرمانستان پىدەكەم كە دەست بىگرن بە سوننەتى منه‌و، وە هەروه‌ها دەست بىگرن بە سوننەتى هاوه‌لە هيديايت دراوه‌كانه‌و، وە پەيوه‌ست بن پىيانەو بە كاكىلە كانتان توند دانى پىدا بىنن، وە وريابن و خوتان بىپارىزىن لە شتە داهىنراوه‌كان، چونكە بەپاستى هەموو تازە داهىنراويك بىدۇعەيە، وە هەموو بىدۇعەيەكىش گومرایىيە).

(۱۰) سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱۴۹۲.

(۱۱) سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۵۳۴۳.

(۱۲) رواه أبو داود وغيره، وصححة الألباني في: مشكاة المصايح: ۱۶۵.

وه شاهید لیرهدا بربتییه له کوکردن ووه شوین که وتنی سوننه‌تی پیغامبهر ﷺ سوننه‌تی جینیشینه هیدایه‌ت دراوه‌کانی (۱۳)، پاشان ورد بهره‌وه که چون پیغامبهر ﷺ وته‌کهی خوی کرد به ئامورگاری بوقئمه‌ته‌کهی له دوای خوی تا فیری راستگویی وته‌کانیان بن له پرسه‌نایه‌تی ئم منه‌جه‌دا، پاشان ورد بهره‌وه که وا چون بهره‌نگاری ناکوکی و جیاوازی بوقئه‌وه به پیوه‌ست بعون بهو منه‌جه‌وه بوقئیونی ئه و بنچینه‌ی کهوا (تیگه‌یشتنی پیشینی چاک) هۆکاری بزگار بعونه له په‌رته‌وازه‌ی و ته‌فره‌قه .

شاطبی ره‌حمه‌تی خوای لی بیت ده‌فه‌رمویت: (هه‌روهک ده‌بینی پیغامبهر ﷺ سوننه‌تی جینیشینه رینمونیکراوه‌کانی (۱۴) به‌سته‌وه به سوننه‌تی خویه‌وه، وه له شوین که وتنی ئه و شوین که وتنی سوننه‌تی ئوانه، وه شتی تازه داهینراویش پیچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌یه، له هیچ شتیکدا له و نییه، چونکه ئوهی ئوان کردويانه به سوننه‌تو له‌سه‌ری رؤیشتوون: یان شوین که وتن بعوه بون سوننه‌تی پیغامبهر ﷺ، وه یان شوین که وتن بعوه بوقئه‌وه شتی که ئوان لیتیگه‌یشتوون له سوننه‌تکه‌یدا ﷺ له وردو درشتی به شیوه‌یهک که‌لای غه‌یری ئوان شاراوه بعوه، وه ئوه‌ش له‌مه زیاتر نییه (۱۵) .

وه هه‌موو ئم ده‌قانه هیناون و کردونن به به‌لگه له‌سه‌ری پیشینیتی ئه و بواره‌ی که ویستومه باسی بکه‌م، چونکه بوم ده‌رکه‌وت که ئین ئه‌بیلیعیز له شه‌رخی ئه وته‌یه طه‌حاوی ئوهی لاداوه که ده‌لیت: (وه شوین سوننه‌تو جه‌ماعه ده‌که‌وین، وه دور ده‌که‌وینه‌وه له دووبه‌ره‌کی و جیاوازی و نامویی) (۱۶) .

جیبه‌جی کردن:

له‌بر پیویستی پابهند بعون به تیگه‌یشتنی قورئان به‌هه‌تی سوننه‌تی، وه هه‌روه‌ها پابهند بعون به تیگه‌یشتنی قورئان و سوننه‌ت به‌و شیوه‌یهی کهوا پیشینه چاکه‌کان له‌سه‌ری بعون، لیرهدا به‌سه‌رهاتیک ده‌هینمه‌وه که له پوزانی مه‌ینه‌تی ئیمام ئه‌حمه‌د ره‌حمه‌تی خوای لی بیت رویداوه، بوقئه‌وه هه‌دوو مه‌بسته‌که رون بکاته‌وه له‌یهک کاتدا .

ئاجوری ره‌حمه‌تی خوای لی بیت ده‌فه‌رمویت: (پیم راگه‌یه‌نزاوه له - المهدی - یه‌وه ره‌حمه‌تی خوای لی بیت که وتویه‌تی: باوکم له کسی ندادوه - واته: الواشق - تنهنا له ماموستایهک نه‌بیت که له - مصیصه - وه هینزابوو، وه ماوه‌یهک له بندیخانه مابوه‌وه، پاشان روزیک باوکم بیری که وته‌وه و‌تی: ئه‌و ماموستایهم بوقئین، هینایان که ده‌ست و پیوه‌ند کرابوو، کاتیک له‌بر ده‌ستیدا وه‌ستینرا سلاوی لی کرد، به‌لام ئه‌وه‌لامی سلاوه‌کهی نه‌دایه‌وه .

ماموستاکه‌ش پیی و‌ت: ئه‌ی پیشه‌وای باوه‌رداران! تو ئه‌ده‌بی خوای گه‌وره‌ت له‌گه‌لدا به‌کار نه‌هینام، وه هه‌روه‌ها ئه‌ده‌بی پیغامبهریش ﷺ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَإِذَا حَيَّتُمْ بِشَحِيمٍ فَحَيُوا بِأَحَسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُوها﴾ [النساء: ۸۶] .

واته: ئه‌گه‌ر سلاوتان لیکرا ئه‌وا به جوانترین شیوه وه‌لامی سلاوه‌که بدهنه‌وه یان هه‌روه‌کو خوی وه‌لامی بدهنه‌وه .

وه هه‌روه‌ها پیغامبهریش ﷺ فه‌رمانی کردوه به وه‌لامدانه‌وهی سلام!

(۱۳) که ئین قودامه (ره‌حمه‌تی خوای لی بیت) له (لغة الاعتقاد) دا ئاماژه‌ی پیداوه (به ژماره ۶ - البدر) .

(۱۴) (الاعتصام: ۱۰۴/۱) .

(۱۵) (ص ۳۸۲-۳۸۳) ط . المکتب الاسلامی .

ئه‌ویش پیّی وت: علیک سلام . پاشان به (ابن ابی دؤاد) وت: پرسیاری لی بکه، ئه‌ویش وتی: ئه‌پیش‌های باوه‌رداران! من دهست به‌سه‌رو به‌ندکراوم، له به‌ندینخانه‌دا به ته‌یه‌موم نویزدنه‌که‌م، وه ئاوم لی قه‌ده‌غه کراوه‌و پیّم ناده‌ن، فه‌رمان بکه کوت‌و زنجیره‌که‌م بکرینه‌وه، وه فه‌رمان بکه ئاوم بدهنی خوم پاک بکه‌مه‌وه و نویزدنه‌که‌م، پاشان پرسیارم لی بکه .

ووتی: فه‌رمانی کردو به‌نده‌کانی کرانه‌وه، وه فه‌رمانی کرد که ئاوی بدهنی، دهست نویزی گرت و نویزی کرد، پاشان به (ابن ابی دؤاد) وت: پرسیاری لی بکه .

ئنجا مامؤستاکه وتی: پرسیارکردن بۆ منه، فه‌رمانی پیّیکه که وه‌لام بدانه‌وه، ئه‌ویش وتی: پرسیار بکه، مامؤستاکه روی له (ابن ابی دؤاد) کردو پرسیاری لی کردو ووتی: هه‌والم بدهری ده‌رباره‌ی ئه‌و شته‌ی که خه‌لکی بۆ لا بانگ ده‌که‌ی، ئایا ئه‌م شته پیّغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خه‌لکی بۆ بانگ کردووه؟

وتی: نه خیّر!

وتی: ئه‌ی ئه‌و شته ئه‌بوبه‌کری صدیق ﷺ له‌دوای ئه‌و خه‌لکی بۆ بانگ کردووه؟

وتی: نه خیّر!

ئه‌ی ئایا شتیکه که عومه‌ری کورپی خه‌تتاب ﷺ بانگه‌وازی بۆ کردووه له‌دوای ئه‌وان؟

وتی: نه خیّر!

مامؤستاکه وتی: ئه‌ی ئه‌و شته عوسمانی کورپی عه‌فغان ﷺ بانگه‌وازی بۆ کردووه له‌دوای ئه‌وان؟

وتی: نه خیّر!

وتی: ئه‌ی ئه‌و شته عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب ﷺ بانگه‌وازی بۆ کردووه له‌دوای ئه‌وان؟

وتی: نه خیّر!

مامؤستاکه وتی: که‌واته شتیک پیّغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگه‌وازی بۆ نه‌کرديبیت، وه نه ئه‌بوبه‌کر، وه نه عومه‌ر، وه نه عوسمان، وه نه عه‌لی ﷺ بانگه‌وازیان بۆ نه‌کردووه تو خه‌لکی بۆ بانگ ده‌که‌یت؟! ئه‌مه‌ش له‌وه زیاتر نییه که بلیّین: زانیویانه یان نه‌یانزانیووه.

ئه‌گه‌ر بلیّیت: زانیویانه به‌لام بیده‌نگ بون له‌سری، کاتی چون ئه‌وان که زانیویانه و دروست بوروه بی‌ده‌نگ بن له‌سری به‌هه‌مان شیوه‌ش بی‌ده‌نگ بون بۆ ئیّمه دروسته له‌سری، وه ئه‌گه‌ر بلیّیت: ئه‌وان نه‌یان زانیووه من زانیومه، ئه‌ی ناپاکی کورپی ناپاک!

پیّغه‌مبه‌ر ﷺ و جینشینه پینوما کراوه‌کان ﷺ شتیکیان نه‌زانیبیت توو هاوه‌لانت ده‌یزانن؟!

موهته‌دی وتی: باوکم بینی هه‌لساو سه‌رسام بورو، وه جله‌کانی به‌ده‌میه‌وه ناو پی‌ده‌که‌نی، پاشان وتی: راست ده‌کات، له‌وه زیاتر نییه که‌تو بلیّیت: نه‌یان زانیووه یان زانیویانه .

ئه‌گه‌ر بلیّین: زانیویانه و بی‌ده‌نگ بون له‌سری ئه‌وه بی‌ده‌نگ بونمنان به‌سه وه ک ئه‌وان بی‌ده‌نگ بون .

وه ئه‌گه‌ر بلیّین: ئه‌وان نه‌یانزانیووه تو زانیوته . ئه‌ی ناپاکی کورپی ناپاک!

پیّغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانت ﷺ شتیکیان نه‌زانیووه توو هاوه‌لانت زانیوتانه؟!

پاشان و تی: ئئی ئەحمدە! و تم: بەلی، و تی: مەبەستم تو نیيە، بەلکو مەبەستم (ئىبن ئەبى دؤاد)ھ، هەلسا بۆ لای و وتى: شتىك بده بەو مامۆستايە، وە دەرى بکە لە شارەكەمان).

وە لە پیوايەتىكى تردا زەھەبى لە (السير) دا هيئاۋىيەتى (... وە ئىبن ئەبى دؤادى لە بەرچاۋ كەوت، وە لە دواي ئەو كەسى ترى تاقى نەكردەوە).

وە لە پیوايەتىكى تردا: (موھتهدى دەلى: وە بەھۆى ئەو و تۈۋىزەوە من پەشىمان بۇومەوە لە و قىسەيە، وە گومان دەبەم كە باوکىشىم لەو كاتەوە گەرابىتەوە)^(۱۶).

لېرەدا دەلىم: جوان ورد بەرهەد: ئەو مامۆستايە ئەم كارەي گەپانەوە بۆ زياننامەي پىشىنە چاكەكەنمان^ج وە جياوازى و ناكۆكىيە كان راستە و خۇنەمان، وە هەروەها ھۆكارى ھيدايەت دانى (واشق و موھتهدى) بۇون وەك لە بەسەرهاتەكەدا باس كرا، وە ئەمەش پىنىشان دەرتە لە سەر ئەوهى كە بەپاستى ئەمە بنچىنەيەكى پەسەنە، بۆيە پارىزگارى لىبىكە ! .

ھەربۆيە تا ئىستاش زانيان و تەكەي پىشەوا مالىكى كورى ئەنەس پەھەمەتى خواي لى بىت دەھىننەوە كە دەلىت: (كۆتاي ئەم كارە چاك نابىت تەنها بەوه نەبىت كە سەرەتكەي پى چاك بۇھ). وە ئەم و تە گەورەيە مالىك وەرى گرتۇوە لە مامۆستاكەيەوە وەھېي كورى كەيسان^(۱۷).

وريائىيەك:

ئەگەر پىشىنە چاكەكەنمان لە شتىكدا جياوازىيان ھەبوبىت ئەوا تەنها رىگا بۆ چارەسەر كەندى ئەو جياوازىيە برىتى بۇوە لە بەلگەي قورئان و سوننەت، چونكە خواي گەورە دەفەرمۇويت:

﴿فَإِنْ تَنْزَعُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُوْهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللَّهِ وَأَيْمَوْرُ الْأَخْرَ حَيْرٌ وَاحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾ [النساء: ۵۹].

واتە: ئەگەر لە ھەر شتىكدا كىشەو ناكۆكى كەوتە نىۋانتانەوە ئەوا بۆ چارەسەر كەندى بگەپىنەوە بۆلای خواي گەورە (قورئانى پىزۇن) و پىغەمبەر^ج (فەرمۇودە صەھىحەكانى)، ئەگەر بەپاستى ئىيە باوهەرتان بەخواو بە پۇزى دوايى ھەيە، وە ئەمەش چاكىترو باشتەرە بۆ ئىيە.

وە وشەي (شى) لېرەدا نەناسراوە (نکىرە)يە و لە سىاقى مەرجدا (شرط)دا ھاتورە، كە ئەمەش ھەموو جياوازى و ناكۆكىيەك دەگرىتىتەوە لە بوارە بنچىنەيى و لاوهكىيەكاندا (الاصول و الفروع)، ھەروەك مامۆستا محمد ئەمین شىقىطي ئاماژەي پىداوە^(۱۸).

(۱۶) قال الذهبي: (هذه القصة مليحة، وإن كان في طريقها من يجهل ولما شاهد) (السير: ۳۱۳\۱۱).

قالت: وقد رواها الأجرى في الشريعة بـ[الغا] (٤٤٥٥\١١)، ثم أسندها (رقم: ١٩٣)، وعنه ابن بطة في الإبانة الرد على الجهمية (٤٥٢).

وأخرجها أيضاً من طريق أخرى ابن بطة تحت الرقم السابق و (٤٥٣)، والخطيب في تاريخ بغداد (١٥٢-١٥١\٤)، و (١٥٠-١٥١\٧)، وابن الجوزي في مناقب الإمام أحمد (ص: ٤٧٥)، وعبدالغنى المقدسى في المختبة (ص: ١٦٩-١٦٧) و (١٦٧-١٦٦)، وابن قدامة في التوابين (ص: ٢١٥-٢١٠).

(۱۷) رواه الجوهري في مسندة الموطأ (ق ١٣٨ ب)، من طريق إسماعيل بن أبي أويس، وابن عبدالبر في التمهيد (١٠\٢٣) من طريق أشهب بن عبد العزيز، كلاهما عن مالك قال: (كان وهب بن كيسان يقعد إلينا ولا يقوم حتى يقول لنا: أعلموا ...) وذكرها وإسنادها صحيح.

(۱۸) (أضواء البيان: ٣٣٣\١١).

وه هره‌ها ئىبىن قېيم دەفه‌رمۇيىت: (ئەگەر لە قورئانى پىرۆزۇ سوننەتى پىغەمبەردا ﷺ روونكىرىدە وەي ئە و شىنانى تىدا نەبوايىه كە جىاوازى و ناكۆكى لە سەرەو ئەم دوانەش بەس نەبۇنايە، ئەوا فەرمانى نەدەكىد بە گەپانە و بۆلای قورئان و سوننەت، چونكە نابىت و نەگۈنچاوه خواي گەورە فەرمان بکات بە گەپانە و بۆلای شتىك لە كاتى دووبەرەكى و ناكۆكىدا لە كاتىكدا كە نەتوانىت ئە و جىاوازىيە يەك لاي بکاتە وە نەيەيللىت^(۱۹).

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

مالپەرە بەھەشتە

www.ba8.org

لە دوعاى خىربى بەشمان مەكتەن

هەندىك لە حۆكمەكانى ھەجر كردنى
ئەھلى بىدەع و خاوهن تاوانە گەورەكان

م / محمد عبد الرحمن

لەبلاکەر کوچەلەزىر

مالپه‌ری به‌هشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ئەمۇن خەندەرلەپ بۇ لەلەمانى لەشىخانە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين ومن تبعهم باحسان إلى يوم الدين وبعد:
ئایا مافه‌کانی موسلمان به‌سهر برای موسلمانیه‌وه له هه مموو حاله‌تیکدا به‌جی‌ده‌هیترین؟

بنچینه و بنه وا وایه که به‌جیگه‌یاندنی ئه و مافانه له نیوان هه مموو موسلماناندا هاویه‌شن و نابیت جیاوازی بکریت له نیوان موسلمانیک و یه‌کیکی تردا، به‌لام زانیان تنهها دوو حاله‌تیان جوودا کردوده‌ته‌وه له م بنچینه‌یه له‌بر هندیک به‌لگه‌ی شه‌رعی که باسیان ده‌که‌ین.

قال السناوي في شرح حديث (**حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌ**): (أي الحقوق المشتركة بين المؤمنين عند ملابسة بعضهم بعضًا) .

واته: مافه‌کان هاویه‌شن له نیوان بروادراندا له کاتی تیکه‌ل بوونی هندیکیان له‌گه‌ل هندیکی تریاندا .
وقال أيضاً: (تنبیه: قال ابن العربي: عليك في رعاية هذه الحقوق وغيرها بالمساواة بين المسلمين كما ساوي الإسلام بينهم في
أعيانهم، ولا تقل هذا ذو سلطان وجاه ومال وهذا حقير، والحاصل لا تُحقرْ صغيراً، واجعل الإسلام كله كالشخص الواحد والمسلمين
كالأعضاء لذلك الشخص، فإن الإسلام لا وجود له إلا بال المسلمين كما أن الإنسان لا وجود له إلا بأعضائه وجميع قواه الظاهرة
والباطنة...) .^(۲)

واته: بیرخستن‌هه‌هیک: (ابن العربي المالكي) فه‌رموویه‌تی:

پیویسته له‌سهرت چاودیری بکهیت له به جیهینانی ئه مافانه و جگه له‌مانه‌شدا به یه‌کسانی له نیوان موسلماناندا هه‌روه‌کو
چون نیسلام یه‌کسانی کردوده له نیوان خودی موسلماناندا، وه نه‌لیتیت ئه‌مه ده‌سه‌لات داره یان ناوداره یان پاره‌داره وئه‌وهش
سووک و بی‌ریزه، هه‌روه‌ها بچووکیش بی‌ریز مه‌که به‌لکو هه مموو نیسلام بکه به لاشه‌ی یه‌ک که‌س و موسلمانانیش به ئه‌ندامه‌کانی
ئه‌وه‌که‌سه، چونکه نیسلام بوونی نی یه‌ئیلا به موسلمانانه‌وه نه‌بیت هه‌وه‌کو چون مرؤثه بوونی نی یه‌ئیلا به ئه‌ندامه‌کانی
لاشه‌وه‌هه مموو توانا ده‌ره‌کی و ناوه‌کی یه‌کانیه‌وه نه‌بیت ...

به کورتی: بنچینه وئه‌حل وایه که نابیت به هیچ شیوه‌یه ک جیاوازی بکریت له نیوان موسلماناندا له به‌جیگه‌یاندنی هه مموو
ئه مافانه‌دا .

وه ناشبیت موسلمان به بی هیچ هوکاریکی شه‌رعی پشت له برای موسلمانی بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر هوکاریکی تایبیه‌ت به
نیوانی خویانه‌وه هه‌بوو ئه‌وا دروسته موسلمان تاوه‌کو سئ پوژ پشت له برای موسلمانی بکات، به‌لام زیاتر له سئ پوژ هرامه و
دروست نییه چونکه له فه‌رمووده‌که‌ی را بردودا هاتووه:
(... وَنَهَىٰ عَنْ هِجْرَةِ الْمُسْلِمِ أَخَاهُ فَرْقَ ثَلَاثٍ).

^(۱) (فیض القدیر: ۳ / ۵۱۷) .

^(۲) (فیض القدیر: ۳ / ۵۱۶ — ۵۱۷) .

واته: پیغمه‌بری خواه قده‌گهی کردوده مسلمان قسه له‌گه ل مسلماندا نهکات و پشته لی هلبکات زیاتر له سی پوژ.

قال الإمام البخاري: (باب الْهِجْرَةِ وَقُولُّ رَسُولِ اللَّهِ): "لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ" ^(۳) و (باب مَا يَحُرُّ مِنَ الْهِجْرَانِ لِمَنْ عَصَى) ^(۴) و (باب مَنْ لَمْ يُسْلِمْ عَلَى مَنِ افْتَرَفَ ذَنْبًا، وَلَمْ يَرُدْ سَلَامَهُ حَتَّى تَسْتَيْنَ تَوْبَتُهُ، وَإِلَى مَتَى تَسْتَيْنُ تَوْبَةُ الْعَاصِي؟ وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرُو: "لَا تُسْلِمُوا عَلَى شَرَبَةِ الْخَمْرِ") ^(۵).

لهم سهربابه‌تو ناوینشانانه‌ی نیمامی (البخاری) دا بو فه‌رموده کانی ئه و بابه‌تانه ئه وه تیده‌گهین که:

- له بنه‌وادا پشت کردن و عاجز بون له برای مسلمان زیاتر له سی پوژ حه‌لآل نی‌یه و حه‌رامه.

- پشت کردن و عاجز بون له برای مسلمانی تاوانبار زیاتر له سی پوژ حه‌لآل و دروسته.

- سه‌لام ناکریت له مسلمانی تاوانبارو وه‌لامی سه‌لامیشی نادریت‌هه تاوه‌کو

ته‌وبه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا نهکات.

وقال الحافظ: (وَقَدْ ذَهَبَ الْجُمْهُورُ إِلَى أَنَّهُ لَا يُسْلِمُ عَلَى الْفَاسِقِ وَلَا الْمُبْتَدِعِ... وَقَالَ الْمُهَلَّبُ: تَرْكُ السَّلَامِ عَلَى أَهْلِ الْمَعَاصِي سُنَّةً مَاضِيَّةً، وَبِهِ قَالَ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي أَهْلِ الْبَدَعِ... وَالْحَقُّ بِعْضُ الْحِنْفَيَّةِ بِأَهْلِ الْمَعَاصِي مِنْ يَنْعَاطِي خَوَارِمِ الْمُرْوَعَةِ، كَكُثْرَةِ الْمِرَاحِ وَاللَّهُو وَفُحْشِ الْقَوْلِ، وَالْجُلُوسِ فِي الْأَسْوَاقِ لِرُؤْيَاةِ مَنْ يَمْرُّ مِنْ النِّسَاءِ وَنَحْوِ ذَلِكَ).

وَحَكَى أَبْنُ رُشْدٍ قَالَ: قَالَ مَالِكٌ: لَا يُسْلِمُ عَلَى أَهْلِ الْأَهْوَاءِ، قَالَ أَبْنُ دَقِيقِ الْعِيدِ: وَيَكُونُ ذَلِكَ عَلَى سَبِيلِ التَّأْدِيبِ لَهُمْ وَالْتَّبَرِّي مِنْهُمْ ...

وَقَالَ التَّوْوِيِّ: وَأَمَّا الْمُبْتَدِعُ وَمَنْ افْتَرَفَ ذَنْبًا عَظِيمًا وَلَمْ يَتَبَّعْ مِنْهُ فَلَا يُسْلِمُ عَلَيْهِمْ وَلَا يُرُدُّ عَلَيْهِمْ السَّلَامَ كَمَا قَالَ جَمَاعَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَاحْتَجَّ الْبُخَارِيُّ لِذَلِكَ بِقَصَّةِ كَعْبَ بْنِ مَالِكَ اِنْتَهَى ... وَاقْتَصَرَ الْبُخَارِيُّ عَلَى الْقَدْرِ الَّذِي ذَكَرَهُ لِحَاجَتِهِ إِلَيْهِ هُنَا، وَفِيهِ مَا تَرْجَمَ بِهِ مِنْ تَرْكِ السَّلَامِ تَأْدِيبًا وَتَرْكِ الرَّدَّ أَيْضًا، وَهُوَ مِمَّا يُحَصِّبُ بِهِ عُمُومُ الْأَمْرِ يَافْشَاءِ السَّلَامِ عِنْدَ الْجُمْهُورِ ...) ^(۶).

واته: زوربه‌ی زانیان بوجچونیان وايه: که‌وا نابیت سه‌لام بکریت له فاسق (ئه و که‌سه‌یه که به ئاشکرا تاوان دهکات) و بیدعه‌چی ...

وه (المهلب) فه‌رموویه‌تی: سه‌لام نه‌کردن له تاوانباران سوننه‌تیکی پیشنه و به‌رد‌هواهه، وه زوربه‌ی زانیان فه‌رموویانه: سه‌لام نه‌کهن له ئه‌هلى بیدعه ...

^(۳) (انظر الفتح: ۱۰ / ۶۰۳) وما بعده.

^(۴) (انظر الفتح: ۱۰ / ۶۱۰) وما بعده.

^(۵) (انظر الفتح: ۱۱ / ۴۹) وما بعده.

^(۶) الفتح: (۱۱ / ۴۹ — ۵۰).

وه هندیک له (حنه‌فی مه‌زهه‌بکان) ئه وانه‌شیان داوهته پال تاوانباران که وا شتائیک دهکن پیاوه‌تی و که سایه‌تی مرؤٹی پی ده‌پوشیت وه کو زور سوعه‌ت و گالته کردن و ووتھی نابه‌جی و قسەی خراب ووتن و دانیشتن له بازاردا بۆ سهیر کردنی ئه و ئافره‌تانه‌ی که تیپه‌پ ده‌بن و هاوشیوھ کانی ئه‌مانه که پیاوه‌تی له که‌دار ده‌کات و ده‌پوشینیت .

وه (ابن رشد) ده‌گیپیت‌وه که‌وا ئیمامی (مالك) فه‌رموویه‌تی: نابیت سه‌لام بکریت له ئه‌هلى هه‌واو ئاره‌زوو و بیدعه‌چی‌یه‌کان، (ابن دقیق العید) یش فه‌رموویه‌تی: ئه‌مه‌ش به مه‌بستی راهیان و په‌روه‌رد کردن بُویان و خۆ بئه‌ری کردن له کردارو ره‌فتاره ناره‌واکانیان ...

وه (النوی) فه‌رموویه‌تی: به‌لام بیدعه‌چی و ئه‌وهی که تاوانی گه‌ورهی ئه‌نجام داوه و ته‌وبه‌ی نه‌کردووه ئه‌وا ئه‌مانه سه‌لامیان لیناکریت وه‌لامی سه‌لامیشیان نادریت‌وه وه کو چون کومه‌لیک له زانایان فه‌رموویانه، وه ئیمامی (البخاری) به‌سه‌رهات‌که‌ی (کعب بن مالک) کردووه‌تله لگه بۆ ئه‌مه ...

وه ئیمامی (البخاری) لهم بابه‌تدا ئه‌وهندی له فه‌رمووده‌که‌ی (کعب بن مالک) باس کردووه که پیویستی پی‌بووه لیّرەدا، وه ئه‌وهندی تیدایه که کردوویه‌تی به‌سەر باسی ئه‌م بابه‌ت له نه‌کردن و وه‌لام نه‌دانه‌وهی سه‌لام به مه‌بستی په‌روه‌رد کردن، وه ئه‌مه‌ش ده‌کریت به تایبەت کاری گشتیتی فه‌رمان کردن به بلاوکردن‌وهی سه‌لام لای نقدینه‌ی زانایان ...

وقال النوی فی "ریاض الصالحین": (بَابُ تَحْرِيمِ الْهِجْرَانِ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ إِلَّا لِبْدَعَةٍ فِي الْمَهْجُورِ أَوْ تَظَاهُرٍ بِفَسْقٍ^(۷) .

واته: پشت هلکردن له نیوان موسلماناندا زیاتر له سئ پۇز حرامه ته‌نها له دوو حالتدا نه‌بىت: له بیدعه‌یه‌کدا که له پشت لیّه‌لکراوه‌که‌دا هه‌بىت يان له بەر ئاشكرا کردنی تاوان و ياخى بۇون له ئه‌رکه شەرعىيەکان .

وقال البغوي: (النهي عن الھجران فوق ثلاثة فما يقع بين الرجلين من التقصير في حقوق الصحة والعشرة دون ما كان كذلك في حق الدين، فإن هجرة أهل الأھواء والبدع دائمـة إلى أن يتوبوا)^(۸) .

واته: قىدەغە كىدىنى پشت هلکردن له نیوان موسلماناندا زیاتر له سئ پۇز تاييخته به‌وهوه که پۇو دەدات له نیوان دوو پیاودا که مو كورپيان هه‌بىت و كەمتەرخەم بن له بە جىھىننانى مافە‌کانى هاۋپىتى و هەلسوكەوت کردن له ئاستى يەكتىدا نەك ئه و پشت هلکردن بىت که لە بەر ھۆکارى مافە ئايىنىيەكان پۇو دەدات، چونكە پشت هلکردن له هەلگرانى هه‌واۋئاره‌زوو و بیدعه‌چی‌یه‌کان بەردەۋامه تاوه‌کو ته‌وبه ده‌کەن و ده‌گەرپىن‌وه له بیدعه کردن و شوپىنکەوتى هه‌واۋئاره‌زوو .

لەمەوه بۆمان دەردە‌کە‌ویت کە‌وا له دوو حالتدا نەم مافانه بەجىتناھىپتىن بۆ موسلمان کە بىرىتىن له: حالەتى يەكەم: ئه‌مو موسلمانەی کە پشتى لیّه‌لکراوه بە ھۆي (قاوانى گه‌وره و ئاشكراوه):

ئه‌گەر موسلمانىكى كەوتە ناو تاوانىيکى گه‌وره و بە شىپەيەكى ئاشكراش ئه‌نجامى دەدا ئه‌وا پیویسته يەكەم جار ئامۇزگارى بکریت بۆ ئه‌وهی بگەرپىت‌وه و ته‌وبه بکات و پەشىمان بېتتەوھ، به‌لام ئه‌گەر ھەر بەردەۋام بۇو ئه‌وا دەبىت پشتى

^(۷) انظر: شرح ریاض الصالحین: (۴ / ۱۳۷ - ۱۴۰).

^(۸) شرح السنۃ للبغوي: (۱ / ۲۲۴).

لیه لبکریت له لاین ئە و موسلمانانه وە کە پشت هە لکردنیان گاریگەری و سەرزەنشتى و راچەلە کاندى تىدا دەبىت بۆ سەرئە و کە سە تاوانباره و ھاوشييە کانى و دەشېتىه مايە خۆ پارىزى كردن له کەوتتە ناو ئە و تاوانه بۆ خۆيان و کەسانى دەوروبەريان .

بەلگەش لە سەرئە مە بىرىتى يە لە :

فەرمۇودە ئە و سى صەحابىيە کە لە جەنگى (تەبۈك) دا دواکەوتن، وە بە ھۆى ئە و دواکەوتتەيانە وە پىغەمبەری خوا و باقى تى صەحابە بۆ ماوهى (۵۰) پەنجا بۆز پىشتىان هەلکرد له و سى صەحابىيە قىسىيان لە گەلياندا نەدەكردو وەلامى سەلامىشيان نەدەدايە وە تەنانەت لە (۱۰) دە رۇزى كوتايىدا پىغەمبەری خوا ﷺ فەرمانى كرد بە جىابۇنە وە خىزانە کانىان لىيان تاوه کو ئايەتى (۱۱۸) سورەتى (التوبە) دابەزى: ﴿وَعَلَى الْثَّالِثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ يَمْرَجِعُونَ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَقْسَهُهُمْ وَظَلَّوْا أَنَّ لَا مَلْجَأً مِّنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لَيَسْتُوْبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَابُ الرَّجِيمُ﴾.

ئىمامى (ابن حجر) لە شەرح و شىكىرنە وە ئە و فەرمۇودە يە کە لە سەرە وە ئامازى بۆ كرا فەرمۇويەتى:

(فَالَّطَّرِيُّ: قَصَّةُ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ أَصْلُّ فِي هِجْرَانِ أَهْلِ الْمَعَاصِي) ^(۹).

واتە: بە سەرهاتى (كعب بن مالك) بنچىنە و بىنەوايە کە بۆ پشت هە لکردن له تاوانباران .

ھەروەها فەرمۇودە ئە و صەحابىيە کە پىغەمبەری خوا ﷺ نويىزى جەنازە لە سەرە نەكىد بە ھۆى قەرزارى يە وە:

عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يُصَلِّي عَلَى رَجُلٍ عَلَيْهِ دِينٌ، فَإِنِّي بِمَيْتٍ، فَسَأَلَ: أَعَلَيْهِ دِينٌ؟ قَالُوا: نَعَمْ عَلَيْهِ دِينَارَانِ، قَالَ: صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ ...)). ^(۱۰).

واتە: پىغەمبەری خوا ﷺ نويىزى جەنازە نەدەكىد لە سەرە پىاۋىك کە قەرزار ببوايەت، جا مردوویە كىان بۆ ھىنا، پىغەمبەريش ﷺ فەرمۇوى: ئاييا قەرزى بە سەرە وە يە؟ ووتىان: بەلى دوو دىنارى بە سەرە وە يە، فەرمۇوى: ئىوه خۆتان نويىز لە سەرە وادەلە كەتان بىكەن ...

قال السمبار كفورى: (قال القاضى وَغَيْرُهُ: امْتَنَاعُ النَّبِيِّ ﷺ عَنِ الصَّلَاةِ عَلَى الْمَدْيُونِ إِمَّا لِتَحْذِيرٍ عَنِ الدِّينِ، وَالرَّجْرِ عَنِ الْمُسَماَتَلَةِ، وَالْتَّقْصِيرِ فِي الْأَدَاءِ، أَوْ كَرَاهَةً أَنْ يُوقَفَ دُعَاؤُهُ بِسَبَبِ مَا عَلَيْهِ مِنْ حُقُوقِ النَّاسِ وَمَظَالِمِهِمْ).

وقال القاضى ابن العريبي في العارضة: وامتناعه من الصلاة لمن ترك عليه دينا تحذيرًا عن التقح في الديون لئلا تضيع أموال الناس، كما ترك الصلاة على العصاة زجرًا عنها حتى يجتنب خوفاً من العار، ومن حرمان صلاة الإمام وخيار المسلمين). ^(۱۱).

واتە: خۆگىرنە وە پىغەمبەر ﷺ لە كىدىنى نويىزى جەنازە لە سەرە قەرزار يان بۆ ووريا كىرىنە وە يە لە قەرزۇ سەرزە نەشت كىرىنە لە دوا خىستنى بىرىنە وە كەم تەرخەمى كىرىنە لە دانە وەيدا، وە يان لە بەر پىتاخۇش بۇونى بۇو لە راگىرنى دوعاكە بە ھۆى ئە و مافو سىتە مانە خەلکەوە كە بە سەرىيە وە يەتى .

^(۹) الفتح: (۱۰ / ۶۱۱).

^(۱۰) صحيح سنن أبي داود رقم: (۳۳۴۳) و صحيح سنن الترمذى رقم: (۱۰۶۹) و صحيح سنن النسائي رقم: (۱۹۶۲) واللفظ له ، وأصله في الصحيحين .

^(۱۱) تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذى: (۴ / ۱۷۷).

وہ (ابن العربی) فرموده تی: خوکرنے وہی پیغامبر ﷺ کردنی نویزی جهنازه له سر قه رزار له بہر ووریا کردنہ وہ بووہ له کوتنه ناو قه رزه وہ بؤئوهی مال و سامانی خه لک نه فه و تیت، هروہ کو چون پیغامبر ﷺ نویزی له سر تاونباران نه ده کرد به مہبہست سر زه نشت کردنیان تاوه کو دوور بکونه و له لیتی له ترسی عهیه و شہر مه زاری و مه حروم و بی بهش بوون له نویزی پیشہ وا پیاوچا کانی مسلمانان .

وقال صاحب "عون المعبود": (وَلَا يُصْلِي عَلَيْهِ الْإِمَامُ رَدْعًا لِأَهْلِ الْمَعَاصِي إِذَا عَلِمُوا أَنَّهُ مِنْ لَأَصْلَى عَلَيْهِ، وَلَئِنْ يَحْتَرِئَ النَّاسُ عَلَى مُثْلِ فَعْلِهِ).^(۱۲)

واته: پیشہ وا مسلمانان نویز ناکات له سر مردووی قه رزار له بہر پاچه لکاندنی تاونباران ئه گر بزانن ئه وانیش نویزیان له سر ناکریت، وہ بؤئوهی خه لک چاونه ترس نه بن له ئاستی ئانجامدانی وینهی ئه و کردارهی ئه و .
حاله تی دووهم: ئه و مسلمانه که پشتی لیته لکراوه به هوی (بیدعه و له ری لادان) وہ:

قال شیخ الإسلام ابن تیمیة رحمه الله: (وَمِثْلُ أَئمَّةِ الْبَدْعِ مِنْ أَهْلِ الْمُقَالَاتِ الْمُخَالَفَةِ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ أَوِ الْعِبَادَاتِ الْمُخَالَفَةِ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ: فَإِنَّ بَيَانَ حَالِهِمْ وَتَحْذِيرَ أَلْمَةٍ مِنْهُمْ وَاجِبٌ باتفاق المسلمين)، حتی قیل لأحمد بن حنبل: الرجل يصوم ويصلی ويعتكف أحب إليك أو يتکلم في أهل البدع؟ فقال: إذا صام وصلی واعتكف فإئمما هو لنفسه، وإذا تکلم في أهل البدع فإئمما هو لل المسلمين هذا أفضل، فيین آن نفع هذا عام للMuslimین في دینهم من جنس السجھاد في سیل الله، إذ تطهیر سیل الله و دینه و منهاجه و شرعاھ و دفع بعی هؤلاء وعدو اھم علی ذلك واجب علی الكفایة باتفاق المسلمين، ولو لا من يقيمه الله لدفع ضرر هؤلاء لفسد الدین و كان فساده أعظم من فساد استیلاع العدو من أهل الحرب، فإن هؤلاء إذا استولوا لم یفسدوا القلوب وما فيها من الدين إلاّ تبعاً، وأما أولئک فهم یفسدون القلوب ابتداء).^(۱۳)

واته: پیشہ وا بیدعه چییه کان له خاوه نی بیروبا وہ رو په رستشہ پیچه وانه کان بؤ قورئان سوننہت، ئا ئه مانه پوونکردنہ وہی حالیان و ووریا کردنہ وہی مسلمانان لییان واجب و پیویسته به یه ک دهنگی مسلمانان، تاوه کو ووتراوه به ئیمامی (أحمد بن حنبل): پیاو پیزوو بگریت و نویز بکات و له مزگه و تدا بمیتیت وہ ئایا ئه مه خوشہ ویست تره لای تو یان قسه سه بارهت به ئه هلی بیدع بکات و حالیان پوون بکاته وہ؟

ئه ویش فرمودی: ئه گر پیزوو بگریت و نویز بکات و له مزگه و تدا بمیتیت وہ ئه مه سووده کهی تنهها بؤ خویه تی، وہ ئه گر قسے سه بارهت به ئه هلی بیدع بکات و حالیان پوون بکاته وہ مسلمانانیان لی ووریا بکاته وہ سوودی ئه مه بؤ مسلمانانه به گشته ئه مهیان باشتره، ئیمامی (أحمد) پوونی کرده وہ کهوا سوودی ئه مه گشته بؤ مسلمانان له دین و ئایینه کهیاندا کهوا بھشیکه له جیهادو تیکوشان له پیتیاوى خودا، چونکه پاک کردنہ وہی پیگای خواو ئایینه کهی و پیازه کهی و شہریعه تکهی و دوور خستنہ وہی دهست دریزی ئه و بیدعه چییانه و دژاییه تی کردنیان له سر ئه و واجبه له سر هندیک له زانیان به یه ک دهنگی

(۱۲) عون المعبود شرح سنن أبي داود: (۱۲ / ۷۴) وانظر: (۸ / ۳۳۰) منه أيضاً ، والأمثلة على هذا كثيرة انظرها في "هجر المبتدع" للشيخ بكر أبو زيد ص: (۳۰ - ۲۶) .

(۱۳) مجموع الفتاوى: (۲۸ / ۱۳۱ - ۱۳۲) .

موسلمانان، وه ئەگەر كەسانىك نېبىت كە خوا دايىناون بۆ دورخستنەوهى زيان و زەرهى ئەو بىدۇھەچىيانە ئەوا دين و ئايىن دەگەنياۋ تىك دەچوو، وە گەنيوى و تىك چۈونى سەردەستى ئەھلى بىدۇھە گەورەترە لە گەندەللى دەست بە سەراگىتنى دۈرۈمەن لە شەپخوازان، چونكە ئەمانە ئەگەر دەستييان گرت بەسەر موسلماناندا دلەكان و ئەوهشى كە تىيدىايە لە دين و ئايىن تىك نادەن و نايگەن ئىننەن ئىلالا وورده وەنگاۋ بە هەنگاۋ نېبىت، بەلام ئەو بىدۇھەچىيانە ئا ئەوانە سەرەتا دلەكان تىك دەددەن و گەندەللى دەكەن .

وقال أبو إسماعيل الصابوني فسي بيان اعتقاد السلف الصالح أصحاب الحديث:
(ويغضون أهل البدع الذين أحدثوا في الدين ما ليس منه ولا يحبونهم ولا يسمعون كلامهم ولا يجالسونهم
...) (١٤).

(وأتفقوا مع ذلك على القول: بقهر أهل البدع وإذلالهم وإخزائهم وإبعادهم وإقصائهم، والتبعاد منهم ومن مُصاحبتهم ومعاشرتهم، والتقرب إلى الله بمُجانبتهم ومُهاجرتهم ...) (١٥).

واته: ئەھلى سوننە پقيانە لە ئەھلى بىدۇھە ئەوانەى كە لە دين و ئايىندا شتانيكىان داهىنداوە كە بەشىك نىيە لىرى، وە ئەھلى بىدۇھە عيان خۆشناويت و ھاودەلىتىيان ناكەن و گوئى بۆ قىسىيان ناگىن و لە گەلياندا دانانىشنى وە ئەھلى سوننە لەگەل ئەمەدا يەك دەنگن لەسەر بىرۇباوه بى:

پۇرت شکاندىنى ئەھلى بىدۇھە و سەرشۇپ كەندييان و ئاپروپ بەندييان و دورخستنەوهيان و كەنار خستنیان، ھەرودە دۇر كە وتنەوه لېيان و لە ھاپپىيەتى و تىكەلاؤى كەندييان، نزىك بۇونەوه لە خوا بە دۇرەكە وتنەوه لېيان و پشت لىرى كەندييان ...

دوو تىبىنى:

يەكەم: مەبەست لە (پشت لىرى كەن) لە ئەھلى بىدۇھە و ئەوانەى كە تاوان بە ئاشكرا دەكەن لە سى خالى سەرەكىدا كۆدەبىتەوه كە بىتىن لە:

١ - بۇ ئەوهى كەسى (پشت لىرى كەن) بچىت بە خۆيداۋ بىرېك لە خۆى و كىدارە ناشەرعى و ناراستەكەى بكتەوه و وازى لېيىننىت .

٢ - بۇ ئەوهى ئەو كەسى پشتى لىرى كەن دەتكەن و توشى نەخۆشى نەبن بە هوئى تىكەلاؤى كەندييەوه توشى نەخۆشى نېبىت .

٣ - بۇ ئەوهى كەسانى تر چاۋى لىنىكەن و شوينى نەكەن و توشى نەخۆشى نەبن بە هوئى تىكەلاؤى كەندييەوه .
عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَثَلُ الْجَالِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَالِيسِ السُّوءِ: كَحَامِلِ الْمُسْكِ وَكَافِخِ الْكِيرِ، فَحَامِلُ الْمُسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحَةً خَبِيثَةً) (١٦).

(١٤) اعتقاد السلف الصالح أصحاب الحديث ص: (١٠٠) رقم: (١٦١).

(١٥) اعتقاد السلف الصالح أصحاب الحديث ص: (١١٢) رقم: (١٧٥).

واته: نمونه‌ی هاوهلی چاک و هاوهلی خрап: و هکو هله‌لگری بونی میسک (واته بون فروش) و فووکار به کوورهدا وايه، هله‌لگری بونی میسک يان له بونهت پيده‌به‌خشيت يان لئى ده‌کريت يان بونی خوشى لئى ده‌بینيت و هله‌لیده‌مژيت، به‌لام فوکار به کوورهدا يان جله‌كانت ده‌سوتنيت يان بونی پيسى لئى ده‌بینيت و هله‌لیده‌مژيت.

واته: هاوهی و هاومه‌جلیسی چاک خیردارو بی زيانه، به‌لام هاوهی و هاومه‌جلیسی خрап بی خیرو زيان به‌خشنه.

قال الإمام الألباني: (من فوائد هذا الحديث ما ترجم البهقي بقوله: "باب مُجَانِبَةِ الْفَسَقَةِ وَالْمُبَدِّعَةِ، وَمَنْ لَا يُعِينُكَ عَلَى طاعة الله عز و جل").^(۱۷)

واته: له سووده‌کانی ئه م فرموده‌ديه ئوه‌ديه كه ئيمامى (البهقي) ئه ناونيشانه بى داناوه: (بابه‌تى: دوور كه‌وتنه‌وه له تاوانباره فاسقه‌کان و بيدعه‌چي‌کان، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ى كه‌وا ياريده‌دهرت نين له‌سەر گوييراي‌للى خواي گه‌وره).

دووهم: په‌يره‌وکردنى بابه‌تى (پشت لئى‌کردن) ئه حکامى تايىه‌تى خۆى هېيە و ده‌بىت ئه و ئه حکامانه لە‌برچاوبگيرىن لە كاتى پشت لئى‌کردندا، به‌لام لە‌برئه‌وهى ئه و ئه حکامانه وورده‌كارى تىدايە و بابه‌تى ئه م كتىبەش (برايمەتى نېۋان مۇسلمانان) په‌يوه‌ندىيەكى راسته‌و خۆى نى يە لە‌گەل ئه م بابه‌تەدا ئه و دەرفەتمان نى يە لىرەدا بە تىرەدا به تىرەتسلى و بە درىشى باسيان لىيە بکەين، بؤيە بە كورتى هەندىلە لە و ئه حکامانه باس دەكەم:

۱ - په‌يره‌وکردنى بابه‌تى (پشت لئى‌کردن) لە كاتىكدا پىويسىتە كه‌وا يەكىك يان زياتر لە مەبەست و ئامانجه‌کانى ئه م كاره لە واقعا بەرجەسته بېتى و بە دى بىت، ئەگىنا (پشت لئى‌کردن) دروست نى يە.

۲ - ده‌بىت په‌يره‌وکردنى (پشت لئى‌کردن) بەرژه‌و ندى ئىسلام و مۇسلمانانى تىدا بەرقەرار بېت و زيان و گەندهللى كەم كاته‌وه و نەيەتلىكت، به‌لام ئەگەر بە پىچە‌وانه‌وه بەسەرماندا شكاپه‌وه و زيان و گەندهللى زياتر بۇو لە بەرژه‌و ندىيە شەرعىيە‌کانى ئه و دروست نى يە.

۳ - په‌يره‌و کردنى بابه‌تى (پشت لئى‌کردن) ده‌گۈرۈت لەسەر دەمەكى و بۇ سەر دەمەكى ترو لە شوينىكە و هو بۇ شوينىكى ترو هه‌روه‌ها لە كەسىكىشە و بۇ كەسىكى تر، ئەوهش بە پىرى ئه م حالەتانه:

أ / ئەگەر ئەھلى سوننە تۇرۇ بە هيىز و خاوهنى توانا دەسەلات بۇون ئەوا په‌يره‌وکردنى (پشت لئى‌کردن) دروست، به‌لام ئەگەر ئەھلى سوننە لەسەر دەمەكىدا يان لە شوينىكە كەم و لاۋازى بى توانا بۇون ئەوا (پشت لئى‌کردن) دروست نى يە.

ب / ده‌بىت ئە و كەسە كە (پشت دەكەت) لە كەسى بيدعه‌چى يان تاوانبار خاوهن كەسايەتىيەكى ئاوه‌ها بېت كە (پشت لئى‌کردن كە) كارىگەرەي هەبىت لەسەر كەسە (پشت لئى‌کردن) و كەسانى دەرورىيە.

(۱۶) صحيح البخاري رقم: (۲۱۰۱) و (۵۵۳۴) و صحيح مسلم رقم: (۳۷) والبيهقي في "شعب الإيمان" رقم: (۹۴۳۵)، نقلًا عن سلسلة الأحاديث الصحيحة: (۶۵۱) رقم: (۳۲۱۴).

(۱۷) سلسلة الأحاديث الصحيحة: (۷ / ۶۵۱) تحت الحديث رقم: (۳۲۱۴).

ج / ده بیت که سی (پشت لیکراو) شایسته‌ی پشت لیکردن بیت به وهی که توانی گهوره به ئاشکرا ئنجام بدمات یان سوره بیت له سه ر بیدعه کردن یان بانگه واذکار بیت بو بیدعه .

۴ - (پشت لیکردن) چهندین جورو شیوازو پلهی ههیه:

- هندیک جار به لیدانی (بیدعه‌چی یان توانبار) ده بیت .

- و هندیک جار به بهند کردنی ده بیت .

ئم دوو شیوازه تنهها له کاتی هبوونی ده سه لات و توانادا پهیره و ده کرین .

- و هندیک جار به هاورپیه‌تی نه کردن و تیکه لاو نه بعون ده بیت .

- و هندیک جار به سه لام لی نه کردن ده بیت .

وه له گهله ئم جورو شیوازانهدا چهندین شیوازو پلهی ترهیه که زانایانی ئه‌هلى سوننه باسیان لیوه کردودوه، ئمهش به پیی سه‌ردمو شوین و که‌سه‌کانه‌وه گورانکاری به سه ر دیت .

سه‌باره‌ت بهم بابه‌ت هندیک له وتهی زانایانی هاوچه‌رخی ئه‌هلى سوننه باس ده‌که‌م به کورتی:

۱ - شیخ (ابن باز) ره‌حمه‌تی خواه لیبیت فه‌رمویه‌تی: (...، وإن رأيَتْ أَنَّ الْهَجَرَ يُزِيدَ السَّهْجَورَ شَرًّا، وأنَّ اتِّصالَكَ بِهِ أَنْفَعُ لِهِ فِي دِينِهِ وَأَقْلَى لِشَرِهِ فَلَا تَهْجُرْهُ، لَأَنَّ الْهَجَرَ يُقصَدُ مِنْهُ الْعَلاجُ فَهُوَ دَوَاءٌ، إِذَا كَانَ لَا يَنْفَعُ بِلِيزِيدِ الدَّاءِ دَاءً فَأَنْتَ تَفْعَلُ مَا هُوَ الْأَصْلُحُ مِنَ الاتِّصالِ بِهِ وَتَكْرَارُ النَّصِيحَةِ وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيِ عَنِ الْمَنْكَرِ مِنْ غَيْرِ اتِّخَادِ صَاحِبًا وَلَا خَلِيلًا، لَعَلَّ اللَّهُ أَنْ يَنْفَعَ بِذَلِكِ...).^(۱۸)

واته: ئه‌گهر بینیت (پشت لیکردن) ده بیته هۆی زیاد بعونی خراپه‌ی (پشت لیکراو)، وه په‌یوه‌ندی کردن پییه‌وه سوودی هه‌بوو بۆی له رووی ئاینکه‌یوه و خراپه‌ی کم تر ده کرده‌وه ئوا (پشت لیکه‌که)، چونکه مه‌بست به (پشت لیکردن) چاره‌سه‌ر کردن و بريتیه له ده‌رمان، جا ئه‌گهر سوودی نه‌بوو به‌لکو به هۆیه‌وه نه‌خوشیه‌که زیادی کرد ئوا توئه‌وکاره ده‌که‌یت که‌وا چاکتر بیت له په‌یوه‌ندی کردن پییه‌وه و دووباره کردن وهی ئاموزگاری کردنی و فه‌رمان پی کردنی به چاکه و بیگری لیکردنی له خراپه به بئن ئه‌وهی بیکه‌یت به براده‌رو هاورپی و دوست و خوش‌ویستی خوت، به‌لکو به‌وه خوا سوودی پی بگه‌ینیت .

۲ - وه شیخ (الألباني) ره‌حمه‌تی خواه لیبیت فه‌رمویه‌تی: (...، الْمُقَاطَعَةُ وَسِلَةُ شُرُعِيَّةٍ يُرَادُ بِهَا تَحْقِيقُ مَصْلَحةٍ مَشْرُوَّةٍ وَهِيَ تَأْدِيبُ الْمُهَاجِرِ أَيِّ الْمُقَاطَعَ، إِذَا كَانَتِ الْمُقَاطَعَةُ لَا تَؤْدِبُ بِلِتَرْيِدَهُ ضَلَالًا عَلَى ضَالَالِهِ فَهِينَذِ لَا تَجِبُ الْمُقَاطَعَةُ .

فلذلك نحن اليوم لا نتشبث بالوسائل التي كان يتعاطاها السلف، لأنهم كانوا ينطلقون بها من موقف القوة، واليوم المسلمين ضعفاء في كل شيء ليس فقط الحكومات بل الأفراد، والأمر كما قال عليه السلام: "إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيَّاً وَسَيَعُودُ غَرِيَّاً

^(۱۸) جموع فتاوى ومقالات متعددة: (۵ / ۳۴۳ - ۳۴۴).

فَطَوْبَى لِلْغُرَبَاءِ، قَيْلَ: وَمَنِ الْغُرَبَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنَّاسٌ صَالِحُونَ فِي أَنَّاسٍ سُوءٌ كَثِيرٌ مَنْ يَعْصِيهِمْ أَكْثُرُ مَمَّنْ يُطِيعُهُمْ^(۱۹). فَلَوْ نَحْنُ فَتَحْنَا بَابَ الْمَقَاطِعَةِ وَالْهَجْرِ وَالتَّبْدِيعِ لَفَعْلَنَا مَا يُخَالِفُ الْمَصْلَحةَ الشَّرِيعَةَ...^(۲۰).

واته: داپران (پشت لئی کردن) ریگا چاره‌یه کی شه‌رعیه مه‌بست پئی به‌دیهینانی به‌رژه‌وهندیه کی ریپیدراوه له شه‌رعا که بربیتی له ته‌میکردنی (پشت لئی کراو) و ئه‌و که‌سه‌ی کهوا لئی داده‌بریت، جا ئه‌گه داپران (پشت لئی کردن) دکه نه‌بووه مايه‌ی ته‌میکردنی به‌لکو گومرا بوونی زیادی کرد به‌سهر گومرا‌یه‌تیبه که‌یه‌وه ئه‌وا له و کاته‌دا داپران (پشت لئی کردن) پیویست (واجب) نی‌یه.

له‌به‌ر ئه‌وه ئیمه له‌م رۆزگاره‌دا ده‌ست نابهین بؤه‌و ریگا چاره‌یانه‌ی کهوا سه‌لەف ده‌یانگرت‌به‌ر، چونکه ئه‌وان له بارودوخی هه‌بوونی هیزو توواناوه ئه‌و ریگا چاره‌یانه‌یان ده‌گرت‌به‌ر، به‌لام ئه‌مېق موسلمانان لاوانن له هه‌موو شتیکدا نه‌ک ته‌نها حکومه‌ته‌کان به‌لکو به تاکه‌کانیش‌هه‌وه، وه حال‌تەکه به‌و شیوازه‌یه کهوا پیغامبەر ﷺ له باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: "بە‌پاستی ئیسلام بە غه‌ربی ده‌ستی پیکردو له داھاتوویه کی نزیکیشدا غه‌رب و نامق ده‌بیت‌هه‌وه جا به‌خته‌وه‌ری و خوشحالی بؤه‌وانه‌ی کهوا غه‌ربین، وتران: غه‌ربیه‌کان کین ئه‌ی پیغامبەری خوا؟ فه‌رمووی: که‌سانیکی چاکی که‌من له نیو که‌سانیکی خراپی نقدا، ئه‌وانه‌ی کهوا سه‌رپیچیان ده‌کەن زورتىن له‌وانه‌ی کهوا گوییارا‌یه‌لیيان ده‌کەن".

که‌واته ئه‌گه رئیمه ده‌رگای داپران و پشت لئی کردن و به بیدعه‌چى دانان بکه‌ینه‌وه ئه‌وا کاریک ده‌کەن که پیچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وهندی شه‌رعی‌یه.

۳ - وہ شیخ (ابن العثیمین) په‌حتمه‌تی خوای لیبیت فه‌رموویه‌تی: (فإِذَا كَانَ فِي هَجْرٍ مِنْ فَعْلِ الْمُعْصِيَةِ لِتَرِكِ الْمَصَالِحِ أَوْ فَعْلِ مُحَرَّمٍ فَائِدَةٌ يُهْجَرُ حَتَّى تَتَحَقَّقَ الْفَائِدَةُ، وَأَمَّا مِنْ كَانَ هَجْرُهُ لَا يُفَيِّدُ شَيْئًا بَلْ لَا يَزِيدُ الْأَمْرُ إِلَّا شَدَّةً وَإِلَّا بُعْدًا عَنِ الْخَيْرِ فَلَا يُهْجَرُ، لَأَنَّ الشَّرِيعَ جَاءَ بِالْمَصَالِحِ وَلَيْسَ بِالْمَفَاسِدِ...^(۲۰)).

واته: ئه‌گه پشت کردن له که‌سیک که تاوانی کردبیت به وازهینان له فه‌رزیک یان به کردنی حه‌رامیک سوودی هه‌بوو ئه‌وا پشتنی لئی ده‌کریت تاوه‌کو ئه‌و سووده به‌دی دیت، به‌لام ئه‌گه که‌سیک پشت لئی کردنی هیچ سوودی پینه‌گه‌یاند به‌لکو کاره‌که زیاتر توندتر بسووه‌وه و کابرای پشت لئی کراو زیاتر دورر که‌وت‌هه‌وه له چاکه‌کاران ئه‌وا پشتنی لئی ناکریت، چونکه شه‌رع به‌رژه‌وهندیه کانی هینتاوه نه‌ک زیان و خراپه‌کان.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (...، فَكُلُّ مُؤْمِنٍ وَإِنْ كَانَ فَاسِقًا فَإِنَّهُ يُحْرِمُ هَجْرَهُ مَا لَمْ يَكُنْ فِي الْهَجْرِ مَصْلَحةٌ، فَإِذَا كَانَ فِي الْهَجْرِ مَصْلَحةٌ هَجْرَنَاهُ، لَأَنَّ الْهَجْرَ حِينَذِ دَوَاءً، أَمَّا إِذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَصْلَحةٌ أَوْ كَانَ فِيهِ زِيَادَةٌ فِي الْمُعْصِيَةِ وَالْعَتُوِّ فَإِنَّ مَا لَا مَصْلَحةٌ فِيهِ تَرْكَهُ هُوَ الْمَصْلَحةُ...^(۲۱)).

^(۱۹) شریط من هو الكافر؟ وما هي البدعة المكفرة؟

^(۲۰) شرح رياض الصالحين: (٤ / ٢١٩ - ٢٢٠).

^(۲۱) مزيل الإلbas في الأحكام على الناس ص: (٢٥٢).

واته: هه مو برواداریک ئه گهر چی فاسق و لاری گریش بیت به پاستی پشت لئی کردنی حه رامه مه گهر له و پشت لئی کردن دا بهزه وندی هه بیت، جا ئه گهر ئه و پشت لئی کردن بهزه وندی تیدا هه بورو ئه وا پشتی لئی ده کهین، چونکه ئه و کاته پشت لئی کردن ده رمان و چاره سره، به لام ئه گهر بهزه وندی تیدا نه بورو یان بورو هۆی زیاد بعونی تاوان و سه رکه شی ئه وا به پاستی ئه وهی که بهزه وندی تیدا نه بیت وا زلی هینانی بهزه وندی یه .

٤ - وہ شیخ (مُقبل) په حمه‌تی خواي لیبیت فه رموویه‌تی: (...، فلا بد من النظر في مصلحة الْهَجْر، إذا كان الْهَجْر سَيُؤْثِرُ ويرجع الشخص إلى الحق فلا بأس أن يُهَجِّر، وإذا كان سَيُزَدَّاد عَتُوا وَنَفُورًا فلا تَهْجُر...).^(۲۲)

واته: پیویسته بروانریت بق بهزه وندی پشت لئی کردن، ئه گهر پشت لئی کردن کاریگه‌ری هه بورو و کسه پشت لئی کراوه‌که‌ی گیڑایه‌وه بولای حق و پاستی ئه وا پشت لئی کردن دروسته و هیچی تیدا نییه، وہ ئه گهر بورو هۆی زیاد بعونی سه رکه شی و دوورکه وتنه وهی که سه که ئه وا پشتی لئی ناکریت .

هه رووه‌ها فه رموویه‌تی: (...، أَنْصَحُكُمْ أَنْ لَا تَحْضُرُوا مُحَاضِرَاتِ الْمُبَدِّعَةِ مِنْ حَزَبِيْنَ وَغَيْرِهِمْ، لِمَاذَا؟ لَأَنَّهُمْ يَيْشُونَ السَّمْوُمَ فِيهَا شَعْرَتُمْ أَوْ لَمْ تَشْعُرُوا، أَمَّا إِذَا لَقِيْتُمْ فِي الْطَّرِيقِ فَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ، وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ، وَإِذَا صَافَحْتُمْ فَصَافَحْتُمْ، لَكُمْ مِنْ أَجْلِ سَلَامٍ قُلُوبُكُمْ وَالسَّمْحَافَظَةُ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنَ الشُّبُهِ أَنْصَحُكُمْ أَنْ لَا تَحْضُرُوا مُحَاضِرَاتِ الْمُبَدِّعَةِ سَوَاءً كَانُوا حَزَبِيْنَ أَمْ غَيْرِهِمْ...).^(۲۳)

واته: ئامۆژگاریتان ده که‌م به ئاماذه نه بعونی وانه و وتارو کوپری بیدعه چیه کان له حزبیه کان و جگه له وانیش، بق؟ چونکه ئه و بیدعه چی یانه له نیو ئه وانه و وتارو کوپرانه دا ژهه بلاو ده کنه وه به خوتان بزانن یان نه زانن، به لام ئه گهر له پیگادا پیی گه یشتیت ئه وا سه‌لامی لئی بکه و و لامی سه‌لام کردنیشی بد هره وه، وہ ئه گهه ته وقهی له گهلا کردیت ئه وا توش ته وقهی له گهلا بکه، به لام له بر سه‌لامه‌تی و پاراستنی دلکه کانتان له گومان و شوبه کانیان ئامۆژگاریتان ده که‌م به ئاماذه نه بعونی وانه و وتارو کوپری بیدعه چی یه کان چ حزبیه کان بن یان جگه له وان بن یه کسانه .

وہ بق زیاتر شاره‌دا بون لهم بواره‌دا: ئامۆژگاری خوینه رده کهین به خویندنه وهی ئه م کتیبه نور به سووده به ناویشانی: (هجر المبتدع) للعلامة الشیخ: (بکر بن عبد الله أبو زید). وصلی الله وسلام علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین .

=====

مالپه‌ری به‌هشت

www.ba8.org

له دوعای خیر بی به شمان مەکەن

(۲۲) غارة الأشرطة: (۲ / ۸۷ - ۸۸).

(۲۳) الأحوية السديدة في فتاوى العقيدة: (۱ / ۱۶۷ - ۱۶۸) للشيخ مقبل الوادعي .

سیاسه‌تکردن

یان

خو له بیر چوون؟!

م / خلیل فهمی عمر

لله لک لک رکوک لکانز

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراق - کوردستان - که‌لار

ەنۇن ھەندىرىلەپ بۇڭ لەلەپەنە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاه والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:
بیگومان ئایینی پیروزی ئیسلام ھەموو بواره کانی گرتۆتەخو، وە ھیچ لایه نیکی فەراموش و
پەراویز نەکردووه، بەلکو ھەموو لایه نەکان باسیان لېکراوه، وەك خواى گەورە دەفەرمۇویت:

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ ٨٩

[النحل: ٨٩]

واته: ئەم قورئانمان بۇ ناردى ئەی پیغەمبەرى خوا ﴿ تا ھەموو شتىك پۇون بکاتە وە ببىتە پىنمايى و
پە حەمەت و مژدە بۇ موسىلمانان .

بۇيىه يەكىك لەو بوارانەي کە ئیسلام لىيى دواوه و باسى كردووه بوارى سياسەتە، كەواتە سياسەتى
شەرعى بەشىكە لە دىن، وە موسىلمان پىويىستە بىرۋاي پى ھەبىت، لەگەل ئەوهشدا ئىيمە موسىلمان
مەنه جىكىمان ھەيە ھەموو كارەكانى بۇ لا دەگەپىننە وە پىيى دەپىيۆين ئەوיש: قورئان و سوننەتە
بەتىكەپىشتنى سەلەف لە ھاوهلەن و شوين كەوتۇوانىان، وە بىرۇمان وايە كە ئەو قورئان و سوننەتە
چارەسەرى ھەموو كىشەكانمان بۇ دەكەت، وە بە ھیچ شىۋەيەك سەرگەردان و سەر لېشىۋاونا بىن گەر بە
تەواوى بگەپىننە وە بۇ لاي، ئەوهتا پىغەمبەرى خوا ﴿ دەفەرمۇویت:
(قَدْ تَرَكْتُ فِيْكُمْ مَا إِنْ اعْتَصَمْتُ بِهِ فَلَنْ تَضْلُّوا أَبْدًا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنْنَتِي) ^(١) .

واته: ئەي خەلکىنە من دوو شتم لە دواي خۆم بۇتان بە جى ھېشتووه، ھەرگىز گومرا نابن ئەگەر
دەستيان پىوه بىگن: قورئانە كەي خواي پە روەردگارو سوننەتە كانى خۆمە.

لەبەر ئەوه كارىك بە چاك دەزانىن كە شەرع بە چاكى بىزانىت، ھەروەها كارىك بە خراب دەزانىن كە
شەرع بە خرالپى بىزانىت .

دياره ھەموو كەسيكى بە ويژدان دەبىنېت و دەبىستىت و دەزانىت لېرەو لەۋى كە چۆن موسىلمانان
دۇركەوتونەتە وە لە دىنە كەيان وە چۆن دوزمنانى ئیسلام بە داخەوە زال بۇونە بە سەرمانداو خىرۇ بىرى
وە لاتە كەمان دەبەن، بە شىۋەيەك كە لە مىزۇودا ھاوشىۋەي نەبوبو، سەربىارى ئەوهش دوزمنان بۇونەتە
دەم راست و دەم سېيمان، ئەوان دىن بۇ لاتى موسىلمانان تاوه كەن چارەسەر بىگن، تو بلېيت ئە و
چارەسەرەي كە دوزمنى بە دوست دانراو دايئە رېيىت چارەسەرى حەقىقى و يەكلاكه رەوه بىت؟!!

(١) رواه الحاكم، وصححة الشيخ الألباني في: صحيح الترغيب والترهيب: ٤٠ .

ههروهها چون ته فرهقه و جیاوازی و په‌رته‌وازه‌بی که و توته نیوانمانه‌وه، له‌گه لئه‌وه‌شدا ههندیک ئه و ته فرهقه و په‌رته‌وازه‌بیه هه‌ر به‌نه خوشی و ناخوشی و به‌لا نازانیت!!، به‌لکو چاره‌سه‌ره‌کان به‌نه خوشی و نه خوشی‌کانیش به‌چاره‌سه‌ر ده‌زانیت!!، وه ههندیکی تریش کیشکان ده‌گه‌رینه‌وه بوشتاتیکی نا مه‌نتیق و ناره‌وا.

هه‌ر بویه موسلمانان ته‌فرهقه و جیاوازی و جیاپایی که و توته نیوانیان، وه بونه‌ته چه‌نده‌ها گروپ و حزبه‌وه، وه له‌ژیانیکی ته‌سلک و پرله ناخوشی و دوور له ئاسایش و هیمنی زیان ده‌گوزه‌رین.

بویه هه‌ر يه‌که له حزبانه ویستویه‌تی له‌لای خویه‌وه له هوکاره‌کانی ئه‌و زیانه تال و دژواره بکولیت‌وه و چاره‌سه‌ریکی بوق داریشی، بویه هه‌ر چاکسازیک شیوه‌بی کی به چاره‌سه‌ر زانیوه بوكیشکان.

له‌بهر ئه‌وه له ئه‌نجامدا حزبه ئیسلامیه‌کان ده‌بن به‌دوو به‌شه‌وه بوق گورپین و چاره‌سه‌رکدنی ئه‌م بازودوخته:

يه‌کهم: به‌شیکیان پییان وايه به گرتنه ده‌ستی ده‌سه‌لاتی سیادی له ریگه‌ی دیموکراسی و په‌رله‌مان و هه‌لبزاردن‌وه حوكمی ئیسلام ده‌گیرن‌وه و کیشکان چاره‌سه‌ر ده‌که‌ن.

دووه‌م: بوق‌چونی دووه‌م دیسان پییان وايه چاره‌سه‌ری ئه‌م کیشانه به‌گرتنه ده‌ستی ده‌سه‌لاتی سیادی ده‌کریت، به‌لام به ریگه‌ی زه‌بری هیزو جه‌نگو شورپش کردن و خوکوژی.

هه‌لوبیسته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م دووه‌و بوق‌چونه:

هیچ يه‌کیک له‌م دووه‌و بوق‌چونه هوکاری هه‌موو ئه‌م به‌لایانه که به‌سه‌ر موسلماناندا هاتووه ناگیرن‌وه و بوق خومان، واته هیچ يه‌کیک له‌و دووه‌و بوق‌چونه ئیعترافی تیدا نییه به خراپ بونه و لادان و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی موسلمانان له دینه‌که‌یان ئه‌مه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌ولدان بوق‌تصلاح بونه خه‌لکی به پیویست و زه‌روره‌ت نازان، چونکه هه‌ردوه‌و بوق‌چونه‌که وايده‌زانن سه‌رچاوه‌ی هه‌موو کیشکان حوكکام و کاربه‌ده‌ستانن، له‌بهر ئه‌وه ده‌لین پیویست ناکات خومان خه‌ریک بکه‌ین به خه‌لکه‌وه، چونکه سولتنه گرنگه، وه به چاک بونه سولتنه خه‌لکی بوق خوی چاک ده‌بیت.

به‌لام له راستیدا هوکاری سه‌ره‌کی دورکه‌وتنه‌وه‌ی موسلمانانه له دینه‌که‌یان شوین که وتنی دونیا‌یه، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان الله بوی باسکردووین و ده‌فه‌رمومیت:

(یوْ شُكَ الْأَمْمُ أَنْ تَدَاعِي عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا فَقَالَ: وَمَنْ قَلَّهُ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكُنَّكُمْ غُنَاءٌ كَفَثَاءُ السَّيِّلِ وَلَيْزَعَنَ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوكُمُ الْمُهَابَةُ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنُ، فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: حُبُ الدُّنْيَا وَكَوَاهِيَةُ الْمَوْتِ) ^(۲).

واته: ميلله تان به سه رتانا زال ده بن و پووتان تى ده کهن هروه کو چون خه لکی ده پژينه سه رخواردن، که سیک و تی ئایه به هوى که میمانه و هيه له و پژه دا؟ پیغه مبه ری خوا الله فه رمووی نا ئیوه له و پژه دا زورن به لام و هکو که فی سه رده ریا وان، و خودای گهوره ترس له دلی دوزمنانتان ده رده کات به رام به ر به ئیوه، وه (لوهنه) ده خاته دلی ئیوه وه، که سیک و تی ئای پیغه مبه ری خودا الله و هن چیه؟ فه رمووی: خوش ویستی دنیاو پیناخوش بعونی مردنه)

له به رئه وه هردوو بوچونه که به هله داچوون، چونکه به پاستی له ته شخیصی نه خوشیکاندا هوکاری سه ره کی توшибون به و نه خوشیانه یان نه دوزیه وه، له به رئه وه ده واکانیان چاره سه ری نه خوشیه کان ناکات، به لکو زوریه کی جاریش نه خوشیه کان زیاتر ده کات، به لکه ش له سه رئه م پاستیه واقیعی کوردستانی خومانه که هردوو بوچونه که مان بینی سه رکه و تتوو نه بعون نه له بواری سیاسی و په رله ماندا که پوسته سیادیه کان به دهست بهینن، تاوه کو له ریگه کی ده سه لاث و سولته وه خه لکی بگوین به وه که زیاتر دهست گرتويان بکهن به ئیسلامه وه (هروده که دلین)، هروهها به ریگای جه نگو شورشیش به همان شیوه سه رکه و تتوو نه بعون هروه بینران، ئه و تا له جیهانیشدا شوینه واری کارو جیهاده که یان دیاره که چه نده ها زیانیان گه یانده موسلمانان، نمودن بیون بقوئه و پهنده که دلیت: (خانوویه کیان دروست کرد، به لام شاریکیان به پووخاند).

ئایا چاره سه رچیه و له چیه وه دهست پی بکهین تاوه کو سه رکه وین به سه ردو زمند؟.

دیاره ئیمه می موسلمان منه جیکمان ههیه که بروامان وایه چاره سه ری هه موو کیشه کانمان ده کات گه ر به ته و اوی بگه ریینه وه بؤی، ئه ویش: قورئان و سوننه تی پیغه مبه ره که یانه الله له به رئه وه پیویسته بزانین ئه و پیغه مبه ره الله چون پووبه پووی ئه واقیعه خوی بؤته وه، و له چیه وه دهستی پی کردو گوپانی له کویوه کرد چونکه ئه و سه رمه شق و پیشنه نگمانه:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَشَدُ حَسَنَةً لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۲۱].

(۲) صحيح، أخرجه الإمام أحمد في: (المستد) (۵/ ۲۷۸)، وصححه العلامة الالباني — رحمه الله — في (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۹۵۸).

پیغه‌مبه‌ری خوا الله سیانزه سال له مهکه‌ی پیروزدا بانگه‌وازی خه‌لکی دهکرد بو ته‌وحیدو
یه کخواپه‌رسنی، به پیچه‌وانه‌ی بانگه‌وازی نزدیک له گروپ و حزب‌کان که ته‌نها ههول بو گرتنه دهستی
دهسه‌لات و حوكم دهدن، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا الله دهیزانی که چاره‌سه‌ر به پهروه‌ردہ کردنی خه‌لک
دهبیت له‌سهر ئیسلام نهک به گرتنه دهستی حوكم و دهسه‌لات، ئه‌وه‌تا سه‌ران و سه‌رکردہ کافره‌کان پیّی
ده‌لین:

(وإن كنت تريد به شرافاً، سودناك علينا، حتى لا نقطع أمراً دونك، وإن كنت تريد به ملكاً، ملكاك
علينا..^(۴) .

واته: ئه‌گهر تو مه‌نصه‌ب و پله‌ت ده‌وی، ئه‌وه ده‌تكه‌ین به‌پیش‌هه او و گه‌وره‌ی خومان، هه‌تاوه‌کو که‌س
قسه‌له قسه‌ی تودا نه‌کات (نه‌وه‌کو سه‌رکردہ‌یه‌کی کارتونی بیت و هیچت به‌دهس نه‌بی)، خوئه‌گهر
پادشايشت ده‌ویت ئه‌وه ده‌تكه‌ین به‌پادشاو مه‌لیکی خومان ...)

که‌واته کیش‌هی پیغه‌مبه‌ری خوا الله له‌گه‌ل کافران دا ململانیه‌ی ده‌سه‌لات نه‌بوو، به‌لکو کیش‌هی ئه‌وه
نه‌هیشتني شیرک و بلاوکردن‌وه‌ی ته‌وحیدو ته‌نها خواپه‌رسنی ببووه، له‌بر ئه‌وه بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران
(سه‌لامی خوايان له‌سهر بیت) ته‌نها ئه‌وه‌بوو که ده‌یان فه‌رموو: ئه‌ی خه‌لکینه له خوابترسن و گویرايه‌لی
خوا بکه‌ن، وه ئیمه داوای هیچ شتیکتان لی ناکه‌ین به‌لکو پاداشتی ئیمه لای خوايه:

﴿إِنَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴾١٧﴾ فَانقُوا أَلَّهَ وَأَطِيعُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩﴾ [الشعراء: ۱۰۷ - ۱۰۹]

واته: بی‌گومان من نیرراویکی ئه‌مینم بوتان، جا که‌واته له خوا بترسن و گویرايه‌لی من بکه‌ن له‌وه‌ی
فه‌رمانستان پیده‌که‌م، له جی به‌جی کردنی ئه‌وه‌رکه‌شمندا داوای پاداشتان لی ناکه‌م، پاداشتی من ته‌نها
له‌لای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانه.

وه پیغه‌مبه‌ری خوا الله زیاتر خوی ماندوو ده‌کرد به‌خه‌لکی هه‌زارو ساده‌وه، وه بانگه‌وازی ئه‌وانی زیاتر
ده‌کرد وهک له پادشاو سه‌رۆک ولاته‌کان، تاوه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا الله هندی جار نزد خه‌تبارو بی‌زار ده‌بwoo له
کاتیکدا که خه‌لکی ئیمانیان نه‌ده‌هیتنا، ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿فَلَا نَدَهْ بِنَفْسِكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَتِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴾٨﴾ [فاطر: ۸]

(۳) (البداية والنهاية: ۳/۶۳).

به لکو خه‌ریک بتو نه‌فسی خوی به هیلاک ده‌برد له پیناویاندا: ﴿فَلَعَلَّكَ بَسْعًا تَفَسَّكَ عَلَىٰ إِثْرِهِمْ إِنَّ لَهُمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا﴾

الْحَدِيثُ أَسْفَاقًا ٦ [الكهف: ٦].

هر بؤیه له شارو گوندو بازارپو ماله کاندا به‌رده‌وام بانگه‌وازی خه‌لکی ده‌کرد، به‌لام بؤ بانگه‌وازی کردنی پادشاو سه‌رکرده‌کان زیاتر به نوسینی نامه‌یه‌کی کورت بانگه‌وازی ده‌کردن و به سه‌فیریکدا ئه و نامه‌یه‌ی پیده‌گه‌یاندن، به‌لام بؤ خوی نه‌ده‌چوو بؤ لایان، نموونه‌ی ده‌قی یه‌کیک له و نامانه‌ش ئه‌مه‌یه: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهِ إِلَىٰ هِرْقَلَ عَظِيمِ الرُّوْمِ سَلَامٌ عَلَىٰ مِنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَائِيَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمْ تَسْلِمْ وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ فَإِنْ تَوَلَّْتَ فَعَيْكَ إِثْمُ الْأَرِيسِيْنِ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْ إِلَىٰ كَلِمَةِ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا تَنْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّْنَا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِإِنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (۱۶) [آل عمران: ۶۴].

ئه‌گه‌ر به راوردیکی بانگه‌وازه پر به حیکمه‌ته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خواه‌یه‌کی به بانگه‌وازی حزیکانی ئه‌میق بکه‌ین، ده‌بینین زور له‌یه‌ک دورو جودان، پیغه‌مبه‌ری خواه‌یه‌که‌م شتیک که ده‌ستی پی ده‌کرد پاک کردن‌هه‌وی عه‌قیده بتو له شیرک، به‌لام ده‌بینین حزیکانی ئه‌میق ده‌لین واژ له شیرکی قبور بیین خوتان خه‌ریک که‌ن به شیرکی قصوره‌وه، به‌لام ئه‌وهدتا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوداه‌یه‌کیک له پادشا گه‌وره‌کانی ئه و سه‌رده‌مه مسلمان ده‌بیت ئه‌ویش نه‌جاشی يه که پادشاو مه‌لیکی حه‌به‌شه بتو، پیغه‌مبه‌ری خواه‌یه‌کی هیجره‌ت ناکات بؤ لای تاوه‌کو ده‌سه‌لات‌که‌ی لی و هربگریت‌هه و خوی ببیت به سه‌رۆک، چونکه پیغه‌مبه‌ری خواه‌یه‌کی ده‌زانیت گه‌ر بیت و گه‌لان به قه‌ناعه‌ت و بپوابونه‌وه نیسلامیان نه‌وی، ئه‌وه له ژیر سیب‌هه‌ری ده‌سه‌لات‌یشدا هه‌ر نایانه‌ویت.

که‌واته: حکومه‌ت و سولتنه سیب‌هه‌ری خه‌لکه و خه‌لک چون بتو ئه‌وه سولتنه‌ش به و شیوه‌یه ده‌بیت ﴿كما تكونوا

يولی عليكم ﴿

که‌وابوو گه‌ر خه‌لکی باش بیت ئه‌وه خوای گه‌وره‌ش که‌سی باش ده‌کات به سه‌رکرده‌یان، گه‌ر خه‌لکیش خراپ بتو ئه‌وه به‌پیچه‌وانه‌وه خوای گه‌وره‌ش که‌سی خراپ ده‌کات به سه‌رکرده‌یان، ئه‌مه‌ش راستیه‌کی میژوویه ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره فیرعه‌ون زال ده‌کات به سه‌ر قه‌ومه‌که‌یدا، چونکه قه‌ومه‌که‌ی خراپ‌هه‌کارن، وه ئه‌وان له و ئاسته‌دان که‌فیرعه‌ونیکی سته‌مکار سه‌رکرده و پیش‌هه‌وایان بیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿فَاسْتَخَفَ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ [الزخرف: ۵۴].

واته: جا فیرعهون بهم قسانه قهومه‌کهی خروشاندو هلهیخه‌له تاندن و عه‌قلیانی سوک کرد و ئه‌وانیش گوییرایه‌لیان کرد، به‌راستی ئه‌وانه گله‌لیکی فاسقو تاوانبارو له سنور ده‌رچوو بیون.

ئه‌وهتا خواه گه‌وره و هسفی ئه‌وهمه ده‌کات به‌وهی که قه‌ومیکی خراپ و له‌ری لادراو فاسق بیون، هه‌ر بؤیه خواه گه‌وره فیرعه‌ونی بؤ ناردن چونکه ئه‌و گونجاوه بؤ ئه‌وهمه.

هه‌روه‌ها له حه‌سنه‌نی به‌صریه‌وه (په‌حمده‌تی خواه لی‌بیت) هاتووه گوئی له پیاویک بیو دوعای له حه‌ججاج ده‌کرد، ئه‌ویش فه‌رمووی: (لا تفعل، انکم من أنفسكم أو تيتم إنما نحاف إن عزل الحاجاج أو مات أن يتولى عليكم القردة والخنازير فقد روی أن أعمالكم عمالكم وكما تكونوا يولى عليكم).^(۱)

واته: دوعای لی‌مه‌که، چونکه نه‌فس و کرده‌وهی خوتان چونه له‌و شیوه‌یه‌ش هاتووه بیتان، ئه‌گه‌ر حه‌ججاج دورکه‌ویته‌وه یان بمریت ئه‌وه نزیکه گاورو جوله‌که ببیت به سه‌رپه‌رشتیارو حاکمتان، وه پیواتکراوه که سه‌رکرده‌کانتان به‌رووبوومی کرده‌وه کانتانه، وه ئیوه چون بیون ئه‌وانیش به‌و شیوه‌یه ده‌بن).

که‌وابوه: خراپ بیونی کاربهده‌ست و سه‌رکرده‌کان به‌رهه‌می کرده‌وه کانی خومانه، خواه گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿أَوَلَمَّا أَصْبَתْكُمْ مُّصِيبَةً فَدَأْصَبْتُمْ مُّثْنِيَّهَا فَلَمَّا آتَيْتُمْ هُوَ مِنْ عِنْدِنِي أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [آل عمران: ۱۶۵] ۱۵۰

واته: ئاخو کاتیک زیانتان پی‌گهیشت له تیکشکانه‌کهی رۇشى نوحدا سه‌رتان سورما به‌تاییه‌تی که حهفتا که‌ستان شه‌هید بیون، که ئیوه‌ش بەر له و شه‌په (له بەدر) دوو ئه‌وهندە زیانتان بەوان گه‌یاند، حهفتا که‌سیان کوژدان و حهفتاشیان بە دیل گیران، وتتان هۆی دووچار بیونمان چی بیو؟ ئه‌ی پیغەمبەر ﷺ پییان بلى: ئه‌وهی تووشستان بیو هۆی سه‌رەکى لە خوتان‌وه بیو، چونکه ئیوه فه‌رمانی پیغەمبەرتان ﷺ شکاند، به‌پاستی خواه گه‌وره بەسەر ھەموو شتیکدا بە توانایه.

ھه‌روه‌ها خواه گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَمَا أَصَبَكُمْ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ [الشورى: ۳۰] ۲۰

ھه‌روه‌ها خواه گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿مَا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فِيْنَ اللَّهُ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ فِيْنَ نَفْسِكُمْ﴾ [النساء: ۷۹] ۷۹

له (منصور بن أبي الأسود) (رەحمده‌تی خواه لی‌بیت) ده‌فه‌رموویت: (سألت الأعمش عن قوله تعالى: ﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَفَرُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأعنام: ۱۲۹] ۱۲۹، ما سمعتهم يقولون فيه؟ قال: سمعتهم يقولون إذا فسد الناس أُمْرٌ عليهم شرارهم).

^(۱) (بپوانه: (کشف الخفاء: ۱/۱۴۷)).

واته: پرسیارم له ئەعمەش كرد دەربارەي ئەو ئايىتەي كە خواى گەورە دەفه‌رمۇويت:

﴿ وَكَذَلِكَ نُؤْلِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾^(۱۶) ئەوهى ئىيۆه بىستوتانە دەربارەي ئەم ئايىتە چىيە؟

فرمۇسى: بىستومانە كە دەيانووت وختى كە خەلکى خراپ بۇو، جا ئەو كاتە كەسانى خراپ دەبن بە سەركىدە و كاربەدەستيان).

ھەروھا (طرطوشى) له كىتابى (سراج الملوك) دا دەفه‌رمۇويت: (لم أزل أسمع الناس يقولون: أعمالكم عمالكم، كما تكونوا يولى عليكم، إلى أن ظفرت بهذا المعنى في القرآن؛ قال الله تعالى: ﴿ وَكَذَلِكَ نُؤْلِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا ﴾ [الأنعام: ۱۲۹] و كان يقال: ما انكرت من زمانك فإنما أفسدك عليك عملك. وقال عبد الملك بن مروان: ما أنسفتنا يا معاشر الرعية، تريدون منا سيرة أبي بكر و عمر ولا تسيرون علينا ولا في أنفسكم بسيرهما، نسأل الله أن يعين كل على كل كما تكونوا يولى عليكم.

وقال قنادة: قالت بنو إسرائيل: إهنا أنت في السماء ونحن في الأرض فكيف نعرف رضاك من سخطك؟ فأوحى الله تعالى إلى بعض أنبيائهم: إذا استعملت عليكم خياركم فقد رضيت عنكم، وإذا استعملت عليكم شراركم فقد سخطت عليكم.

وقال عبيدة السلماني لعلى بن أبي طالب رضي الله عنه: يا أمير المؤمنين ما بال أبي بكر و عمر انطاع الناس هما، والدنيا عليهمما أضيق من شبر فاتسعت عليهما ووليت أنت وعثمان الخلافة ولم ينطاعوا لكما، وقد اتسعت فصارت عليكمما أضيق من شبر؟ فقال: لأن رعية أبي بكر و عمر كانوا مثلى ومثل عثمان، ورعىتي أنا اليوم مثلك وشبهك!^(۷))

ھەروھا له كەعبى ئەحبارەوە (رهزاي خواى لى بىت) هاتووه كە دەفه‌رمۇويت: (إن لكل زمان ملكا يبعثه الله على قلوب أهله، فإذا أراد بقوم صلاحاً بعث فيهم مصلحاً، وإذا أراد بقوم هلكة بعث فيهم مترفاً، ثم قرأ: ﴿ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهَلِّكَ قَرَيْةً أَمْرَنَا مُرْفِهِنَا فَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقُولُ فَدَمَرَنَهَا تَدْمِيرًا ﴾^(۸) [الإسراء: ۱۶].

واته: بەپاستى خواى گەورە بۇو ھەموو كات و سەرددەمىك پادشاو سەركىدەيەك دەنېرىت لەسەر دلى كەسانى ئەو سەرددەمە (ئەگەر خەلکى چاك بۇون ئەوه خواى گەورە كەسى چاك دەكات بەسەركىدەيان وە ئەگەر خەلکى خراپ بۇون ئەوه خواى گەورە كەسى خراپ دەكات بە سەركىدەيان)، ئەگەر خواى گەورە

^(۷) بىرونە: (سراج الملوك: ۴۶۷/۲).

^(۸) بىرونە: (شعب الإيمان: ۷۳۸۹).

بیه‌ویت قه‌ومیک بگوپی و صالحیان بکات ئوه چاکسازو موصلحیک ده‌نیریت بؤیان، وه ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویت قه‌ومیک له‌ناوبه‌ریت ئوه که‌سی خراپ ده‌نیریت بؤیان، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند‌وه:

﴿ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهَلِّكَ قَرَيْةً أَمْرَأَنَا مُتَرَفِّهَا فَقَسَطْنَا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْفَوْلُ فَدَمَرْنَا تَدْمِيرًا ﴾ [الإسراء: ۱۶].

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿ له فه‌رموده‌یه‌کدا زور به‌پاشکاوی پوونی ده‌کاته‌وه که‌خراپ بونی سولت‌هه ده‌گه‌ریت‌وه بخراپ بون و دوورکه‌وتنه‌وهی خه‌لکی له نیسلام هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمودت: (لم ينقص قوم المكيال والميزان إلا أخذوا بالسنين وشدة المؤنة وجور السلطان عليهم، ولم يمنعوا زكاة أموالهم إلا منعوا القطر من السماء) ^(۹).

واته: هیچ قه‌وم و گله‌لیک دهست ناکهن به‌دنزی وخیانه‌ت له‌تارازوو و پیوانه‌یاندا ئیلا خوای گه‌وره توله‌یان لی ئه‌کاته‌وه به‌گرانی و قورسی باری زیان، وه ستهم و زولمی فه‌رمانه‌واکانیان به‌سه‌ریانه‌وه ده‌بیت، وه که زه‌کاتی مالیان ده‌رنه‌که‌ن ئیلا په‌روه‌ردگاریش بارانیان لی ده‌گریت‌وه).

حه‌جهاج، بؤیه ئاموژگاریان ده‌کات و ده‌فه‌رمودت: (إن الحجاج عقوبة من الله عز وجل؛ فلا تستقبلوا عقوبة الله بالسيف، ولكن استقبلوها بتوبة وتضرع واستكانة، وتبوا تكفوه) ^(۱۰).

واته: به‌پاستی حه‌جاج سزاو عقوبه‌ی خوایه به سه‌رتانه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه رووبه‌پوی سزای خوا مه‌بنه‌وه به شمشیر، به‌لکو پیویسته ته‌وبه‌و ملکه‌چی ده‌ربن بخودا، چونکه ته‌نها گه‌رانه‌وه‌تان بخوا لای خوا چاره‌سره).

هه‌روه‌ها هاتووه که موسلمانیک نامه‌یه‌ک ده‌نیریت بخ محمد کوری یوسف که‌تیدا سکالا ده‌کات له زولم و خراپه‌ی کاربه‌دهستان، محمد کوری یوسف وهلامی نامه‌که‌ی ده‌داته‌وه و ده‌لیت: (بلغني كتابك وتذكر ما أنتُم فيه، وليسَ يَنْبَغِي لَمَنْ يَعْمَلُ الْمُعْصيَةَ أَنْ يُنْكَرَ الْعُقُوبَةَ، وَلَمْ أَرَ مَا أَنْتُمْ فِيهِ إِلَّا مِنْ شُؤُمَ الذُّنُوبِ، وَالسَّلَامُ) ^(۱۱).

^(۹) صحیح الترغیب والترھیب: ۲۱۸۷.

^(۱۰) (رواہ ابن أبي الدنيا فی: العقوبات: ۵۲).

^(۱۱) (بیوانه: سراج الملوك: ۲/ ۶۷).

واته: نوسراوه‌که تم پی گهیشت، به‌لام بیریک له کرده‌وه‌کانی خوتان بکنه‌وه، چونکه ناکری بۆ که‌سانیک که تاوان و سه‌رپیچیان ههیه نکولی له سزاو عقوبه‌ی خوا بکهن، وه من هیچ شتیک نابینم که بووبیته هۆکاری خراب بونی سه‌رکرده‌کانتان تهناها به هۆی کرده‌وه خراپه‌کانی خوتانه‌وهیه).

ههروه‌ها ئیمامی (ابن الارزق) له کیتابی (بدائع السلک في طبائع الملك) دا فه‌رموویه‌تی: (یجب على الرعية ملاحظة أن جور السلطان وعماله نتيجة أعمالها الحال عن نجح الصراط السوي، لما سبق من تقرير مدلول قولهم: كما تكونوا يولى عليكم. وبذلك أجاب ابن الجزار السرقسطي عن المستعين بن هود، وقد تشکی إليه بعض رعاياه من بعض عماله.

نَسْبَتُمُ الْجَوَرَ لِعَمَالِكُمْ ...
وَنِمْتُمُ عن سُوءِ أَفْعَالِكُمْ ...
لَا تَنْسِبُوا الْجَوَرَ إِلَيْهِمْ فَمَا ...
عَمَالُكُمْ إِلَّا بِأَعْمَالِكُمْ ...
ثَالِثُ اللَّهُ لَوْ مَلَكُكُمْ سَاعَةً ...
لَمْ يَخْطُرُ الْعَدْلُ عَلَى بَالِكُمْ)^(۱۲)

زولم و خراپه ده‌دهنه پال کاربەدەستان ...

وه بى ئاگاو خه و تونن له کرده‌وه خراپه‌کانی خوتان

جا زولم و خراپه مە‌دهنه پال ئهوان ... تهناها به‌رهمی کارو کرده‌وه‌کانی ئیوه‌ن کاربەدەستاناتان سۆیند به خوا ئه‌گەر کاتژمیریک ئیوه کاربەدەست بونوایه ...

ئه‌وه دادپه‌روه‌ری به خه‌یالتاندا نه ده‌هات

ئیمامی (ابن القيم) (په حمه‌تی خوای لی بیت) وته‌یه‌کی زقد به‌نرخی له م بواره‌دا ههیه که ده‌فه‌رموویت: (تأمل حکمته تعالى في ان جعل ملوك العباد وأمراءهم وولاتهم من جنس اعمالهم بل كأن أعمالهم ظهرت في صور ولاتهم وملوکهم فإن استقاموا استقامت ملوکهم وإن عدلوا عدلت عليهم وإن جاروا جارت ملوکهم وإن ظهر فيهم المكر والخديعة فولاتهم كذلك وإن منعوا حقوق الله لديهم وبخلوا بها منعت ملوکهم وإن ضربت عليهم المکوس والوظائف وكلما يستخرجونه مala يستحقونه في معاملتهم اخذت منهم الملوك مala يستحقونه وضررت عليهم المکوس والوظائف وكلما يستخرجونه من الضعيف يستخرجه الملوك

^(۱۲) (بدائع السلک في طبائع الملك: ۲۳۵/۱).

منهم بالقوة فعما لهم ظهرت في صور اعمالهم وليس في الحكمة الالهية ان يولي على الاشرار الفجار الا من يكون من جنسهم ولما كان الصدر الاول خيار القرون وابرها كانت ولاهم كذلك فلما شابوا شابت لهم الولادة فحكمة الله تأبى ان يولي علينا في مثل هذه الازمان مثل معاوية وعمر بن عبد العزيز فضلا عن مثل اي بكر وعمر بل ولاتنا على قدرنا وولادة من قبلنا على قدرهم)^(۱۳).

واته: وردبه رهوه له حيكمه‌تى خواى گهوره كه چون پادشاي بهنده کانى و پىشەواو کاربەدەسته کانيان
له جنسى كرده وە کانيان دايياون، بەلكو كرده وە کانيان له پادشاو کاربەدەسته کانياندا دھر ئەكە ويىت و
پەنگ دەداته وە (واته: ئەگەر کاربەدەستان خراپ بۇون ئەوه بىزانه خەلکى خراپىن)، ئەگەر ئەوان پاستە و بۇون
ئەوه پادشاو سەرگەورە کانيان راستە و باش دەبن بۆيان، خۆ ئەگەر ئەوان لايان داو خراپ بۇون ئەوه بەھەمان
شىۋە سەركەدە کانىشيان لادراو و خراپ دەبن بۆ سەريان، وە ئەگەر ئەوان سىتم کارو زالىم بن ئەوه پادشاو
كاربەدەسته کانىشيان سىتمكار دەبن، وە ئەگەر فيلى تىياندا ئاشكرا بۇو ئەوه کاربەدەسته کانىشيان بە و شىۋە يە
دەبن، وە ئەگەر حەقى خوايان نەداو پەزىليان تىدا كرد ئەوه پادشاو کاربەدەسته کانىشيان حەقى خۆيانيان پى
نادەن پەزىلى تىدا دەكەن، وە ئەگەر شتىيان لە خەلکى نەدارو بى توانا وەرگرت بە ناحەق لە مامەلە و كېپىن و
فرۆشتىدا، ئەوه کاربەدەسته کانىشيان ئەو شتىان يانلى دەبن بە ناحەق، وە باج و زەرىبەيان لە سەر دائىنەن، خۆ
ئەگەر ئەوان شتى خەلکى هەزاريان بىرىت بە فيلى ئەوه کاربەدەسته کان مالە کانيان بەزىرو بە زەبرى هىز دەبن،
جا لە بەر ئەوه کاربەدەستانيان دەردە كە ويىت و دروست دەبى لە وىنەى كرده وە کانياندا، جا لە بەر ئەوه لە
حىكمەت و دانايى خواى گهورە و نىيە كە سەرپەرشتىارو کاربەدەستى باش بۆ خراپتىن كەسان بنىرىت تەنها لە
جنس و ھاوبىابى خۆيان نەبىت، جا لە كاتى يەكەمدا چونكە چاكتىنى سەدە بۇون ئەوه سەرگەدە
كاربەدەسته کانيان چاك بۇون ...)

ھەروەها شىخ (العشيمين) (رەحىمەتى خواى لى بىت) لە دواى باسکەدنى شتىك لە ژيانى ئىمامى عومەر رەحىمەتى
دەفەرمۇيىت:
(ھكذا كانت سيرة الخلفاء في صدر هذه الأمة حين كانت الرعية قائمة بأمر الله خائفة من عقابه راجية لثوابه فلما
بدلت الرعية وغيرت وظلمت نفسها تبدلت أحوال الرعاعة وكما تكونون يولي عليكم) ^(۱۴).

(۱۳) بپوانه: (مفتاح دار السعادة: ۱ / ۲۵۳).

(۱۴) (بپوانه: الضياء اللامع في الخطب الجوابع).

واته: ئەوه بۇ زىيانى جىينىشىنەكان (كەلخواترس و دادپەرەرە رو پاستىگۇ بۇون ...) لەسەردەمى يەكەم دا، لەبەر ئەوهى خەلکى بە فەرمانى خوايان دەكىدو دەترسان لە سزاي خوا، وە بەئومىدى پاداشتى خوا بۇون، بەلام وەختى كە ئەوهە خەلکە وەك خۆي نامىنىت و دەگورى خراپ دەبن و سىتم لە نەفسى خۆيان دەكەن، ئەوكاتە حالى كاربەدەستانىش دەگورى بەوهى كە خراپ دەبن، لەبەر ئەوه ئىيۇھ چۈن بن ئەوه كاربەدەستانىشان بەو شىيۇھ يە دەبىت).

كەواته ئەگەر ئەمانە ويىت سەركەوتتو بىن ئەوه:

با لە خۆمانەوە دەست پى بکەين، با چاوبىگىپىن بە خۆماندا، با بىزانىن ئايە ئىيمە بۆ خواي گەورە دەزىن، وە چىمان بۆ دوا بىرىنى خۆمان پىش خستووه، با نەخشەي زىيانمان بېكجاري لە بىنەرەتەوە بگۇرىن لە ھەموو پوانگەيەكەوه، لەپوانگەي بىرباوه پەرسىن و ئاكارو پەوشتەوە.

بەلىٰ چارەسەرى بىنەرەت و شايىستە بىرىتىيە: لەو گۆرانكارىيەي كە لە خۆماندا بەرپا دەبىت ھەروەك و تراوە ﴿أَقِيمُوا دُولَةَ الْإِسْلَامِ فِي قُلُوبِكُمْ تَقْمِلُ لَكُمْ فِي أَرْضِكُمْ﴾ .

واته: دەولەتى ئىسلامى لە دلەكىاندا دروست بکەن، خواي گەورە دەولەتان لەسەرزەۋى دا بۆ دروست دەكتات. تەنها ئەم ئايەته بەسە ئامۇڭگارىكە رمان بىت كە خواي گەورە دەفەرمۇويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالِّ﴾ [الرعد: ۱۱].

واته: بىگومان خواي گەورە بارودۇخى هىچ قەم و گەلەك ناكۇرىت، تاوهى كۆئەن دل و دەرروونى خۆيان نەگۇن، خۇ ھەركات خواي گەورە ويسىتى زىيان و بەلايەك بەسەر گەلەكدا بەھىنى (لە دەرئەنجامى سەركەشى و ياخى بۇونيان) ھەركىز گەپانەوهى بۆ نىيە، وە هىچ كەسىش ناتوانىت جىڭە لە خوا فرييان بکەۋىت و پىزگاريان بکات).

لەكتايىدا كورتەيى مەبەست بە وته يەكى جوانى شىيخ (عبدالمالك رمضانى الجزايرى) دىنин كە دەفەرمۇويت: (لَيْسَ المقصودُ مِنَ الْبَحْثِ فِي هَذِهِ الْقَاعِدَةِ (كَمَا تَكُونُوا يُولَى عَلَيْكُمْ) التسلیمُ للواقعِ مِنْ غَيْرِ تسبِّبٍ فِي الإِصْلَاحِ، بل الإِصْلَاحُ مطلوبٌ، وَلَا هُوَ فِي عَدَمِ الاعْتِرافِ بِفَسَادِ الْحَالِ، وَلَا هُوَ فِي ضَرُورَةِ السعى لِإِصْلَاحِهِ أَوْ عَدَمِ ذَلِكِ، وَلَكِنَّ الْخِلَافَ فِي طَرِيقِهِ، وَمِنْ أَجْلِهِ اعْتَنَى أَهْلُ الْعِلْمِ بِهَذِهِ الْقَاعِدَةِ كَمَا مَرَّ؛ لِأَنَّهَا إِذَا جُهِلَتْ أَوْ أُغْفَلَتْ ظَلَّ الْمُرْءُ يُكَابِدُ التَّغْيِيرَ مِنْ غَيْرِ بَابِهِ، وَكَانَ كَمَنْ يَقْصِدُ هَدِفًا مِنْ غَيْرِ طَرِيقِهِ، فَمَتَى يَصِلُ؟!

والخطابُ هنا مُوجَّهٌ إلى جَمِيع النَّاسِ، لَكَنَّ أَحَصَّ مِنْهُمْ صَنْفَيْنِ :

١— أَصْحَابُ الْحُلُولِ السِّيَاسِيَّةِ، مَعَ أَنَّنِي بَيَّنْتُ أَنَّ السِّيَاسَةَ مِنَ الدِّينِ.

٢— أَصْحَابُ الْحُلُولِ الدِّمُوَرِيَّةِ، مَعَ الْعِلْمِ بِأَنَّ الْجِهَادَ هُوَ ذِرْوَةُ سَنَامِ هَذَا الدِّينِ.

فَالْأَوَّلُونَ ظَنُوا أَنَّ الْأَمْرَ يَحْتَاجُ إِلَى السَّبَقِ إِلَى السُّلْطَةِ !، وَالآخَرُونَ مَا يَرَوْنَهُ إِلَّا قَطْفِ الرُّؤُسِ الْمُتَسْلِطَةِ ! لَذَا، أَحَبَّتْ تَبَيِّنَ أَصْلَ بَلَيَّةِ الْمُسْلِمِينَ؛ لَأَنَّ الْإِهْتِدَاءَ إِلَى تَعْيِينِهِ يَعْنِي الْإِهْتِدَاءَ إِلَى الْعَلاجِ؛ فَإِنَّ التَّوْصُلَ إِلَى عَلاجٍ كُلَّ دَاءٍ يَنْطَلِقُ مِنْ جُنُورِهِ.

وَلَا شَكَّ أَنَّ فَسَادَ حَالِ الْمُسْلِمِينَ فِي بَلَدٍ مَا سَبَبَهُ فَسَادُ الرَّاعِيِّ وَالرَّعَيَّةِ، وَإِذَا بَاتَ مَعْلُومًا أَنَّ الرَّاعِيَ قد يَتَسَبَّبُ فِي إِفْسَادِ الرَّعَيَّةِ بِمَا يَيْسُهُ فِيهِمْ مِنْ أَنْظُمَةٍ مُّخَالِفَةٍ لِشَرَعِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَلَيَعْلَمَ أَنَّ فَسَادَ الرَّاعِيِّ مُتَسَبَّبٌ عَنْ فَسَادِ الرَّعَيَّةِ أَوْلَأَ، لَأَنَّ اللَّهَ قَالَ: ﴿وَكَذَلِكَ نُوَلِّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۹]، وَلَمَّا كَانَ هَذَا هُوَ الْأَصْلُ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَ جَعَلَ إِصْلَاحَ النَّفْسِ السَّبِيلَ الْوَحِيدَ لِإِصْلَاحِ الرَّاعِيِّ وَالرَّعَيَّةِ، فَقَالَ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا يَقُومُ مَحْتَهُ يُغَيِّرُوْمَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ يُغَيِّرُهُ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٰ﴾ [الرعد: ۱۱]، فَلَذَلِكَ كَانَ سَيِّدُ الْمَصْلِحَيْنَ ﷺ لَا يَزِيدُ فِي افْتِنَاحِ خُطُبِهِ عَلَى التَّعْوِذِ مِنْ شَرِّ النَّفْسِ، فَيَقُولُ: ((... وَتَعَوَّذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا وَسَيَّئَاتِ أَعْمَالِنَا))، فَلِمَاذَا يُعَرِّضُ كَثِيرٌ مِنَ الدُّعَاءِ عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ فِي هَذَا وَآتَيَاعَ رَسُولِهِ ﷺ؟

إِنَّ الَّذِي دَعَانِي هَذِهِ الْكَتَابَةُ هُوَ الْإِشْفَاقُ عَلَى الْجُهُودِ الْمَبْذُولَةِ فِي الدَّعَوَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ مِنْ أَنَّ تَضَيِّعَ بِلَا فَائِدَةٍ ثُذَكَرَ، لَأَسِيمَا وَأَنَّ هَذِهِ الْجُهُودَ قَدْ شَكَلتَ مَسَاحَاتٍ وَاسِعَةً مِنْ مَجاَلَاتِ الدَّعَوَةِ وَأَحْدَثَتْ مِنْ أَوْقَاتِ أَصْحَابِهَا مَا لَوْ اسْتَرَشَدُوا فِيهَا بَهْدِيَ الْكِتَابِ وَالسُّنْنَةِ وَنَظَرُوا فِي سِيرَةِ الْأَنْبِيَاءِ بَعْنَ الْإِتَّبَاعِ لَبَلَغُوا — بِإِذْنِ اللَّهِ — الغَايَةَ فِي أَقْصَرِ زَمِنٍ، وَلَكِنَّ الَّذِي يَنْحِرِفُ عَنْ ذَلِكَ مِنَ الصَّفَيْنِ الْمُشَارِ إِلَيْهِمَا يُخْسِنُ عَلَيْهِ أَلَا يَكُونَ لَهُ تَصِيبٌ مِنْ عَمَلِهِ هَذَا سَوَى نَظِيرِ مَا لَمْ قَالْ فِيهِ رَبُّنَا عَزَّ وَجَلَ ﷺ عَامِلَةً فَاصِبَةً ﴿۲﴾ [الناشية: ۳]. هَذِهِ هِيَ حَالُ الْمُعَاذِلِينَ فِي الْعَمَلِ السِّيَاسِيِّ، أَمَّا فِي الْعِلْمِ فَلَا يَكَادُونَ يَعْرِفُونَ مِنْهُ سَوَى رَصِيدِ حَرَكَاتِ الْأَمْرَاءِ وَالرُّؤُسَاءِ وَحْفَظِ أَخْطَائِهِمْ كَمَا يَحْفَظُونَ أَسْمَاءَ أَبْنَائِهِمْ !

وَأَمَّا فِي الدَّعَوَةِ فَلَا يَكَادُونَ يَخْرُجُونَ عَنْ مَضْعُ أَعْرَاضِ أُولَئِكَ وَتَحْفِيظِهَا أَجْيَالَهُمْ مَعَ إِهْمَالِ الْجَمَاهِيرِ الَّتِي يَعْلُبُ عَلَيْهَا الْجَهْلُ بِدِينِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَ، وَلَقَدْ كَادَ يَمْرُ عَلَيْنَا عُقُودُ مِنَ الزَّمِنِ، وَلَيْسَ لَنَسِيَّنَا فِيهَا مِنْ حَدِيثٍ سَوَى هَذَا اللَّغُو الزَّمِنِ، مَعَ الْمُبَالَغَةِ فِي تَعْظِيمِ (فَقْهِ الْوَاقِعِ)، حَتَّى إِنَّهُ لِيُلَازِمُهُ فِي الْحَضَرِ، وَيُزَامِلُهُ فِي السَّفَرِ ﴿۱۵﴾

وصَلَى اللَّهُ وَسَلَمَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

مالپه‌ری به هشت

فەزل و پله و پاچەی زانست و زانابان

م/ ریاز محمود رهزا

پیش نویزو و تاو خوینی مزگەوتى پشت قەلا لە چەمچە مال

کەبلا کەر کەور کانزى

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ئەمۇن ئەمەنەن كەلەپەن بۇن لەمەنگەل شەيشەنەن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

براء خوشکانی موسلمان سه‌لام و به‌زهی خودا برپی به‌سه‌رماندا لای به‌پیزنان ئاشکرایه که خودای په‌روه‌ردگار پیزی تاییه‌تی داناوه بق زانست و زانایان، وه پیویستی کرد ووه له‌سه‌رمان که ریگه‌ی زانست بگرینه به‌ر بق نه‌وهی سه‌رفرازی دونیاو دواپقز به‌دهست بهیین، وه هوکاری به‌دهست هینانی بق ئاسان کرد ووین چی له‌لاش‌هماندا وهک: دهسته‌کان بق گرتني پینوس و چاوه‌کان بق ته‌ماشا کردنی زانست وه‌گوچه‌کانمان بق بیستنى زانست، به‌تایبته له‌ریزگاری نه‌مرؤماندا که‌ئامیری پیشکه‌وتتوهه ن وهک: (کاسیت، سیدی، فلاش میموری.... هتد) وه قاچه‌کانمان بق سه‌فر کردن بق به‌دهست هینانی زانست وهک زانایانی نه‌م ئوممه‌ته چه‌ندین گه‌شت و ریگه‌ی دووریان بپیوه بق به‌دهست هینانی زانستی شه‌رعی، وه‌چی له‌و ئامیرانه‌ی له‌م پوزه‌دا بوونیان هه‌یه وهک: (کومپیوتهر، توبی ئینت‌رنیت) وه‌ئه و شتانه‌ی که له‌سه‌ره‌وه باسمان کرد به‌مه‌رجیک له‌کاری چاکه‌دا به‌کاریان بهیین وهک (فیربونی زانست).

بؤیه داوا له‌برايان و خوشکانی كورد زويانی خوش‌هويست ده‌كه‌م هه‌مو توانا‌كانيان بخنه گه‌ر بق فيري‌بوونی زانستي شه‌رعی له‌سه‌رچاوه‌ی خوی که بريتیي له (قرئان و سوننه به‌تیگه‌يشتنی پیشينی ئوممه‌ت) هرچون زانایان گرتوویانه‌ته به‌ر، وهک پیش‌هويابان: (أبوحنيفة، مالك، شافعي، أحمد، ابن تيمية، ابن صالح شاره‌زوري....)، وه بابه‌ته‌که‌م پیکه‌هاتووه له

۱- پیناسه‌ی زانست و زانایان

۲- پیزی زانست و زانایان له قورئان و فه‌رموده و وته‌ی زانایانی ئیسلام.

ما الفخرُ إلَّا لِأَهْلِ الْعِلْمِ إِنَّمَا^۱
 عَلَى الْهُدَىٰ لَمْ اسْتَهِدْ لَدَائِءُ
 وَقَدْرُ كُلُّ امْرَىٰ مَا كَانَ يَحْسَنُهُ
 وَالْجَاهِلُونَ لِأَهْلِ الْعِلْمِ أَعْدَاءُ
 فَقُرْزُ بِعِلْمٍ تَعْشِ حَيَا بِهِ أَبْدَا
 النَّاسُ مُوتَىٰ وَأَهْلُ الْعِلْمِ أَحْيَا

پیغامبری زانسته لهزمانه وانیدا:

۱- (علم الشیع بالكسر يعلمه (علماء) عرفه^(۱)).

۲- لهزاروهی زانایاندا: (وهك پیشوا ابن القیم ده فرموده است: (العلم: قال الله، قال رسوله ﷺ: قال: الصحابة).

واته: زانست ئوهیه که خوای پهروه ردگار فرموده بیتی و هبیغه مبهه‌ری خودا فرموده بیتی و هاووه به‌ریزه کان فرموده بیتیان، واته قورئان و سوننه پوون بکاته وه.

وه پیشوا (شافعی) (ره حمه‌تی خوای لی بیت) ده فرموده است: (والعلم ما كان فيه حدثنا وسوی ذاك وسوس الشياطين).

واته: زانست ئوهیه له پیغامبره و گیردربابیته و جگه له وه و هسوه سه شهیانه کانه وه. زانایان ئوانه که شاره زان له شه‌رعی خودا کردار به و زانسته‌یان دهکن له سه رینماي و به‌رچا و پوونی بانگه‌وازی بتو لا دهکن.

ریزی زانایانی نیسلام له قورئان و سوننه تو ووتھی (پیشینان دا:

۱- خوای پهروه ردگار ده فرموده است:

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْأَعْمَارَ دَرَجَاتٍ﴾ [النادلة: ۱۱].

واته: خوای پهروه ردگار باوه‌ردارانتان ئوه که سانه‌ی خاوهن زانیارین پله و پایه‌یان به‌رز دهکاته وه.

۲- هروه‌ها ده فرموده است:

﴿شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَكُّوْنَ أُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقُسْطَلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَرِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران: ۱۸].

واته: خوای گهوره شاهیدی ئه دات که تاکو تنهایه و هاویه‌شی نییه، وه مه‌لائیکه کانیش همان شاهیدی ئه دهن وه ئوه که سانه‌ی که زانان همان شه‌هاده ئه دهن وه دان نانیک به‌راستی داو هستان به‌داد په‌روه‌ری، جاریکی تر ته‌ئکید دهکات تاکو تنهایه و به‌ده سه‌لات و وکاریه جییه.

(لهم ئایه‌تدا خوای گهوره فه‌زلی زانسته زانایانی پوون کرد و ته وه چونکه خودای پهروه ردگار تنهها با سیانی کرد و وه له‌نیوان مردقه کاندا و هشنه‌هاده‌تی زانایانی هاوتا کرد و وه له‌گه لشنه‌هاده‌تی (زاتی خوی جل جلاله) و هشنه‌هاده‌تی مه‌لائیکه کان و هشنه‌هاده‌تی زانایانی کرد و وه ته وه لگه له سه رته‌نهایی خودای گهوره.

ئه مه‌ش به‌لگه‌ی چاکی زانایانه و خه‌لکی شوین که وتهی ئه وان وه ئه وان پیش‌هوان له مه‌ش وه ریزو پله به‌رزی زانایان ده‌رد و ده که ویت له به‌رزیدا جا ئهندازه ناکریت^(۲).

(۱) مختار الصحاح: ۴۵۲ مادة (ع ل م).

۳- هروه‌ها ده فرمیت:

﴿إِنَّمَا يَخْشَىُ اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعَلَمَاءُ﴾ [الفاطر: ۲۸]

واته: بهس زانایان ترسی ته واوهتیان هه به له په روهردگاریان و به زانسته وه لئی ده ترسن له نیوان به نده کانی خودا.
 (هه رکه سیک به خودا شاره زاتر بیت ئه وه له خواترسته، وه ترسانی له خودای گهوره پیویستی ده کات له تاوان دهست
 هه لگریت وه خوی ئاماده بکات بؤ خزمتی ئه و خودایه لئی ترساوه، ئه مهش به لگه به له سه ریزی زانست، چونکه
 بیگومان زانسته کهی بانگه شهی ده کات بؤ له خواترسان وه وانه له خودای گهوره ده ترسین ئه وانه کهسانی به پیزن
 لای ئه و هه روه کو چون په روهردگار ده فرمیت: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَيَرَ رَبُّهُ﴾ [آل‌آلیه: ۸].

واته: خودا لیتیان رازی بوروه ئه وانیش له خودا رازین ئه مه پاداشتی که سانیکه که له خوا ترساون به زانسته وه^(۳).

۴- هروه‌ها ده فرمیت:

﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَالِفَةٌ لَّيَنْفَقِهُوا فِي الَّذِينَ وَلَيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ [التوبه: ۱۱۵]

واته: بؤچی له هه رکمه لیک له و کومه لانه جا له شاره کاندا بن یاخود له هوزه کاندا بن (طائفه) یهک واته کومه لیک نین
 ده رنه چن بؤ جیهادو خویان شاره زا بکهن له ئایینی پیروزی ئیسلام و ئاگاداری که سه کانیان بکهن له ده رهنجامه کانی
 شیرک و شه په ساد بؤ ئه وه ئه وانیش شاره زا بن و پیگاریان بیت له سزای دونیاو دوارېژ.
 (لهم ئایه ته دا به لگه ئه وه تیدایه که به پیزی زانستی له خو گرتووه به تایبہت تیگه یشن (فیقه) له ئاین که ئه وه ش
 گرنگترینی کاروباره کانه، وه هرکه سیک زانستیک فیر بیت پیویستی سه رشانیتی که رایگه یه نیت و بلاوی بکاته وه له ناو
 خه لکیدا وه ئامورگاریان بکات، چونکه بیگومان بلاوکردن وه زانست له زاناوه له بره که تی ئه و زانسته یه و وه و
 پاداشتیه که زیاد ده کات)^(۴).

وهشیخ ابوبکر بن جابر الجزائی (رحمه الله) ده فرمیت: (ئه م ئایه ته به لگه به له سه ریه که سانی داخوازی زانست
 طلب العلم) له گهله تیکوشان (جيهاد) کردن له پی خودا به و مه رجهی نیهت پاک بیت له بهر خودا له هه ولدان بؤ
 فیربونی زانست و تیکوشان له پی خودا، چونکه یه که میان بؤیه ههول بؤ زانست (علم) ده دات تاکو خه لک فیر بکات و
 کردار به و عیلمه بکهن له بهر خواو له پیگه خودا وه تیکوشه (مجاهد) ئه م پاداشتیه به دهست ناهینیت ئیلا بؤ
 سه رخستنی و وشهی (الله) نه بیت به تایبہت)^(۵).

(۲) تفسیری شیخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي رحمه الله ص: ۱۱۶.

(۳) تفسیر السعدي ص: ۷۵۱ دار ابن حزم.

(۴) تفسیر السعدي ص: ۳۷۱.

(۵) ایسر التفاسیر: ۶۸۱/۲.

فَهَذِلَّى زَانْسَتْ وَ زَانْيَايَانْ لَهْسُونَنْهَتْهَى پَيْغَمْبَرْ حَمَدَ اللَّهُ.

۱- قال الرسول ﷺ:

(طلب العلم فريضة على كل مسلم)^(۶).

واته: فَيَرْبُوْنَى زَانْسَتْ فَهَرْزِيْكَهَ لَهْسَهَرْ هَمَوْ مُوسَلْمَانَ).

۲- وقال ﷺ:

(من سلك طريقا يطلب فيه علما سلك الله به طريقا من طرق الجنة، وإن الملائكة لتصع أججتها لطالب العلم رضا بما يصنع، وإن العالم ليس تغفر له من في السموات ومن في الأرض والحيتان في جوف الماء، وإن فضل العالم على العابد كفضل القمر ليلة البدر على سائر الكواكب، وإن العلماء ورثة الأنبياء، وإن الأنبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما إنما ورثوا العلم فمن أخذه أخذ بحظ وافر)^(۷).

واته: هرکه‌سيك ریگه‌يهک بگریته بهر خوازياري فيربونى زانستيک بيت خوداي پهروه‌ردگار ریگه‌يهک له‌ريگا‌كانى به‌هه‌شتى پى ده‌گریته بهر، وهبیگومان مه‌لائیکه‌ى خودا بالله‌كانى داده‌نىت بۆ خوازياري زانست (طالب العلم) وهک ره‌زامه‌ندیهک بهو پیشە‌یهی پیئى هه‌ستاوە، وهبیگومان كه‌سى زانا بقى ده‌پاریتەوه چى ئەو كه‌سانەی له ئاسمانە‌کاندان وئەوانەی له‌سەر زه‌وین وه‌ماسيه‌کان له‌ناو ئاودا، وه‌پىزى زانا به‌سەر كه‌سى خواناسدا وهکو پىزى مانگى چوارده وايه به‌سەر هه‌مو نئه‌ستىره‌کاندا كله‌وان پووناکتره، وهبیگومان زاناييان ميرات گرانى پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) وهپېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دينارو دره‌ميان به‌ميرات به جى نه هېيشتووه به‌لکو زانستيان به ميرات به جى هېيشتووه، وهه‌ركه‌سيك پشكى به‌ركه‌ويت به‌پاستى پشكى چاکى وه‌رگرتووه.

۳- وقال ﷺ:

(من يرد الله به خيرا يفقهه في الدين)^(۸).

واته: هرک هسيك خوداي گهوره و ميهربان ويستى چاكه (خه‌يرى) پى هه‌بیت له‌ئايين شاره‌زاي ده‌کات و تىئى ده‌گه‌يه‌نىت.

۴- وقال ﷺ:

(من خرج في طلب العلم فهو في سبيل الله حتى يرجع)^(۹).

واته: هر که‌سيك ده‌ربچىت بۆ فَيَرْبُوْنَى زَانْسَتْ (طلب العلم) ئەو كه‌سە له‌ريگه‌ى خودايىه و هکو تىکوشەر (مجاهد) وايه تاده‌گه‌ريتەوه.

(۶) صحيح / رواه ابن ماجة، وصححه الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: ٣٩١٣، ٣٩١٤، و ٣٩١٥، وانظر: السراج المنير: ٢٤٠).

(٧) صحيح / رواه أبو داود والترمذى وابن ماجة، وصححه الشيخ الألبانى في: صحيح الجامع الصغير: ٦٢٩٧، وانظر: السراج المنير: ٢٥٥).

(٨) صحيح / رواه الترمذى وابن ماجة، وصححه الشيخ الألبانى في: صحيح الجامع الصغير: ٦٦١١ و ٦٦١٢، وانظر: السراج المنير: ٢٥٩).

(٩) حسن / رواه الترمذى، وحسنه الشيخ الألبانى في: صحيح الترغيب والترهيب: ٨٨، وانظر: السراج المنير: ٢٥٤).

۵ - وقال :

(من جاء مسجدی هذا لم يأته إلا خير يتعلمه أو يعلمه فهو في منزلة المجاهد في سبيل الله، ومن جاء غير ذلك فهو عزلة الرجل ينظر إلى متاع غيره)^(۱۰).

واته: هر که سیک هات بۆ ئەم مزگەوتەی من (مزگەوتى مەدینە) نەيەت ئىلا بۆ کاریکى چاکه (خەير) نەبىت فىر ببىت خۆى يان كەسى تر فىربكات ئەو كەسەي كەهاتووه پلەي وەکو پلەي تىكوشەر (مجاھد) يكە له پىگەي خوادا وەھەر كەسیک بۆ مەبەستىيکى تر ببىت جگە لە خىرو چاکه ئەو كەسە پلەي وەکو ئەو پىاوه وەھايە تەماشاي شتومەكى كەسیکى تربكات.

۶ - وقال :

(الخلق كلهم يصلون على معلم الخير حتى حيتان البحر)^(۱۱).

واته: دروستکراوه کانى خودا هر ھمووی دوعای خىرو لىخۇشبوون دەكەن بۆ ئەو كەسەي خىر فىرى خەلکى دەكەت هەتاوهکو ماسى ناو دەرياكانىش ئەو نزايد دەكەن.

۷ - وقال :

(فضل العلم أحب إلى من فضل العبادة وخير دينكم الورع)^(۱۲).

واته: پاداشتى زانيارىيەك كەفىربۇونى سوننەت بىت پىم خۇشتەر لە كىدارىك كەسوننەت بىت هەر وەکو زانيارىيەك فىربۇونى فەرز بىت چاكتەر لە كىدارىكى فەرز، وە باشتىرىنى ئىشەكان وەرعە كە خۇ پارىزىيە لەھرام.

۸ - وقال :

(سياتيكم أقوام يطلبون العلم، فإذا رأيتهم قولوا لهم: مرحباً بوصية رسول الله ﷺ وأفتواهم)^(۱۳)

واته: كەسانىك دىن بۆ لاتان بۆ فىربۇونى زانست كاتىك بىنیياننان بلىن (مەرھەبا) واته بلىن ھاتوون بۆ جىڭەيەكى فراوان لە بەر وەسييەتە كە پىغەمبەر ﷺ پىزيان لىبگىن و فەتواي شەرعىان بۆ بەهن).

۹ - وقال :

(سبع يجرى للعبد أجرهن وهو في قبره بعد موته: من علم علماً أو أجرى نهراً، أو حفر بئراً، أو أغرس نخلاً، أو بني مسجداً، أو ورث مصحفاً أو ترك ولداً يستغفر له بعد موته)^(۱۴).

(۱۰) (صحيح / رواه ابن ماجة والبيهقي، وصححه الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: ٦١٨٤، وانظر: السراج المنير: ٢٥٣).

(۱۱) (صحيح / رواه الترمذى، وصححه الشيخ الألبانى فى: صحيح الجامع الصغير: ٣٣٤٢، وانظر: السراج المنير: ٢٣٣).

(۱۲) (صحيح / رواه الطبرانى والبزار، وصححه الشيخ الألبانى فى: صحيح الجامع الصغير: ٤٢١٤، وانظر: السراج المنير: ٢٤٧).

(۱۳) (حسن / رواه ابن ماجة، وحسنه الشيخ الألبانى فى: صحيح الجامع الصغير: ٣٦٥١، وانظر: السراج المنير: ٢٣٨).

(۱۴) (حسن / رواه البزار وأبو نعيم، وحسنه الشيخ الألبانى فى: صحيح الجامع الصغير: ٣٦٠٢).

واته: حوت کردار پاداشته که یان ده چیت بۆ خاوه‌نه کانیان له ناو گوره‌که دا له پاش مردنی: که سیک زانیاریه کی فیری که سیک کردبیت، یاخود جوگایه کی ریک خستبیت ئاوی پیا بروات یاخود بیریکی هەلکەند بیت یاخود داریکی خورمای چاند بیت یاخود مزگه و تیکی دروست کرد بیت یاخود په رتوکیکی قورئانی پیرۆزی له پاش خۆی جیهیشتبیت جا لای خۆی بیت یاخود له دونیادا بۆ که سیکی ترى کری بیت یاخود بۆ مزگه و تیک یاخود مندالیکی جیهیشتبیت له پاش خۆی داوای لیخوشبوونی بۆ بکات له خودا له پاش مردنی).

۱- وقال اللہ علی:

(إن الله تعالى يبغض كل عالم بالدنيا جاهم بالآخرة) ^(۱۵).

واته: بیگومان خودای په روهدگار رقی له هه موو که سیکی شاره‌زا به کاروباری دنیاو نه زان به رامبه ر کاروباری دوا رفژه.

ریزی زانست وزاناییان لای زانایانی ئیسلام

۱- یحیی کوری معین (رحمه الله) هات بۆ لای ئیمامی احمد (رحمه الله) کاتیک له گەل (ئیمام احمد) دابوو ئیمامی شافعی (رحمه الله) بە سواری وو لاغه کهی تیپه‌ری بە لایاندا ئیمامی ئە حمەد هەستاو سەلامی لیکردو شوینى کەوت له سەرخۆ، وە میوانه کەشی دانیشتبوو کە (یحیی) بۇو (رحمه الله) کاتیک گەرایه‌وە میوانه کەی پىی فەرمۇو ئەی باوکی عبد الله (إمام احمد) چەند جار ئەم دەکەی فەرمۇوی له م قسەیه گەری ئەگەر ئە تەویت شەرع (فیقه) شاره‌زا بیت ئەوا دەست بە کلکى ئەو ما بینەی ئیمامی شافعی یەوە بگەرە) ^(۱۶).

۲- پیشەوا مەروھزی دە فەرمۇویت: (فلانه کەسى دراویسیمان ووتى چۈومە بۆ لای إسحاقي کورپى إبراهيمى ئەمیر، وە فلانه کەس و فلانه کەس ناوی چەند دە سەلات داریکى هىتىنا، نەم بىنیوھ سامناكتر له ئە حمەدی کورپى حەنبەل. چۈوم بۆ لای دەربارەی شتىك گفتۇگۇ بکەم له گەلیدا لەرز هات بە گیانمدا له ھېبىت و سامى ئەو پیشەوا بە ریزه پاشان مەروھزی (رحمه الله) دە فەرمۇویت: ئیمامی (الکلبی) (خاوه‌نى ھە والى نھیئىنی) شەویکیان چۈو بۆ لای ئیمامی ئە حمەد (رحمه الله) لە تاوا ھەبىت و سامگرانى پیشەوا (ئە حمەد) دەرگاکە یانى لیتىكچۇو لە دەرگاى مالى مامى إمامى احمدیان دا) ^(۱۷).

۳- قتىبەی کورپى سعید (رحمه الله) دە فەرمۇویت: إمامى ثورى وەفاتى كردو وەرعى له گەل خۆی بىردوو وەفاتى كرد له گەلیدا، وە إمامى شافعىي وەفاتى كردوو سوننەتى پىغەمبەريش ﷺ له گەلیدا وەفاتى كرد، وە ئیمامی ئە حمەدی کورپى حنبل (رحمه الله) دە مریت و داھىتراو (بیدعه) سەر ھەلتە دات) ^(۱۸).

(۱۵) صحيح الجامع الصغير: ۱۸۷۹، وانظر: السراج المنير: ۲۲۹.

(۱۶) منجد الخطيب: ۱ / ۳۵۰.

(۱۷) المصدر السابق: ج ۱ / ص ۳۶۱.

(۱۸) المصدر السابق: ج ۱ / ص ۳۵۰.

۴- أبو عبید ده فه رمومیت: که سم نه بینیووه عاقلتر بیت له امامی شافیعی (ره حمه‌تی خوای لی بیت) و هیونسی کوری عبدالاًعلی همان وه صفت ده کات بوی تاوه کو ده لیت ئه گه رئوممه‌تیک کو بکریت‌هه پاشان عه قلی (امامی شافیعی) دابهش بکریت به سه ره مموو ئه و ئوممه‌تادا بهشی هر هه ممویان ده کات^(۱۹).

یه کیک له زانایان (رحمه الله) ابن مهدی ده فه رمومیت: نه م ئه تواني ته ماشای امام سفیانی ثوری بکه له تاو شه ره و سامی گرانی له و پیاوه به پیزه^(۲۰).

۵- پیشه‌وا آیوب سختیانی ده فه رمومیت: (پیاوی وا هه بیو لای ئیمامی حه سه‌نی به سری داده نیشت بق ماوهی سی سال گه ر پرسیاریکی هه بوایه پرسیاره کهی نه ده کرد چونکه ئه وه نده ئیمامی حه سه‌ن سام و هه بیه‌تی هه بیو له دلیدا^(۲۱).

۶- ابن عباس هستا چوو بق لای زیدی کوری ثابت^(۲۲) و لاغه‌کهی بق گرت زید فه رمومی: دوورکه و هرده وه ئه کوره مامی پیغه‌مبه‌ری خودا^(۲۳). عبداللهش فه رمومی: ئیمه ئاوا ده کهین بق زاناو گوره کانمان و اته ئاوا پیز ده گرین له وان بهس^(۲۴).
له کوتاییدا ده لیم.

باشیان له گه ل ئه م چهند به سه ره اهاتهدا به رینه سه ره ئومیدی سوودو قازانچ و هرگرتن لیی ان شاء الله تعالى.

۱- یونسی صده‌دی ده فه رمومی: نه بینیووه که سیک عاقلتر له ئیمامی شافیعی، پوشیکیان (مناظرة) م (گفتگو کرد) له گه لیدا ده ربیاره باسیک پاشان جیابوینه وه و پاشان پیم گهیشت ده ستی گرمتو فه رمومی: یا ابا موسی ئایا نابیت برایه‌تیمان به رده‌وام بیت گه رچی له بوقوونیشدا جیاواز بین؟^(۲۵).

ئیمامی زه‌هه‌بی (رحمه الله) ده فه رمومیت: (ئه مه به لگه‌یه له سه ره فراوانی عه قلی ئه و ئیمامه و فیقهی نه فسی خۆی، چونکه به رده‌وام ئه وانه مناقه‌شەی يه کتری ده که ن و جیاوازن له بوقووندا جیاواز بونه)^(۲۶).

۲- عبدالله کوری محمدی وراق: ده فه رمومیت: (له مه جلیسی ئه حمه‌دی کوری حنبل دابووم فه رمومی له کویوه هاتوون؟ ووتمان له مه جلیسی (أبو کریب) ه و هاتووین فه رمومی: زانستی لیوه بنووسن له بئر ئه وه شیخیکی صالحه: ووتمان: به لام ئه و ته عننت (تانه‌ت) لی ئه دات: فه رمومی: جا زیانی من چییه؟ شیخیکی صالح به زیانی من تووشی به لام بیوه؟^(۲۷).

(۱۹) (المصدر السابق: ج / ۱ / ص ۳۴۹).

(۲۰) (المصدر السابق: ج / ۱ / ص ۳۳۹).

(۲۱) (المصدر السابق: ج / ۱ / ص ۳۲۷).

(۲۲) (المصدر السابق: ج / ۱ / ص ۳۱۲).

(۲۳) (المصدر السابق: ج / ۱ / ص ۳۴۹).

(۲۴) (المصدر السابق: ج / ۱ / ص ۳۴۹).

(۲۵) (المصدر السابق: ج / ۱ / ص ۳۶۱).

۳- وهئمامی شافعی (رحمه الله) ده فه‌رموویت: (کاتیک گوییستی هه‌والی مردنی که سیک له زانایانی ئه‌هلى سونن ده بم وا ده زانم هه‌ندیک ئه‌ندامه کانی لاشه م له دهست ئه‌دهم!).

۴- ئیمامی زوهری ده فه‌رموویت: (ده چووم بـ لـ عـورـهـیـ کـوـپـیـ زـبـیرـ (ـرـحـمـهـ اللـهـ)ـ لـهـ بـهـ دـهـ رـگـاـکـهـ یـانـ دـادـهـ نـیـشـتـمـ وـ خـوـ وـیـسـتـمـ لـیـبـوـایـهـ دـهـ چـوـوـمـ ژـوـوـرـهـوـ بـهـ لـامـ ئـهـ گـهـ رـامـهـوـ نـهـ چـوـوـمـ ژـوـوـرـهـوـ،ـ چـونـکـهـ زـوـرـ لـامـ بـهـ رـیـزوـ گـهـوـهـ بـوـوـ!)^(۲۶).

=====

ماليپه‌ری بـ شـشـتـ

www.ba8.org

له دوعای خیر بـ به شـمانـ مـهـکـهـنـ

هەندێک ئاداب بۆ فیرخوازانی زانستی شەرعی

م / محمدی کانی سارد
وتار خوین لە مزگەوتی : الفرقان
لە شورش / چەمچەمال

لەلکارکرکووکانزى

مالپه‌ری به‌هشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار
ئەغۇن ئەمەنەنەرلەپ بۇ لەلەمەنەنەل شەيشەنەنە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه وأتباعه إلى يوم الدين.

سلامی خوای گهوره له همه مهو خوشک و برايه کی به پیز بیت ئم باسه هندیک ئادابی گرتونه خو، بۆ قوتابیانی زاستی شرعی، چ بهرامبه رخویان، یان بهرامبه مامۆستاکانیان، که پیویسته په چاو بکریت.

یەکەم: مەبەست رەزامەندی (الله) بیت.

برای خۆم: باده رچوونت بۆ به دهست هینانی زانستی شه رعی له بەر په زامەندی په روهردگار بیت، وریابه پیاو ناوبانگ تیکه لى نه بیت، جا ئەو کاته خوای گهوره مەبەستی خیری بۆ ویستی شاره زات ده کات، وەک خوای گهوره دەفر موویت: ﴿وَالَّذِينَ جَهَدُوا فِينَا لَنَهَدِنَاهُمْ سُبْلًا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [العنکبوت: ٦٩]

واته: ئەوانەی له پیناواي ئیمەدا کوشش وجیهاد دەکەن، ئیمەش پینمايان دەکەین بۆ پیگاکانی گەيشتن بەئیمە، بەلام گومانی تىدا نییە خاوین کردنەوەی ناخ ھەولى دەویت، وەکو ئیمامی سوفیانی الثوری (رەحمەتی خوای لى بیت) دەفر موویت:

(ماعالجت شیئاً أشد علي من نیت).

واته: چاره سەری هیچ شیئکم نەکردووه بەئەندازەی خاوین کردنەوەی نیهتم له سەرم گران بوبیت، بەلام تو خوت ماندوو بکە خوای گهوره سودمەندت ده کات، وەکو إبراهیم النخعی (رەحمەتی لیبیت) دەفر موویت:

(مَنْ طَلَبَ شَيْئاً مِّنَ الْعِلْمِ يُتَغَيَّرُ بِهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، أَتَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَا يَكْفِيْهِ^(١)).

واته: هەرسیک ھەولدا بۆ به دهست هینانی بەشیک لە عیلم و زانیاری، تىیدا مەبەستی خوای گهوره بیت، ئەوا خوای په روهردگار لە زان ستی شەرعی ئەوهن دەھی پەی دەبەخ شیئت کە بەسلى بیت.

بەلام کە پیاى تىکه وت ئەو ماندو بونه بەرهو دۆزەخى دەبات، پەنا بەخوا، وەکو پیغەمبەر ﷺ دەفر موویت:

(مَنْ تَعْلَمَ عِلْمًا مَا يُتَغَيِّرُ بِهِ وَجْهُ اللَّهِ، لَا يُعْلَمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ عَرْضًا مِّنَ الدُّنْيَا، لَمْ يَجِدْ عَرْفًا لِجَنَّةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ^(٢)).

واته: هەرسیک فیرى زانست و زانیاریه کى شەرعی بیت، لەوە کە دەبیت مەبەست تىیدا خوای گهوره بیت، بەلام فېر نه بیت تەنها بۆ ئەوه نه بیت بەشیک لە دونيا به دهست بەھىنیت، ئەوا ئەو کەسە بۆنی بەھەشت ناکات لە دواپۇزدا -پەنابە خوای گهوره -.

(١) (كتاب العلم للنسائي: ٤٧).

(٢) (المستدك على الصحيحين/ ١١٣، سنن ابن ماجة: ٢٥٢، سنن أبي داود: ٣٦٦٤، وصححه الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: ٦١٥٩).

دروعم: به ردہ وام به له ئاماڈه بیونی وانه کاندا:

چونکه به ردہ وام بیون له ئاماڈه بیون هۆکاری فیربیون و وەرگرتنى زانیارى نوییه، بؤیه هەر قوتاپى عیلمیک هەمم و غەمی فیربیون بیو، خواي گەوره إن شاء الله فیرى دەکات، وەنیتیشى خاوین دەکات، مادام له ترسى خودایه، وەھەر کات سوویدمەند بیو به بەشیک لە عیلم، ئەوا بەشیک لە جەھل و نەزانین دەپروات، يەکیک لە زانیانى سەلەف دەفرمۇویت: (إن أحداً لا يولد عالماً والعلم بالتعلم) .

واته: هېچ كەسیک بە زانیايى لە دایك نابیت، بۆیه زانست و زانیارى بە هەولدان و فیر بیونە، كە ئەمەش ھاومانى فەرمودەيە كى پیغەمبەرمانە ﷺ كە دەفرمۇویت: (إِنَّ الْعِلْمَ بِالْعُلُومِ) .

كەوا بیو به دەست ھىننانى زانستى شەرعى بە میراتى نبیه، بە لکو ھەول و كۆششە، وە كو ئیمامى أەحمد (رەحمەتى خواي لى بیت) دەفرمۇویت: (إِنَّ الْعِلْمَ مَوَاهِبٌ يَؤْتِيهِ اللَّهُ مَنْ أَحَبَ مِنْ خَلْقِهِ، وَلَيْسَ يَنْالُ أَحَدٌ بِالْحَسْبِ) .

واته: لە راستىدا عیلم بەھەرەيە كە خواي گەورە دەيدات بەھەر كەس لە بىنە كانى كە خۆشى بويت، بۆیه هېچ كەسیک بەھەرەيە حەسەب و رەسەنەوە پىيى ناگات.

إذَا لم تزِّرْ وَابصِرْتْ حَاصِدا

نَدَمْتَ عَلَى التَّفْرِيْطِ فِي زَمْنِ الْبَذْرِ

ھەيە لە گەنجانى قوتاپى عیلم دەلىت: به ردہ وام لە ئاماڈه بیون، بە لام كە دەردەچم لە لای ھەموويان بەشیکم بىر دەچىتەوە!

برای خۆم: نائومىد مەبەو ئاماڈەبە، بە لام بگەپى بە دواى خەلەداو بىانە هۆکارى لە بىر چونە وەت چىيە، ئیمامى شافیعى (رەحمەتى خواي لى بیت) دەفرمۇیت:

(شکوت الى وکيع سوء حفظى

فأرشدن الى ترك العاصى

وأخبرني بأن العلم نور

و نور الله لا يهدى ل العاصى) .

واته: سکالام برد بۇلای وەكىع بەھۆى خراپى لە بەر كىرىن، رېئىشاندەرى كىرىم بە وازھىتان لە سەر پىچى، وەھەوالىشى پىددام كە عىلەم و زانیارى نورە، وە نورى خواش بۇ سەرپىچىكار ھەرگىز نابیت بە هيدىاھەت.

(۳) سلسلة الأحاديث الصحيحة: (۳۴۲).

(۴) معالم في طريق طلب العلم: (۶۸).

(۵) دیوان الإمام الشافعی: (۴۱).

سی‌یه‌م: له سه‌ره‌تاوه ئاماده به

واته: دوا مەکە وەئىهمالى مەكە، بەلکو پىرۇزى دەرسەكەت بەدە بەسەر كارەكانى تردا بەلکو ئەمە بە گىرنگ بىبىنە ئەوانى تر لەدواى ئەمە، نەوهك وەك كۆئەوانەي كە مەحرۇم و بىي بەشنى لەعىلىم، عىلىم وەك شىتىكى جزءى بىبىنى پەنا بەخوا، بۆيە ئەگەر لە هەموو مەوعىدىكى وانەكە تدا ئامادە بۇويت ئەوا زىاتر سودمەند دەبىت، پرسىيار كرا لە ئىمامى الشعوبى (رەحمةتى خواى لى بىت):

(من أين للك هذا العلم كله؟ قال: بنفى الاعتماد، والسير في البلاد، وصبر كصبر الحمار، وبكور كبكور الغراب).^(۶)

واته: ئەم هەموو زانستت لەكوى بۇو؟ فەرمۇسى: بەوهى هيچ متمانەيەكم نەھىشت تەنها متمانە بەالله نەبىت، وەگەران بەشارەكاندا، وەئارام گىرتىن لەسەر ھەر ناپەھەتىيەك كە دروست دەبۇو، وەزۇو ئامادە بۇون، يان زۇو دەرچۈن، وەكۇ زۇو دەرچۈنى قەلەرەش.

سەمعانى دەيگىرىتىه وە لە الفرعانى كە فەرمۇسى: (ئىمە گويمان لە فەرمۇودە دەگرت لاي) (عبدالصمد بن الفضل) لە كاتىكدا دەرگاكەمان داخراپۇو، يەكىك لە دەرگاكەي دا زۇر بەتوندى، عبدالصمد بە يەكىكمانى ووت، ھەستە تەماشاي بىكە: ئەگەر ئەم لەوانە بۇوكە ئەھلى رەئىن، دەرگاكەي لى بکەوە، بەلام ئەگەر ئەھلى حەديث بۇو دەرگاكى لىمەكەوە، ھەندىكىيان و تىيان ئابا ئەھلى حەديث لە پىشتر نىن كە دەرگاكىان بۇ بىكىتىه وە؟ فەرمۇسى: نەخىر، ئەھلى رەئى لەپىشىتن، لەبەر ئەوهى ئەمە كارى ھاوهلەنى حەديث، ئەى بۇ زۇو ئامادە نەبۇون، ئەمە كارى ھاوهلەنى رەئى نىيە، بۆيە عوزرىيان بۇ دادەنرىت).^(۷) جا براى فيرخوازم: ئەگەر زۇو لەخزمەتى دەرسدا بىت بىزانە چ خىرىكت بە دەست دەگات، بە صەلەواتى مەلائىكت بۆت، بە دابەزىنى پەحەمەت بۆت.

العراقي باسى دەكات لە (المرجحات) لەھۆكاريكانى ترجيع كردن لەلای زاناياني فەرمۇودەناس (ئەگەر كەسيكى نزىك لە شىخ لەگەل كەسيك كە دوور بىت و بە كەمى لەلای شىيخ بىت، جىاوازىييان لەنیواندا دروست بۇوە، ئەوا پىوايەتى نزىكە كە پىش دەخرىت بەسەر دورەكەدا، لەبەر ئەوهى كابراى نزىك زىاترۇ نزىكتۇ بىي دەنگ بۇوە گوئى لە شىخەكەي و ئەو فەرمۇودەيەش بۇوە كە گىپاۋىتتىو.

چوارەم: ھەروانەيەكت لە دەست چوو، بەكوى گېتنەوە پىيى بگە.

سارد مەبەوه لەو وانەيەى لە دەستت چووە، ئەگەر چى ئىش و ئالۇزى ھەندى جار پۇو لەمۇقۇ دەكات، بەلام ئەگەر چالاڭ بىت لە دەرسەكانتدا دەتوانىت بەوان بگەيت، بەسۇد وەرگرتىن لەو تەسجىل كراوه، يان لە ھاۋپىكانت چونكە زۇرىبەي وانەكان زنجىرە باسن، مەيەلە بېچرىت، ئەگەر وابوويت ئەوا دەيسەلمىنى إن شاء الله كە قوتابى عىليمىت، وە بەم كارە دەربىارت دەبىت لە سىيفەتىكى دۇرپۇھكان، چونكە ئەوان نەك ئەم جۆرە ھەولە نادەن، بەلکو ئامادەش بىن ھەولى وەرگرتى نادەن،

(۶) معالم في طريق طلب العلم: ۷۱، الرحلة في طلب الحديث: ۱۶۹.

(۷) معالم في طريق طلب العلم: ۷۱.

وهکو خوای گهوره دهه رمومیت: ﴿ وَنَهْمَ مَنْ يَسْتَعِيْلِيْكَ حَتَّىْ إِذَا حَرَجُوا مِنْ عَنِدِكَ قَالُوا لِلَّذِيْنَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ إِنَّا أَوْلَئِكَ الَّذِيْنَ طَبَّعَ اللَّهُ عَلَيْنَ قُلُّهُمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاهُهُمْ ﴾ [مدد] ۱۶

واته: ئەی محمد ﷺ هەندىك له دوورپوانه گویت بۆ دەگرن، هەتا کاتى لەلائى تۆ ھەلەستن، دەپرسن له وانهی زانیاريان پىدرابه (هاوهلان) ئەرىئىستا ئەم پياوه چى وت؟ ئا ئەوانه خودا مۇرى تاوانبارى ناوه بەسەر دلىاندا، وەشويىنى ھەواو تارەزۇمى خۆيان كەوتۇن .

حالى نەبۇون، يان لەبەر جەھلىان، يان لەبەر گالتە جاپىان، خواي گهوره بمانپارىزى لە خۆيان و فکرو سىفەتىان.

پېنجهم: کاتىك لەدەرسدا بويت بىدەنگ بە خوت سەرقال مەكە.

بەداخوه بەدى دەكريت لەکاتىكدا مامۆستا خەريکى وانه وتنەوهى وانهكەيە، هەندىك لە قوتابىيە كان خۆيان سەرقال دەكەن، يان بەمۇبايلەوه، يان ھەر شىتكى تر، كەئەمە پىچەوانەي ئەدەبى سەلەفە بەرامبەر عىلەم .

ئىمامى الذھبى (رەحمةتى خواي لى بىت) دەيگىرپىتەوە لە (احمد بن سنانەوه) كە فەرمۇسى: (كان عبدالرحمن بن مهدى لا يُتحدث في مجلسه، ولا يُبرى قلم، ولا يتسم أحد، ولا يقوم أحد، كأنما على رؤوسهم الطير، أو كأنهم في الصلاة (فإذا رأى أحداً منهم تبسم أو تحدث لبس نعله وخرج) ^(۸) .

واته: عبدالرحمن ئىكۈرى مەھدى (رەحمةتى خواي لى بىت) لەمەجلىسىدا لەکاتى وانه وتنەوهىدا قىسە نەدەكرا، وە كەس خەريکى چاك كردنى قەلەم نەدەبۇو، وە كەس پىئىنەدەكەن، وەكەس ھەلناسا، كش ومات بۇون ھەروھە ئەوهى بالىندە لەسەر سەرپاران بىت، يان وەكولە نويىزدا بن وابۇوه، وەئەگەر يەكتىكى بىبىنايە پىدەكەن، يان بىزە پىكەنن، يان قىسە دەكەت، نەعلەكانى لەپىدەكردو دەپقى واتە تورە دەبۇو. بىستت براى خۆم مەجلىسى عىلەم چ ئەدەبىكى دەۋى؟ لەبەر ئەوهى مەجلىسيكە ئازامى و سەكىنەت چوار دەورەي گىرتۇو، بۆيە سەرقال بۇون قوتابى بى ئاگا دەكەت لەزانستەكە و پىچەوانەي ھەبىبەتى عىلەمە، كە ئەم ئەدەبەش ئەدەبى ھاوەلان بۇو (خۆيان لى رازى بىت).

شەشم: ئامادەي موحازەرە گىشتى يەكان بە.

پاستە سەرقالبۇون بەھۆى كاركىدن وېزتىوی ژيان لەزۆر شتى كردىون، بەلام بەپىي توانا، چونكە لەزەتى عىلەم ئازار لادەبات، يازىن الله، بەتايبەتى ئەوانەي ناخوين بەھۆى نەخوينەواريان، دەتوانن سوود لەموحازەرە كان وەرىگرن، بەتايبەتى ئەو مامۆستايانەي متمانە بەعىليميان دەكريت، وە بىزانە مادام لەبەر زاتى - الله - ئامادە دەبىت، خواي گەورەش بەرەكەت دەخاتە كاتتهوه، بۆيە سوودمەندى دىن و دۇنيا و دواپۇز دەبىت إن شاء الله، چونكە كە تەمەنت پۇي ئەو كاتە وەرگىتنىت لواز دەبىت، وە پەشيمانى سوودى نابى، شىئىخ جىرىن (رەحمةتى خواي لى بىت) باسى دەكەت: (أَنْ ثَلَةَ مِنْ طَلَبَةِ الْعِلْمِ عِنْدَمَا كَانُوا فِي زَمْنِ الْطَّلَبِ كَانُوا يَتَأْسِفُونَ وَيَنْدَمُونَ عَلَى مَشَايِخٍ أَدْرَكُوهُمْ لَكُوْنَهُمْ لَمْ يَحْضُرُوا حَلْتَهُمْ) ^(۹).

(۸) (تذكرة الحفاظ: ۳۲/۱، سير أعلام النبلاء).

(۹) (معالم في طريق طلب العلم: ۷۶).

واته: زوریک له قوتا بیانی عیلم هه بعون نه سه فیان هه لد کیشاو په شیمان بعون، له کاتی خویند نیاندا گه یشتبون به زوریک له شه چخه کان، چونکه ئاماده‌ی حله‌ی ده رزو موحازه‌ره پان نه بعون.

ئەگەر زانیارىشىت ھەبۇ لەۋەي مامۆستا دەيلىٰ ھەر ئاماڭدەبە، چونكە بەھەلسوکەوتى مامۆستا و خورەوشتى سۈوردەمەند دەپى.

حه و ته م: هه رگیز نائو میند هه به.

برای خوم: له بیرچوون، یان شت دره نگ و هر گرتن سروشتنی به شیکه له خه لک تو یه که م که س یان ته نه که سیک نیت که وا
بیت، بؤیه نائومید مه به، ههول بده به دهور کردنه و هی و دو ووباره کردنه و هی، چ کاتیک ههیه پیروزتر بیت له و کاتهی تو
به سه ری ده بیت بؤ تیکه بشتن له زانستاک؟!

ئیمامی ئەحمد (رەحىمەتى خواي لى بىت) لەگەل بەرزى و پلەوپاپىه و گەورە يى فەزلى دەفەرمۇویت: (مكىت فى كتاب الحىض تسع سين حتى فهمته)^(١٠).

وشه: نو (۹) سالم پی چوو له کتابی حهیز ههتا تیگه پشتمن.

ئیمامی الشنقيطي (پەرەحمەتی خوای لى بىت) باسى خۆی دەکات لەپىشەكى تەفسىرەكىدا (أضواء البيان) كە شەيخەكەي مەسئەلەيەكى بۇ شەرح كرد بۇو، بەلام لەلای رۇون نەبۇو، دەفەرمۇویت: ئەو مەسئەلەيەم لا رۇون نەبۇو، گەرامەوە بۇ مالۇ كەوتىم پېشكىن و لىكۈلىنىھە، خزمەتكارەكەش وەستابۇو لەدیار سەرم بەگلۇپىكەوە، بەردەواام لەگەپاندا بۇوم و چاي سەۋىز دەخوارد تا خۇر كەوت، دەفەرمۇوی: إشكارەكەم نەما، تا بەھۆى ئەو گەپانەوە بى پىويىست بۇوم لەوانەى رۇژى دۇوەم، لەبەرامبەر ئەو عىلەمە كە دەستم كەوت، بەھۆى گەپان لەتىكەيشتن لەيەك بابەتدا زانىارى يەك رۇژى بەدەست هىتىنا.

بُويه هرگيز نائوميده، ئيلا په رودگار بهشت ده دات، داواي يارمهتى لە خواي گەورە بکە، هەبووه لە زاناييان ده يان به لکو سەدان درەم و دينارييان دەدا لە پىتىاو گەيشتن بە باپىك لە بابە كانى عىلەم، بُويه كاتىك تىئنە گەيشتى هيچ عەيب نىيە بگەپىوه بۇ لاي مامۆستاكەت چەند جار، وەئەو قوتابيانە پىيكتەون، شەرم مەكە و پىت عەيب نەبىت باتەمەنى لە خوار تەمەنى تۇوه بىت، كە بەداخەوھ ئەو شەرم كردنە بەشىك لە قوتابى عىلەمى بىبەش كردۇوه لە بەشىك زانىيارى، بُويه ئەو كېبرۇ فيزە لابە، وە ئەو شەرمە دروست كراوه لابە كە نەك خىرى تىيا نىيە به لکو زيانى لىدىاوي، ئىمامى موجاهيد (پە حەممەتى خواي لى بىت) دە فەرمۇسى: (لا يتعلم العلم مُستحى ولا مستكير) ⁽¹¹⁾.

وشهزاده: نینسانی شهمن و خویه زل زان هرگیز فیری زانیاری نایست.

١٠) (طبقات الحنابلة: ١ / ٢٦٨).

(١١) رواه البخاري: كتاب العلم، فتح الباري: /١ (٣٠١).

بهراسنی نه و له شهیتانه و دیه که له خوبایی بون و عوجب دهکاته کالای بالای.

شعبة (ره حمه‌تی خواه لی بیت) ده فه‌رمویت: (من ده چووم بوقلای قتاده (ره حمه‌تی خواه لی بیت) پرسیاری دوو فه‌رموده ده کرد، پیشی ده دوتم، پاشان ده دیوت: زیارت پی بلیم؟ ده مهووت، نه خیر، تا له بری ده کم به ته واوی، بؤیه نیمامی الزهری (ره حمه‌تی خواه لی بیت) ده فه‌رموی:

(من طلب العلم جملة واحدة فاته جملة، وإنما يدرك العلم حدیث و حدیثان)^(۱۲).

واته: هر که سیک داوای عیلمی کرد، یان گهرا به دوایدا به یه ک جار ویستی به دهستی بهینی، نه وا زوریکی له دهست ده چی، به لکو به عیلم ده گات به و هرگتنی یه ک فه‌رموده یان دوان.

نه شتم: له کاتی ده رس و وانه‌دا قسه به ما موسیت‌اکهت مه بره.

نه مهش خوی له خویدا نه ده به له حله قاتی عیلمدا، بؤیه له کاتی وانه‌دا پرسیار زور کردن، یان هر هله لویستیکی تر که می نه ده به بهرام به رام به رام موسیتا، یان به په‌رج دانه‌وهی له با به تیکدا، نه گه رگرفتیکی وا دروست بورو، له پاش ته واو بون به پیزده و به ماموسیتا بلی.

پیغه‌مبهی خوا صلی الله علیه و آله و سلم ده فه‌رمویت:

(ليس منا من لم يجل كبارنا، ويرحم صغيرنا، ويعرف عالمنا حقه)^(۱۳).

واته: له سوننه‌تی من لا یداوه که سیک ریز له گه وره مان نه رگری (نه وانه‌ی چونه‌ته ناو ساله‌وه) و هبه به زهی نه بیت و ره حم به بچووکمان نه کات، و هماف زانا کانمان نه زانیت.

واته: ریزی لی نه گریت قه دری لا به رز نه بیت، له کاتیکدا قه دری لای په روهدگار زور به رزه، بؤیه سه‌له فیئمه به ک له ئاموزگاریه کانیان نه و بورو بوقوتابی عیلم که ریز له ماموسیت‌اکانیان بگرن و له کاتی شهرح کردنی با به تیکدا و ته یان پی نه بین، نیمامی بوخاری (ره حمه‌تی خواه لی بیت)، له (کتاب العلم) دا بابیکی داناوه له زیر ناوی (باب من سئل علماء و هو مشتغل في حديثه فأتم الحديث ثم أجاب السائل)

واته: که سیک پرسیاری زانستیکی شه رعی لیکرا، له کاتیکدا سه‌رقائی و ته کهی بورو، نه وه و ته کهی، یان و تاره کهی ته واو ده کات، پاشان وه لام ده داته وه.

پاشان فه‌رموده‌یه کی هیناوه له ابی هوره‌یره وه صلی الله علیه و آله و سلم ده فه‌رمویت:

(يَسِّنَمَا النَّبِيُّ ﷺ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَاءَهُ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: مَتَى السَّاعَةُ؟ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحَدِّثُ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: سَمِعَ مَا قَالَ فَكَرِهَ مَا قَالَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ لَمْ يَسْمَعْ، حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ: أَيْنَ أَرَاهُ السَّائِلُ عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ: هَا أَنَا يَا

(۱۲) (من هدی السلف في طلب العلم: ۶۰ - ۶۱).

(۱۳) (سنن ابن ماجة: ۱۹۱۹، بلفظ آخر، وصححه الشیخ الألبانی في: صحيح الجامع الصغیر: ۵۴۴۳).

رسول الله، قال: فإذا ضيغت الأمانة فانتظر الساعة، قال: كيف إضاعتها؟ قال: إذا وسد الأمر إلى غير أهله فانتظر الساعة^(۱۴).

واته: له کاتیکدا پیغه‌مبه‌ری خوا الله له مه جلیسیکدا شتی بُو باس ده فه‌رمون، کابرایه‌کی ده شته‌کی هات و وته: قیامه‌ت که‌ی دیت؟ پیغه‌مبه‌ری خواش الله به‌رده‌وام بُو، هندیک ووتیان بیستی چی ووت به‌لام پیی ناخوش بُو، هندیکی تر ووتیان: به‌لکونه‌بیست، تاکاتیک ته‌وا و بُو فه‌رمووی: کوا ئوه‌ی پرسیاری له‌قیامه‌ت کرد؟ کابرا ووتی به‌لی منم، فه‌رمووی: کاتیک سپارده (ئه‌مانه‌ت) پاریزگاری لی نه کراو فه‌وتینرا، چاوه‌پوانی هاتنی قیامه‌ت به، کابرا ووتی: فه‌وتانی چونه؟ پیغه‌مبه‌ری خواش الله فه‌رمووی: ئه‌گهر کار سپیردرا به که‌سی ناشیاو ئه‌وا چاوه‌پوانی قیامه‌ت به. جا ئه‌م فه‌رموده‌یه ئوه‌ی تیدایه به‌دی دهکری که گویی بیستی بُو به‌لام وه‌لامی نه‌دایه‌وه، وه‌کو ئوه‌ی فیری ئه‌ده‌بی بکات.

* عطاء بن أبي رباح (رحمه الله) ده فه‌رمووی: (وإن لأسع الشاب ليحدث بالحديث فأسمع له كأني لم أسمع به، ولقد سمعته قبل أن يولد).

واته: گوییم له‌گه‌نج ده بُو فه‌رموده‌یه‌کی باس ده‌کرد، وا گوییم لی ده‌گرت هه‌روه‌کو ئوه‌ی که نه‌مبیستووه، له کاتیکدا ئه و فه‌رموده‌یه‌ش بیستبوو پیش ئوه‌ی ئه و گه‌نجه له‌دایک بُوبی.

* قال ميمون بن مهوان (رحمه الله):

(لا تمار من هو أعلم منك، فإن فعلت حزن عنك علمًا، ولم تضره شيئاً^(۱۵))

واته: هه‌رگیز موناقه‌شه و ده‌مه ده‌م له‌گه‌ل که‌سیکدا مه‌که که له تو شاره‌زاتره، ئه‌گهر وات کرد (واته: ئه‌ده‌بیت نواندو هیچت نه‌وت) ئه‌وا به‌شیک له‌عیلمه‌که‌ی ده‌دا به‌تو، یان به‌شیک له عیلمه‌که‌ی لای تو کوده‌بیت‌وه له کاتیکدا هیچ زیانیشی لیت‌ناده‌بیت.

نؤیه‌م: له‌پرسیار کردندا ئه‌ده‌ب پیویسته.

بیستراوه قوتابی هه‌یه پرسیار ده‌کات وه‌لامیش ده‌زانی، یان بُو تاقیکردن‌وه‌ی مامۆستا بُو ئوه‌ی بارپه‌رچی بدات‌وه، یان بُو ده‌بریزینی ئوه‌ی ئه‌یزانی، ئوه‌هه‌م (ریایه) و هه‌م که‌م ئه‌ده‌بییه، هه‌یشه مه‌به‌ستی خیره به‌لام نازانی له‌شیواری پرسیار، ئیمامی‌الذهبی له (السیر) دا باسی کردووه که ئیمامی مالیک (رەحمنه‌تی خوای لی بی) له‌حلقه‌ی عیلما بُو، وانه‌ی ده‌وت‌وه، پاشان پرسیاری لیکرا له‌بابه‌تیکدا، وه‌لامی دایه‌وه به‌وت‌هی زه‌یدی کوری ثابت الله (اسعیل ابن بنت السدی) ووتی: به‌لام علی وابن مسعود (خوايان لی پازی بیت) وا نالین له‌مه‌دا.... پاشان ده‌لیت: ئیمامی مالیک فه‌رمووی: له‌کویوه هات‌ت‌وه؟ وتم له‌کوفه‌وه، فه‌رمووی: (فأين خلفت الأدب؟) ئه‌ده‌بیت له‌کوی به‌جی هیشت؟ ئه‌لیت: وتم له‌راستیدا یادم خستیت‌وه بُو ئوه‌ی سوودمه‌ندیم، فه‌رمووی: علی وعبدالله (خوايان لی پازی بیت) نکولی له فه‌زیلان ناکری، وه ئه‌هلى

(۱۴) (رواه البخاري: ۵۹ - ۶۴۹۷، السنن الكبير للبيهقي: ۱۰ / ۱۱۸، جامع الأصول في أحاديث الرسول الله، شرح السنة للبغوي: ۷ / ۳۴۳ - ۲۲۱، مسنده الإمام أحمد: ۴۱۶ - ۱۷).

(۱۵) (المبتكرات في الخطب والمحاضرات: ۱۳۱).

ئیوهش له سه رقه ولی زهیدی کورپی ثابت تغییه، ئەگەر تو له ناو کەسانیکدا بیت و دەست پیشخەریت کرد لە وەدا کە نايزانن و نايناسن، ئەوانىش بەشتىك دەست پىدەكەن تو پىت ناخوش بى.

کە وابوو شیوارى پرسىيار يان موناقەشە ئەدەبى خۆى ھېيە، بۆيە براي خۆشە ويستى فيرخوان، خۆت بپارىزە لە جۆرە كەسانە، يان مەپرسە لهشتىكدا كە پەيوەندى بە تۈۋە نىيە، يان وەلام مەدەرەوە كە پرسىيار لە تو نىيە، يان كە وەلامت لا نىيە، دوبىارە ئىمامى الذهبي (رە حمەتى خواى لى بى) له (السيير) دا هيئناویتى كە (شبطون) كەيەكىك بۇو لە زانايانى (الأندلس) ئىمامى الذهبي له و مەجلىسى دابوو، كاغەزىكى بۆ ھات لە لاي يەك لە كارىبە دەستە كانە وە پرسىيارى تىدا نوسىبىو دەربارە تەرازووی قيامەت (أهما من ذهب أو من فضة؟) ئايا تاي تەرازووی قيامەت لە ئالتنە ئە و دوانە يان لە زىو؟ ئەميش كاغەزە كەي ئەم دىو دىو كىدو تىيدا نوسى قال الله :

(من حسن اسلام المرء تركه ما لا يعنية)^(۱۶).

واتە: لە تەواوى جوانى ئىسلامتى ئىنسان وا زەينانىتى لە وەرى پەيوەندى پىيە نىيە، چ بەوتە بىت يان كىدەوە.

دەيمەن: لە رەوشت و ئەدەبى مامۆستاكەت سوود وەرىگە.

براي شىرينىم، ئەرى قوتابى عىلەم، چەندە پىويستە عىلەم لە مامۆستاكەت فير بىت ئە وەندەش پىويستە فيرى ئەدەب و پەوشتى جوان بىت لە مامۆستاكەت.

ئىمامى الصناعانى وجگە لە ويش دەگىپنەوە (مەجلىسى ئىمامى أحمىد (رحمه الله) (5000) كەس ئاماھە دەبۇون، (فكان خسمائە يكتبۇن، والباقي يستمدون من سنته و خلقه وأدبها)

واتە: بەلام (500) كەس دەينوسى، ئەوانى تر بە هەرەمەند دەبۇون لە جوانى و بەھىزى و تەكانى، وە لە رەوشت بەرزى و جوانى ئەدەبى (رە حمەتى خواى لى بىت).

وە أبو بكر المطوعى دەفرەرمۇيىت: (ئاماھەي مەجلىسى أبى عبد الله بۇوم (ئىمامى ئە حمەد) (رە حمەتى خواى لى بىت) دوانزە سال، مىندى بە مندالە كانى دە خوينىدەوە، وە من ھىچم نەدەنوسى، بەلكو تەنها تە ماشاي ئەدەب و بەرزى پەوشتىم دەكىد).^(۱۷)

گەنجى وا ھېيە كە سەردانى دەكەيت، يان دە دويىت لە گەلەيدا ھەست بە بەرزى ھىمەت و جوانى پەوشت دەكەيت، كە وابوو لە سەردانى مامۆستايىان دامەبىرى، با مامۆستاشت نەبن، إبراهيم النخعى (رە حمەتى خواى لى بىت) دەفرەرمۇيى:

(كنا نأتى مسروقا فتعلم من هديه و دله).

واتە: دەچووين بولاي مەسروق، فيرى رېنمايىه كانى دە بۇوين، وابن وھب دەفرەرمۇيى:

(ما تعلمت من أدب مالك أفضل من علمه). واتە: ئە و ئەدەبەي لە ئىمامى مالىك فيرى بۇوم، چاكتىر بۇو لە عىلمە كەي.

(۱۶) (سنن ابن ماجة: ۳۹۷۶، سنن الترمذى: ۲۳۱۷ - ۲۳۱۸)، وصححه الشیخ الألبانی في: مشکاة المصایح: ۴۸۳۹.

(۱۷) (سير أعلام النبلاء: ۳۱۶ / ۱۱، معلم في طريق طلب العلم: ۸۲).

له کوتاییدا

- أ- خوت بپاریزه له خیلافاتی نیوان زانایان، چونکه وریایت که م ده کاته وه.
- ب- کاتی خوت مه کوزه به خویندنی کتابی قورس، چونکه کاتت ده بات و تیش ناگهیت.
- ت- هرگیز کتاب مه گوره تا ته اوی نه کهیت، چونکه بیبهش ده بیت له گوهه‌ری عیلم.
- ث- له گرنگه وه دهست پیبکه، با یه که م وانه پاش کتابه‌کهی - الله - عهقیده بیت.
- ج- بیرت نه چیت کار بکهیت، به و زانسته‌ی به دهستی ده هینی، و یه که م که س له خوت وه دهست پیبکه.
- ح- وریابه سه رکه ش نه بی به و زانیاریه‌ی لاته، واته به چاوی که مال مه پوانه خوت، یان بی پیویستی ده رنه بپی
له ماموستایان، چونکه نه وه خوی له خویدا جه هله، هرکه س وابوو، نه وا نه وه لد هستی چووه زور زیارتله له وهی به دهستی
هیناوه، قال سعید بن جبیر (رحمه الله) : (لا يزال الرجل عالماً ما تعلم، فإذا ترك التعلم وظن أنه قد استغنى فهو أجهل ما يكون)^(۱۸).
- واته: به رده وام ئىنسان شاره زايده مادام ههولی فيريبون بادات، جا كاتيک وازي له فيريبون هيننا، وه گومانى برد كه بى
پيویسته، نه وا زور نه زانتره له پيتشترى.
- خ- خوت بپاریزه به سه ر قالبون به فه رموده‌ی لاوازو غه ريب و شازه وه،
قال الامام احمد رحمه الله:
- (شر الحديث الغرائب التي لا يعمل بها، ولا يعتمد عليها).^(۱۹)
- واته: خراپترينى شت له فه رموده‌دا نه وانه ن كه كاريان پى ناكرى، وه متمانه يان ناكريته سه.
كوتا وته نه وه يه: پيویسته له سه ر قوتا بي له گالت و گه پو قسه‌ی سووك، یان پيکه نيني زور، چونکه
نه يبه‌تى نه و زانسته‌ی هلتگرتووه كه مى ده کاته وه، وه سوپاسى خواي گه وره بکه كه بؤى ناسان كردوی كه سىك كه فيرت
بكات، بؤى يه دوعاي خير به رده وام بکه بؤ نه و ماموستایانه‌ی كه هله لگری رېيازى سه له فى صالحون.
وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

مالپه‌ری به هشت

www.ba8.org

له دوعای خیر بی به شمان مه کهن

(۱۸) (من هدي السلف في طلب العلم: ۶۹).

(۱۹) (شرح علل الترمذی: ۱ / ۴۰۸، من هدي السلف في طلب العلم: ۷۰).

چهند رینموييەك بۆ :

په روهرده کردنی منداله کانمان

لە سەر بە رنامە و دییازى پیشىن

دايکى سوننە

کەبلا کەر کەۋەڭلەر

مالپه‌ری به‌هشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ئەغۇن ئەنمەنەرلەپ بۇن لەمەنگەلەنەشىنەن

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه أجمعين، أما بعد:

به پاستی مندال بخشش و نیعمته له خوای پاک و بیگنگرد و دل خوش ده بیت به بینینیان ده روئیش خوش حال ده بیت به خوش حالیان وه یه کیک له پارانه وه کانی پیغامبر زه که ریا :

﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَ رَبَّهُ رَبَّ لَا تَذَرِّنِي فَكَرِّدَأَنَّتَ خَيْرُ الْوَرَثَاتِ﴾ (الأنبياء: ۸۹).

واته: ئهی په روهدگارم به تنهایی مه مهیله و هو تو ش چاکترینی ئه وانهی که ده میننه و هو له ناو ناچیت.

وه مندال جوانی و پازاوه بیه کی زیانی دونیایه هیچ که سیک گهوره بیه ئه و نیعمته نازانی جگه له و که سانه نه بیت که بی بشن لیی، ده بینیت مال و کاتی سه رف ده کات و ده بخشنی له پیناواری گه پان بق چاره سه ری ئه وهی که تووشی بووه.

جا خوشکی زیرو بپیزم: تو ش وه کو دایکیکی به رپرسیار له بارهی ئه مانه ته که خوای گهوره داویته سه رتدابو ئه وهی ه لگری بیت، بزانه که به پاستی ئه مانه ته (په روهرده کردنی منداله کانت) ئه مانه تیکی گهوره بیه، بشزانه خوای گهوره پرسیارت لی ده کات له دوا پژدا لیت ده پرسیت که ئایا پاراستووته یان فه و تاندووته؟

وه بشزانه نرخ و جوانی و پازاوه بیه نه و کان، ته او کامل نایبیت نیلا به ناین و په وشت جوانی نه بیت ئه گه روانه بی ئه وا ده بیت به به لا لسهر دایک و باوک له دونیاو دوا پژدا.

پیشینان زور سور بونه له سه ره ستانی راسته و خویان بهم گرنگیه که ئه ویش گرنگی په روهرده کردنی مندال بوروه وه ک چون ده گیرنه وه که خلیفه عه باسی (المنصور) ناردي بق لای ئه وانهی که له زیندانها بونه و پیمانی ووت: توندترین و سه خترین شتیک که هاتبیت به سه رتانا چیبووه لهم زیندانه دا؟ ووتیان: ئه وهی که ده ستمان چوو له په روهردهی منداله کانمان.

که وابوو چند شتیک پیویسته له سه ره من و تؤیش تایبیت به و مندالانه مان که له سه ره روی حه و سالانه وهی، ئه وهش له پووی ئیمانی و کومه لایه تیه وه، ئاشکراشه که پووه په روهرده بیه کان زور زورن به لام مه جاله که ئه وهنده فراوان نیه و پیگه نادات به باسکردنی هه موو رووه په روهرده بیه کانی تر، به هر حال گنگترینی ئه و شتانه که پیویستن ئه مانه ن:

۱- سوربه له سه ره پاراستنی بیروباوه پیان له وهی که تیکی ده دات، که وابوو دووریان بخه ره وه له بکارهیانی: چاوه زارو، ته میمه (واته: موروی هه لواسر او به نیازی پارستنی)، وه دهست خویندنه وه له لاین فالچی و... جگه له مانه ش.

قوئانی پیروز و سوننه تی پیغامبری خوا له دلیاندا زور به گهوره راگره، گومانیش له و دا نییه که بلاو بونه وهی ئه و پووشینه رو تیکده رانه بیرووباوه وه خویندنه وه دهست له نیو فیرخوازاندا له قه تابخانه دا ته نه هوکاری نه زانی و بی ئاگایی و که مه رخه می دایکان و باوکانه له ئاراسته کردن و هوشیار کردن وهی منداله کانیاندا.

۲ - سور به له سه ره چاندنی باوه له دله کانیاندا به چاودیری کردنی خوای گهوره به سه ریانه وه، وه تیفکری له وه صیه ته کهی لوقمان بق کوره کهی:

﴿يَبْنِي إِنَّمَا إِنْ تُكِنْ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتُكَنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي الْسَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَيْرٌ﴾ (القمان: ۱۶).

وَاتَهُ ئَهْيَ كُورِي ئازِيزِم بِهِ رَاسِتِي ئَهْيَ كُوناھِيک بِهِ قَدَهِرْ توْسَقَالْهَ خَرْدَلَهِيک هَبِيْتْ لَهْ نَاوْ بِهِ دِيکَدا يَانْ لَهْ ئَاسْمَانْهَ كَانْ يَانْ لَهْ زَهْويَا حَشَارْ دَرَا بِيْتْ ئَهْيَ خَواهِي گَورِه دَهْ يَهِيْنِيَتِه وَهْ مَهِيَانْ وَدَهْ يَخَاتِه روُو.

وَهْ ئَهْيَ يَانْ بَوْ باسْكَهَنْ كَهْ خَوايِي گَورِه چَاوِدِيرِيَانْ دَهْ كَاتِو ئَاكَادَارِه بَهْ سَهْ كَرْدارِه كَانِيَانِه وَهْ ... لَهْ (ثَابَت) ئَهْ كُورِي قَهِيْسَه وَهْ

لَهْ ئَهْيَ سَهْوَهْ تَعْجِيْبَهْ دَهْ گَيْرِيَنِه وَهْ كَهْ فَهْ رَموْيِه تِي:

(أَتَى عَلَيِّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا أَلْعَبُ مَعَ الْفَلَمَانِ، قَالَ: فَسَلَمَ عَلَيْنَا، فَبَعْثَنِي إِلَى حَاجَةِ، فَأَبْطَأْتَ عَلَيِّ أُمِّيِّ، فَلَمَّا جَئْتُ فَقَالَتِي: مَا حِبْسِكِ؟ قَلَتِي: بَعْثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَحَاجَةِ، قَالَتِي: مَا حِاجَتِهِ؟ قَلَتِي: إِنَّمَا سَرِّ، قَالَتِي: لَا تَحْدِثْ بَسْرَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحَدًا، قَالَ أَنْسِ:

وَاللَّهُ أَكْبَرُ! لَوْ حَدَثَتِي بِهِ أَحَدًا لَحَدَثْتُكِ، يَا ثَابَتَ^(۱).

وَاتَهُ: پَيْغَمْبَرِي خَواهَاتِ بَوْ لَامِ وَمَنِيشِ يَارِيمِ دَهْ كَرْدَ لَهْ گَهَلِ مَنْدَالَهِ كَانِدَاوْ سَهْ لَامِي لَى كَرْدِينِ، جَا مَنِي نَارِدِ بَوْ پَيْوِيْسْتِيَهِ كَيِ وَدَوَا كَهْ وَوتِ بَوْ كَهْ رَانِه وَهِمِ بَوْ لَايِمِ، كَاتِيكِ گَهِ رَامِه وَهِ بَيْيِ وَوتِ: چَيِ وَدَوَا يَخْسِتِي؟ مَنِيشِ وَوتِ پَيْغَمْبَرِي خَواهَ نَارِدِمِي بَوْ پَيْوِيْسْتِيَهِ كَيِ خَوْيِ، ئَهْ وَيِشِ وَوتِي پَيْوِيْسْتِيَهِ كَيِ چَيِ بَوْوِ؟ وَوتِ ئَهْ وَكَارِهِي نَهِيَّنِي بَوْوِ . ئَهْ وَيِشِ وَتِي نَهِيَّنِيَهِ كَيِ پَيْغَمْبَرِي خَواهَ بَوْ هِيَچِ يَهِ كَيِكِ ئَاشْكَرَا نَهِيَّكَيِ، ئَهْ نَسِ فَهْ رَمُويِ: قَهِسَهِمِ بَهْ خَوايِي پَهْ رَوْهِرِدَگَارِه گَهِرِ بَوْ هَرِيَهِ كَيِكِ بِيْكَيْرِمِه وَهِ ئَهْ وَهِ بَوْ تَوْمِ دَهْ گَيْرِيَاهِه وَهِ ئَهِيِ (ثَابَتَ).

جا تَهْ ماشَيِي كَهْ چَوْنِ ئَهْ وَدَايِكِ سَزَايِنِه دَهْ دَهْ كَاتِيكِ كَهْ كُورِه كَهِي نَهِيَّنِيَهِ كَيِ لَيَّ شَارِدِه وَهِ؟ هَرِوهِكِ چَوْنِ هَنْدِيَكِ لَهِ ئَافَرَهَتَانِي ئَهْ سَهْرَدِه مِه دَهِيَكَهِنِ !! بَهْ لَكُو هَنْدِيَكَانِ پَرسِيَارِيَكِي زَورِ دَهِكَهِنِ لَيَّيَانِ سَهْ بَارِهَتِ بَهِ تَايِبَهِ تَهْنَدِي ئَهْ وَمَالَانِهِيِ كَهِ دَهْ رَوْنِه مَالِيَانِ !! وَهِ ئَهْ وَهِشِ كَهِ لَهْ لَايَانِدا پَوَودِه دَاتِ !! وَهِ بَهْ وَهِشِ بَهْ دَوَا گَهِرِانِ وَ زَانِيَنِي نَهِيَّنِيَهِ كَانِ لَهِ دَهْ رَوْوَنِيَدا دَهْ چَيِّنِيتِ بَهْ بَيِّ ئَهْ وَهِ دَايِكَهِ كَهِ بَهْ خَوْيِ بَرَانِيَتِ !!

۳ - بَهْ بَهْرَدِه وَامِي ئَهْ وَهِيَانِ بَوْ باسِ بَكَهَنِ كَهْ خَوايِي گَورِه (عَزِيزُ ذُو الْإِنْقَاصِ)، وَاتَهُ: بَهْ تَوَانَاهُ تَوْلَهِ سَيِّنَهِرِه بَوْ ئَهِ وَكَهْ سَانِهِيِ كَهِ سَهْ رَيْچِيِ دَهِكَهِنِ، وَهِ هَرَوْهَهَا لَيَّخَوْشِبُو بَهِ بَهْ زَهِيَيِه بَوْ ئَهِ وَكَهْ سَانِهِيِ كَهِ تَوبَهِ دَهِكَهِنِ وَ دَهْ گَهِ رَيْنَهِ وَهِ، وَهِ مَرَدَنِ وَ تَونَدَوَتِيَرِيَهِ قَهِ بَرُو تَاريَكِيَيِهِ كَهِي وَهَنَارَهَ حَهَتِيَهِ كَانِي رَوْزَى دَوَابِيَانِ بَوْ باسِ بَكَهِ وَ بَيرِيَانِ خَهِرَهِ وَهِ، هَانِيَانِ بَدَهَنِ لَهْ سَهْ رَتَاعَهِ، بَهْ تَايِبَهِتِ نَويِّرَكَانِ، چَاوِدِيرِيَانِ بَكَهَنِ تَيَايدَهِ بَهْ بَهْ بَهْرَيَانِ بَيِّنَهِ وَهِ لَهْ خَهِ وَبَوْيِ، وَهِ پَلَهِ وَپَايِهِ لَهْ دَلَيَانِدا زَورِ گَهِرِهِ رَاكِرِهِ، وَهِ وَريَابِهِ لَهِ وَهَ زَهِيَيِهِ كَهِ دَهْ بَيِّتِهِ رَيْنَرِه لَهْ بَهْ بَهْرَهِ هَاتَهِ وَهِيَانِ، ئَهْ وَهِيَ كَهِ تَوَوْ ئَهْ وَانِيشِ بَهْرَهِ ئَاكَرِ دَهْ بَاتِ پَهْنَا بَهْ خَوايِي پَهْ رَوْهِرِدَگَارِه .

رَايَانِبَيِّنِه بَوْ رَيْزَوْوَگَرْتَنِ لَهْ تَهْمَهَنِي مَنْدَالِيَدا بَوْ ئَهْ وَهِيَ ئَاسَانِ بَيِّتِه لَهْ تَهْمَهَنِي پَيْنَگَهِ يَشْتَنِيَانِدا، وَهِ وايَانِ پَيِّ بَكَهَنِ كَهِ هَهَسْتِ بَكَهَنِ بَهْ چَاوِدِيرِي خَوايِي پَهْ رَوْهِرِدَگَارِ بَؤْيَانِ، كَهِ بَرْذَنُو گَهِرِهِ تَرِينِ پَهْ رَوْهِرِدَگَارِه بَؤْيَانِ بَوْ هَهَسْتِ كَرْدِنِيَانِ بَهْ چَاوِدِيرِي خَوايِي پَهْ رَوْهِرِدَگَارِه .

۴ - چَاوِدِيرِي مَنْدَالَهِ كَانَتِ بَكَهِ وَازِيَانِ لَى نَهِيَّنِيتِ وَئِيْهِماَلِيَانِ نَهِيَّكَيِ كَهِ خَهِ مَسَارِدِي بَكَهَنِ لَهِ ئَهْ جَامِدانِي تَاوَانَهَ كَانِ وَ تَوْشِ ئَاكَهِ دَارِ بَيِّتِ، ئَامَانِ بَيِّدَهِنِگِ مَهِ بَهِ كَهِ ئَاكَادَارِي وَ دَهْ زَانِي كَچَهِ كَهِتِ گَوْيِ بَيِّسَتِي گَوْرَانِي دَهْ بَيِّتِ، يَانِ بَوْيِه دَهْ دَاتِ لَهِ نَينِوَكِي وَ دَهْ سَتِ .

(۱) (رواه مسلم).

نویز ده‌گریت به‌بی‌ئه‌وهی لایبات، یان مموی ده‌موو چاوی هه‌ل ده‌گریت و لایدبات، یان قژی کورت ده‌کاته‌وه له‌سرئه‌وه کورت کردن‌وانه‌ی که حه‌رامن، یان که‌مته‌رخه‌می له به‌شیک له حیجابی شه‌رعی ده‌کات یان خه‌ساردی تیا بکات، به‌وهی که عاباکه‌ی بپازینیت‌وه یان بیداته سه‌رشانی، یان خوی بون خوش بکات له کاتی ده‌رچوونیدا، یان هه‌ر به‌شیک له له‌شی ده‌ربخات، یان خوی به‌ته‌نها بروات بو بازار یان شوینه گشته‌کان یان له‌گه‌ل سایه‌قدا خوی به‌ته‌نها سواری سه‌یاره بیت، یان خه‌ساردی و که‌م ته‌رخه‌می بکات له له‌برکدنی جلو به‌رگی پوتو کورت کراوه، یان گوچاری خراپو پوچینه‌ره‌کانی هه‌بیت، وه زور وریا به‌له‌وهی که تله‌فون بخه‌یته ژوری تایبه‌تی خوی، چاودیریشی بکه‌ی له دوروه‌وه وه ئاگاداریه له‌وه که زیاده‌ره‌وهی بکه‌ی له سیقه پیکردنیدا وه له‌وه سوهه زیاده‌وه‌یانه‌ی که له‌وانه‌یه کاریگه‌ری بکاته سه‌ر کچه‌که‌ت و متمانه‌ی به خوی نامیتیت.

پاشان وریابه ئه‌ی دایکی به‌پیز بیانوو به‌وه بینیت‌وه به‌وهی که ده‌سه‌لات به سه‌ریانه‌وه نییه‌و، پیت ناخوشه ئه‌وه تاوانه ئه‌نجام ! ! ! به‌لکو ده‌سه‌لات دارو، به‌توانابه له حه‌ق و پاستیدا، رازی مه‌به به شتی ناپه‌واو، له‌سه‌رخوونه‌رموونیان به‌له جگه له‌مانه، به به‌رده‌وامی بیر بکه‌ره‌وه له فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا الله که ده‌فره‌رموی:

(ومن كانت له ابتنان فأحسن إليهمما كن له ستراً من النار) ^(۲).

واته: هه‌رکه‌سیک دوو کچی هه‌بیت وچاک بیت له‌گه‌لیاندا ئه‌وا ده‌بن به پاریزه‌رو به‌ریهست بوی له ئاگر .

شیخی پایه‌به‌رز (ابن باز) (به ره‌حمه‌ت بیت) فه‌رموویه‌تی:

(والإحسان إلى البنات يكون بتربيتهن التربية الإسلامية؛ وتعليمهن وتنشئتهن على الحق والحرص على عفتهن وبعدهن عما حرم الله من التبرج وغيره، وهكذا تربية الأخوات والأولاد الذكور، إلى غير ذلك من وجوه الإحسان حتى يتربى الجميع على طاعة الله ورسوله والبعد عما حرم الله و القيام بحق الله سبحانه وتعالى، وبذلك يعلم أنه ليس المقصود مجرد الإحسان بالأكل والشرب والكسوة فقط. بل المراد ما هو أكبر من ذلك من الإحسان إليهم من عمل الدين والدنيا) ^(۳).

واته: چاکه‌کاری له‌گه‌ل کچاندا به په‌روه‌رده کردنیان ده‌بیت به په‌روه‌رده کردنیکی ئیسلامیانه و فیر بکرین و په‌روه‌رده بکرین له‌سه‌ر حه‌ق و سوریبون له‌سه‌ر پاراستنیان و دوورخستنه‌وه‌یان له‌وهی که خوای گه‌وره حه‌رامی کردووه له ته‌به‌رچ و جگه له‌وهش، وه هه‌ر به‌م شیوه‌یه په‌روه‌رده کردنی کچان و کوران له منداله‌کان جگه له مانه‌ش له پووی چاکه‌کاریه‌وه تاکو هه‌رموو په‌روه‌رده ده‌بن له‌سه‌ر گوچپایه‌لی کردنی خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی الله، و دوورکه‌وتنه‌وه له‌وهی خوا حه‌رامی کردووه و هه‌ستان به حه‌قی خوای بالا‌دست، وه به‌ئه‌مه‌ش بزانه که مه‌به‌ست ته‌نها چاکه‌کاری نییه له خواردن و خواردن‌وه‌و جلویه‌رگ کردن نییه، به‌لکو مه‌به‌ست له‌وه گه‌وره‌تره له چاکه‌کاری بؤیان و له گه‌لیاندا له کارو کرداری ئاین و دونیا .

وه هه‌روه‌هاله هه‌مان سه‌رچاوه‌دا (ره‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فره‌رمویت:

(وإن الحديث عام للأب والأم).

(۲) رواه البخاري ومسلم.

(۳) مجموع فتاوى ومقالات متعددة: ۴ / ۳۷۷.

واته: به راستی باسه‌که گشته‌و دایک و باوکیش دهگریت‌وه .

۵ - مندالله‌کانت وریا بکره‌وه له هاوپی خراپ و خراپیتی هاوپیتی کردنیان بوق بیون بکره‌وه: پرسیاریک ئاراسته‌ی ئه و که سانه کرا له یه‌کیک له ناوه‌نده‌کانی منداللپاریزی له شاریک له شاره‌کانی مینشینی سعودیه بیون سه‌باره‌ت به هینانیان بوق ئه م ناوه‌نده؟ وه‌لامی (۷۵٪) یان هۆکارو پالن‌ه‌ری ئه‌وه‌یان گه‌رانده‌وه بوق هاوپی خراپ!!! که‌وابوو بیانپاریزین لیيان، وه هه‌روه‌ها له کولان و خراپیه‌که‌ی وايان لی بکه‌ن وا پایان بھینن که کاته‌کانیان ته‌رخان بکه‌ن بوق ئه و شتanhی که سوودی هه‌یه بؤیان وه‌کو قورئان له‌برکردن له مزگه‌وتدا، وه بەشدار بیون له ناوه‌ندی پشوعی هاوینه‌یی، پاشان وریابه له هینانی دز بوق ماله‌که‌ت، بەلی دزی بیرووباوه‌پو شه‌رف!!! به هۆی ئه و ئامرازه زیانبه‌خشانه که هن به تایبەت سه‌تەلايت ئه‌گه‌ریش چی مه‌بەست دل خوش کردنیان بیت .

یه‌کیک له بانگه‌شەکاران ده‌لیت: ئه و باوکه‌ی که سه‌تەلايت پیشکەش به مندالله‌کانی ده‌کات، له راستیدا مندالله‌کانی پیشکەش به سه‌تەلايت ده‌کات!!!!

شیخ (السعدي) (به ره‌حمه‌ت بیت) له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لیت: هر که‌سیک واز له شتیک بیتی و نه‌فسیشی حه‌زی لی بکات خواي په‌روه‌ردگار پاداشتی ده‌دات‌وه به له‌وه باشت‌له دونیاو دوا رۆژدا، وه هر که‌سیک واز له تاوان و سه‌پیچی بیتی له‌بر خوا، وه نه‌فسیشی حه‌زی لیبیت ئه‌وا خواي په‌روه‌ردگار پاداشتی ده‌دات‌وه و ده‌یکات به ئیمان له دلیداو سنگ فراوانی و سنگ کردن‌وه و به‌ره‌که‌ت له پقزی و ته‌ندروستی له جه‌سته‌یدا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که بؤی هه‌یه له لای خواي په‌روه‌ردگار له پاداشتی خواي په‌روه‌ردگار که هیچ تواناییک نییه له سه‌ر و‌ه‌صف کردنی .

۶ - پاشان وریابه ئه‌ی - خوشکی خوینه‌رم - له دوعا لیکردنیان ئه‌گه‌ر چی توره‌ش بیویت تاکو له‌گه‌ل ئه و کاته‌دا نه‌گونجی که دوعای تیدا و‌ه‌ردگیری و دوعاکه‌ت گیرا بیت، بەلکو دوعای خیریان زور بوق بکه .

پیش‌هوا (القرطبي) ئه‌فرمومیت: هیچ شتیک چاوی ئیمانداری پی گه‌شاوه و ئارام و بیونکه‌ره‌وه نابیت و‌هک ئه‌وه‌ی که خیزان و مندالله‌کانت بیینیت که گویی‌پاچه‌ل بن بوق خواي په‌روه‌ردگار .

دوا ده‌که‌ین له خواي په‌روه‌ردگار چاکسازی نیه‌ت و زورپریه‌تمان بکات و‌ه بینکاته بیونکه‌ره‌وه و ئارامی چاومان له دونیاو دوا پژدا، وه يارمه‌تیشمان بدت له سه‌ر ه‌لگرتني ئه‌م سپارده‌یه .

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

=====

مالپه‌ری بەشەشە

چند بہ لگھیہ کی شہری

م / رمضان عبد الرحمن جمال

لەپلەر كەزەكلىنىرى

مالپه ری به هشت

www.ba8.org

 islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

“ହେଉଥିବା କାହାର ଜୀବନକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما بعد:

خوای گهوره و میهره بان ده فه رموویت:

﴿أَفَيْنَ هَذَا الْحَدِيثُ تَعْجَبُونَ ﴾٦٩ ﴿ وَتَضَمَّكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴾٦٧ ﴿ وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ﴾٦٨ [الجم: ۵۹ - ۶۰ - ۶۱].

عبدالله کوری عباس رضی عنہ له تفسیری (سمیدون) دا ده فه رموویت: (هو الغناء)^(۱).

واتا: (کورانیه)

پیغه‌مبه‌ری خوا رضی عنہ ده فه رموویت: (ليکونن من امتی أقوام يستحلون الحر والحرير والخمر والمعازف)^(۲).

واتا: لهناو ئوممه‌تی مندا چهند کومه‌لیک پهیدا ده بن که زیناو ئاوریشم و شهرباب و عارهق و (المعازف) حه لالن ده که ن (واتا: خوی حرامه).

المعازف: بریتیه له ئالات و ئامیری (موسیقاو گورانی)، پیغه‌مبه‌ری خوا رضی عنہ زه می ئه و که سانه‌ی کرد ووه که هه لدھسن به حه لالن کردنی ئامیره کانی (موسیقاو گورانی) وه باسی کرد ووه ده فه رموویت حه لالن ده کریت له گه ن (زینا) و (ئاوریشم) و (عارض) دا.

وهه روه‌ها جگه لهم فه رموده‌یهش چهنده‌ها فه رموده‌ی صحيح له پیغه‌مبه‌ری خواوه رضی عنہ بومان نه قل کراوه که به لگه ن و ده لاله‌ت له حرام بونی (موسیقاو گورانی) ده که ن، وه هه ره‌شه‌یه بوئه و که سه‌ی حه لالن ده کات، وهيان به رد وام ده بیت له سه‌ری، ئه گه رترسی دریشیونه وه مان نه بوایه ئه وه باسی ئه و هه ره‌شانه‌مان ده کرد به لام له گه ل ئه وه شدا به سه و کیفایه‌ته که یه ک به لگه کی راست له پیغه‌مبه‌ری خواوه رضی عنہ هه بیت.

هه رکه سیک گومانی هه یه له حرامیتیدا با سه رنج بدات بوئه و به لگانه‌ی که هاتوه له قورئانی بیروزو له فه رموده راسته کانی پیغه‌مبه‌ری خوادا رضی عنہ.

خوای گهوره و میهره بان ده فه رموویت:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَسْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَخَذَّلَهَا هُرُوزًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ [القمان: ۶].

زوریه‌ی لیکه ره وانی قورئان له سه رئه وهن که به راستی مه بست به مه واتا (لهو الحدیث) بریتیه له (موسیقاو گورانی)، ابن مسعود رضی عنہ فه رموویه‌تی (والله الذي لا إله غيره أن ذلك هو الغناء)^(۳).

(۱) رواه الطبری: ۱۳ / ۸۲.

(۲) البخاری: ۵۵۹۰، ومسلم: ۳۰۳۲.

(۳) تفسیر القراطی: ۴۸/۱۴).

واته: سویند به و خواهی که هیچ په رستراویک به حق نیه غهیری ئهونه بی که (الله) یه، مه بهست پیی گورانی و مؤسیقا یه سی جارئه و سویندہ دووباره کردده.

لیکدانه وهی هاوه لان بوقورئان به لگه یه و ده بیت به لگه چونکه زنانه زنانه که سن به قورئان.

• زنانی پایه به رز شیخ الإسلام ابن تیمیه ده فه رمومیت: (..... قوله وإباحه الغناء فيقال له هذا من الكذب على الأئمة الأربع فالمفهوم على تحريم المعازف التي هي ألات اللهو كالعود و نحوه...).^(۴)

واته: ئه و که سهی که ده لی گورانی وتن په او دروسته، ئه و پیی ده لیم ئمه دروکردن به ده پیشه‌وای هر چوار مه زه به که وه که بریتین له (أبو حنيفة ومالك وشافعی احمد) (په حمه تی خواهیان لی بیت) چونکه هر چوار پیشه‌وکه یه کده نگن له سه ره رامیتی ئامیره کانی مؤسیقا ئه و ئامیرانه هوکاری سه رگه رمی و خافلاندن وه کو عدو هاو شیوه کانی هتد.

• عومه ری کوری عبدالعزیز (ره حمه تی خواهی لی بیت) نامه نارد بوق مامؤستای منداله که و تیایدا نووسیبوبی: با یه که م شت که له توه فیری ده بن له په روهرده کردندا با په لیبونی غافل که ره کان بیت، که سه ره تاکه که لشنه بیانه وه یه کوتای یه که شی تو په بونی خواهی گه وره یه چونکه من له که سانی جیی سیقه وه له زانست ه لگرانه وه پیم گه یشتووه که ئاماده بونی کورپی موسيقاراهن و گویگرن له گورانی وتن دووبویی له دلدا ده پوینت وه کو چون که ئاو گثو گیا ده پوینت.^(۵)

• عبدالله ری کوری مسعود (علیه السلام) فه رمومیتی: (الغناء ينبع النفاق في القلب كما ينبع الماء الزرع، والذكر ينبع الإيمان في القلب كما ينبع الماء الزرع).^(۶)

واته: (گورانی و مؤسیقا دووبویی له دلدا ده پوینت هه روکه چون ئاو گثو گیا ده پوینت، یادی خواهی گه وره باوه ره له دلدا ده پوینت وه کو چون ئاو گثو گیا ده پوینت).

• ئه بو به کری صدیق (علیه السلام) کاتی بینی دوو جاریه بچوکه که ده لیده دهن و گورانی ده لین ئاگاداری کردن وه و فه رمومی: (زمور الشیطان).^(۷)

واته: جووزه لهی شه بیانه، وه پیغه مبه ری خوا (علیه السلام) بی ده نگ بورو له سه ری و نه یفه رموم وانیه.

(۴) (منهاج السنۃ النبویة: ۳ / ۴۳۹).

(۵) (رواه ابن ابی الدنيا، وابن الجوزی: ۲۳۵).

(۶) (رواه ابن ابی الدنيا: ۱۳۰، والبیهقی).

(۷) (متفق علیه)

* تیبینی: هندی که س تیستا واتی که یشتوں که وا پیغه مبه ری خوا بیدهنگ بوو بیت له سه لیدانی (ده فو کورانی جاریه کان)، نه خیر ئه م تیکه یشته هله یه به لکو پیغه مبه ری خوا بیدهنگ بوو له سه روتکه که ئه بو به کری صدیق کاتی که فه رمومی (زمور الشیطان) ه.

• عوسمانی کوری عه ففان بیجه باسی فه زلی خودا ده کات به سه رخزیه وه له وهی که نه که و توه ناو ئه و توانه وه ده فه رمومیت: (ماتعنیت ولا عنیت)^(۸). واته: نه گورانیم و توه نه ئاوات و ته مه نام کرد ووه که بیلیم.

• پیغه مبه ری خوا له فه رموده کی پیروزدا ده فه رمومیت: (لیکونن في هذه الأمة خسف و مسخ وقدف. فقال رجل من المسلمين يارسول الله و متى ذلك؟ قال: إذا طهرت القيان والمعاذف وشربت الخمور)^(۹).

واته: لم ئوممه تهدا پرچون به زه ویداو شیوه گورین وبه رده باران پووده دات، پیاویک له موسلمانان ووتی: ئه کی پیغه مبه ری خوا که ئه وه رووده دات فه رمومی: کاتیک گورانی بیژو موسیقا ژهن پهیدابون وه عاره قیش خورایه وه.

خوینه ری خوش ویست سه رنج بدھو بزانه چ هوکاریک وای کرد ووه که له لای زوریکمان زور ئاساییه وبه سووک ته ماشای ئه و توانه ئه کهین که زوریک له چینی گه نجانی مه شغول و بیناگا کرد ووه له چیز وه رگرن له سه رچاوه پاکه که ئاینی پیروزی ئیسلام که ئه ویش گویگرتنه له ئایه ته پیروزه کانی خوای گه وره و فه رموده راسته کانی خوش ویستمان لله.

به لام زور به داخله وه ئه مرق به ئاشکرا له زوربه راگه یاندنه وه (گورانی و موسیقا) بانگه شهی بوق ده کریت و خه لکی پی غافل ده کریت له یادی خوا، بؤیه ده لین ئه که نجانی به پیز ئه موسلمانی خوش ویست ئاگاداریه و بروانه بزانه خوای گه وره له باره ئه و شتانه که خه لکی به مه بهسته ئارامگرتنی دله کانیان به کاریان ده هیزن له وه سائیله دونیاییه کان ئاگادارمان ده کاته وه و ده فه رمومیت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَطَمِّنُ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا إِنِّي كُلُّ

تَطَمِّنُ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸].

واته: ئه وانه باوه ریان هیناوه دله کانیان ئارامده گریت به یادی خوا، ئاگادارین به یادی خوا دله کان ئارام ده گریت. بؤیه برای شیرینم به لگه نه ویسته دوای ئه ئایه ته پیروزه بوق وا زهینان لهم جو ره توانه که بربیتیه له (موسیقا و گورانی) خوای په روهدگار ئاگاداری کرد وینه ته وه لیئی، بؤیه دوو خالی زور گرنگ لهم ئایه ته پیروزه دا به دی ده کریت:

۱- گرتنه به ری وه سیله جگه له یادی خوای په روهدگار دله کان ئارام ناکات.

(۸) (رواه ابن أبي عاصم: ۵۹۵/۲، والطبراني: ۱/۸۵).

(۹) (صحیح الجامع الصغیر: ۶۷۵۴).

۲- ئوه‌مان بۆ ده‌ردەکه ویت کە تەنها بە يادى خواي پەروه‌ردگار دلەكان ئارام ده‌گرىت.

• خوا ناسىك ده‌فه‌رمۇويت: ئەگەر مەلىكە كان و نەوه‌كانىيان بىيان زانىايمە كەچ دل ئارامى و خۆشىيەك لە دلى ئىمانداراندا هېيە لييان دەسەندىن ئەگەر بە شەمشىرىش بىت، جا داواكارىن لە خواي گەورە بىمان گىپىت لە و كەسانەيى كە دلەكانىيان ئارام ده‌گرىت بە يادى خوا، وە خواي گەورە بىمانپارىزىت لەم جۆرە تاوانە وە بىمانپارىزىت لە وغەفلەتانەيى كە سەرئەكىشىن بۆ خراپىر وە بەداخە وە كاتىك كە ئامۇزگارى كەسىك دەكەيت كە سەرقالە بە وکارە وە پىيى دەلىت براي خۆشە ويست ئەو كارەي تۆ دەيکەيت قەدەغە كراوه لە دىينداو بۆي پۇون دەكەيتە وە بە لەكە وە لەلامدا دەلىت گۈي لەمە دەگرم كە بىريتىيە لە (الأناشيد الإسلامية) واتە: سرودى ئايىنى لەھەندىك مۆسيقاو گۇرانى باشتە.

تىبىينى: كاتىك دەوتىتى (الأناشيد الإسلامية) دەكرىت بە دوو بەشە وە:

۱- ئەو (الأناشيد الإسلامية) انهى كە ئامىرەكانى مۆسيقايان لە خۆ گرتۇه .

۲- ئەو (الأناشيد الإسلامية) انهى كە ئامىرەكانى مۆسيقايان لە گەلدا نىيە .

مە بەست لىرەدا كە دەوتىتى قەدەغە كراوه و حەرامە بىريتىيە لە خالى يە كەم واتا ئەو سرودانەيى كە ئالەتى مۆسيقايان لە گەلدا لىيدە درىت .

زانى پايى بەرزى ئىسلام صالح بن عبد الله الفوزان لەكتابى (الخطبة المنبرية ج ۳ ص ۱۸۴ - ۱۸۵) لە سەرئەم بابەتە (الأناشيد الإسلامية) رۇنكردنە وە يەكى داوه و دەفه‌رمۇويت: ئەوهى كەوا پىيىستە ئاگاداركىرنە وەي لە سەركىز كەوا زور بلاوه لەناو گەنجانى خاوهن دىندا ئەو يىش بىريتىيە لە شريت و كاسىتانەيى كەوا پىك هاتووه لە سرۇود كە بە زمانى عەرەبى پىيى دەوتىتى (الأناشيد الإسلامية) كە بە دەنگى جەماعى دەوتىتى ئەو يىش جۆرىكە لە گۇرانى و هەندى جار بە دەنگىكى وە ها دەوتى كە فيتنە دروست دەكتات. وە دە فرۇشىتى لە بازارو تومارگا كاندا لە گەل ئەو شريتانە قورئانى پىرۇزو و تارى ئايىنى تىدا تە سجىل كراوه .

وەناوهەننائى ئەم گۇرانىانە بە (الأناشيد الإسلامية) ناوىكى هەلەيە لە بەرئە وەي ئىسلام (الأناشيد الإسلامية) بۆمان دروست نە كردووه، ئىسلام يادى خواو خويىندى قورئانى پىرۇزى بۆمان حەلائ كردووه، وە ئىسلام فيرپۇونى زانستى بە سوودى بۆمان حەلائ كردووه بۆيە پىيىستە موسىمانان ئاگادار بکرىنە وە لەم جۆرە گۇرانىانە وە مەنۇى فرۇشىتى بکرىت لە بازارە كاندا وە مەنۇى بلاۆكردنە وەي بکرىت .

بۆيە ئەوانەيى رەواج دەدەن بەم جۆرە گۇرانىانە لەوانەيە بلىن پىيغەمبەرى خوا گۇرۇدى گۇتووه لە چەند كاتىكدا يان گوئى لىيگرتۇوه يان بىدەنگ بۇوه لە سەرى .

وەلامی ئەم پرسیارە ئەوھىي ئە و سروودانە ووتراوه لەسەردەمی پیغەمبەرى خوا الله يان خۆى لەوئى بۇوه و يان بىدەنگ بۇوه لەسەرى ئىنكارى نەكىدووه ئە و سروودانە كە ووتراوه لەسەردەمی پیغەمبەرى خوا الله نەدە ووترا بەدەنگىكى كۆمەل وەبەشىۋەيەك وەك گۈزانى وەناوېش ناھىيىرا بە (الأناشيد الإسلامية) ئەوھى دە ووترا پىك هاتبوو لەچەند دىرە شعرىكى عەرەبى كە باسى (حىكمەت)ى لەخۇ گرتباوو وە باسى چەند نموونەيەكى بە سوودو باسى رېزۇ ئازايەتى پىياوچاكانى دەكىد وەهاوەلائى پیغەمبەرى خوا الله شعرىيان دە ووت تاك تاك لە بەرئەوھى ئەم مانايانە لە خۆگرتباوو وە شعرىيان دە ووت لە كاتى ئىش كردن و ماندووبۇوندا وەكى بىنَا دروست كردن يان چۈون بۆسە فەرىك لە كاتى شەودا، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوھى ئەم جۆرە شىعرانە حەلآلە لەچەند كاتىكدا بە تايىەتى نەوەك بکريت بەپىشەيەك لەپىشەكان بۇ پەروەردە كردن و بانگەواكىن بە كارىھىزىت وەكولەم رېزگارەدا دە بىيىنەن كەپىي دەلىن: (الأناشيد الدينية) يان (الأناشيد الدينية) ئەمە تازە داهىيىراوه لە دىندا ئەمە برىتىيە لە دىنى سۆفييگەرى ئەوانەي كەوا (بىدۇغۇ) واتە شتى تازە لە دىندا دروست دەكەن وەپىويستە موسىلمانان وڭەنجانى خاوهەن دين لىيى ئاگادار بکىنەوە لەم تىكەل كردنە وەمەنۇ كردىنى ئەو شرىتانەي كە لە بازارە كاندا دە فرۇشىت لە بەر ئەوھى فيتنە سەرەتا دەست پىدەكەت كەمە و ئاسانە بەلام ورده زىاد دەكەت ئەگەر پەلە نە كريت بۇ لەناو بىردى لەناو موسىلماناندا.

لە كۆتايدا داواكارىن لە خواي گەورە گۈرپايدەلىمان پى بېھە خشىت وە هيدىايەتمان بىدات بۇ گەپانەوە بۆلای قورئانى پىرۇزۇ سوننەتە پاکەكەي پیغەمبەرى خوا الله

وَعَلَمَ اللَّهُ وَسَلَمَ عَلَمَ نَبِيُّنَا مُحَمَّدٌ وَعَلَمَ اللَّهُ وَعَلَمَ بَيْهُ وَسَلَمَ

=====

مالپەرە بەھەشتە

www.ba8.org

لە دوعاى خىربى بەشمان مەكەن

نويش

کوله‌که‌ی دینه

زینبی حاجی مەمۇت

لەبلاجەر کوچکانىز

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عيراق - كوردستان - كهار

ئەغىن ئەنمەندەر بەپۇن بەلەلمان ئەل شەپىخان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلوة والسلام على رسول الله وعلی آله وصحبه أجمعين، أما بعد:

سهره‌تا: وام به باش زانی بابه‌تیکی لهم جوّره بنووسمو پیشکه‌شی بکه م به هه موئه و که‌سانه‌ی که تا نیستا گرنگی به نویزه‌کانیان نادهن، وه هیوادارم لهم بابه‌ته‌مدا بتوانم سوودیک بگه‌یه نم به خوینه‌ری به‌پیز:

پیم خوش بهم ووته پیروزه‌ی (ربُّ الْعَالَمِين) دهست پیکه‌م که ده فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ لِجِنَّةً وَلِإِنْسَانًا إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵).

[الناريات].

واته: من جنوکه و ناده میزادم درووست نه کردووه تنهها بوئه وه نه بیت که بهندایه‌تی من بکه‌ن و به تاكو تنهها من بپه‌رسن. لیزه‌دا ئه م پرسیاره دیتے پیش‌هه وه پیت ده لیم: بوچی تا نیستا بیرت له وه نه کردوت‌هه وه نویزه‌کانت به شیوه‌یه ک بیت که ره زامه‌ندی خواه گه‌وره‌ی له سه‌ر بیت؟؟؟

خو تو هتاهه‌تایه له زیاندا نامینی و روزیک دیت مردن یه خهت بگریت!

ئه‌وهش باش بزانه که مردن به دهوله‌مه‌ندی و فه‌قیری نی‌یه! وه به جوانی و ناشیرینی نی‌یه! وه به زیره‌کی و تمه‌لی نی‌یه! وه به پیری و گه‌نجی نی‌یه! وه به گه‌وره و بچوکی نی‌یه! چه‌نده‌ها که سه‌بوون له تمه‌منی من و توش بچوکتر بعون که چی نیستا مردوون، هه‌ریه‌کیک له نیمه روزی مردنی دیاری کراوه، باشه قهت بیرت له وه نه کردوت‌هه وه بله‌ی: خو هه‌رده بیت روزیک بیت منیش بمرم بوچی تمه‌منی ئالتونیم به فیرو بچی؟

وه ئه م پرسیاره‌ش له خوت بکه و بله: باشه بوچی شهیتان گالتنه پی بکات؟ له کاتیکدا که خواه گه‌وره له قورئانی پیروزدا ئاگادارمانی کردوت‌هه وه فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَنُ إِنَّهُ لَكُنْدُّ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (۲۶). [الخرف].

واته: با شهیتان ریتان پینه‌گریت و له پی راست لاتان نه‌دات، چونکه بیگومان ئه و دوژمنیکی ئاشکراتانه. به راستی مردن حه‌قه و ئه و حه‌قه‌ش هه‌موو که‌سیک ده‌بیت بیچیزیت، ئیتر ئه مرو بیت یان سبه‌ی وه ک خواه گه‌وره له قورئانی پیروزدا ده فه‌رموی: ﴿كُلُّ نَسْنِسٍ ذَآيَةُ الْمَوْتِ﴾ (۱۱۰).

[آل عمران].

واته: هه‌موو نه‌فسیک ده‌بیت مردن بچیزیت، که توش مردیت ئه وا ناتوانی بویه ک چرکه‌ش بیت بگه‌پیت‌هه وه ته‌وبه بکه‌ی، هه‌روه‌ها له دوای مردن ده‌رگای ته‌وبه داده‌خری و ته‌وبه له که‌س و هرناگیری، بویه تادره‌نگ نه‌بووه ته‌وبه بکه و نویزه‌کانت به ریکی ئه‌نجام بده.

پیغه‌مبه‌ری پیش‌هه‌اما‌ن ﷺ ده فه‌رموی: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُ الصَّلَاةِ ...^(۱)).

واته: سه‌ری هه‌موو شتیک نی‌سلامه، وه بپرپه‌ی پشتی نی‌سلامیش نویزه‌کردن، به واتایه‌کی تر: (نویزه کوله‌که‌ی دینی نی‌سلامه).

وه هه‌روه‌ها ده فه‌رمویت:

(۱) صحیح سنن الترمذی: (۲۶۱۶)

(أَوْلُ مَا يُحَاسِبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ) ^(۲).

واته: یه‌که‌مین کردوه‌ه که له پرچی دوايدا به‌نده‌ی له‌سهر موحاسه‌به ده‌کريت نويزه، ئه‌گه‌ر نويزه‌که‌ی پیکو چاكو ته‌واو بسو اه‌وا سه‌رجه‌م کردوه‌ه کانی تريشی چاكو ته‌واو ده‌بیت، وه ئه‌گه‌ر خراپ بسو ئه‌وا سه‌رجه‌م کردوه‌ه کانی تريشی ته‌واو نابیت.

سوئند به خوا نويز کردن دل و ده‌روونت ئاسووده ده‌کات، بؤیه تکات لیده‌که‌م و ئاموزگاريم ئه‌وه‌یه تادره‌نگ نه‌بووه ده‌ست بکه به نويز کردن و قيامه‌تى خوت مه‌فوتنى بُو دونيا يك كه وهك پارچه به‌فریک وايه كه له‌ناو ده‌ستتدا بی‌و هه‌رده‌بی بتویته‌وه ببیت به ئاو و نه‌میتى، به‌لام ئه‌و به‌هه‌شتى كه خواي گه‌وره ئاماذه‌ی کردووه بُو موسلمانانى له‌خواترسى ئیمان جيگير پانايیه‌که‌ی به قه‌د هه‌موو زه‌وى و ئاسمانه‌كانه و خوشبيه‌که‌ی هرناپريته‌وه.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش بزانه که بیباوه‌پان (ئه‌و كه‌سانه‌ی که تا ئىستا باوه‌پيان به مردن و نويزکردن و بالاپوشى و ته‌وبه کردن نى‌ي) له قه‌بردا فريشته‌یه كيان بُو دانراوه سزاده‌ری بیت.

خو ئه‌گه‌ر باوه‌پري هيئابي و نويزى به پیکى كردبى و خوى پاراستبى له كاره خراپ و پروپوجه‌کانى ئه‌م دونيا براوه‌يه ئه‌وا ئه‌م کرده‌وه چاكانه ده‌بنه پیگر له سزا سه‌خته‌ی قه‌برو قيامه‌ت و ده‌بته هۆى سه‌ركه‌وتني له‌پرچه‌ى كه نه باوك و نه دايکيش به هاناي پقله‌يانه‌وه ناچن له‌پرچه‌ى كه خواي په‌روه‌رددگار له قورئاندا بهم جوره بُوي باس کردووين: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ أَتَقْوَى رَبَّكُمْ إِنَّ زَلَّةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۚ ۱۰۱﴾ يَأَيُّهَا النَّاسُ أَتَقْوَى رَبَّكُمْ إِنَّ زَلَّةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۚ ۱۰۱ وَلَكُمْ عَذَابٌ أَلِهٌ شَدِيدٌ ۚ ۱۰۲﴾ [الحج].

واته: ئه‌ي خله‌كينه له خواي په‌روه‌رددگارتان بترسن چونکه به‌راستى كاره‌ساتى بومه‌له‌رزه‌ي قيامه‌ت شتيكى زور گه‌وره‌ي به پرچيک ده‌بىينن هه‌موو شيرده‌ريل بى‌ئاگايه له‌وه‌ي كه شيرى پى‌ده‌دات، وه هه‌موو خاوهن حه‌ملیکيش حه‌مله‌که‌ی داده‌نىت و خله‌كىش ده‌بىينت سه‌رخوشن و له راستيشدا سه‌رخوش نين به‌لام سزاي خوا تووندو سه‌خته.

هه‌روه‌ها خواي گه‌وره فه‌رموویه‌تى:

﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۖ ۸۰ وَتَكُونُ الْجَنَّاْلُ كَالْعِهْنِ ۖ ۸۱ وَلَا يَسْعُلُ حَيْمٌ حَيْمًا ۖ ۸۲ يَبْصُرُونَهُمْ يُوْدُ الْمَجْرُومُ لَوْ يَقْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ يُبَيِّنُهُ ۖ ۸۳ وَصَنِحَّبَتِهِ ۖ ۸۴ وَأَخْيَهُ ۖ ۸۵ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْتَيْهُ ۖ ۸۶ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَيْعَانٌ مُّنْجِيْهُ ۖ ۸۷ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى ۖ ۸۸ نَزَاعَةً لِلشَّوَّى ۖ ۸۹ تَدْعُونَ مِنْ أَبْرَقْ وَتَوْلَى ۖ ۹۰ وَجْمَ فَارِعَى ۖ ۹۱ إِنَّ الْإِنْسَنَ خُلِقَ ۖ ۹۲ هَلْوَعًا ۖ ۹۳ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَرَوْعًا ۖ ۹۴ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنْعَةً ۖ ۹۵ إِلَّا الْمُصَلِّيَنَ ۖ ۹۶ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۖ ۹۷ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۖ ۹۸ لِلسَّابِلِ ۖ ۹۹ وَالْمَحْرُومِ ۖ ۱۰۰ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ يَوْمَ الْيَمِنِ ۖ ۱۰۱ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشَفِّقُونَ ۖ ۱۰۲ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ عَيْرٌ مَأْمُونٌ ۖ ۱۰۳ وَالَّذِينَ هُنْ لِفُرُوجِهِمْ حَفَظُونَ ۖ ۱۰۴ إِلَّا أَعْلَمُ أَرْجِهِمْ ۖ ۱۰۵ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَيْرٌ مَلُومُونَ ۖ ۱۰۶ مِنْ أَبْغَنَ وَلَهُ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمَادُونَ ۖ ۱۰۷ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنِتِهِمْ وَهَدَيْهِمْ رَعُونَ ۖ ۱۰۸ وَالَّذِينَ هُمْ شَهَدَاهُمْ قَالِمُونَ ۖ ۱۰۹ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَاضِّنُونَ ۖ ۱۱۰ أُولَئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكَوَّنَ ۖ ۱۱۱﴾ [ال المعارج].

(۲) سلسلة الأحاديث الصحيحة: (۱۳۵۸).

واته: پۆزى قيامەت ئەو رۆژه يە كە ئاسمان وەكى مس و پۇنى تواوهى لېدىت ^٨ وە شاخەكان وەكى خۇورى شىكاراوهى لېدىت ^٩ وە هىچ دۆستىك لە دۆستە كانى خۆى ناپرسىتە وە بايەخيان پىنادات (واته: كەس لە كەس ناپرسىتە وە ئەگەر چى دۆست و خۆشە ويستىشى بىت) ^{١٠} لە كاتىكدا كە دەشىيانبىين، تاوانبار خۆزگە دەخوازىت بەوهى كەوا كورەكانى بکات بە فيدای سزاي ئەو رۆژه ^{١١} هەروهە خىزانە كەى و براكەشى ^{١٢} هەروهە ئەو بنەمالە و عەشيرەتەش كە دەيگرنە خۆيان ^{١٣} هەروهە هەموو ئەو كەسانەش كە لە زەويىدان بەس بۇ ئەوهى بىزگارى بىت ^{١٤} نەخىر، ئەوه ئاگرىكى بلىسەدارە ^{١٥} پىستى روو و سەرە رو لهشى دائەمالېت ^{١٦} وە ئەو ئاگەر بانگى ئەو كەسانە دەكتات كەوا لە دونيادا پىشتىان كىدووه لە حەق و لارىبوونە ^{١٧} وە پارەدى كۆكىدۇتە وە هەلىگىرتۇو وە لە پىتىناوى خودا لىيى نەبەخشىو ^{١٨} بەپاستى مرۆڤ وَا دروست كراوه كە سوورە لەسەر دونيادا خۆشىيەكانى - بە شىيەھەك كە - ^{١٩} ئەگەر زيانىكى پىبگات زۇر بىزارو بىتاقەت دەبىت ^{٢٠} وە ئەگەر خىرىكىشى توش بىت دەيگىتە وە لىيى نابەخشىت ^{٢١} تەنها ئەو كەسانە نەبىت كە نويىزگەرن ^{٢٢} نەوانەي كەوا هەميشە بەردەوانن لەسەر ئەنجامدانى نويىزەكانىان ^{٢٣} وە ئەوانەي كەوا لە نىيۇ پارەو مالىياندا مافىكى دىيارىكراوى زانراو ھەيە ^{٢٤} بۇ ئەو كەسانەي كە داۋادەكەن و ئەوانەش كە بى بشن و داواناکەن ^{٢٥} وە ئەوانەي كەوا باوهەپيان بە پۆزى دوايى ھەيە و بە پاستى دەزانن ^{٢٦} وە ئەوانەي كەوا لە سزاي پەرەردگاريان دەترىن ^{٢٧} بەپاستى سزاي پەرەردگاريان نابىت كەس خۆى لى بىباڭ بکات بەلگو دەبىت هەموو كەسىك لىيى بىرسىت ^{٢٨} وە ئەوانەي كەوا پارىزگارى دەكەن لە عەورەتىيان ^{٢٩} ئىليللا لە خىزان و كەنیزە كەكانىان نەبىت ئەوا لەمەدا كەلەپيان لەسەرنىيە ^{٢٠} وە هەركەسىك لە جگە لەوەدا بەكارى بىنېت ئەوا سىنورى خواي بەزاندۇوو ^{٢١} وە ئەوانەي كەوا ئاگايان لە ئەمانەت و بەلىنەكانىيان خيانەتى تىدا ناكەن ^{٢٢} وە ئەوانەي كەوا كە هەلدەسن بە بەجىھىنان و دەربىرىنى شايەتىدان لە كاتى پىويىستدا ^{٢٣} وە ئەوانەي كەوا پارىزگارى دەكەن لە نويىزەكانىان و بە پىكۈپېكىتىن شىيە ئەنجاميان دەدەن بى كەمەرخەمى ^{٢٤} ئا ئەوانە لە نىيۇ باخەكانى بەھەشتدا پىزيان لى دەگىرىت .

ئەمە پاداشت و دەرئەنجامى كەسانى نويىزگەرە ئەو نويىزگەرانەي كەوا هەميشە بەردەوانن لەسەر نويىزىرىن و پارىزگارى دەكەن لەسەرى و كەمەرخەمى تىدا ناكەن و هەركىز نويىزيان لى نافەوتىت .

وە با پىيەكەوە ئاۋرىيىك بىدەينە و بە لاي كەسانى كەمەرخەم لە نويىزەكانىاندا و هەروهە ئەوانەش كە نويىز ناكەن و دەيىفەوتىن بۇ ئەوهى بىزانىن چ پاسزاو دەرئەنجامىكىيان ھەيە:

سزاي ئەو كەسانەي كەوا كەمەرخەمن لە نويىزەكانىاندا:

خواي گەورە فەرمۇويەتى:

﴿فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلَّيْنَ ﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴽ٥﴾ [الساعون] .

واته: تیاچوون و سزا بوقه و نویزگه رانه که وا که مته رخه می ده کهن له نویزگه کانیانداو با یه خی پی نادهنه و له کاتی دیاری کراویدا دوای دهخنه .

وه خوای گهوره زهمی مونافیق و دوپروکان ده کات و باسی یه کیک له سیفه کانیان ده کات که وا تمبه لی ده کهن له نویزگه دندا هه روکه فرموده تی: «وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى» ﴿٤٥﴾ [النساء] .

واته: مونافیقه کان کاتیک هله سن بوقه نویزگه دنده به تمبه لیوه هله سن .

جا نه گرئمه حالی که سانی نویزگه ری که مته رخه و تمبه لی بیت (واته نویز ده کهن به لام که مته رخه می و تمبه لی تیدا ده کهن) که سیفه تی مونافیقه کانه و تووشی سزاو تیاچوونیان بکات ! ! ! که واته ده بیت حالی که سانی نویزنه که رچون بیت نه وانه که هر نویز ناکهنه و وازیان لی هیناوه ؟

سزا نه و که سانه که وا هر نویز ناکهنه و وازیان لی هیناوه :

خوای گهوره فرموده تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ يَمْكُبُتُ رَهِينَةً ﴾ ٢٨﴿ إِلَّا أَعْصَبَ أَيْمَنَ ﴾ ٢٩﴿ فِي جَنَّتٍ يَسَّاءُونَ ﴾ ٣٠﴿ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴾ ٣١﴿ مَا سَأَكَثُرَ فِي سَقَرَ ﴾ ٣٢﴿ قَالُوا لَمْ نُكُنْ مِنَ الْمُصَلَّيْنَ ﴾ ٣٣﴾ [السدر] .

واته: هموو که سیک له پوژی قیامه تدا گیروه رده کرد و کانیه تی ﴿٣٤﴾ نیلا نه و که سانه نه بیت که وا نامه کرد وه و کتیبه کانیان ده دریته راستیان ﴿٣٥﴾ نه وانه له نیو باخه کانی به هه شته وه پرسیار ده کهن ﴿٣٦﴾ له تاوانباره کان ﴿٣٧﴾ : چی نیوهی برده نیو دوزه خه وه ؟ ﴿٣٨﴾ نه وانیش ده لین: نیمه له و که سانه نه بوبین که نویزیان ده کرد ﴿٣٩﴾ .

ئایا ده زانیت نه گه رکه سیک نویز نه کات له گه ل کیدا حه شر ده کریت ؟

وه لامی ئهم پرسیاره مان لهم فرموده یه خواره وه دهست ده که ویت:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا فَقَالَ:

(مَنْ حَفِظَ عَلَيْهَا كَائِنٌ لَهُ نُورًا وَبِرْهَانًا وَنَجَاهَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَفِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا نَجَاهَةً، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَيُّ بْنَ حَلَفٍ) ^(۳).

واته: پریشیکیان پیغمه بهر ﷺ باسی نویزی کرد و فرموده: هر که سیک پاریزگاری بکات له سه ری ئهوا نویزگه که ده بیته ما یهی پووناکی و به لگه و پریزگاریونی له پوژی قیامه تدا، و هر که سیکیش پاریزگاری نه کات له سه ری ئهوا پووناکی و به لگه و پریزگار بونی نی یه، وه له پوژی قیامه تدا له گه ل (قارون و فرعون و هامان و ای بی بی خلف) دا حه شر ده کریت .

(۳) رواه الإمام أحمد في مُسنده رقم: ۶۷۳۳، والدارمي والبيهقي، وصححه الشيخ الألباني في مشكاة المصباح: ۵۷۸.

(ابن القیم) فرموده‌ی تی: (وفیه نکته بدیعة وهو أن تارک الحافظة علی الصلاة إما أن يشغله ماله أو ملکه أو ریاسته أو تجارته، فمن شغله عنها ماله فهو مع قارون، ومن شغله عنها ملکه فهو مع فرعون، ومن شغله عنها ریاسته وزاره فهو مع هامان، ومن شغله عنها تجارته فهو مع أبي بن خلف).^(۴)

واثق: ئم فرموده‌ی وانه‌یکی که م وینه‌ی تیدایه ئویش ئوهه‌یه: ئه و که‌سی که وازدینیت له پاریزگاری کردن له سه‌ر نویز یان ئوهه‌یه پاره‌و ماله‌که‌ی سه‌رقاکی ده‌کات بؤ ئوهه‌ی نویز نه‌کات یان مولک یان ده‌سه‌لات یان که‌سابه‌ت و بازگانی، جا هرکه‌سیک پاره‌و ماله‌که‌ی سه‌رقاکی بکات بؤ نه‌کردنی نویز ئه‌وا له‌گه‌ل (قارون) دا حه‌شر ده‌کریت، و هرکه‌سیک مولکه‌که‌ی سه‌رقاکی بکات بؤ نه‌کردنی نویز ئه‌وا له‌گه‌ل (فرعون) دا حه‌شر ده‌کریت، و هرکه‌سیک ده‌سه‌لات و وزاره‌ت که‌ی سه‌رقاکی بکات بؤ نه‌کردنی نویز ئه‌وا له‌گه‌ل (هامان) دا حه‌شر ده‌کریت، و هرکه‌سیک که‌سابه‌ت و تیجاره‌ت که‌ی سه‌رقاکی بکات بؤ نه‌کردنی نویز ئه‌وا له‌گه‌ل (أی بن خلف) دا حه‌شر ده‌کریت.

و خوای گه‌وره فرموده‌ی تی:

﴿خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهُوَرَ ۖ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيْرًا ۚ ۵۹﴾

[مرع]

واثق: له پاش پیغه‌مبه‌ران و شوینکه‌توه راسته‌قینه‌کانیان که‌سانیک هاتن به‌ره و دوا پویشتن و خویان دواختست له پیباری ئه‌وان به‌وهی که‌وا نویزیان فوتاندو نه‌یانده‌کردو شوینی ناره‌زروه‌کانیان که‌وتن ئه‌وانه له‌داهاتوودا تووشی زره‌رو سزای سه‌خت ده‌بنه‌وه نئیلا ئه‌وانه‌یان نه‌بیت که ته‌وبه ده‌که‌ن و نیمان و باوه‌ر دین و کرده‌وهی چاکه ده‌که‌ن ئه‌مانه ده‌چنه نیو به‌ههشت و هو هیچ سته‌میان لئنناکریت.^(۵)

که‌واهه خوینه‌ری به‌ریز هندیک بیربکه‌ره و له‌وهی که نیمه‌ی ئاده‌میزاد بؤچی دروست کراوین؟ هندیک بیربکه‌ره و له مردن، هندیک بیربکه‌ره و له‌سه‌رئه‌نجامی تاوان کردن، هندیک بیربکه‌ره و له روزه‌ی که خوت به تاق و ته‌نها له گوردای نه دایک نه باوک نه برا نه خوشک نه پاره نه قه‌سرو سه‌یاره نه شه‌هاده‌ی به‌رز، هیچ به هاناته‌وه نایه‌ت جگه له کرده‌وه چاکه‌کانت نه‌بیت که له دونیادا ئه‌نجامت دابوون.

دووباره داوات لیده‌که‌مه‌وه تا ده‌رگای ته‌وبه‌ت لیدانه‌خراؤه تا کارله‌کار نه‌ترازاوه تا زمانت توانای پارپانه‌وهی ههیه له خوای گه‌وره تا چاوه‌کانت توانای بینینیان ههیه بؤ خویندنه‌وهی قورئانی پیروز بگه‌پیروزه و ته‌وبه بکه با له دواپرژدا نه‌بیت به ئه‌هلى دوزه‌خ، مه‌لی تاوانم زوره و ناتوانم ته‌وبه بکه نه‌ی نازانی ته‌وبه بؤ ئه‌و که‌سانه‌یه که تاوانیان کردووه و گویپایه‌لی خوای گه‌وره‌یان نه‌کردووه نئیتر به نویز نه‌کردن بیت یان به نه‌کردن بالاپوشی بیت بؤ خوشکان یان به هر تاوانیکی تر ... هتد، ئه‌ی نازانی ئه‌و ته‌وبه کردن‌هت ده‌بیت ههیه که خوای گه‌وره له ههمو و تاوانه‌کانت ببوریت؟ و هک له قورئانی پیروزدا ئاگادارمان ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموده‌یت: **﴿فُلْ يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا نَقْنُطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ الدُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝﴾** [المرم

(۴) الصلاة و حكم تارکها ص: ۶۳ — ۶۴.

واته: بلئی ئهی بەندەکانم ئهی ئوانەی کە پۆچۈن و زىادەرەۋىتەن كردووە لە تاوان كردىن بىئۇمىد مەبن لە پەھمەتو مىھەرەبانى خوا چونكە بەپاستى خوا لە ھەموو تاوانەكان خوش دەبىت، بەپاستى خوا لېبۈوردە و بە بەزەيىه.

بەپاستى بايەخدان بە نويىش پارىزگارى كردىن لەسەرى ئەندە گىنگە تەنانەت وەصىت و دواين ئامۇزگارى پىغەمبەر ﷺ بىۆ ئەومەمەتكەي بىرىتى بۇوە لە نويىش:

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ آخِرُ كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ ...).^(۵)

واته: دوا وتهى پىغەمبەرى خوا ﷺ بىرىتى بۇوە: ئاگاتان لە نويىزەكانتان بىت ئاگاتان لە نويىزەكانتان بىت .

وھ كۆتا وتهى منيش ئەوهىدە داواكارم لەو خوايىهى کە منى هيديايەت داوه بۇ سەرپىگاي پاست، ھەمووان هيديايەت بىدات پىش ئەوهى ئەو پۇزە بىت کە پەشيمانى سوودى نىيە، وھ زۇر سوپاسى خويىنەرى بەپىزىدەكم کە چەن چركەيەك لە تەمنى بە خويىندەوەي ئەم نووسراوه بەخشى، ھيوادارم توانييېتىم لەو چەن چركەيەدا ھەندىك سوودم پى گەياندبىت، بە ھيواي نويىزىك کە پەزامەندى خواي گورەي لەسەر بى بۇ ھەموو لايەك . ئامىن

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

مالپەرە بەشەشىت

www.ba8.org

لە دوعاى خىر بى بەشمان مەكەن

(۵) (صحیح سنن أبي داود: ۵۱۵۶).

حومى كرين و فروشتنى ئالتون و زيو بە قەرز

م/ محسن محمود سليمان
پيش نويژو وتار خويينى مزگەوتى
صلاح الدين لە زەرايەن

لەرلەكەر كەۋەكەنەر

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عيراق - كوردستان - كەوار
ئەقىن ئەمەنەن بۇ ئەلمانى لە يېنىڭىز

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين .

به یارمه‌تی خوای گهوره و میهره‌بان به کورتی حومکی کرین و فروشتنی ئالتون و زیو به قه‌رز پوون ئه‌که‌مهوه چونکه ئه‌بینین زقیریک له موسلمانان دووچاری ئه‌م جوچه به‌یعه بونه، به‌راستی یه‌کیک له‌و شستانه‌ی که ده‌که‌ویته ثیر حومکی ریباوه کرینو فروشتنی ئالتون و زیوه به قه‌رز، و‌خوای گهوره‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الْرِّبَوَا لَا يَعْوُمُونَ إِلَّا كَمَا يَعْوُمُ الدَّرِيْسُ أَلَّا يَتَبَعَّثُ أَلَّا يَأْتِيَهُمْ فَلَوْا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الْرِّبَوَا وَأَحَلَّ اللَّهَ الْبَيْعَ وَحَرَمَ الْرِّبَوَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهِ فَإِنَّهُ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۷۵) .

واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که ریبا ده‌خون کاتیک زیندو ده‌بنه‌وه له رۆزی دواییدا هه‌رئه‌لی شه‌یاتینی ده‌ستی لی و‌هشاندون، چونکه ئه‌وان ئه‌یان ووت کرین و فروشتنیش هه‌روره‌کو ریبا وایه (هه‌ردووکیان به لای کافره‌کانه‌وه یه‌کسانن)، به‌لام خوای گهوره کرین و فروشتنی حه‌لآل کردووه و ریبای حه‌رام کردووه، پاشان هه‌ر که‌سیک ئاموزگاری په‌روه‌ردگاری پی‌گه‌یشت و وازی له سو خواردن هینا ئه‌وا چاویپوشی لی ده‌کریت له‌و سوهی که له پیشدا خواردویه‌تی واته: به‌رله دابه‌زینی حومکی حه‌رام بونی سو، به‌لام هه‌ر که‌سیک له دوای دابه‌زینی ئه‌م حومکه گه‌پایوه و بو سو خواردن ئه‌وانه ده‌بنه هاپری ئاگرو به هه‌میشه‌ی تیاییدا ده‌میننه‌وه .

هه‌ر بؤیه مامه‌له کردن به ریبا به‌هه‌ر شیوه‌یه ک بیت حه‌رامه و یه‌کیکه له گوناهه گهوره‌کان، چونکه ئیعلان کردنی جه‌نگه له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ردا ﷺ و‌هک خوای گهوره فه‌رموویه‌تی:

﴿يَتَأَبَّهُ الَّذِينَ ءاْمَنُوا اَتَقْوَى اللَّهَ وَذَرُوا مَا يَقَرَّءُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ فَإِنَّمَا لَمْ تَفْعُلُوا فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَا كُمْ رُءُوسُ اُمَّوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۷۸ - ۲۷۹) .

واته: ئه‌ی ئه‌وانه باوه‌رتان هیناوه ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی خوای گهوره بن و سنور شکینی مه‌کهن و واز بیتن له پاشماوه‌ی ئه‌و سوهی که به‌لای خه‌لکه‌وه‌یه هیشتا ئه‌گه‌ر ئیوه باوه‌رداری ته‌وان، خۆ ئه‌گه‌ر دهستان له سو خۆری هه‌لگرن و په‌شیمان ئیعلانی جه‌نگیکی گهوره بکهن له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌رکه‌یدا ﷺ خۆ ئه‌گه‌ر دهست له سو خۆری هه‌لگرن و په‌شیمان بینه‌وه ئه‌وا سه‌رمایه‌کانی خوتان به‌ته‌نهاو بی‌سو له قه‌زاره‌کان بسنه‌ننه‌وه، ئیتر نه ئیوه له قه‌زاره‌کان ستهم بکهن نه ئه‌وانیش ست‌هه‌متان لی بکهن) .

پیناسه‌ی ریبا

(ریبا) یان (سو) بریتیه: له و‌هرگرنی هه‌ر زیاده‌یه که به‌رامبه‌ر کیشی ماده‌یه کی ریبه‌وهی ترکه هاوجنسی خۆی بیت، و‌هک گه‌نم به گه‌نم یان ئالتون به ئالتون، به‌لام هه‌ر کاتیک هاوجنسی خۆی نه بوبوه و‌هک گه‌نم به جو یان به خورما، یان ئالتون به زیو ئه‌وا دروسته به زیادو که‌م بفروشریت به‌لام نایبیت قه‌رزی تیدا بیت.

یان بریتیه له و‌هرنگرنی ماده ریبه‌وهی کان دهست به دهست له کاتی کرینو فروشند او دواخستنی بو کاتیکی تر.

جوړه کانی ریبا

ریبا به شیوه‌یه کی ګشتی ده کریت به دو به‌شوه:

۱- ربا الفضل: واته زیاد کردن.

بریتییه له فروشتنی شتیک به زیاتر له کیشی خوی، یان پاره‌یهک به زیاتر له ئهندازه‌ی خوی به حازر:

وهک فروشتنی يهک کیلو گهنم یان جو یان خورمای چاک به زیاتر له کیلویهک له جنسه‌کهی خوی، وه هروه‌ها وهک فروشتنی سه‌د دینار به سه‌دو ده دینار، یان دولاړیک به دوو دولاړ... به حازر.

که واته بټ چاره‌سه‌ر کردنی ئه م کیشیه پیویسته گهنمه خراپه‌که بفروشیت و پاشان به پاره‌کهی گهنمی چاک بکریت، یان ئالتونه به کارهینراوه‌که بفروشیت و پاشان ئالتونی تازه‌ی پی بکریت، وهک پیغه‌مبه
اللهم فه رمانی کرد به بیلال
اللهم که خورما خراپه‌کهی خوی بفروشیت و به پاره‌کهی خورمای چاک بکریت.

۲- ربا النسیئه: واته ریبای دواخستن.

وه ریبای نه‌سیئه‌ش ده کریت به دوو به‌شوه:

یهکه م / بریتییه له زیاد کردنی ئه پاره‌یهی که ده دریت به قه‌رز پیدراو به رامبه‌ر دریز کردنوه موده‌ی قه‌رزه‌که، ئه م جوړه‌یان کوتومت ریبای سه‌ردہ‌می نه‌فامی بووه پیش سلام.

دوووه م / بریتییه له دواخستنی يهکیک له دوو جنسه‌ی که کرینو فروشتنه‌کهی پیده‌کریت له کاتی مامه‌له‌که‌دا، وهک کرینو فروشتنی ئالتون و زیو به قه‌رز، یان کرین و فروشتنی پاره به قه‌رز وهک دوو دینار، تمهن، یورو... عوباده‌ی کوری صامت
اللهم له پیغه‌مبه‌رهوه
اللهم فه رمووده‌یهک ده ګیریتیه وه که فه رموویه‌تی: (الذَّهَبُ الْذَّهَبُ، وَالْفَضَّةُ الْفَضَّةُ، وَالْأَلْبُرُ الْأَلْبُرُ، وَالشَّعِيرُ الْشَّعِيرُ، وَالثَّمُرُ الْثَّمُرُ، وَالْمَلْحُ الْمَلْحُ، مِثْلًا بِمِثْلٍ، سَوَاءً بِسَوَاءٍ، يَدًا بِيَدٍ، فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذَهِ الْأَصْنَافُ فَبِيْعُوا كَيْفَ شَتِّمُ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ^(۱)).

واته: پیویسته له کاتی کرینو فروشندانه ئالتون به ئالتون، زیو به زیو، گهنم به گهنم، جو به جو، خورما به خورما، خوی به خوی، وهک يهک بن له کیشداو بی زیادو که م، وه دهست به دهستیش بیت واته قه‌رزی تیادا نه‌بیت، به لام هر کاتیک ئه م شتانه له ګهله او جنسی خوی کرین و فروشتنی پی نه‌کرا ئه وا دروسته کرین و فروشتنی پی بکه ن به لام بهو مه‌رجه‌ی دهست به دهست بیت و قه‌رزی تیادا نه‌بیت.

له ئه نجامی وورد بونه‌وه له م فه رمووده‌یهی سه‌رهوه بومان ده رده‌که‌ویت که ئه و شتانه‌ی کرین و فروشتنی پی ده کریت ئه ګه‌ر هاو جنسی يهکتر بون و هک ئالتون به ئالتون گهنم به گهنم... پیویسته دوو مه‌رجی تیادا بیت‌هه دی يهکه م: پیویسته له کیشدا وهک يهک بیت، واته زیادو که می نه‌بیت.

(۱) (رواه مسلم).

دوهم: وہ پیویستہ دہست بہ دہست بیت، واتہ: قہری تیادا نہ بیت۔

بہ لام ئے گھر لہ گھل ہاو جنسی خوی کرپینو فروشتنی پی نہ کرا ئے وا تهنا یہ ک مرجی تیدا پیویستہ ئے ویش ئے وہیہ دہست بہ دہست بیت و قہری تیدا نہ بیت، وہ کرپینی ئالتوں و زیو بہ پارہی حازر ...
کہ واتہ کرپین و فروشتنی ئالتوں و زیو بہ قہری یان ہندیکی بہ قہری ہندیکی بہ حازر دہکویتہ ڈیر ئہم باہتہ وہو ریبایہ، ئیتر جیاوازی نییہ لہ نیوان ئہ و کہسانہی کہ تهنا بہشی پیداویستی خویان دہکپن یان ئہ و زہرہ نگہرانہی کہ بہ جوملہ دہیکپن بو بازرگانی پیکردنی۔

وہ ئے مہی کہ ووتمان لہ پیشہ وہ کوڈہنگی زانایانی لہ سہر وہ ک ئیمامی نہ وہی وہ زیر ابن ہوبہ یہ وہیں حجه ر (رہ حمهٰ تی خوایان لہ سہر بیت) دھ فرمون: ہہ مولو زانایان کوڈہنگن لہ سہر ئہ وہی کہ دروست نییہ ئالتوں بہ ئالتوں، زیو بہ زیو کرپین و فروشتنی پیو بکریت ئیلا پیویستہ وہ زن بہ وہ زن بیت وہ دہست بہ دہست بیت واتہ: قہری تیادا نہ بیت، بہ لام ئے گھر ئالتوں بہ زیو بوو ئہ وا دروستہ لہ کیشدا جیاوازین بہ لام هہر پیویستہ دہست بہ دہست بیت و قہری تیدا نہ بیت) (۲)۔

بو زیاتر بہ رچاو روونی موسلمانان چہند فہ توایہ کی دہستہ گھورہ زانایانی ہاوچہ رخ لہ م بارہ یہ وہ دھخہ یہ روو:
۱- پرسیار لہ شیخ بن باز کرا (رہ حمهٰ تی خوای لی بیت) دھربارہی حومی گوپینہ وہی ئالتوں کون بہ تازہ؟

لہ وہ لامدا فہرموموی: (پیویستہ لہ پیشدا ئالتوں کہی خوی پی بفروشیت و پارہ کہی لی وہ بگریت پاشان ئے گھر ویستی بہ نرخی روز ئالتوں تازہی لی بکریت، بہ لام دروستہ ئالتوں بفروشیت بہ غہیری مہوادی ریبہ وہی وہ ک سیارہ، قوماش، گنم، جو بہ قہری ...) (۳)۔

۲- پرسیار لہ شیخ ئیبن عوسمیمین کرا (رہ حمهٰ تی خوای لی بیت) دھربارہی حومی کرپین و فروشتنی ئالتوں بہ قہری.

لہ وہ لامدا فہرموموی: (کرپین و فروشتنی ئالتوں بہ قہری حرامہ بہ کو دہنگی ہہ مولو زانایان چونکہ ریبای نہ سیئہ یہ وہ ک لہ فہرمودہ کہی عوبادہ کوری سامت دا ہاتوہ (علیہ السلام) (۴)۔

وہ هروہا موفتی پیشوی سعودیہ شیخ محمد بن ابراهیم (رہ حمهٰ تی خوای لی بیت) لہ وہ لامی پرسیاریکدا لہ سہر کرپین و فروشتنی ئالتوں بہ قہری فہرمومویہ تی: (کرپین و فروشتنی ئالتوں بہ پارہی سارہم پیویستہ دہست بہ دہست و حازر بی خوئی گھر وانہ بیت ریبایہ) (۵)۔

(۲) (الجمع: ۹/۳۹۲، واختلاف الأئمة العلماء: ۱/۳۵۸، وفتح الباري: ۴/۳۸۰، والمعنى: ۴/۱۲، والفقہ علی مذاہب الاربعة: ۲/۱۷۴)۔

(۳) (فتاویٰ اسلامیۃ: ۲/۷۷۰)۔

(۴) (فتاویٰ اسلامیۃ: ۲/۷۷۵)۔

(۵) (فتاویٰ الشیخ محمد بن ابراهیم: ۷/۱۰۷)۔

۴- پرسیار له شیخ ئیبن عوسه‌یمین کرا (ره حمه‌تی خوای لى بیت) له سه‌رئوه‌ی که هندیک له زه‌رنگه‌ره‌کان به مه‌رجیان داناوه بو کرپینی ئالتونی کون له فروشیار پیویسته ئالتونی تازه‌ی لى بکریت؟
له وه‌لامدا فه‌رموموی: (ئەمەش به‌همان شیوه دروست نییه چونکه ئەمە فیلیکی تره بۆ کرپین و فروشتنی ئالتون به ئالتون به کیشی زیاتر، وه فیل کردن له شهرع دا حرامه، چونکه یاری کردن به حوكمه‌کانی شهرع، به‌لام ئەگەر هیچ ریکه‌وتنیک له نیوانیاندا رونه‌دات ئالتونی خۆی پى بفروشیت و پاره‌کەی لى وه‌ربگریت پاشان ئەگەر ویستی ئالتونی تازه‌ی له لا بکریت، یان له زه‌رنگه‌ریکی ترى بکریت، وه ئەمەیان باشتره)^(۶).

۵- وه‌هروه‌ها پرسیاری لى کرا ده‌رباره‌ی گۆرپینه‌وهی ئالتونی کون به تازه له‌گەل پیدانی کریي دروست کردن؟
له وه‌لامدا فه‌رموموی: (دیسان ئەمەش حەرامه و ئەچیتە ژیر حوكمی ریباوه، هه‌روهک وتمان با ئەوهی خۆی بفروشیت و پاره‌کەی وه‌ربگریت پاشان ئالتونی تازه بکریت، به‌لام ئەگەر کەسیک پارچە‌یەك ئالتون بیبات بۆ لای زه‌رنگه‌ریک بوی دروست بکات وه دواتر کریي دروست کردنکەی بدادتی ئەوا لام حاله‌تدا دروسته و ناچیتە ژیر حوكمی ریباوه)^(۷).

۶- پرسیار کرا له لیزنه‌ی دائمەی فه‌توا ده‌رباره‌ی حوكمی پاره گۆرپینه‌وه به قه‌رز؟
له وه‌لامدا فه‌رمومویان: (گۆرپینه‌وهی دینار به ریال یان به دوّلار دروسته به و مه‌رجەی قه‌رزی تیادا نه‌بیت به هیچ شیوه‌یەك، خۆ ئەگەر قه‌رزی تى کەوت ئەوا ده‌بیتە ریبا)^(۸).

له کوتاییدا:

- ۱- دواکارم له موسلمانان که ئىتر واز لام جۆره کپین و فروشتنه بھینن چونکه به‌دلنيايیه‌وه ریبايه.
- ۲- پیویسته هر کەسیک به ئەندازه‌ی ئەو پاره‌یەی که پییه‌تى ئالتون بکریت به حازر، یان لای کەسیک پاره به قه‌رز بینیت و ئالتونکە به حازر بکریت.
- ۳/ ئالتون و زیو و پاره به هیچ شیوه‌یەك دروست نییه کپین و فروشتنیان پیوه بکریت له‌گەل يەکدا به قه‌رز، واته پیویسته دهست به دهست بیت به حازر وه کپینی پاره به پاره، یان ئالتون به ئالتون، یان ئالتون به پاره، یان زیو به پاره.
- ۴- وه هه‌روه‌ها پیویسته له سه‌ر زه‌رنگه‌ره‌کانیش که خۆیان ئالتون به قه‌رز نه‌ھینن وه به قه‌رزیش نه‌یفروشن، چونکه جیاوازی له نیوان کپیارو فروشیاردا نییه وه بۆ هه‌ردوکیان ریبايه.

(۶) (فتاوی اسلامیة: ۷۷۳/۲).

(۷) (فتاوی اسلامیة: ۷۷۳/۲).

(۸) (فتاوی اللجنة الدائمة: ۴۵۳/۱۳).

- وه پاره‌ی ئەمپۇ به ھەموو جۆرە كانىيە وە حۆكمى ئالقۇن و زىيى ھېيە، چونكە ھەر دووكىيان ھاوبەشىن لە عىلەتى (رېبا) كە بىرىتىيە لە (الشمنىيە) واتە: ئالقۇن و زىيى وەك پارە حىسابىيان بۆ دەكىرىت كە بۆ كېين و فرۇشتن بە كار دەھىزىن ھەروەك زاناييان و پىسپۇرانى بوارى شەرىعەت و ئابورى ئىسلامى بە پۇونى ئەمەيان رۇشىن كەردىتە وە، بۆ زىياتر ئاشنا بۇونت ئەتوانىت سەيرى ئەم سەرچاوانەي لاي خوارەوە بىكەيت:

١- أبحاث هيئة كبار العلماء (٨٨/٩٣).

٢- فتاوى اللجنة الدائمة (١٣/٣٩٨).

٣- مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية (١٩/٥٥١).

٤- إعلام الموقعين لابن القيم (١/١٣٦).

٥- الموسوعة الكويتية (٣٦/٣٢١).

٦- الفقه الإسلامي وأدلته (٥/٩٤٠).

٧- الفتاوی الإقتصادية (١/٦٠).

خوازيارم لە خواى پەروەردگار لە گوناھى ھەمو لا يەكمان بىورىت و يارمەتىمان بىدات بۆ ھەمو كارىكى چاك.
وصلى الله وسلم على سيدنا ونبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين.

مالیه‌ری بههشت

www.ba8.org

لە دوعاى خىر بى بهشمان مەكتەن

پیویستی راستگویی و دلسوژی له کرین و فروشتنه کاندا

لسماحة الشيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز - رحمه الله
وهريقيانى: م/ عبدالوالى عبدالرحيم على القرجى

لەپلەغىر رەۋەڭلەنلىرى

مالپه ری به هشت

www.ba8.org

 islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖਿਆ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله، والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه.

له پاشاندا: له پاستیدا خواي گهوره له سهير موسلماناني پيويست كردودوه که راستگو و دلسوز بن له همه مووکرين و فروشتنه کاندا، وه دروکردن و فيل کردن و خيانه‌تى له سهير حرام كردودون، ئامه‌ش تنهها له بهر ئوهيه که له راستگوبي و دلسوزني و گيپرانه‌وهى سپارده‌کاندا خيرو چاكه‌ي کومه‌لگاي تيئايه هروده‌ها هاريکاري کردنی به سود له نيوان تاکه‌کانيدا، وه رزگار بعون له سته‌مكارى هندىكىان له هندىكىان وه دهست دريژى کردنی هندىكىان بۆ سهير هندىكىان، وه به هوى ئوهى که فيل کردن و خيانه‌تى دروکردن خراپکردنى کاروباري کومه‌لگه‌ي تيئايه و دهبيتە هوى ئوهى که هندىكىان سته‌م له هندىكىان بکەن وه دهبيتە هوى بردنى مال و سامان به ناحەق، وه دروست بعونى بق و كينه له يەكترو دووركە و تنه‌وه له نيوان کومه‌لگادا، هەربؤيە له فەرمودەيەكى صەھىھى پىغەمبەردا ﷺ هاتوه که فەرمۇۋىتى:

(الدين النصيحة ثلاثة، قلنا من؟ قال الله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم)^(١).

راته: دین هه مووی ئامۇزگارىيە، و تمان بۇ كى ئەي پىيغەمبەرى خوا فەرمۇزى يېرىدراوه كەي وە بۇ پىشەواي موسىلمانان وە بۇ خەلکى بە گشتى.

صلی اللہ علیہ وسلم علی إقام الصلاة وريتاء الرکاۃ والنصح لکل مسلم) (۲) :

وشه: پیمان دا به پیغامبر ﷺ لسه رئه نجامداني نويزه کان وه پیداني زهکات وه ئامورىگاري كردن بق همو موسلمانىك.

و هر له هردوو صه حیجه که دا هاتووه له حه کیمی کوری حیزان بیلله فرمومیه تی: پیغامبری خوا بیلله فرمومیه تی: (البیان بالخیار ما لم یتفرق فیان صدق و بینا بورک همای بیعهمما وإن کتما و کذبا محققت برکة بیعهمما) ^(۳). واته: کپیارو فروشیار سره پیشکن له رازی بوون یان په شیمان بوونه وه تا له یه کجیانه بوونه ته وه، وه ئگه ر له کپین و فروشتنه که یاندا راستگو بوون وه چاکی و خراپی ماله که یان بؤ یه کتری باس کردو خستیانه پیش چاوئه وا خوای گهوره بهره که ده خاته ناو کپین و فروشتنه که یانه وه، وه ئگه ر عه بیه کانیان شارد هوه، وه درویان کرد له کاتی کپین و فروشتنه که دا ئه وا خوای گهوره بهره که تی ئه و کاره یان له سهره هه لدگه گلته وه.

و ه پیغه مبه ری خوا ده فه رمو ویت: (هه رکه سیک فیل بکات له ئیمە نییه) و له صەھىھ موسلىمدا ھاتووه له ئەبو
ھوره پیره و ده فه رمو ویت:

(١) أخرجه مسلم في صحيحه، وانظر: مشكاة المصايب: ٤٩٦٦.

(٢) (صحيح الترغيب والترهيب: ٧٥١).

(٣) صحيح الجامع الصغير: ٢٨٩٦.

آن رسول الله ﷺ مر علی صبرة من طعام فادخل يده فيها فنالت أصابعه بلا فقال: يا صاحب الطعام ما هذا؟ قال: أصابته السماء يا رسول الله، قال: أفلأ جعلته فوق الطعام حتى يراه الناس؟ ثم قال: من غش فليس منا^(۴).

واته: پیغه‌مبهی خوا ﷺ به لای خواردینیکدا تیپه‌پی که دانزابوو لهناو شتیکدا ئه‌ویش دهستی خسته ناو خواردنه‌که و له و کاته‌دا دهسته‌کانی ته‌راییه‌کی پیگه‌یشت وه فه‌رموموی: (ئه‌مه چیبیه ئه‌ی خاوه‌نی خواردن)؟ ئه‌ویش وتی: ئه‌وه ئاوه باران لییداوه ئه‌ی پیغه‌مبهی خوا ﷺ ئه‌ویش فه‌رموموی: (ئایا نایخه‌یته بهشی سره‌وهی خواردنه‌که هه‌تا خه‌لکی بیبینی؟ هه‌رکه‌سیک فیل‌بکات له ئیمه نییه).

ئه‌م فه‌رموموده راستانه و ئه‌وهش که له و پوانگه‌یه و هاتووه هه‌رموموی به‌لگه‌یه له‌سهر پیویستی دل‌سوزی و پونکردن‌ووه له کپین و فروشتندا، وه به‌لگه‌یه له‌سهر حه‌رامیتی دروکردن و ساخته کردن و خیانه‌ت له و شتانه‌دا هه‌روهک چون به‌لگه‌یه له‌سهر ئه‌وهی که راستگویی و دل‌سوزی هۆکاری به‌ره‌که‌ت له مامه‌ل‌دا، وه درقو ساخته‌کردن هۆکاری نه‌مانیه‌تی، وه له ئه‌مانه‌ت و راستگویی ئه‌وهیه که ئه‌و عه‌یانه‌ی که نادیاره پونی بکه‌یته وه بو که‌سی کپیار یان که‌سی کریچی وه ده‌رسنی نرخی راستی ئه‌و شتموکه‌که له کاتیکدا که لیی ده‌پرسریت . وه ئه‌وه غه‌ش و فریودانه که زیاده بخیریه سه‌ر ئه‌و شته که سه‌رپشک کراوی تییدا یان زیاده بخه‌یته سه‌ر نرخی ئه‌و شته بو ئه‌وهی کپیار یان ئه‌وهی به کری ده‌بیبات ئه‌و پاره زیاده‌یه بداد یان نزیکی ئه‌و بره‌بداد، وه له هه‌ردوو صه‌حیحه‌که‌دا هاتووه له ئه‌بو هوره‌یره‌وه تیونق ده‌فه‌رمومویت: پیغه‌مبهی خوا ﷺ فه‌رمومویه‌تی: (ثلاثة لا يكلهم الله يوم القيمة ولا ينظر إليهم ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم: رجل على فضل ماء بالفاللة يمنعه من ابن السبيل، ورجل بايع رجالا بسلعة بعد العصر فحل له بالله لا يخذلها بکذا وكذا فصدقه وهو على غير ذلك، ورجل بايع إماما لا يبايعه إلا لدنيا فإن أعطاه منها وفي وإن لم يعطه لم يف)^(۵).

واته: سی که‌س خوای گه‌وره قسه‌یان له‌گه‌ل ناکات وه ته‌ماشایان ناکات له پرچی دواییدا وه پاکیشیان ناکات‌ووه له تاوان وه سزا‌یکی سه‌ختیشیان بوهه‌یه، پیاویک له شویننیکی چوله‌وانیدا له‌سهر ئاوه‌یکه که لیی زیاده که‌چی پیگری ده‌کات له و پیبورانه‌ی که به‌لایدا تیده‌په‌بن وه ناهیلیت له وئاوه به‌کار بهینن، وه پیاویک شتموکه‌کیک به پیاویک ده‌فروشیت له‌دوای عه‌سر وه سویندی بو ده‌خوات به خوا که ئه‌وهنده و ئه‌وهنده پی‌دداوه ئه‌ویش باوه‌پی پی‌دده‌کات له کاتیکدا ئه‌و درق ده‌کات، وه پیاویک به‌یعه‌ت ده‌داد به پیشه‌وایه‌ک ته‌نها له‌به‌ر خاتری دونیا ئه‌گه‌ر مالی دونیای پی‌بیه‌خشی ئه‌وا وه‌فا به به‌یعه‌ت‌که‌ی ده‌کات وه ئه‌گه‌ر پی‌ی نه‌به‌خشی ئه‌وا وه‌فا به به‌یعه‌ت‌که‌ی ناکات.

که‌واته پیویسته له‌سهر هه‌موو موسلمانان که له‌خوا بترسن له هه‌موو مامه‌ل‌کانیاندا وه خۆیان به‌دور بگرن له هۆکاره‌کانی توره بونی خواو سزای سه‌ختی که به‌لینی داوه بو ئه‌وانه‌ی که ساخته و فیل و خیانه‌ت و درق ده‌که‌ن، هه‌روهک چون پیویسته له‌سهر هه‌موومان که ئامۆژگاری یه‌کتری بکه‌ین به راستگویی و دل‌سوزی و ته‌قوای خوا له هه‌موو کاروباره‌کاندا . له‌به‌ر ئه‌وهی ئه‌وه

(۴) رواه مسلم و ابن ماجة والترمذی، وانظر: صحيح سنن الترمذی: (۱۳۱۵).

(۵) صحيح الجامع الصغیر: (۳۰۶۸).

خوشبختی دونیا و دوا پروری تیدایه و دهیت همی سافی دلکان و چاکسازی کومه‌لگا، و همه‌روه‌ها دهیت همی خسته‌وهی بهره‌کهت له مامه‌لدا وه رزگار بون له خواردنی حرام و سنه‌می موسلمان له برآکهی .

وه پیغه‌مبهی خوا دفه‌رمویت: (المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه ببعض ثم شك بين أصابعه)^(۶).

واته: باوه‌ردار بق باوه‌ردار وه کو دیواریک وايه هندیکیان هندیکیان توكمه و توندو تول دهکن وه پنه‌جه‌کانی کرد بهناو یه‌کدا .
وه فه‌رمویه‌تی:

(مثل المؤمنين في توادهم وتراحتهم وتعاطفهم مثل الجسد إذا اشتكت منه عضو تداعى لهسائر الجسد بالسهر والحمى)^(۷).

واته: وینه‌ی موسلمانان له خوش‌ویستی و به‌سوزی و میهربانیدا له‌گهله کتری وه کو وینه‌ی لاشه‌یه ک وايه که ئه‌گهره‌ندامیک له ئه‌ندامه‌کانی ئه‌و لاشه‌یه توشی ئازار ببو هموو لاشه‌که توشی شهونخونی و تا ده‌بیت.

وه داواکارم له خواه‌گوره که کاروباری موسلمانان چاک بکات، وه دلکانیان کو بکاته‌وه له‌سهر ته‌قوا، وه سه‌رپه‌رشتیاره‌کانیان چاک بکات، وه پاستگویی به همه‌مویان ببه‌خشی، وه دلسوژیان بکات له‌هموو کاروباره‌کانیاندا وه هاریکاری یه‌کتری بکنه له‌سهر خیره‌چاکه، وه هر ئه‌و خواه‌یه به‌خشنده‌یه .

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم .

مجموع فتاوى و مقالات متتنوعة: (١٠٣\٤ ، ١٠٤) .

مالیه‌ری بههشت

www.ba8.org

له دوعای خیر بی بهشمان مهکهن

(۶) مشکاة المصايح: ٤٩٥٥.

(۷) سلسلة الأحاديث الصحيحة: ١٠٨٣.

بلاپوشی

ریگایه‌که بو به خته‌وه‌ری

آیة عبدالله

لەبلاپوشی ریگایه‌که

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراق - کوردستان - که‌لار

مەن بۇ لەلەمان بىن بۇ لەلەمان بىن بۇ لەلەمان بىن

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين ومن تبعهم بإحسان الى يوم الدين وبعد:

خوای گهوره فهروویه‌تی: ﴿يَأَيُّهَا النَّٰئِ قُلْ لَاَزَوْجٌكَ وَبَنَائِكَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِيْنَ عَلَيْنَ مِنْ جَلَبِيهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفَ فَلَا يُؤْذَنَ وَكَانَ اللَّٰهُ عَفُورًا رَّحِيمًا﴾ [الأحزاب] .

واته: ئهی پیغەمبەرى خوا ﴿لَهٗ بِهِ خَيْرٌ كَانَتْ وَكَانَتْ وَأَفْرَهَتِي نَيْمَانْدَارَانِي شَبَّى كَهْ وَبَالْأَيَانْ سَهْ رَتَّا پَى بِپَوْشَنْ، چونکه ئه و بالاپوشیه نزیکتره لهوهی که بناسرینه‌وھ بە پەھوشت پاکی و حەیاو حیشمەت و قورس و سەنگینی تاوه کو ئازار نەدریئن له لایەن پیاوانی خراپەکاره‌وھ، وە خواش لیبۇوردەو بە بەزەبیه .

ئهی خوشکی بەرپیزم ئهی ئه و کەسەی خوای گهوره پیزى لى ناوی بەوهی که سوره‌تىكى لە قورئانى پېرۋىزدا بەناوی تووه دابەزاندووه کە (سورە النساء) ۵، ئهی ئه و کەسەی کە پیغەمبەر ﴿لَهٗ بِهِ خَيْرٌ كَانَتْ وَكَانَتْ وَأَفْرَهَتِي نَيْمَانْدَارَانِي كَرْدَوَوَه بەوهی کە بە چاكە مامەلەت لەگەلّدا بکەن:

(اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا) ^(۱).

خوشکی هاودىنیم: چەند ساتېڭىز گۈي بەدە بە قىسەكەنەن چەند چىركەيەك لە ژيانى خوت بۇ خواى مىھەرەبان تەرخان بکە و ئەم چەند دىپەرى بەردەستت بخويىنه و ... ئەم بابەتى کە باسى لىيۆ دەكەم دلىنابە گىرنگى يەكى زۇرى لە دونياو قىامەتى من و توپىشدا ھەيە، ئەوپىش بابەتى (بالاپوشى) يە کە زۇر قىسە لە خۇ دەگرى ، بەلام ھىوادارم بەچەند پىستە و تەيەك سوود بە خۆم و تووش بگەيەنم، لىرەدا لە سەرەتاي باسەكەمدا پرسىيارىكت ئاراستە دەكەم: خوشکى بەرپیزم ئايا نويىژو پۇشۇ بۇ كى ئەنجام دەدەيت؟ ئهی بۆچى ئەنجامىيان دەدەيت؟

بىگومان ھەمە موومان ئامادەيىمان تىدا ھەيە بۇ وەلام دانەوهى ئەو پرسىيارە !

وەلامەكەشى ئەوهىيە: بۇ خوای گهوره ئەنجامىيان دەدەم، چونکە فەرزى كەرددووه لە سەرم بۇ ئەوهى لە دونياو قىامەتدا بەختەوەر بەم .

جا خوشکە پىزدارەكەم ئەو خوايىيە کە نويىژو پۇشۇ بۇ خوايىيە کە (بالاپوشى) و حىجابىشى لە سەرت فەرز كەرددووه بۇ ئەوهى لە دونياو قىامەتدا بەختەوەر بىت، ئەمېش فەرمانىكى خواي گهوره يە بۇ بەندەكانى کە تايىبەتە بە ئافرەتانى باوهەپدارەوە، لەوانەيە زۇر بىيانوى جۇراوجۇر بۇ خوت بەھىنىتەوە، بەلام خواي گهوره ھەموو شتىك زۇر باش دەزانىت و يەكىك لە شتە زۇر باشەكەنەش بىرىتىيە لە (بالاپوشى) بۇ ئافرەتان بۆيە فەرزى كەرددووه لە سەريان، ھىوادارم تووش يەكىك نەبىت لەو ئافرەتانەي کە دەللىن: جارى گەنجىن و كاتمان لە پىشە و ھەر كاتىك گهوره بۇين ئەو كاتە حىجاب دەكەين و بالاامان دەپوشىن! بەرپاستى ئەمە يەكىك لەو بىيانوانىي کە بە داخەوە ئافرەتانى موسىلمان - كە

(۱) صحيح البخاري رقم: ۵۱۸۶.

خویان به شوین که وته‌ی پیغامبر ﷺ ده‌زانن - خویانی پی ده‌خه‌ل‌تینن، به‌راستی تو له‌کاتیکدا که به تواناییت و ده‌توانیت به‌رهنگاری پیلانه‌کانی شهیتان و ناحه‌زانی ئیسلام و په‌وشت به‌رزی و نه‌فس و ئاره‌زو و ببیته‌وه ئه‌گه‌ر (بالاپوش) بیت ئه‌و کاته (بالاپوش) یه‌که‌ت ده‌بیته مایه‌ی حه‌یاو حیشم‌هه‌ت و به‌خته‌وه‌ری و سه‌ربه‌ریزیت له نیو کومه‌ل‌انی خه‌لکدا، خوئه‌گه‌ر له کاتی پیریدا خوت (بالاپوش) بکه‌یت ئه‌وا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که دیمه‌ن و روحسارت تیکده چیت دلنيابه ئه‌و کاته خوای گه‌وره لیت و درناگریت چونکه (بالاپوشی) ئه‌و کاته‌ت له‌به‌ر په‌زامنه‌ندی خوانی‌یه !

وه ئایا تو له‌لایه‌ن هیچ که‌سیکه‌وه په‌یمانت پی‌در اوه که چه‌ند سالیکی تر ده‌زیت و به‌م زووانه نامریت و ته‌مه‌ن دریز ده‌بی؟ ئه‌ی نه‌ترانیوه مردن به گه‌نجی و پیری نی‌یه که ته‌مه‌ن کوتایی پی‌هات ئه‌وا ده‌بیت مالناوایی بکه‌یت له دونیا، خوای گه‌وره ده‌فرمومیت: ﴿إِذَا جَاءَ أَجْلَهُمْ فَلَا يَسْتَخْرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْقَدُونَ﴾ [يونس] .

واته: هرکاتیک کوتایی به‌ته‌مه‌نیان هات ئه‌وا بـ ساتیکیش دواناخرین و پیشیش ناخرین، چونکه خوای گه‌وره خوی ئه‌جه‌لی دیاری کردوده بـ هر یه‌کیکمان، چی‌یه؟ تاکه‌ی خوت ده‌خه‌ل‌تینیت؟ تاکه‌ی شهیتان له خشته‌ت به‌ریت؟ به‌دله‌یایی منیش ده‌مرم و توش ده‌مریت و سه‌فری قیامه‌ت له پی‌ی هه‌مو که‌سیکدایه! به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه چون ده‌مریت و چون ئه‌م دونیا کاتی‌یه به‌جی دیلی، ئه‌گه‌ر ئیماندارو چاکه‌کار بیت به‌رده‌وامیش بیت له‌سه‌ری ئه‌وا روح کیشانت ئاسان ده‌بیت و هر له‌سه‌ره مه‌رگدا مژده‌یی به‌هه‌شت پی ده‌دریت، به‌لام خوای گه‌وره په‌نای من و توش بـ دات خوئه‌گه‌ر دور له خوا بـیت و ملکه‌چی فه‌رمانی په‌روه‌ردگارت نه‌بیت ئه‌وا پـوح کیشانت زور ناره‌حه‌ت ده‌بیت و دووچاری سزای سه‌ختی دوزه‌خ ده‌بیته‌وه.

وه بشزانه کفنه گیرفانی هه‌یه و نه له‌سه‌ر مودیلیش ده‌دریت!!

خوشکی به‌پیزم به‌راستی و بـ بـی گومان ئه‌م سه‌فری مردن سه‌فریکی یه‌کجاري و دوورو دریزه و گه‌رانه‌وه‌شی نی‌یه و توش پـی‌بواریت له‌م دونیادا .. خوشکه‌که‌م ئه‌و دیمه‌نه‌ی روح‌کیشان و مردن بـیهینه پـیش چاوی خوت و ئه‌نجا ئاپریک له کرده‌وه‌کانت بد‌ره‌وه! به‌راستی که مردن یه‌خه‌تی گرت و پـوح‌ت گه‌یشته قورگت ئیتر زمان توانای قسه‌ی نامینیت و ده‌رگای ته‌وبه داده‌خریت! ده‌ی بـ تاوه‌کو ده‌رگای ته‌وبه‌ت لـ دانه‌خراوه پـه‌شیمان نابیته‌وه?

چونکه تو بـه و جله‌ی که له‌به‌رتدایه و پـیی ده‌گه‌پـیت پـیچه‌وانه و به‌رهنگاری فه‌رمانی خوایه‌ک ده‌که‌یت که دروستی کردوویت، سوپاس بـ خوای گه‌وره چه‌ندین خوشکی تر هه‌ن که پـیش تو بـه‌شیمان بـونه‌ت‌وه و گه‌پـونه‌ت‌وه بـ لای خوای گه‌وره و به‌رگی پـیزداری و حه‌یاو حیشم‌هه‌تیان پـوشیوه ده‌ی توش پـه‌له بـکه و بـگه به کاروانی تو‌بـه‌کاران و چاکه‌کاران نه‌ک ئه‌وانه‌ی که ده‌لین: جاریک زووه .. مندالین .. گه‌نجین .. کاتمان ماوه!! له خوای گه‌وره زیاتر که‌س نازانیت که‌ی ده‌مریت، خوای گه‌وره ده‌فرمومیت: ﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَعْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِيعَكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا أَلْسَمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أَعْدَتُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۳].

واته: پیش بپکی بکه ن بو لیخوشبوونی په روهردگارتان و بو به‌هه‌شتیک که پاناییه‌که‌ی و هکو پاناییی ناسمان و زه‌وییه که ئاماده کراوه بو خوچاریزان له تاوان و خواپه‌رستان. دلنيات ده که‌مه‌وه ئه‌گه‌ر ببیته بالاپوش ئه‌وا له‌ناختدا هه‌ست به خوشی ئیمان ده‌که‌بیت و ئاسووده و به‌خته‌ور ده‌بیت، وه ئه‌وهش باش بزنه که خوشی ئیمان و خوشی قیامه‌ت زور گرنگتره له خوشی دونیا، چونکه ئه‌م دونیایه کاتی‌یه و هرج شتیک بکه‌بیت يان ببینیت هه‌ر ته‌نها ده‌لیی خوش بwoo يان جوان بwoo، به‌لام خوشی دواپوش باشتره و هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وامیشه، وه ئه‌وهشت بیرده‌خه‌مه‌وه و راتده‌چه‌له‌کینم به‌وهی که پیغه‌مبه‌ر جاریک ئاگری دوزه‌خیان نیشانداو بینی زوریه‌ی ئه‌هلى دوزه‌خ (ئافره‌ت) بعون! ده‌زانیت بو چی؟ چونکه هه‌روه‌ک له فه‌رموده‌یه‌کی تردا هاتووه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموده‌یه‌تی:

(صنفان منْ أَهْلُ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: ...، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ، مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنَمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلُنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدُنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا) ^(۲).

واته: دوو چین له ئه‌هلى ئاگردن و من نه‌یان‌بینیون: ...، وه ئافره‌تانیک که‌وا پوشاكیان له‌بردایه و پووتیشن، به مه‌کرو نازو لاروله‌نجه‌وه ری‌دکه‌کن و سه‌نجی پیاوان بو خویان راده‌کیشن، سه‌ریان و هکو توپه‌له و کوپانی سه‌ر پشتي و شتر وايه، ئه‌و ئافره‌تانه ناچنه ناو به‌هه‌شتوه و هه‌ست به بونه‌که‌یشی ناکه‌ن، هه‌رچه‌نده بونه‌که‌ی ئه‌وهندو ئه‌وهنده ریگا هه‌ستی پی‌ده‌کریت

جا خوشکه‌که‌م خوت پزگار بکه‌وه خه‌وی غه‌فله‌ت ئاگادار به‌ره‌وه و دلنيابه که تو به‌رگه‌ی ئه‌و ئاگره ناگری، بو به‌زه‌یت به م لاشه‌یه‌ت نایه‌ت‌وه؟

* ئیتر ده‌یخه‌مه ده‌ست خوت و خوت لام چركه ساته‌دا بپیار بده: دونیای کاتیت ده‌ویت يان دواپوش به‌هه‌شتی نه‌براووه و هه‌میشه‌یی؟

واخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

مالپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

له دوعای خیر بی به‌شمان مه‌کهن

(۲) صحیح مسلم رقم: ۵۷۰۴.

دایکی برواداران (سەودەی کچى زەمە)

(خواى لى رازى بىت)

خاوهنى دوو كۆچ

دایکی ڈلهنڈ

لەپلەپ كەر كۈەكلىنىرى

مالپه ری به هشت

www.ba8.org

 islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਨਸੇਖਾਲੀ ਵੇਖਿਆਦ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله رب العالمين والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين .

سهوده کچی زده معه (خوای لی رازی بیت):

ئیستاش له گه ل ئه ستیره يه کی گه شاوه به نوری ئیسلام، هاوه لیکی به پیز خاوه نی دوو هیجره ت و باوه ریکی به هینو هه لویستی به رز، دایکی باوه رداران، ئه ویش خاتو (سهوده کچی زده معه کورپی عبدالشمسی کورپی عبدالودی عامریه) له بنه ماله يه کی قورپه يشیه دایکیشی (شه مسنه کچی قهیسی کورپی زهیدی کورپی عامره). ئافره تیکی په وشت به رزو پاك و پاست و به رده وام و چه سپاوه بووه له کاره کانی،

هه رچه نده داب ونه ریتیکی باوبوو له ناو قورپه يش به لام ئه هه میشه پقی له کپنووش بردن بووه بوقته بی سوده کان، سهوده جوانیه کی ئاسایی هه بووه نه زور جوان و نه زور ناشیرین بوو .

شوروی کرد به ئاموزاکه (سه کرانی کورپی عه مر^{علیه السلام}) برای هاوه لی به پیز (سوهه یلی کورپی عه مر^{علیه السلام}) زیانیکی نقد ساده و ئاسوده ژیاوه، له گه ل بلاوبونه وه ئاینی پیزی کورپی عه مر^{علیه السلام} وه رزوو باورپیان هیناوه له موسلمانه پیشنهنگه کان بوون .

دوای ئه و ئازاره زوره که له لایه ن قورپه يشیه کان توشی بوو پیغه مبه ر^{علیه السلام} فه رمانی پیکردن بچن بوقه به شه چونکه ئه وئی پادشايه کی لیتیه ستم له که س ناکات بوقه وه ئاینی که یان پاریزراوی تاخوای گه وره ره حمیان پیده کات و پزگاریان ده کات له دهست زولم وسته می بی باورپان، ئه کوچ کردن یه که م کوچ کردن بووله ئیسلام، سهوده له گه ل هاوسمه ره که ئارامگرو خوراگربوو زور ئازاری دووریان چه شت، له گه ل ئه مهش زوری پینه چوو (سه کرانی) هاوسمه ری مر زور له دووری ئه و دلته نگ بوو، خاتو سهوده زور له حه بشه نه مايه وه گه رایه وه مه که به لام هیچ شوینی نه بوو روی تی بکات ناچار گه رایه وه مالی باوکی که هیشتا باوه رپیان نه هینابوو، پیغه مبه ر^{علیه السلام} بهم هه واله زور دلته نگ بوو، ئه وه ش له کاتیک بوو خاتو خه دیجه (خوای لی رازی بیت): کوچی دوایی کردببوو .

شوو کردنی خاتو سهوده به پیغه مبه ر^{علیه السلام}:

له کاتیکدا خاتو خه دیجه (خوای لی رازی بیت) کوچی دوایی کرد هاوسمه ری به وه فاو دلسوزی پیغه مبه ر^{علیه السلام} کاریگه ری زوری لیکرد هه موو کات بیری لای ئه وبوو، وه هیچ یه کیک له هاوه لان نه یاندە تواني داواي ئه وه لیکه ن زن بهینی هه رچه نده پیغه مبه ر^{علیه السلام} زور پیویستی به ئافره تیک بوو پشتیوانی بکات و کاروباری ماله وه بوقه ه لسوريینی و منداله کانی بوقه روده بکات و تنهها که میکیش ئه م بوشاییه بوقه پر بکاته وه .

به لام (خهوله) (خوای لی رازی بیت) ئافره‌تیکی باوه‌پداپو پاستگو چاونه‌ترس بwoo یه‌کیک بوله کوچ کرد ووه‌کان له‌گهله‌ه او سه‌ره‌که‌ی (عثمان کوری مضعون چینی) و مهاجره‌کان کوچی کرد بوله بوقه‌مدينه، زور غمه‌مبار بوله بوقه‌حالی پیغه‌مبه‌رو الله مندالله‌کانی بولیه پرثیک چووه لای و پیی ووت: ئهی پیغه‌مبه‌ری خوا الله بوقه‌ڻن ناهیئنی؟ پیغه‌مبه‌ر الله به‌دلیکی نور به‌غم فه‌رمومی: کی ههیه جیگه‌ی خه‌دیجه م بوقه‌بگریت‌هه وه ئهی خهوله؟ خهوله ووتی: ئه‌گهه ره‌بته‌وی ڻن یان ئه‌گهه ره‌بته‌وی کچ! پیغه‌مبه‌ر الله فه‌رمومی: ئه و کچه کییه؟ خهوله (خوای لی رازی بیت) وتنی: کچی خوشه‌ویست‌ترين هاوپیت‌هه (ئه بو به‌کری صدیق چینی). که میک بیری کرد ووه و فه‌رمومی: ئهی ڻنه‌که کییه؟ ووتی: سه‌وده‌ی کچی زه‌معه (خوای لی رازی بیت). پیغه‌مبه‌ر الله فه‌رمومی بوم بخوازه.

پیغه‌مبه‌ر الله عائیشه‌ی (خوای لی رازی بیت) ماره کرد و سه‌وده‌ی گواسته‌وه، چونکه عائیشه له‌تنه‌منیک بوله هیشتا منداله بوله.

ئه م ده‌نگو باسو هه‌واله له‌ناو خه‌لکی نور به‌گهه‌رمی بلاوی‌بورو وه، هه‌رکه‌سیک ئه م هه‌واله‌ی بزانیا‌یه تووشی شوک ئه‌هات و سه‌رسام ئه بوله، ئه‌یانووت چون پیغه‌مبه‌ر الله ئافره‌تیکی بهم شیوه‌یه خواستوه ته‌منی گه‌وره و جوانیه‌کی وده‌های نییه و هه‌زاره!

چون ئه م سه‌وده‌ی (خوای لی رازی بیت) خواستوه له‌دوای خه‌دیجه (خوای لی رازی بیت) که خاوه‌ن جوانی و سامان و گه‌وره خانمی قوره‌یش بوله!

به لام هه‌رکه‌سی له‌خواترس بی خوای گه‌وره ده‌رگای لی ئه‌کاته‌وه به‌شیوه‌یه که هه‌ستی پیناکات، پیغه‌مبه‌ر الله کاره‌کانی پره له‌حیکمه‌تو زانایی، نور به‌زهیی به خراپی و لاوزی حالی خاتوو سه‌وده ئه‌هاته‌وه، وه بیری کرد ووه مندالله‌کانی پیویستیان به ئافره‌تیکی به ته‌من و له‌خواترس بوله چونکه ئه‌هات خاتوو رو قییه (خوای لی رازی بیت) شووی کرد بوله به خه‌لیفه عوسمانی کورپی عه‌فان چینی، که سنه بوله خزمه‌تیان بکات و ئه م باره له‌سه‌ر شانی پیغه‌مبه‌ر الله سووک بکات، چونکه ئه و بوقه‌یه یاندنسی په‌یامی خوا به ته‌واوی مرؤقا‌یه‌تی نیزدراوه.

بوو به‌دایکی ئیمانداران:

خوای گه‌وره له‌دونیا پاداشتی خوپاگری و مل کهچ نه‌کردنی خاتوو سه‌وده‌ی (خوای لی رازی بیت) بوقه‌بی باوه‌پان دایه‌وه، شه‌ره‌فیکی گه‌وره‌ی پی به‌خشی و کردی به هاوسری کوتا پیغه‌مبه‌رو دایکی ئیمانداران.

پیغه‌مبه‌ر الله ده‌یزانی هیچ ئافره‌تیک ناتوانی شوینی خاتوو خه‌دیجه (خوای لی رازی بیت) پر بکاته‌وه، به لام خاتوو سه‌وده (خوای لی رازی بیت) کاتی چووه مالی پیغه‌مبه‌ر الله ئافره‌تیکی نه‌رم و نیان و له‌سه‌ر خو بوله نور به‌باشی

خزمه‌تی مندالله‌کانی ئه کرد هرچه‌نده ئافره‌تیکی لاشه قورس بwoo نزد هولی ئه داو همو توانای ئه خسته گه‌ر بوق
ئه ووهی له جیئی ئه رکه بیت که‌پیئی سپیردر او، و هه‌ولی ئه دا خوشی و به‌خته‌وری بخاته ئه ماله پیروزه، ئه گه‌ر با
له هوالیک دلی ئهندامانی ئه ماله خوش بکات بؤیه نزد له هوالی خاتوو پوقيي (خوای لی رازی بیت) وئيمامي
عوسمانی تعالیٰ ئه پرسی و بؤیانی ئه گیراي و چونکه ئهوان (رهزای خوايان لی بی) کوچيان کرد بwoo بوق (حه‌به‌شه)
پیغه‌مبهر تعالیٰ به‌بیستنى هوالیان نزد دلخوش ئه بwoo، خاتوو سهوده (خوای لی رازی بیت) به‌قسه خوشکانی ئه ماله
پیروزه‌ی شاد کرد بwoo، وه پیغه‌مبهر تعالیٰ نزد ریزی ته‌مه‌نى ئه‌گرت و ئاگای له‌دلی بwoo.

هه‌لويستيکي نوازه:

سهوده‌ی دايکي باوه‌رداران (خواي لی رازی بیت) هه‌لويستي نوازه‌ی هه‌بوو گه‌وره‌ي ده‌رئه‌که‌وت به‌و کارانه‌ي
ئه‌نجامي ئه‌دا، وهک زانراوه ماناوه به‌بست له ژن هيئنان و بنه‌ماكه‌ي به‌پله‌ي يه‌كه‌م دامه‌زراوه له‌سهر چيئز و هرگرن
له‌لايه‌ني سۆزو ويزدانه و ئينجا له‌دوايي مه‌بسته‌كانى تر..... به‌لام لهم بارودوخه سهيرى کرد خاتوو (سهوده) (خواي
لي رازی بیت) ناتوانى ئه‌م هه‌قه بدت ته‌مه‌نيشى رقر گه‌وره بwoo بؤیه پیغه‌مبهر تعالیٰ نه‌يده‌توانى خوش‌ويستى خوش
بوق ده‌ربپري ئه‌مه‌ش هه‌قى هه‌مو ئافره‌تىكه بؤیه خاتوو (سهوده) (خواي لی رازی بیت) ئه‌يزانى پیغه‌مبهر تعالیٰ به‌زه‌ي
پيدا هاتوتى وه و بوق رېزگرتن له‌باوه‌رکه‌ي و خوراگريي‌كه‌ي خواستويي‌تى، پیغه‌مبهر تعالیٰ بوق وه‌ي له‌م حاله‌تى
شهرمه‌زارىي پزگاري بکات نه‌يده‌ويست بى به‌شى بکات له‌هه‌قى خوش بؤیه شه‌ويك پیغه‌مبهر تعالیٰ له‌لای دانيشت نزد
به‌حه‌كيمانه و به‌نه‌رمى ئه‌م باره‌ي تىك‌يادن و ويستى لىي جيابيي‌تى و بوق وه‌ي خاتوو سهوده‌ش (خواي لی رازی بیت)
هه‌قى نه‌پوات، به‌لام خاتوو (سهوده) (خواي لی رازی بیت) به‌پیغه‌مبهر تعالیٰ فه‌رمۇو: (ئه‌ي پیغه‌مبهرى خوا
ته‌لاقم مه‌ده و با له‌زىر سىيپه‌رى توق بمىننمه‌وه، چىم نه‌ماوه له‌ژن و مىردايىتى، به‌لام ئاواته خوازم ئه‌م شه‌رف ورپىزه
له‌ده‌ست نه‌دهم كه‌خواي گه‌وره پىئى به‌خشىوم و وهک خىزانى توق زيندو بكرىم‌وه له بوقى دوايى).

پیغه‌مبهرىش تعالیٰ رازى بwoo.

سى سال دواي ئه و پیغه‌مبهر تعالیٰ خاتوو عائيشه‌ي (خواي لی رازی بیت) هيئناو خاتوو سهوده (خواي لی رازی بیت)
دللى پر بwoo له‌ئيمان و خاوهن دللىكى فراوان و هه‌لويستي نوازه بwoo... شه‌وه‌كانى بوق خاتوو عائيشه‌رەت کرده‌وه،
خواي گه‌وره له‌به‌ر ئه‌م هه‌لويستى ئايىتى نارده خواره‌وه ده‌فه‌رمۇو:

﴿وَإِنْ أُمِّرَأً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا شُوْزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ (النساء) ۱۲۳

خاتوو عائشه له ته‌فسيري ئه‌م ئايىتى ده‌فه‌رمۇو: ئه‌گه‌ر زىنلک لاي پياویك بیت و نه‌توانى کارى پیویست ئه‌نجام بدت
پياوه‌كه ئه‌ي وئى لىي جيابيي‌تى وه ئه‌ويش ده‌ترسى ته‌لاق بدرى ئه‌لى حەز ناكەم ته‌لاقم مه‌ده ئه‌گه‌ر ده‌توانى
چاره‌سەریکم بوق بدۇزىتى وه .

کوچ کردنی دو و همی بو (مه دینه):

خاتوو سه و ده (خوای لی رازی بیت) لمه ککه مایه وه تاخوای گه وره ریگای به پیغامبر ﷺ دا کوچ بکات بو مه دینه، ... کاتی جیگیر بون دوو حوشتری دا به (پافع) بچی هریه ک له سه و ده دایکی نیمانداران و (فاطمه و ئوم کاشوم)ی کچی و ئوم ئه یمه ن وئوسامه کوری زهید (خوايان لی رازی بیت) بیتن بو مه دینه بهم خاتوو سه و ده (خوای لی رازی بیت) دووجار کوچی کرد بو مه دینه له پیتناو به دهست هینانی په زامه ندی خواو بیغه مبه ره کهی بوبه خاوه نی دوو کوچ، خیرو بره که ت رووی تیکردن و پیغامبر ﷺ هه مو خیزانه کانی تری هیناوه يه ک له دوای يه ک بو ئوهی په یامه پیروزه کهی به دونیا بگه یه نی. خاتوو سه و ده (په زای خوای لی بی) پایه به رزو له خواترس بوبه کاته کانی به قورئان خویندن و ناسینی فه رموده به سه رئه برد وه زور فه رموده کیپراوه توه، زور دل و ده رون فراوان بوبه هه ر شتیکی دهست بکه و تایه به هه زارانی ئه به خشی، جاریک نیمامی عومه ر بیغه دوای کوچ کردنی پیغامبر ﷺ پارهی بو نارد هیچی نه گیپایه وه داویه تی به هه زاران، تیکوش او و هیجره تی کرد وه له شه پی خه بیه وه ک بربن پیچ و ئاو دان به موجاهیده کان به شداری کرد وو .

نقد به هیمنی هه مو کاته کانی خه ریکی ئه نجام دانی په رستن بوبه به خته و هری و ئارامی له سه رئاسمانی ئه دا به دی ئه کرا، به لام ئه م بارود و خه به رده و ام نه بوبه چونکه پیغامبر ﷺ کوچی دوایی کرد زور کاریگه ری له سه ره بوبه نقد دلته نگ بوبه چونکه زوری خوشی ئه ویست به لام ئارامی گرت .

ریانی به رده و ام بوبه تا سه رده می خه لافه تی خه لافه (عومه ری کوری خه تتاب بیغه) له گه ل خه لیفه ئه بوبه کر بیغه نقد پیزیان ئه گرت و چاودی ریان ئه کرد، له ته مه نی هه شتا سالی گیانی پاک و بیگه ردی گه رایه وه بو لای خوای گه وره کوچی دوایی کرد .

هه رچه نده کوچی دوایی کرد به لام بوبه پیشه نگ بو ئافره ته باوه رداره کان له هه مو کات و سه رده میک خوای گه وره په حمی پی بکات ولی پازی بیت .

وصلی الله وسلم على نبينا محمد وعلى الله وصحبه أجمعين.

مالیه ری به هشتة

www.ba8.org

له دوعای خیر بی به شمان مه کهن

کوتایی هاتنی ته مهن به خراپه نیشانه و هۆکاره کانی

بهشی دووهم و کوتایی

م. فەردىدون مۇھەممەد

لەبلاڭىرىڭىز

مالپه‌ری به‌هشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراق - کوردستان - کەلار

ئەمپۇن گۈمىشىنىڭىز بۇن بۇن لەلەپەن ئېشىشىنىڭىز

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَّهُ وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

له پاش ئوهی له بەشى يەكە مدا باسى كۆتايى هاتنى تەمەنمان كرد بە چاکە بە پېشىوانى خوای گەورە لە بەشى دووهەم و كۆتايىدا دىئينە سەر باسى:

کوتایی هاتنی ته مهن به کاری خراپه: واته: ئەو بەندەیەی کەوا دواي ئەو هەموو ھەولۇ تىكۈشانەی لە خزمەتى دېندارى و خواناسىدا بەسەرى بىردووه، بەلام بەردەوام نابىت و نۇو كۆل دەدە واتە ناگاتە دوا مەنzelى چاكان، ھەر بۇيە بە جۆرە كەسانە دەوتىرىت: (ئا خىر شەپ) كە بەپاستى ئەو هوڭارانەش زۆرن كە بەندە والى دەكەن بەرەو ئەو ئاقارە ھەنگاو بىنى و خۆى لى ون بىت. بۇيە پىيوبىستە مىزقەمە مىشە ئاگادارو وريما بىت، خۆى مل كەچى شەيتان ودارو دەستەكەي نەكات، چونكە رسول الله ﷺ دەفرمۇويت:

وشه: هه موو به نده يك لسه رئو حالته زيندوو ده كريته وه که لسه رسی مردووه و کوتایی به زیانی هاتووه.

که واته با مرؤوفه زیرانه بپوانیتە سەرەنjam و دواپۆزى خۆى، لەبەر ئەوهى بەردەوام لە ئامادە باشیدا بىت وەبەھىچ شىۋوھى يەك ساردىبۇونە وە دابىران رووئى تى نەكەت، ئەى بەندەي خوا ئامۇڭكارى بۇ خۆم پاشان بۇ توش نەكەى تەوبە دوابىخەيت يان ساردى لەبەرامبەريدا بنويىنى! ئەزانى بۇ؟ لەوانە يە بلىيى بوقچى؟ منىش پىت دەلىم: لەبەر ئەوهى يەكەم: تو نازانى كەى دەمرى؟ دووهەم: تو نازانى كوتايى تەمنەنت بەچى دىت؟ سىيىەم، تو نازانى لەسەرچى كرده وە يەك دەمرى؟ دەرى كەواتە ئەوه بىزانە خواي گەورە دەفەرمۇسى: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَئِمَّةُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

واته: ته‌ویه بکه‌ن و بگه‌پینه‌وه بولای خوای گه‌وره ئى ئه‌وانه‌ى که باوه‌رپتان هىنناوه، تابه‌هه‌ئى ئه‌وه ته‌ویه‌يه‌وه پزگارين و سه‌رفرازى، دواوه‌ڙىز و سارېزداویش، مىن له سيزاى، خواي، گه‌وره و مسهره مان.

شیخ حسه‌نی به صری (ره حمه‌تی خوای لیبی) ده فه رموویت: دلی مروق به شهش شت خراپ ده بیت: (یه کیک له وانه که سیکه تاوان ده کات به تکای نهودی که تهوبه بکات و به رد هوا مه له سه ری و به لام هر تهوبه کهی دوا ده خات تا وای لیدیت مردن یه خهی ده گریت و نه ویش فریای تهوبه ناکه ویت). هه رو ها یه کیکی تر له و هوکارانه‌ی کوتایی ته مه ن به خراپه ده هینیت بریتیه له هیوا بون به دنیا و پشت کردنه قیامه ت هه رو هک عبدالله کورپی عومه ر (چیزیه ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا صلوات الله علیه دهستی خسته سه رشامن و فه رمووی:

(رواه مسلم: ۷۴۱۳) .

(كُنْ فِي الدُّنْيَا كَائِنَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرٌ سَبِيلٌ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرُ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرُ الْمَسَاءَ وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرْضِكَ وَمِنْ حَيَاةِكَ لِمَوْتِكَ) ^(۲).

واته: له زیانی دونیادا وابزی به‌وینه‌ی که‌سیکی نامو یان پیبورایک، وه عبدالله کوری عومه رنگیه فه رمووی: ئه‌گه رئیواره‌ت کرده‌وه چاوه‌روانی به‌یانی مه‌که، ئه‌گه ربه‌یانیت کرده‌وه چاوه‌روانی نیواره مه‌که، وه‌سوود له لهش ساغیت وه‌رگره بۆ کاتی نه خوشیت، وه‌سوود له‌دونیات وه‌رگره بۆکاتی سه‌ره مه‌رگت. که‌واته: زۆر به‌ئاگابه براو خوشکی ئازیز... مردن هه‌ردیت ببی وه‌رگرتني موله‌ت لیت پاپیچی دونیاییه کی ترت ده‌کات. دهی که‌واته ئاگاداری ئه‌م خالانه به بزانه هیچیانت تیدا به‌رجه‌سته نییه؟

یه‌کەم - مردن له‌سەر تاوانییک (هاوەل بپیاردان) که‌به‌هەمیشه‌یی له دۆزه‌خدا ده‌تهییلیتەوه:

هاوەل بپیاردان بو خوای تاكو بى هاوبه‌ش يه‌کىكه له تاوانه زۆر گه‌وره‌کان و مروق بو هه‌تاھەتايی له دۆزه‌خدا ده‌ھېیلیتەوه، جائەمەش بەوه دەبیت که مروق که‌سیک یان بەردیک یان داریک یان مانگ ياخود پیغەمبەریک یان هەرشتیکی دى بکاته هاوەلی خوا له پەرسن و هاوار بو کردن و پەنا پىگەرن و داواکردندا وه‌کو هاوشیوه‌ی خوا لى بکات، هەركەسیک بەم شیوه‌یه بکات و تەوبەی له‌سەر نەکات و بمریت ئەوه به‌هەشتى لى حەرام کراوه و بۆ هەتا هەتايش دۆزه‌خیه، هەر بويیه‌ش ئەم هاوەل بپیاردانه دوو جوئى هەیه که ئەوانیش: (الشرك الاكبر) هاوەل بپیاردانی گه‌وره: ئەم جوئر بريتىيە له شيرکەی که خاوەنەکەی بى باوه‌ر دەبیت پىئى لە ئىسلام دەرده‌چىت (دواي ئەوهی پىئى پاده‌گەيەزىت و بەلگەي پىويستى له‌سەر دەكرىت) ئەويش چەند جوئىکى هەیه له‌وانه هاوەل بپیاردان بو خوا له: پەروه‌ر دگارىتىدا، وەله‌پەرسندا، وە له ناواو سيفەتدا.

(الشرك الاصغر) هاوەل بپیاردانی بچووك: ئەم جوئر یان ئەوهی که خاوەنەکەی پىئى لە ئىسلام دەرناچىت و بى باوه‌ر پىش نابىت و کرده‌وهش هەلناوه‌شىنىتەوه، بەلام تاوانىکى زۆر گه‌وره‌ئەنجام داوه، وە مەترسى چۈونە دۆزه‌خىشى لى دەكرىت، له‌وانه هاوەل بپیاردان له: نىيەتدا وە له ووتەو زماندا، وەله شىوارى کرده‌وهدا خوايى گه‌وره‌ش دەفه‌رمۇويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَن يُشَرِّكَ بِهِ، وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذِلَّكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشَرِّكَ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِنَّمَا عَظِيمًا﴾ [النساء] .

واته: خواي گه‌وره له که‌سیک خوش نابىت که هاوەلی بو بپیار بابىت، بەلام له غەيرى شيرک خوشدەبىت بۆ کەسانىك بە ويستى خۆى، وە رکەسیش هاوەل بپیار بدت ئەوه بەپاستى تاوانىکى گه‌وره‌ئەنجام داوه. ﴿إِنَّمَا مَن يُشَرِّكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا وَرَاهُ الْأَنَارُ﴾ [المائدە] .

واته: هەركەسیک هاوەل بپیار بدت بو خوا ئەوه بە دلىيایيە وە خواي گه‌وره به‌هەشتى له‌سەر حەرام دەکات، وە بۇ هەتا هەتايش شويىنى ئەوا نا ئاگره. هەروه‌ها پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفه‌رمۇويت: (مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَدْعُو اللَّهَ نِدَاءً دَخَلَ الْجَنَّةَ) ^(۳).

(۲) (رواه البخاري: ۶۴۱۶).

واته: هرکه سیک مردبیت و له حالتیکدا هاواري له غهیری خوا كردبیت ده چیته ئاگرهوه، وه هرکه سیکیش مردبیت و هاواري له غهیری خوا نه کرد بیت ئه وه ده چیته بهه‌شت وه.

دووهم: مردنی که‌سی نویز نه‌که‌ر:

نویز بریتیه له خواپه‌رسنیه کی گهوره که به کردارو دهربین و خویندنی چهند ئایه‌تیکی قورئانی پیروز و چهند پارانه‌وهیه کی دیاری کراو له سوننتی صه‌حیدا، هر له دابه‌ستنی الله اکبر تاکو سه‌لام دانه وه نویزکردن له دینی ئیسلامدا گرنگیه کی تایبه‌تی پیدراوه، هرنویزیشه کوله‌که‌ی دینه و هیچ خواپه‌رسنیه کی تری ناگاتی، وه تنه‌نها نویزیشه ده بینه هوی پوشن کردن‌وهی دلان و به‌رقاو پونه و پاك بونه وهی ده‌رون، وه پشوو دانیکیشه به پوح و لاشه، سه‌ر له نوی تازه کردن‌وهی په‌یوه‌ندیه له‌گهله په‌روه‌ردگاری به‌زنو بی وینه، که‌واته پیویسته ئاگاداری نویزه‌کانمان بین وله‌کاتی خویدا ئه‌نجامی بدھین وه پهنا بگرین به‌خوای گهوره له که‌سانی نویزنه‌که،

خوای گهوره‌ش ده‌فرموده:

﴿فَلَفَّ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفَ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَةَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيَّاً﴾ [٩٦]

واته: له‌دوای پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان نه‌وهیه که‌هاتن به دواياندا نویزه‌کانیان ده‌فرموده و تاندو شویتني هه‌واو ئاره‌زوه‌کانیان که‌وتن، جا ئه‌وانه‌ش به‌هوی ئه و نویزه‌فه‌وتان و نه‌کردن‌یانه وه تووشی ئازارو زیان ده‌بن و ده‌گهن به توله‌ی خویان و به‌سزای شیویک له‌شیوه‌کانی دوزه‌خ. وه خوای گهوره ده‌فرموده:

﴿مَا سَلَكَكُثُرٌ فِي سَقَرَ﴾ [٤١] ﴿قَالُوا لَمَّا نَكُنَّ مِنَ الْمُصْلَمِينَ﴾ [٤٢]

که ناویکه له ناوه‌کانی دوزه‌خ پرسیاریان لی ده‌کریت: واته: ئه‌وه هه‌وه بیو نویزه‌پاپیچی دوزه‌خ کران؟ ئه‌وانیش له وه‌لامدا ده‌لین: چونکه ئیمه له گروی نویز که‌ران نه‌بووین.

وه پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌فرموده:

﴿خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبْنَاهُ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يُضِعِّفْ مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتَخْفَافًا بِحَقْهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ عَذَابَهُ وَإِنْ شَاءَ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ﴾ [٤].

واته: پینچ نویز هن ئه‌وانه‌ی که خوای گهوره له‌سر به‌نده‌کانی نووسیوه، جا هرکه سیک جی به‌جیی بکات وه هیچ شتیکی لی نه‌فه‌وتاندی، به‌هوی که‌م ته‌رخه‌می و گوی پینه‌دانه وه، ئه‌وه لای خوای گهوره به‌لین و په‌یمانی هه‌یه که بیخاته به‌هه‌شت وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به پیچه‌وانه وه بیو، که‌سه‌که له‌کاتی خویدا ئه‌نجامی نه‌دابی و نویزه‌کانی فه‌وتاندی، یان هر نه‌یکرديبی، ئه‌وه ما ف خوای‌که هیچ به‌لین و په‌یمانی‌کی نه‌داتی به‌وهی که بیخاته به هه‌شت وه، ئه‌گه‌ر ویستی لی بیو ئه‌وه سزای ده‌دات وه‌ئه‌گه‌ر ویستیشی لی بیت ئه‌وه ده‌بیخاته به‌هه‌شت وه.

(٣) رواه البخاري: ٤٤٩٧.

(٤) (رواہ الحمد وابن ماجہ والنمسائی وصححه الشیخ الالبانی فی: صحیح الجامع الصغیر: ٣٢٤٣).

سی هم: مردن له سه رکاری داوین پیسی:

کاری داوین پیسی (الزینا) بریتییه لهوهی که دوو که س له دوو ره گه زی جیواز له جیگه یه کدا کوبنده وه وئه و کاره به د
ره وشته نه نجام بدهن، ئه و کاره دزیوو پیس و گلاؤه یه که ده بیتھه هوی خrap کوتایی هاتنی ته مهن، و ده بشیتھه هوی
تیک چون و شیرازه پچراندی نیوان تاکه کانی کومه لگه و بلا بیونه وهی نه خوشی و نه مانی شه رم و پیزو پله و پایه، بویه
هر که سیک پیشهی ئه کاره بیت و به رده وام بیت له سه ری و هر له سه ره وهش بمریت، ئه وه بیگومان دوا پوژیکی
ترسنک چاوه رواني ده کات، خواي گه ورهش ده فه رموويت:

﴿ وَلَا تَقْرِبُوا الْرِّفَقَ إِلَهٌ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَيِّلًا ﴾ [الاسراء: ۲۲]

واته: نزیکی زینا مه کهون، چونکه به راستی ره وشته کی به دو خrap و ناشیرینه و پیگه یه کی تا بلیی دزیوو بیزراوه. (نه ک
هر مه یکه ن به لکو نزیکیشی مه کهون هوکاره کانی نزیک که وتنه وهش زورن له وانه: تیپوانینی حرام، ته وقه کردن له گه ل
ره گه زی به رامبه ر، به تنها مانه وهی ئافرهت و پیاو له شوینیکا، هتد هروهها پیغه مبهري خوا
ده فه رموويت:

(لَا يَزِنِي الزَّانِي حِينَ يَزِنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ^(۰)) واته: ئه و که سهی که کاری زینا کردن نه نجام ده دات ئه وه له کاتی زینا که دا
باوه په کهی له لاشه ده رده چیت.

یاخود خه مخوری مرؤفایه تی پیشه و او پیشاندہ پیغه مبهري خوا ﷺ له فه رموده یه کی تردا ده فه رموويت:
إِذَا زَتَى الرَّجُلُ خَرَحَ مِنْهُ الْإِيمَانُ كَانَ عَلَيْهِ كَالظُّلَلَةِ فَإِذَا انْقَطَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ^(۱).

واته: هر کات به نده یه ک له به نده کانی خوا زینا بکات له کاتی زینا کردن که دا باوه پ له لاشه یدا ده رده چیت و له سه ر
سه ری ده وهستیت، جا هر کات وازی له زینا کردن که دا هینا ئه وه باوه په کهی ده گه پیته وه لاشهی.

چواره: خوکوشتن:

خوکوشتن یان ئازاردايی لاشه به هه رشتیک که بیتھه هوی له ناوجوون و مردنی ئه وه حرامه و له کاره بیزراوه کانه، جائه م
خوکوشتنه ئه گه ر له به ر ئازارو ئه شکه نجهی لاشه بیت یان له به ر خه و خه فه تو ئیش بیت که که سیک به رامبه ری
ده یکات، یان له داخی کوفری به رامبه ر بیت یان هه مووی حرامه و ده بیتھه هوی کوتایی هاتنی ته مهن به خrapه،
بویه به ندهی خوا پیویسته هه میشه ئارامگرو له سه ر خوبیت، چونکه هه رکات توشی خه و خه فه تو ناره حه تی و
نه هامه تی بولو پیویسته ئارام و له سه ر خو بیت له به رامبه ر ئه و ئازارانه دا نه ک پهنا بباته به ر (خوکوشتن) خواي گه وره

ده فه رموويت: ﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴾ [النساء: ۲۹].

^(۰) (رواه البخاري: ۳۴۷۵، ومسلم: ۵۷).

^(۱) (رواه أبو داود والترمذی والبیهقی وصححه الشیخ الابانی فی صحيح الترغیب والترھیب: ۲۳۹۴).

واته: نه‌کهن نه‌فسی خوتان بکوژن و لره‌حمدتی خوا بی‌ئومیدبن، چونکه به‌راستی خوای گهوره زور به‌بهزه‌ییه به‌رامبهر به‌ئیوه، پاشان ده‌فه‌رموویت:

﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ عُذْوَنَا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴾ (النساء) ٢٠.

واته: هرکه‌سیش کاری ناره‌وای ئاوا بکات به‌هر نیازیک بیت، ئوه له‌ئاینده‌دا ده‌یخه‌ینه ناو ئاگری گهوره‌وه تاکو بسوتی‌و سزا بچیزیت، ئه م کاره‌ش بۇ خوای گهوره زور ئاسانه.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموویت: (مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّهُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ شَرَبَ سَمًا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَحَسَّأُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا) ^(۷).

واته: هرکه‌سک خوی بکوژیت به‌ئاسنیک (لیره‌دا به‌مانای ئه‌وانه دیت که له ئاسن دروستکراون (فیشهک، چه‌قو، شمشیر، شیش، چه‌کوش،....) ئه‌وا به‌و ئاسنی که خوی پی کوشتووه له‌ناو دوزه‌خدا به‌رده‌وام له خوی پی ئه‌داته‌وه و به نه‌مری و هه‌تاھه‌تایی تییدا ده‌مینیت‌هه، و هرکه‌سیش خوی ژه‌هر خوارد بکات جا به‌هه‌رجووه ده‌رمانیک بیت یان به‌هر جووه خواردن و خواردن‌هه‌یه ک بیت ئوه ئه‌و ژه‌هره‌ی خوی پی کوشتووه به‌رده‌وام له‌ده‌ستیدایه و له‌ناو دوزه‌خدا خوی پی ده‌کوژیت و بۇ هه‌تا هه‌تاھه‌تایی تیاییدا ده‌مینیت‌هه، و هرکه‌سیش خوی له‌شاخیکی به‌رزه‌وه فری بداته خواره‌وه به‌مه‌به‌ستی خوکوشتن یان له‌سەر دیواره‌وه یان له‌هه‌رشوینیکی به‌رزه‌وه ئوه به‌رده‌وام له‌ناو دوزه‌خدا له‌و شوینه به‌رزه‌وه هه‌لده‌دریت‌ه خواره‌وه بۇ هه‌تا هه‌تاھه‌تایی له‌دوزه‌خدایه . یاخود له فه‌رموده‌یه کی تردا ده‌فه‌رموویت:

(الَّذِي يَخْنُقُ نَفْسَهُ يَخْنُقُهَا فِي النَّارِ وَالَّذِي يَطْعُنُهَا يَطْعُنُهَا فِي النَّارِ) ^(۸).

واته: ئه‌وکه‌سی که هه‌ناسه له خوی ده‌بریت و خوی ده‌خنکیت ئوه ده‌چیت‌ه ئاگری دوزه‌خه‌وه و له‌ویش به‌رده‌وام خوی ده‌خنکیت، و هه‌ر که‌سیکیش به هر شتیک نه‌فسی خوی بکوژیت ده‌چیت‌ه دوزه‌خه‌وه.

پینجه‌م: خوشویستنی تاوان و به‌رده‌وام بۇون له سەری:

هرکاتیک له‌ناو خه‌لکیدا تاوان زور بۇو وه‌شوین که‌وته و جیبیه‌جیکه‌ری زور بۇو، و به‌شیوه‌یه کی سانایی و سوکی ته‌ماشاكرا هه‌روه‌ها ئه‌نجام دانیشی بۇو شتیکی به‌رده‌وام، ئوه بیکگمان چاوه‌پوانی خه‌شم و قینی خوا ده‌کریت بۇ سەر زه‌وهی، جاخووگرن بەتاوان و پەشیمان نه‌بوونه‌وه لیئی کرداریکی ناپه‌سەندو جیئی خوشحالی شەيتانه، هه‌روه‌ها شوینی گرتنه‌وهی تاوانیش زیاتر ناو دله‌کانه، هرکات جیئی خوی کرده‌وه له‌ناو دلدا ئیبلیس و داروده‌سته‌که‌شی له پیلانداندان بۇی، تا به‌وهی راپیچی ناو دوزه‌خی بکەن و کوتایی تەمنی به‌خراپه بهیین، که‌واته ئیستا باهه‌ریه‌ک

^۷) (رواه البخاري: ۵۷۷۸، مسلم: ۱۰۹).

^۸) (رواه البخاري: ۱۳۶۵).

له خومان بپرسین ئوه بوچی دل هندیک جار به (قلب) هاتووه بیگومان و هلامه‌که‌ی زور ناسانه، زانیان ره حمه‌تی خوايان لیبیت ده فه‌رمون: دل سیفه‌تیکی هه‌یه ئه‌ویش ئوه‌یه زوو هله‌گه‌ریته‌وه بویه پیی ده‌وتیریت قلب.

پیغه‌مبه‌ری خواه‌^{۱۰} ده فه‌رمویت: (دلی نه‌وهی ئاده‌م له شله‌یهی که له‌ناو ده‌فریکدایه ده‌کولیت و ئه‌م دیوو دیوده‌کات، توندترو خیراتر ئاوه‌زهو ده‌بیت و هله‌گه‌ریته‌وه)^(۹). تاوان به‌ربه‌ستیکی گه‌وره‌یه له‌بردهم چوونه به‌هشت وکوتایی هاتنی ته‌من به‌چاکه، بویه پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان^{۱۱} لفه‌رموده‌یه کی تردا ده فه‌رمویت:

إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكَثَّ فِي قَلْبِهِ نُكَثَّةٌ سَوْدَاءُ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقُلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدًا فِيهَا حَتَّىٰ تَعْلُوْ
قَلْبَهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ ﷺ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^(۱۰).

واته: هر کاتیک به‌نده که‌وته ناو‌تاوانه‌وه، ئوه‌یه کسه‌ر خالیکی رهش له‌سه‌ر دلی دروست ده‌بیت، جا ئه‌گه‌ر له و تاوانه په‌شیمان ببووه‌وه داوای لی خوشبوونی له خوا کردو گه‌رایه‌وه ئوه‌یه خاله رهش‌که‌ش له‌سه‌ر دلی ده‌سپریت‌وه و نامیینی، به‌لام ئه‌گه‌ر هر به‌رده‌وام ببو له‌سه‌ر تاوان و ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ری ئوه‌یه ورده ورده ئه‌و خاله گه‌وره ده‌بیت و تاوانی لیدیت هه‌موو دلی داگیر ده‌کات و ئیتر ئه‌و په‌رده‌یه ده‌دریت به‌سه‌ر دلیدا که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: کلاب^{۱۲}
ران علَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^(۱۳) [المطففين].

واته: نا وانییه، به‌لکو ئوه‌ی ده‌یانکرد له‌خرابه و تاوان هر به‌و هویه‌وه خوای گه‌وره په‌رده‌ی هینا به‌سه‌ر دلیاندا قال الحسن: هو الذنب على الذنب حتى يموت القلب. قال ابن عباس: "ران على قلوبهم" طبع عليها)^(۱۴).

پیشه‌وا حسه‌ن (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده فه‌رمویت: واته تاوان له‌سه‌ر تاوان ئه‌نجامی ده‌دهن تاکو مردن ده‌گاته سه‌ریان، پیشه‌وا ابن عباس (ره‌زای خوای لیبیت) ده فه‌رموی: "ران على قلوبهم" طبع عليها واته موّر ده‌دریت له‌سه‌ر دلیان جا به‌بی‌گومان هر که‌سیش موّر بدریت له‌سه‌ر دلی به هۆی تاوانه‌وهی و هئمه‌ش ده‌بیت‌هه وکاری سه‌ره‌کی بو کوتایی هاتنی ته‌من به خرابه.

شەشم - ھیوا دریزی بەزیانی دونیا:

ھیوا بون بەزیانی دونیاو که‌وتنه ژیرباری ئه‌و خمه‌وه یه‌کیکه له تاوانانه‌ی که خوا په‌نامان بدات مرۆڤ به‌ره و هله‌لديرو له‌ناوچوون ده‌بات و هوکاریکی گرنگیشه بو کوتایی هاتنی ته‌من له‌سه‌ر خرابه، جا هر که‌سیک که‌وته نیو ئه‌م کیزداوه‌وه ئوه‌یه ده‌بیت دوا پوژی خۆی بھینیت‌هه پیش چاو که‌دوایی خۆی په‌شیمانه له‌سه‌ر ئه‌وهی بوچی هاممو غه‌مو په‌زاره‌ی دونیاو کارکردن بونه بوچی خۆی بەزیانی دونیاو دوا پوژی فه‌راموش کرد ووه، به‌پاستی ئه‌م زیانی دونیا یه که چاوی زوریک له مرۆقه‌کانی کویر کرد ووه له ئاست بینیتی پاداشت و نازو به خشش‌کانی خوای گه‌وره له زیانه‌ی تر که دوو پوژه‌و به‌رده‌وامیش هه‌لی خەلەت‌اندون و ته‌نها سه‌رقاچ سه‌روه‌ت و سامان و جوانی و رازاوه‌ییه‌که‌ی کردون، ئه‌ویش به

(۹) (بپوانه: سلسلة الاحاديث الصحيحة: ۱۷۷۲).

(۱۰) (رواہ الترمذی وابن ماجة وصححه الشیخ الالبی فی صحيح الترغیب والترحیب: ۱۶۲۰).

(۱۱) (بپوانه: البغوي تفسير سورة المطففين: ۹ / ۲۵۳-۲۵۴).

هاوکاری و دهست بارگرتنی شهیتانی لیزان و فیلباز نیبلیسی نه فرهت لیکراو، خواه گهوره و میهره بانیش ده فه رموویت:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَهَا ثُوَفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ لَا يُخْسِنُونَ ﴾^{۱۵} ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا الْسَّارُ وَكَيْطٌ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَنَطَلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾^{۱۶}﴾ [امد].

واته: هر که سیک تنهای زیانی ئم دونیا یه و جوانی و پازاوه ییه که بی و بر ق و بیریقی ئه وی بوی، وه پاشه پوزی پشت گویی بخات، ئه وه نیمهش هر له دونیادا به تیرو ته سه لی هه موو ئه و هه ول و کوششهی که کردويه تی و هک سه ردانی خzman و چون بولای نه خوش و قسهی زل کردن تیایدا . ده دهینه وه به ته ندر و سوتی لاشه یی و پوزی پیدانی و ده رکدنی ناو و شوره تی دونیایی به مه رجیک هیچی لیکم ناکهینه وه و هک خوی پاداشتی ده دهینه وه به لام ئه وانه له دوارقژدا جگه له ناگری دوزه خ هیچ به شیک و به هر یه کیان نییه ! و هه ول و چاکه یه که له دونیا کردبیتیان هه موو به فیرو چووه هر له دونیادا، هروهها پیغه مبه رخوا ﷺ ده فه رموویت:

﴾فَإِنَّ اللَّهَ مَا الْفَقْرُ أَحْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكُنَّ أَحْشَى أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسْطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتَهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكَتُهُمْ﴾^{۱۷}.

واته: سویند به خوا له هه ژاری ناترسم که تو شی ئیوه بیت، به لام ده ترسم دونیا بر پریت به سه رتند او ده رگای خوشیه کانتان بو بکاته وه و هک چون کرایه وه بوجه لانی پیششوو، وه ئیوه ش پیشبرکی لاه سه ر بکه ن و هک چون ئه وان پیشبرکیان له سه رکرد، وه لاه ناو تان به ریت و هک چون ئه وانی له ناو برد.

ره حمه تی خوا له زاناو پیا و چاک شیخ حه سه نی به صری (ره حمه تی خوا لیبیت) که ده فه رموویت: (لآخر ج نفس ابن ادم من الدنيا إلا بمحسات الثالث: إنه لم يشبع مما جمع ولم يدرك ما أمل، ولم يحسنزاد لما يقدم عليه)^{۱۸}.

واته: گیانی نه وهی ئاده م ده رناچی له لاشه له دونیادا مه گه رسی ئاخ هه لدھ کیشیت: تیر ناخوات له وهی کویکردوه ته وه، و هنگه یشتووه به وهی که هیوایه تیه تی، وه زادو تویششوی باشی هه ل نه گرتوروه بو ئه و پوزهی لاه سه ر پییه کانی ده وه ستیت.

جهوتهم - دواختتی ته ویه:

ته و به کردن و گه رانه وه بولای خوا پیویسته لاه سه ره موو به نده یه ک، جا ته و به کردن لاه سه ره نجامداني هه موو تاوانیک پیویسته، وه په یوه ست نییه به تنهای کاتیک یان شوینیک یان تاوانیک، به لکو هه میشه پیویسته بگه پییته وه بولای خوا گهوره و داوی لیخوشبون و لیبوردنی لی بکهیت، جا ته و به کردن خوی له خویدا گوران و دیواو دیو کردنی به نده یه له باریکه وه بولای باریکی تر، بولایه ئم جوره تنهای به و ته و قسهی سه ر زار نابیت، به لکو ده بیت کوچ بکه له تاوانه وه به ره و به ندایه تیه کی راسته قینه، هه روهها خواه گهوره ده فه رموویت:

﴿وَتُؤْبِرُ إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُمْ مُؤْمِنٌ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^{۱۹} [النور].

^{۱۵} (رواه البخاري: ۴۰۱۵، ومسلم: ۷۶۱۴).

^{۱۶} (بیوانه: حلیة الأولیاء: ۲۷۲/۶، وذم الدنيا: ۲۷۵).

و اته: ئەی ئەوانە باوهەرتان ھىناوه بگەرپىنه و بۇ لاي خواو تەوبە بکەن، ھەمووتان وە لەھەمۇ ئەو تاوانانەي كە گەورەو بچوکن بۇ ئەوهە رېزگارتان بىت لە سزاى خواو سەرفرازى دواپۇز بن.

هر بُويه قهده گه يه دوا خستنی ته و به و هخو هله له تاندنه پیش هه مهو شتیک وه به گوئ کردن له شه بتانیشه له هه مان
کاتدا، بُويه خواي گهوره به زه يي بيته وه به حالي من و تو شدا، نه ي بنه ده ه خوا نه كه ه ته و به دوا بخه يت؟! نه زانی بُو؟!
چونكه تو نازانیت كه ه ده مریت له وانه يه زور نزیک بیت کاتی گه رانه و ه يه كجاريت بُولای خوا، بُويه زوو ته و به بکه،

پیغه مبه ر دهه رمومیت:

(إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِيَقْبِلَ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغَرِّغِرْ) (١٤).

واته: خواي گهوره ته و بهي بهنده که ه و هر ده گريت پيش گه يشتنى به غره ره گييان كيشان، واته تاپييش ئو كاته و هر ده گيريت دوايي سودى نئييە. هه روھا له فرموده يەكى تردا پيغەمبەرى خوا الله دە فرمۇويت:
 (التَّائِبُ مِنَ الذَّئْبِ كَمَنْ لَا ذَئْبَ لَهُ^(١٥) .

واته: ئەو كەسەي كە تەوبە دەكەت لە تاوان، وەك ئەوه وايە كە هيچ تاوانىيکى نەكربىيەت .

هه شته م- ئافره تانیک بە پوشاكى تەسەك و تەنگ و كورتەھو بە مریت.

به پاستس توییشی ئافره‌تان تنه‌ها مافیان له ژیر سایه‌ی دینی ئیسلامدا پاریزراوه و پیزو پله و پایه‌یان هه رله ویدا بوز دیاری کراوه، هه بوييە ئافره‌تیش وەک هەممو دروستکراوه کانی خوای گهوره خاوهن سیفه‌ت و جوانی و ناسکی و لاشیه‌کی تایبەتیه که تنه‌ها خوای گهوره خوای ده زانیت چۆن ده بنه جیئی سەرنجی پیاوان، جا دوژمنانی ئیسلام و دوژمنانی پیروزه‌کەی خوا بەردەوامن له سەر پیلان گیپان و بەرنامه بۆ دارشتن تا واله و ئافره‌تانه بکەن که بینه هوی لە خشته بردن و ترازاندنسی پەگەزى بەرامبەر ئەویش بە لەکه دار کردن و ناو زرپاندن و بلاؤکردن وەی جوړه‌ها جلو پوشاكى ناشەرعى و سەرنج راکیشەر تا ئافره‌تانى پى هەلبخەلەتىنن و لەو پیگایە وە مەرازه گلاوه‌کانى خویان بھیننە دى، هەربوييە بهم جل و بەرگە بەناو داپوشەرەوە کە توونەتە ناو زونگاواو پەشاوی چاولى کەرى پۇۋئىسا او دوژمنانی خوا، وە بەداخیشەوە دەلیم لە ولاتى خوشمان دەستەو تاقمیکى چاوجچۇك ھەن کە شەوو پۈزىان خستوتە سەر يېك بۆ دوورىن و بلاؤ کردن وەی ئەم جوړه جلان، سەرەپاي ئەوەی کە كۆمەلېکىش ھەن خەريکى پازاندنسەوە و نمايش کردنی ئافره‌تانن و شەرم و شکويان نەماوه و ئافره‌تانى نیوه پووت بەرھەم دەھینن لە كاتىكدا كۆمەلگە چاوه‌پوانى شتى باشتىو چاکتى دەكەت لەوانە، بەلام بەداخه وە ژەھرى خویان پشتىووھ بوييە لېرەوھ ئەو فەمە دەھەن بە دەھەن بە گەن، ھەممە خەبنە، گەنگەنک کە خوشەوەستىمان، اللە دەفۇرەمە وېت:

(صفوان من أهل النار لم أرهما قوم معهم سياسٌ كاذبٌ البقر يضربون بها الناس ونساء كاسيات عاريات ممیلات مائلات رعوسيهن كاسيمة البخت المائلة لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا^(١٦).

^{١٤}) رواه أحمد والترمذى وابن ماجة وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ١٩٠٣ .

^(١٥) رواه ابن ماجة وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ٣٠٠٨ .

واته: دوو کومه‌ل هن که من نه یانم بینیوه ئوانه له ئه‌هلى ئاگرن و ده‌چنه دوزه‌خوه، کومه‌لیکیان بریتین له و که‌سانه‌ی که پیشیان ئازاردنی خله‌کی یه به‌قامچی که له شیوه‌ی کلکی مانگا ده‌چیت و له خله‌کی پیده‌دهن، وه کومه‌لی دووه‌م ئافره‌تائیکن که پوشکیان له‌بردایه به‌لام پووتیشن، (پوشته پوته‌کان) ئوانه به‌وه ناوه‌ستن که هار خویان وابن به‌لکو هانی ئافره‌تانی تریش دده‌دهن که بینه پیریانه‌وه، وه به‌ریگادا به‌له‌نجه‌وه لار ده‌رون تا سه‌رنجی به‌رامبهر راکیش، ئه و جوژه ئافره‌تانه قزیان ده‌به‌ستن و گلوله‌ی ده‌کهن و له‌بان سه‌ریان ده‌بیه‌ستن و کوئی ده‌که‌نه‌وه هه‌روهک کوچاره‌ی بان پشتی وشت، جا ئه‌مانه ناچنه به‌هه‌شت‌وه، وه بوئی به‌هه‌شتیش ناکه‌ن، که بوئی خوشی به‌هه‌شت چه‌نده‌ها ساله‌پی ده‌روات. یاخود له‌فرموده‌یه کی تردا ده‌فرمومیت: (ثَلَاثٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَنْتَظُ الَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْعَاقُّ وَالْدِيَهُ وَالْمَرَأَةُ الْمُتَرَجِّلَةُ الْمُتَشَهِّدَةُ بِالرِّجَالِ وَالدَّيْوَثُ)^(۱۷).

واته: سی جوژ له خله‌کی ناچنه به‌هه‌شت‌وه وه خوای گهوره‌ش له‌پوژی دوایدا ته‌ماشایان ناکات، ئازارده‌ری دایکو باوک، ئافره‌تائیک که پووتون و له پوشکدا لاسایی پیاوان ده‌که‌نه‌وه، وه که‌سانیک که بی‌غیره‌تن واته پیاوانیکن که به‌ته‌نگ ئافره‌تان و خیزانه‌کانیانه‌وه نایه‌ن، له‌پویی ره‌وشت و هلسوو که‌وه‌وه.

نویه‌م: چوونه لای جادووگه‌ران و بروابوون پییان.

جادووگه‌ران و فالچی و ئه‌ستییره گره‌وه‌کان هه‌موویان ده‌که‌ونه به‌ر هه‌ره‌شهی خوای گهوره‌و میهره‌بان، وه توئله‌و سزای به‌ئازاریان هه‌یه له دوا پوژدا، چونکه ئوانه بی‌بروابوون به‌وه خوایه‌ی که ته‌نها ده‌سه‌لات و زانینی شته نادیارو په‌نهانه‌کان شایسته به‌خویه‌تی، وه هیچ که‌ییش ناتوانیت غه‌یب بزانیت ته‌نها خوای گهوره خوی نه‌بیت، وه هه‌رخوشی بپیارده رو زیینه رو مرینه رو دروستکه‌ره، وه ک ده‌فرمومیت:

﴿عَلِيمٌ الْغَيْبٌ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ [الجن].

واته: ته‌نها خوای گهوره‌و میهره‌بان خوی زانیه به شته نادیارو غه‌ییه‌کان بو هیچ که‌سیک دیار ناخات و ئاشکراي ناکات، جا که‌سانیک هن ده‌چنه لای ئه و جادووگه‌رانه و بروایان پی‌ده‌هیزن و خویان له دینی ئیسلام بی‌به‌ری ده‌کهن (پهنا به‌خوا) به‌وهی که گوایه شته نادیاره‌کانیان پی‌ده‌لین و دلیان خوش ده‌کهن به‌لام خوی له راستیدا وانیه به‌لکو قورئان ده‌فرمومیت:

﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَهُوْهُمْ وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَظِيمٌ﴾ [الاعراف].

واته: جادووگه‌ران به‌و جادووه‌ی ده‌یکه‌ن خله‌کی پی‌هله‌ده‌خه‌لتن، وه خله‌کی پی‌چاوبه‌ست و چه‌واشه ده‌کهن، وه خله‌لکانیش ده‌ترسن و ترس ده‌چیت‌هه دلیانه‌وه، هه‌روه‌ها پیغمه‌مبه‌ری خوا ﴿كَفَرَ﴾ ده‌فرمومیت: (مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرَافًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ)^(۱۸).

^(۱۷) (رواه مسلم: ۷۳۷۳).

^(۱۸) (رواه احمد والنسائي والبزار والحاكم وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۲۰۷۰).

^(۱۹) (رواه أبو داود والترمذى والنسائي وابن ماجة وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۳۰۴۷).

واته: هرکه‌سیک بچیته لای جادووگه‌ریک یان فالچیک یان کامینیک، وه باوه‌ری پی‌بکات وه به‌وهی که دهیلی به‌راستی بخاته‌وه نئوه بی‌باوه‌ر ببووه به‌و قورئانه‌ی که دابه‌زیوه‌ته سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا موحه‌ممه‌د (۱)، یان له فرموده‌یه‌کی تردا ده‌فرمومیت:

(منْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةً أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) (۲).

واته: هرکه‌سیک بچیته لای فالچیک و پرسیاری لی‌بکات ده‌رباره‌ی شتیک، نئوه باوه‌ری چل شه و نویزی لی‌وه‌رنگیریت. که‌واته چونه لای فالچی و جادووگه‌ر هوکارن بو کوتایی هاتنی ته‌من به خراپه. ده‌یه‌م: باوه‌رنه‌کردن به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا و رق لی‌ببوونه‌وهی.

بی‌گومان قه‌ده‌ریه‌کیکه له بنچینه‌کانی باوه‌ر ببوون به خوا وه بشیکی گرنگیشه له‌شنه‌ش پایه‌که له‌لای پیش‌هه‌وایانی نه‌هله‌ی سوننه‌و جه‌مامعه وه به بی‌باوه‌ر ببوون به‌و پایه‌یه باوه‌ر دانامه‌زیست، وه باوه‌ر ببوونه پیکی به خیره‌ش پیوه‌وه، وه‌ک نئوه‌ی پیویسته مروف له هه‌موو کات وساته‌کاندا خوی ته‌سلیمی قه‌ده‌ری خوا بکات، هه‌روه‌ک قه‌ده‌ر خوی بریتیه له‌و یاساو پیساو به‌رnamه توکمه‌یه‌ی خوای گه‌وره خوی دایر‌شتووه و ببوونه‌وه‌ری لی‌دروست کردووه، وه مروف و جن و هه‌موو دروستکراوه‌کانی به‌و به‌رnamه‌یه ده‌پون به‌پیوه، خوای گه‌وره‌ش ده‌فرمومیت:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ حَلَقْتَهُ بِقَدْرٍ ﴾ (۴۹) [القرآن].

واته: نیمه هه‌موو شتیکمان به‌قه‌ده‌ر نئه‌ندازه‌ر پیزی دروست کردووه یاخود ده‌فرمومی:

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴾ (۸) [الرعد].

واته: هه‌موو شتیک که‌لای نیوه‌یه به‌نئه‌ندازه‌و قه‌ده‌ری خوایه
﴿ثَلَاثَةٌ لَا يَقْبِلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا عَاقٍ وَمَنَانٍ وَمَكْذُبٌ بِالْقَدْرِ)﴾ (۲۰).

واته: سی‌جوره که‌س له پوئی دوایدا خوای گه‌وره نه ته‌وبه‌یان لی‌وه‌رده‌گریت و‌نه‌فیدیه‌یان لی‌وه‌رده‌گریت: نازار ده‌ری دایک و‌باوک، منه‌تکه‌ر به‌سر خه‌لکیدا، وه‌درؤ خه‌ره‌وهی قه‌ده‌ر. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان (۲۱) ده‌فرمومیت: (إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أَتَتِي أَقْوَامٍ بُكَذِّبُونَ بِالْقَدْرِ).

واته: به‌راستی له دوای من که‌سانیک دین که قه‌ده‌ری خوا به‌درؤ ده‌زانن و بپوای پیناکه‌ن.

ئیمامی مه‌نتاوی له راشه‌ی نئم فرموده‌یه‌دا فه‌رمومیه‌تی: (أَيْ لَا يَصْدِقُونَ بِأَنَّهُ تَعَالَى خَلَقَ أَفْعَالَ عَبَادَهُ كَلْهَا مِنْ خَيْرٍ وَشَرٍ وَكَفْرٍ وَإِيمَانٍ) (۲۲).

واته: باوه‌ریان به‌وه نییه که خوای په‌روه‌ردگار به‌دیهینه‌رو خالقی کرده‌وهی به‌نده‌کانه له خیره‌ش بیو کوفرو ئیمان، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (۲۳) له فرموده‌یه‌کی تردا فه‌رمومیه‌تی: (لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبُهُمْ غَيْرَ طَالِمٍ لَهُمْ وَلَوْ

(۱۹) (رواه مسلم: ۵۹۵۷).

(۲۰) (رواه الطبراني وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ۳۰۶۵).

(۲۱) (رواه احمد وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع: ۳۶۶۹).

(۲۲) بیوانه: (فیض القدیر شرح الجامع الصغير: ۴/۱۳۳).

رَحْمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ لَهُمْ حَيْرَاً مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ كَانَ لَكَ جَبَلٌ أَحُدٌ أَوْ مُثْلُ جَبَلٍ أَحُدٌ ذَهَبًا أَنْفَقَتْهُ فِي سَيِّلِ اللَّهِ مَا قَبْلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِلَكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَلَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيكَ وَإِنَّكَ إِنْ مِنَ الْمُتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ^(۲۳).

واته: ئەگەر بەهاتايە خواي گەورە ھەموو ئەھلى ئاسمانەكان و ئەھلى زەوي ئەشكەنجه بىدايە، ئەوا ئەشكەنجهى دەدان و سەتمىشى لى نەدەكردن، وە ئەگەر پەھمىشى پى بىكىدىنaiيە ئەوا پەھمەتكەي ئەوا باشتىر بۇو بۆيان لە كرده وە كانى خۆيان، وە ئەگەر هيىندهى كىيۆي ئوحد ئالتوون لە پىتىناوى خواي گەورەدا سەرف بىكەيت خواي گەورە لېتى قەبۇول ناكات هەتا باوهەر بە قەدەريش نەھىيەت، وە بىزانتىت ئەوهى كە توشت بۇوە ھەر دەببۇو توشت بىت، وە ئەوهى كە توشت نەبۇوە ھەرگىز نەدەببۇو توشت بىت، وە ئەگەر لەسەر ھەر بىرۇ باوهەرىكى تر جەكە لەمە بىرىت ئەوا دەچىتە ئاگەرەوە. وە بىيگومان ئەم تاقمۇ دەستانە هاتنە دى بىبۇنىان ھەبۇو وەھەيشە كە لەوانەن بىروايان بە قەدەرى خوا نىيە، لەوانە كۆمەلى قەدەرييەكان (القدرية) كە يەكم كۆمەلى گومراپۇون لەدواي چىنى ھاوهەلائى پىغەمبەرى خوا لەمانە دەركەوتىن و كەسانىك بۇون كە بىروايان بەوە نەبۇو كە ھەر شتىك پۇوبىدات قەدەرى خوايە وەقەزاو قەدەريان بە راست نازانى و دەيان ووت ھەموو شتىك كە لە كەردىوندا روودەدات بە قەزاو قەدەرى خوا نىيە، بەلكو ئەمانە ھەمووى بە هوى پىسى و چەپەلى بەندەكانەوەيە، ھەربۇيە ئەمانە لاي ئەھلى سوننەو جەماعە لە دين دەرچۈونە و ئەوانەن مەجوسى ئەم ئومەتنەن، ھەروەك يىھى بن يۇمرى بە عبدالله ئى كورپى عومەرى لەپەن ووت: ئەى باوکى عبدالرحمن خەلکانىك پىش ئىمە ھەبۇون قورئانىشيان دەخويند بەلام گومرا بۇون بەوهى كە دەلىن: ھەرچىيەك پۇو دەدات (انف) واته: پىيشتر تەقىير نەكراوهە بەرنامەي بۇ دانەپىزداوە، لەلاین پەرەردگارەوە، وە دەلىن خوا زانىارى پىيى نەبۇوە بەلكو كاتىك شتەكە پۇويدا ئىنجا خواي گەورە زانىارى پىيى دەبىت، جا ابن عمر لەپەن فەرمۇسى: دەى ئەگەر توڭىشىتى بەو جۆرە كەسانە پىبيان بلى: من لىتىيان بەرىم وەئەوانىش لەمن بەرين، پاشان فەرمۇسى: سويند بەو خوايەي گىانى منى بەدەستە ئەگەر ھەر يەكتىكىان بەئەندازەي كىيۆي ئوحد ئالتوونى ھەبىت و لەپىتىارى خوادا بىبەخشىت ئەوه خواي گەورە لىي وەرناگىرىت، تاكو باوهەرى بە قەدەرى خوا نەبىت بە خىرۇ شەپىيەوە، پاشان فەرمۇسى: ان مجوس هذه الامة المكذبون بالقدر ان مرضوا فلا تدعوهم وان ماتوا فلا تصلوا عليهم وان لقيتهم فلا تسلموا عليهم^(۲۴).

واته: مەجوسى ئەم ئومەته ئەوانەن كە قەدەرى خوا بۇ شتەكان بەدرو دەزانن جا ئەگەر ئەوانە نەخوش كەوتىن مەچن بۇ سەرداشىان، وە ئەگەر مردن نویشيان لەسەر مەكەن، وە ئەگەر لە رىيگە يەكدا بەئەوان گەيشتن سەلاميانلى مەكەن. كەواته زۇر كارىكى ترسناكە ئەگەر كەسىك لەسەر ئەم حالەتە بىرىت و بگەرىتەوە بۇ لاي خوا چونكە بى بەشە لە بەھەشتى خوا.

يازىزەھەم: مردن لەسەر كارى داهىنراو (بدعە) زىادىرىن لە دىندا.

بىدۇھە كارى زىادىكراوه لە دىندا وە داھىتانى شتىكە كە بىنچىنەي نەبىت و بەھەواو ئارەزۇوو بخىتە ناو دىنەوە، يان شتىك هەلېبەستى بۇ خوا پىغەمبەرى خوا لەدىنى خوا ئەوه لە دىنەي نابىتە وە دەدرىتەوە بەسەر خاوهەكەيدا، سەرەپاي ئەوهەش سزاي خواي بۇھەيە لە دواپۇزدا، وە ھەركەسىش لەسەر ئەو كارە كۆتايى بەتەمەنى بىت ئەوه لەسەر گومراپى

(۲۳) رواه احمد وابوداود وابن ماجة وصححة الشيخ الابناني في صحيح الجامع: ۵۲۴۴.

(۲۴) بىوانە: (لحة عن الفرق الضالة للشيخ الدكتور صالح بن فوزان الفوزان: ص ۳۲).

مردووه همو گومراییه کیش بو ناو ئاگری دوزه خه (خوا په نامان برات) هروهک پیغامبری خوا ده فرمومیت: (کل بدعة ضلاله و کل ضلاله في النار) ^(۲۵).

واته: همو زیادکردنیک له دیندا گومراییه و همو گومراییه کیش بو ئاگری دوزه خه. وه له فرموده کی تردا هاتووه که پیشه و امان ده فرمومیت: (إِنَّ اللَّهَ احْتَجَرَ التَّوْبَةَ عَلَىٰ كُلِّ صَاحِبِ الْبَدْعَةِ) ^(۲۶).

واته: به پاسی خوای گهوره ته و بهی قهده گه کرد ووه له سره همو خاوهن بیدعه یه ک.

هر بویه خاوهن بیدعه و زیادکر لهدیندا همیشه له خه می زیادکردن و به ره و پیشبردنی به رنامه دهستکرده کهی خویه تی به بیئه وهی گوی براته هر بشهی خواو پیغامبری خوا ده ربارهی نه و زیادکردنانهی که به ناوی دینه وه ده کرین. بویه نه م که سانه تازیاتر له و بواره دا هیلاکو ماندوو بین زیاتر هوکارن بو نه وهی له خوای گهوره دوور بکهونه وه. وه مردنسیش له سره نه م کاره هوکاره بو کوتایی هاتنی ته من به خراپه. خوای گهوره و میهره بان همووان بپاریزیت و به دورمان بخات له م کاره بیزراوه.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

سەرچاوهکان

- ۱- أحکام الجنائز و بدعها (الشيخ المجدد محمد ناصر الدين الالباني) (ره حمه تی خوای لی بیت).
- ۲- معلومات مهمة من الدين لا يعلمها كثير من المسلمين (محمد بن جمیل زینو) (خوا بیپاریزیت).
- ۳- حسن الخاتمة (یوسف الحاج احمد) (خوا بیپاریزیت).

مالیه‌ری به شش

www.ba8.org

له دوعای خیر بی به شمان مەکەن

^(۲۵) رواه احمد و ابن ماجة وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ۱۳۵۳.

^(۲۶) رواه البیهقی وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ۱۶۱۹.

جوری پیاوان له ته رازوی ئافره تاندا

وهرگیرانی : م / أبو بكر أحمد

لەرلەر لەر لەر لەر لەر

مالپه‌ری به‌هشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراق - کوردستان - کەلار

عەمۇن ئەمەن كەرلەپ بۇن بۇن مەلەكەل يېشىمەن

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِ اللّٰهِ وَعَلٰى آلِهٖ وَصَحْبِهِ وَمَنْ وَالاَهُ، اَمَا بَعْدُ...

سوپاس و ستایش بخوای په روه‌ردگار که ته‌منی دریز کردم و ئه‌م جاره‌ش به خوینه‌رانی خوش‌ویست گه‌یشتمه‌وه، به‌و نومیده‌ی که بتوانم بابه‌تیک باس بکم سودو که‌لکی هه‌بیت بخه‌موو لایه‌کمان (إِنْ شَاءَ اللّٰهُ).

دایکی باوه‌رداران خاتوو عائیشه (خواه لئن رازی بیت) ده‌دویت و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوی ده‌گریت.

ئیمامی (بوخاری) (وَهَمَهْتُ خَوَاه لَئَنْ بَيْتَ) بابیکی داناوه به‌ناوی (باب حُسْنُ الْمُعَاشَةِ مَعَ الْأَهْلِ) واته:
رهفتارو هلسوكه‌وتی جوان له‌گه‌ل خیزاندا.

مرفقی باوه‌ردار ده‌بیت هلسوكه‌وت و رهفتاری چون بیت له‌گه‌ل خیزان و منداله‌کانیدا، وه چون مامه‌له‌و ووتتو ویژ له‌گه‌ل خیزانی ده‌کات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو سه‌ر قالی و ئیش و کاره‌ی که له‌سه‌ریتی به‌وهی که پیویسته په‌یامی خواه گه‌وره به خه‌لکی بگه‌ینیت، هه‌روه‌ها ئایین بخه‌لکی پوون بکاته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئاما‌ده‌یی تی‌دایه که کاتی خوی ته‌رخان بکات بخه‌لکی گرتن له خیزانی به‌ریزی، ئه‌میش هه‌مووی ئه‌وه ده‌گه‌ینیت که به‌نده‌یه کی نه‌رم و نیان و له‌سه‌رخوو ره‌وشت جوان و پایه‌به‌رزه، وه خواه په‌روه‌ردگاریش

ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَّنَ خُلُقٌ عَظِيمٌ ﴾ [القلم].

واته: به‌پاستی ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ تو له‌سه‌رخوو ره‌وشتیکی زورگه‌وره و به‌رزو پیرقدزو بی‌وینه‌ی، هه‌روه‌ها له ئایه‌تیکی ترد په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿ فِيمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللّٰهِ لِنَتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظًا لِّلْقَلْبِ لَا نَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ ﴾ [آل عمران] ۱۵۹.

واته: به‌هۆی به‌زه‌یی و میهره‌بانی خواه گه‌وره‌وه‌یه که تو نه‌رم و هیمن بوبویته له‌گه‌لیاندا، خو ئه‌گه‌ر که‌سیکی توره‌و قسه‌رهدق و بی‌به‌زه‌یی بوبویتایه، ئه‌وا که‌س له‌دهورت نه‌ده‌ماو هه‌موویان بلاوه‌یان ده‌کرد.

باوه‌رداری خوش‌ویست: دایکی باوه‌رداران خاتوو عائیشه (خواه لئن رازی بیت) وه کو ئافره‌تیکی زیره‌ک و ته‌من مندال زور جار نمونه‌ی ئافره‌تان و پیاوانی پیش ئیسلام (سه‌رده‌می جاهیلی) بخه‌لکو گویی بخه‌لکو گرتووه و قسه‌کانیشی هیناوه‌ته‌وه، به‌بی‌ئه‌وهی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیچ دل‌گران بوبه‌بیت، به‌لکو گویی بخه‌لکو گرتووه و قسه‌کانیشی په‌سنه‌ند کردووه، دایکی باوه‌رداران خاتوو عائیشه (خواه لئن رازی بیت) ده‌فه‌رموویت: ئه‌م به‌سه‌رهاته‌م بخه‌لکو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کی‌پایه‌وه، ئه‌ویش فه‌رمووده‌که‌ی (أُمْ زَرْع) ئه‌م فه‌رمووده‌یه چه‌ندین سودو که‌لکو ئامۆژگاری له خو گرتووه و سیفه‌تی هه‌ندیک له ژنان و پیاوانی تی‌دایه، هه‌روه‌ها چونیتی ژیان به‌سه‌بردنی ژن و پیاو، وه چونیتی مامه‌له کردنیان له‌گه‌ل یه‌کدا... هتد.

له دایکی باوه‌ردارانه‌وه خاتوو عائیشه^(۱) (خواه لئن پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: جاریکیان (۱۱) ئافرهت دانیشتن له‌گه‌ل يه‌کدا، به‌لین و په‌یمانیان له يه‌کتری و هرگرت که وه‌صفی هاوسه‌ره‌کانی خویان بکه‌ن بۆ يه‌کتری و هیچ شتیکیش له يه‌کتری نه‌شارنه‌وه، واته: (۱۱) ئافرهت جه‌ویان بۆ ره‌خساو له مال‌هاتنه‌ده‌رو کوبونه‌وه، له‌راستیدا هه‌ركات ئافره‌تان کوبننه‌وه، ئه‌وا زوربه‌ی زوری قسه‌کانیان له‌سهر پیاوانه، پیاوه‌که‌ت چی ده‌کات؟! هه‌لسوکه‌وت و ره‌وشتی چونه؟! ... هتد، هه‌روه‌ها هه‌ركاتیکیش پیاوان کوبننه‌وه، ئه‌وا زوربه‌ی زوری قسه‌کانیان له‌سهر ئیش و کارو که‌سابه‌ت و مه‌عاش هتد ... ، وه ده‌گونجیت قسه‌کانیان له‌سهر ئافره‌تانيش بیت .

ئافره‌تى يه‌که‌م: میردەکه‌ی بەد ره‌وشت و بى خىرە:

ده‌لیت: (زوجی لحم جمل غث) واته: میردەکه‌ی من گوشتى ووشتى له‌پوو لاوازه‌و سیسە، (علی راس جبل و‌عمر) له‌سهر لوتكه‌ی شاخیکی سه‌خت و گرانه، (لا سهل فیرتقى ولا سمين فینتقل) ئاسان نیيە سه‌رکه‌وتن به‌سهر ئه و جۆره شاخه‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌وهندەش قەلە و نیيە كه‌ببریت، زور به ناره‌حەت پیی ده‌گه‌ی . مه‌بەستى ئه‌وه‌یه میردەکه‌ی زور ویشك و لوت به‌رزو خۆ به‌گه‌وره‌زان و بى خىر و تۈورىيە، وه رەفتاري زور خراپه له‌مال‌لەو، ئه‌گەر بته‌ويت رازى بکەيت، ئه‌وا وەك ئه‌وه وايىه كه به‌سەر شاخیکی سه‌خت و دژواردا سەر بکەويت، هه‌روه‌ها ئه‌گەر داوا‌كارىيەكت لىنى هەبىت، ئه‌وا دەبىت زور لىنى پاپىتى‌وه و له‌بەر دەستىدا بگرىت، پاشان داوا‌كارىيەكت بۆ جى به‌جى ده‌کات .

ئافره‌تى دوووه‌م: میردەکه‌ی عەيىبى زورە:

ده‌لیت: (زوجی لا أبىث خبره) واته: هه‌والى میردەکەم ناگىرمه‌وه و بلاوى ناكەمە‌وه، (إلى أخاف أن لا أذره) ده‌ترسم نه‌توانم هه‌موو عەيىبەكانى باس بکەم ئه‌وهندە زوره، واتايىه‌کى تر ده‌ترسم تەلاقم بادات، (إن أذكره أذكر عجرة وبجره)، خۆ ئه‌گەر باسيشى بکەم، ئه‌وا دەبىت باسى گرى و دەمار‌رەقى و وشكەكانى لاشە‌ى و ناوسكىشى بکەم .

مه‌بەستى ئه‌وه‌یه كه میردەکه‌ی به‌کەلکى ئه‌وه نايات هه‌والى بگىرېتى‌وه، چونكە زور تۈورە و دەمار‌گىرە، وه ئه‌گەر هه‌والىشى بگىرېتى‌وه، ئه‌وا دەبىت باسى هه‌موو خراپه‌کانى بکات، ئه‌وه‌يش ناكويت، چونكە ئه‌گەر باسى خراپه‌کانى بکات زور ده‌خايەنيت، هه‌روه‌ها ده‌ترسىت هه‌والەكه به‌میردەکه‌ی بگاتە‌وه و دوايى تەلاقى بادات .

ئافره‌تى سى يەم: میردەکه‌ی گىزۇ بى ئاكايمە:

(۱) آخرجه البخاري (۵۱۸۹) و مسلم (۶۲۵۵).

دەلیت: (زوجی العشنق) واته: میرده‌کەی من دریشیکی قوچى بالا بەرزى گىزە، (إِنْ أَنْطِقْ أُطْلَقْ) ئەگەر هەوالى بگىپمە وە باسى بکەم تەلاق دەدرىم (وَإِنْ أَسْكُتْ أَعْلَقْ)، وە ئەگەر بىندەنگىش بىم ئەوا بەھەلبەستراوى (مۇلۇقە)، لەلای دەمېنمه وە .

مەبەستى ئەوهىيە میرده‌کەي زۆر بەد رەوشته و خراپە، بەلام ئەم ئافره تە میرده‌کەي خوش دەۋىت و دەيەۋىت لەلاي بىيىتتە وە زيانى لەگەلدا بەسر بىات و رازى يېت بەھەموو شىيىكى، چونكە میرده‌کەي خوش دەۋىت، ھەروهە ئەم ئافره تە میرده‌کەي كەوتى تەلاقە‌کەي بەستوو بە مەرجەو، وەك ئەوهىي كە بەخىزانە‌کەي بلىت: ئەگەر بچىت بۇ فلانە مال يان فلانە كار بىكەيت، ئەوا تەلاق دراوى، بۆيە زيانى خوشى تىىدا نىيە .

ئافره‌تى چوارەم: میرده‌کەي بى ئازارە:

دەلیت: (زوجی كليل تهامە) واته: میردى من وەك شەوي تىيامەيە (شەوي تىيامە فينىك و خوشە و مام ناوهندە)، (لا حَرٌّ وَلَا قُرٌّ) نە رەوشتنى توندەوگەرمە وە نە ساردىشە، (وَلَا مَخَافَةً وَلَا سَآمَةً) نە لىيى دەترسم نە لىشى بىزارو بىتاقەت دەبم .

مەبەستى ئەوهىيە كە میرده‌کەي رەفتارو ھەلسوكەوتى چاك و باشه لەگەللىدا، وە رەوشت بەرزو بەرپىزە، وە كوشەوي تىيامەيە (شەوي تىيامە كەشىكى مام ناوهندە نەگەرمە و نەساردە)، ھەروهە رەفتارى توندوتىز نىيەو ساردو سېرىش نىيە، واته: زيانىكى خوش و بەختە وەر بەيە كەو بەسر دەبەن، وە يەكىان خوش دەۋىت و لەيەكتى پازىن و كىشەيان نىيە .

ئافره‌تى پىنچەم: میرده‌کەي پرسىيار لە خىزانى ناكات:

دەلیت: (زوجي إن دخل فهد) واته: میرده‌کەي من ئەگەر بىتەوە بۇمال، وەك پلنگە (حەزى لەخەوە)، واتايىكى تر زۇر پەلامارى خىزانى دەدات و باوهشى پىدا دەكات، (وَإِنْ خَرَجَ أَسَد) وە ھەركاتىكىش بچىتە دەرەوە دەلەيى شىرە (زۆر ئازاو چاو نەترسە)، (وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهَدَ) وە پرسىيار لە خىزانى ناكات سەبارەت بە ئىش وکارى مال .

مەبەستى ئەوهىيە كە میرده‌کەي زۆر خەوالوھو حەزى لە خەوە وەك پلنگە كە دىتەوە بۇ مالھو، وە باوهش بەخىزانىدا دەگات و پەلامارى دەدات، ھەروهە ئازاو بەجمەرىشە لە دەرەوە وەك شىر چاو نەترس و ئازايە، لەگەل ئەوهشدا پرسىيار لە شتومەكى مال ناكات، بلىت كوا فلانە شتىمان يان فلانە شتت چى لىكىردو دات بەكى هىدى... .

ئافره‌تى شەشەم: میرده‌شەم: میرده‌کەي زۆر خۇرۇ نەۋىسە:

دهليت: (زوجي إن أكل لف) واته: ميرده‌كهى من ئەگەر خواردى لۇولى دەدات، (وإن شرب اشتف) وە ئەگەر بخواتەوە چۈرى دەدات و قەترە ناھىيەتەوە، (وإن اضطجع التف) وە ئەگەر پال بکەويت و بخەويت خۆى لول دەكەت ولېكە ئالىت، (ولا يولج الکف لعلم البت) وە دەست ناخاتە ناو دەستم تاكو بە ئازارو ئارەزووە كامن بىزانىت.

مەبەستى ئەوهىيە ميرده‌كهى زور خۇرو چلىس و نەوسىنە، ئەگەر خواردن دابىرىت لە ھەموو جۇركانى دەخوات، وە ئەگەر بخواتەوە قەترە ناھىيەتەوە ھەمووى لول دەكەت، خەمى كەسى نىيەو ھەست بە ئازارو ئارەزووە كانى خىزانى ناكا و يارى لەگەل ناكا.

بىڭومان ئافرهت بەدرىتايى رۇز ماندوو دەبىت، بەوهى كە خەرىكى ناومال پاڭىرىنى دەخوات، خواردن ئامادە كردن و خزمەتىرىنى منداڭە، پىويسىتە دەست خوشى لى بىرىت و قىسى خوشى لەگەلدا بىرىت، بۇ ئەوهى ھەست بە ماندوتىنى و بىتاقەتى و ئازار نەكەت، وە بەدلەيىي ئەگەر ئەم قىسە خوشانە لەگەل خىزانىدا بىرىت، ئەوا ئەگەر شاھىكى گواستىتەوە ھەست بە ئازار ناكا، جا ھەركات بەخىزانىت بلېيت: بەراستى ماندوو دەبىت و ئازار دەكىشى لەبەر ئىمە، وە خىزانىت بەھەمان شىۋە بەتو بلېيت: توش ماندوو دەبىت و ئىش و كارمان بۇ دەكەيت و بىزىوي پۇزانانەمان بۇ پەيدا دەكەيت، كە ئەمە حەقىقەت و راستىيە، ئەوا پياو لەگەل خىزانە كەيدا كىشىو دەمە قالىيان نايىت و ژيانىكى خوش بەيە كەوه بەسەر دەبەن.

ئافرهتى ھەوتەم: ميرده‌kehى توندو تىزە:

دهليت: (زوجي غيائىء أو عيائىء طباقاء) واته: ميرده‌kehى من پەزا قورس و نەزان و بى ئاگاو قىسە وەرنەگرە، (كُل داء لَهْ داء) ھەموو دەردو ناتەواوى تىدا كۆپتەوە، (شَجَلُوكْ فَلَكْ) لەكتى لى داندا سەر بىرىندار دەكەت و ئىسىك دەشكىنەت، (أوْ جَمَعَ كُلَّا لَكْ) وە يان جارى واهەيە ھەردووكىيان بەجى دەھىنەت.

مەبەستى ئەوهىيە كە ھاوسەرە كە قىسە وەرنەگرە و تىكەيشتى نىيەو تەنها قىسە قىسى خۇيەتى، وە ھەرچى عەيب ھەيە لەودا كۆ بوقەوە، ھەموو دەردو نەخۇشىيەك لەودا كۆ بوقەوە، ھەروەھا زور توندو تىزە، لەكتى لىداندا پىست بىرىندار دەكەت و سەر دەشكىنەت.

ئافرهتى ھەشتەم: ميرده‌kehى بۇن خوش و نەرم و نيانە:

دهليت: (زوجي الريح ريح زرتب) واته: ميردى من بۇنى وە كۆ بۇنى زافەرانە (زافەران: گىيايەكى بۇن خوشە)، (والمس مس أرباب) وە نەرمۇ شلە وە كۆ كەرويىشك.

مەبەستى ئەوهىيە ميرده‌kehى كەسىكى بۇن خوش و نەرم و نيانە، ھەروەھا لەسەر خۇو قىسە وەرگرە دەتوانىت قىسى لەگەلدا بىكەيت و قىسەت لى وەردەگرەت، وە بەرپىزە و پەوشتى زور جوان و شىريينە، واته: لە ميرده‌kehى را زىيە.

ئافرەتى نوچىم: مىرددەكەي زۇر بەرىزە:

دَلِيلٌ: (زَوْجٍ رَفِيعُ الْعَمَادِ) وَاتَهْ: مَيْرَدِيْ مِنْ كَوَلَهْ كَهْ مَالَهْ كَهْ بَهْ رَزَهْ، وَاتِاِيَهْ كَيْ تَرْ: خَانَهْ دَانْ وَبَالَّاْ بَهْ رَنَوْ شَوْخَ وَشَهْ نَكَهْ، (طَوِيلُ التَّجَادِ) قَائِيَشِيْ شَمْشِيرَهْ كَهْ دَرِيَّزَهْ وَگَهْ وَرَهْ يِهْ، (عَظِيمُ الرَّمَادِ) خَوْلَهْ مِيشِيْ كَوَانَوَوِيْ زَورَهْ، چَونَكَهْ بَهْ رَدَهْ وَامْ ئَاكَرْ لَهْ مَالِيدَا كَراوَهْ تَهْ وَلَهْ بَهْ رَزَرِيْ مِيوَانْ، (قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادِيِّ) مَالَى نَزِيَكَهْ لَهْ يَانَهْ يِيْ قَهْ وَمَهْ كَهْ يِهْ.

مبهستی ئەوهى كە مىرددە كەسىكى دەولەمەندو خانەدان و میوان پەروەرە و زۇرى حەزى لەمیواندا리يە، هەروەھا مالەكە لەشۈنىكە كەزۆر ئاسانە دۆزىنەوەي، نەكۆ لە جىڭەيەك بىت كە دۆزىنەوەي مەحال بىت، بەلکو نزىك يانەي كۆبۈونەوەي قەومە كە يەتى (شۈين و جىڭەي كۆبۈونەوەي قەومە كەمى).

ئافرەتى دەيەم: مىزدەكەي كەسىكى خانەدان و مىواندارە:

دهلييت: (زوجي مالك وما مالك) واته: ميردي من سهروه رو سامانداره چ سهروه رو سامانداریک! (مالك خير من ذلك) سهروه رو سامانداریکه چاکتر لهوهی که باس بکریت، (له إيل كثیرات المبارك) وشتري نقری ههیه و له پشتيریدا دهیان هيلىته وه، (قليلات المسارح) لهوه رگایان کنه، (إذا سمعن صوت المزهراً يقين أنهنَّ هوالك) وه ئهگه روشتره کان گوییان لدهنگی زوریناوه پل بیت، ئهوا ده زان ده بیت يه كىكىان لهناوچىت.

مەبەستى ئەوهەيە كە مىرددە كەي كەسيكى پايە بەرزە و شتىز زۇرى هەيە و ھەموويان نانىزىت بۆ لەودرگا، بەلكو لەماڭەوە راياني گرتۇوە بۆ سەربىرىن، چونكە دەزانىت كە مىوانى دىت، ئەميش حەزىدە كات و شتىيان بۆ سەر بېت، جا ھەر كاپىك و شتەگان دەنكى تەپلۇزۇندا بىسىتن، ئەوا بەقەماي ژيان نامىشىن و دلىنان يەكىكىيان لە ناو دەجىت.

نافرەتى يازنۇزەيم: مىرددەي كەسىكى پايدەرزو خۇشەۋىستە:

دھلیت: (زوجی أبو زرع فما أبو زرع).

وَاتَّهُ: مِيرْدَى مِنْ ئَهْ بُو زَهْ رَعَهْ جَا ئَيْوَهْ بَهْ لَامْ چَ ئَهْ بُو زَهْ رَعِيْكَهْ، (أَنَّا سَمِنْ حُلَى أَذْنَى وَمَلَأَ مِنْ شَحْمٍ عَضْدَى) هَهْ رَدوُو
كُويْمِي خَسْتِبُووْهْ لَهْ رَزَهْ بَهْ كُوارَهْ وَ ثَالْتُوُونْ، وَهْ ئَهْ وَهَنَدَهْ خَوارَدَنِي پِيدَاوِمْ مَهْجَهْ كَاهْ كَانِمْ قَهْلَهْ وَبُووْهْ، (وَبَجَحَنِي فَبَجَحَتْ
إِلَى نَفْسِي) وَهْ ئَهْ وَنَدَهْ پِيزِي لِيْكَرْتُوُومْ خَوشَمِي دَهْ وَيِتْ وَنَازِمِي كِيشَاهَهْ خَهْ رِيْكَهْ لَهْ خَوْمَ بَايِ بَيمْ، (وَجَدَنِي فِي أَهْلِ
عَيْمَمَهْ بِشَقْ) وَهْ مَنِي دَوْزِيَهْ وَهْ لَهْ شَوَينِيَكَهْ كَهْ خَاوَهَنِي هَهْ نَدِيكَهْ مَهْرَوْ مَالَاتْ بُووِينْ وَثَيَانِمَانْ زَقْرَ سَهَتْ بُووْ، (فَجَعَلَنِي
فِي أَهْلِ صَهِيلِ وَأَطِيطِ وَدَائِسِ وَمَنْقَ) وَهْ كَوَاسِتِمِيَهْ وَهْ وَبَقْ مَالِيَكِي دَهْ وَلَهْ مَهَنَدَ، وَهْ مَنِي كَرْدَوُوهْ بَهْ خَاوَهَنِي ئَهْ سَبْ وَ
وَشَتِروْ كِيْلَكَهْ وَخَلَهْ وَخَهْ رَمَانْ، (فَعِنْدَهُ أَقْوَلْ فَلَا أُقْبَحْ وَأَرْقَدْ فَاتَصِبَحْ وَأَشَرَبْ فَاتَّفَتَحْ) وَهْ لَهْ لَايِ هَهْ رَشْتِيَكَهْ بَلِيْمَ پِووْگَرَزْ
نَاكَاتْ وَكُويْمَ بَوْ دَهْ كَريْتْ، وَهْ هَتَاوَهَهْ كَوْ بَهْ يَانِي دَهْ خَوْمَ، چُونَكَهْ خَزْمَهْ تَكَارِمانْ هَهْ بُووْ، وَهْ هَتَا دَهْ مَتوَانِي لَهْ جَوْرَهَهَا
شَهْ رَابِيْ نَايَابِمْ دَهْ خَوارَدَهَهْ، (أَمْ أَبِي زَرْعَ فَمَا أَمْ أَبِي زَرْعَ عُكُومُهَا رَدَاحْ وَبَيْتُهَا فَسَاحْ) دِيْكَيِي ئَهْ بُو زَهْ رَعَ جَا ئَيْوَهْ چَ

دهزانن سه‌باره‌ت به دایکی ئه‌بو زه‌رع ؟ جه‌واله‌کانی گه‌وره‌و قورس‌و پن، وه ماله‌که‌ی بـه‌رپان و فراوانه، (ابن ابی زـرع فـما ابن ابـی زـرع مـضـجـعـه كـمـسـل شـطـبـه وـيـشـبـعـه ذـرـاعـ الـجـفـرـه) کـورـهـکـهـی ئـهـبوـ زـهـرعـ جـاـ ئـیـوهـ چـ دـهـزـانـنـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ کـورـهـکـهـی ئـهـبوـ زـهـرعـ، شـوـینـ وـ جـیـگـهـی خـهـوتـنـیـ وـهـکـ لـقـیـ دـارـیـ خـورـمـایـ سـهـوـزـیـ لـهـگـهـ لـاـ پـوـوـتـکـارـاـ بـوـوـ، کـهـمـ گـوـشـتـ وـ نـاـوـ قـهـدـ بـارـیـکـ دـهـسـتـیـ کـیـژـوـلـهـیـکـ تـیـرـیـ دـهـکـرـدـ ئـهـوـنـدـهـ کـهـمـ خـوـرـ بـوـوـ، (بـنـتـ ابـی زـرعـ فـماـ بـنـتـ ابـی زـرعـ طـوـعـ اـبـیـهـاـ وـ طـوـعـ اـمـهـاـ وـمـلـهـ کـسـائـهـاـ وـغـیـظـ جـارـتـهـاـ) کـچـهـکـهـی ئـهـبوـ زـهـرعـ جـاـ ئـیـوهـ چـ دـهـزـانـنـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ کـچـهـکـهـی ئـهـبوـ زـهـرعـ، گـوـپـرـایـهـلـیـ دـایـکـ وـبـاـوـکـیـتـیـ وـنـورـ بـهـرـهـوـشـتـهـ، قـهـلـهـ وـخـرـپـنـهـ وـپـرـپـهـ پـوـشـاـکـهـکـهـیـ بـهـرـیـتـیـ، هـهـوـیـ کـهـیـ پـقـیـ لـیـ یـهـتـیـ، چـونـکـهـ نـقـرـ جـوـانـ وـ بـهـرـهـوـشـتـهـ، (جـارـیـةـ اـبـیـ زـرعـ فـماـ جـارـیـةـ اـبـیـ زـرعـ) خـیـزـانـیـ ئـهـبوـ زـهـرعـ (خـیـزـانـیـ دـوـوـهـمـیـ) جـاـ ئـیـوهـ چـ دـهـزـانـنـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ خـیـزـانـیـ دـوـوـهـمـیـ ئـهـبوـ زـهـرعـ، (لـاـ تـبـثـ حـدـیـشـناـ تـبـیـشـاـ) هـرـ کـیـشـهـیـکـ هـهـبـیـتـ لـهـمـالـدـاـ بـهـ هـیـچـ شـیـوـهـیـکـ بـلـاـلوـیـ نـاـکـاتـهـ وـهـ نـاـیـگـیـرـیـتـهـ وـهـ بـوـ خـهـلـکـیـ وـ نـاـیـبـاتـهـ دـهـرـهـوـهـ، (وـلـاـ تـنـقـثـ مـیـرـتـنـاـ تـنـقـیـشـاـ) وـهـ دـهـسـتـ بـلـاـلوـ نـیـیـهـ وـ خـورـدـنـ بـهـ فـیـرـقـ نـادـاتـوـ، دـهـسـتـیـ بـهـ مـالـیـ خـوـیـهـوـهـتـیـ، دـزـیـ لـیـ نـاـکـاتـ، (وـلـاـ تـمـلـاـ بـیـتـنـاـ تـعـشـیـشـاـ) وـهـ مـالـمـانـیـ بـهـ پـاـکـوـ خـاوـینـ رـاـدـهـگـرتـ، وـهـکـ مـالـیـ بـالـنـدـهـ نـهـبـوـ پـرـبـیـتـ لـهـ گـیـاـوـ پـوـوـشـ، (خـرـجـ آـبـوـ زـرعـ وـالـأـوـطـابـ ثـمـخـضـ) پـوـزـیـکـ ئـهـبوـ زـهـرعـ دـهـرـچـوـوـ لـهـ مـالـ ئـهـوـنـدـهـ زـوـوـ بـوـوـ مـهـشـکـهـ کـانـ دـهـژـنـرـانـ، (فـلـقـیـ اـمـرـأـةـ مـعـهـاـ وـلـدـانـ لـهـاـ کـاـلـفـهـدـیـنـ) کـیـشـتـ بـهـ ئـافـرـهـتـیـکـ دـوـوـ مـنـدـالـیـ پـیـ بـوـوـ، دـوـوـ مـنـدـالـهـکـ زـقـرـ جـوـانـ بـوـونـ، (یـلـعـبـانـ مـنـ تـحـتـ خـصـرـهـاـ بـرـمـائـتـیـنـ) دـوـوـ مـنـدـالـهـکـ یـارـیـانـ دـهـکـرـدـ بـهـ دـوـوـ هـنـارـ، (مـبـهـسـتـ دـوـوـ مـهـمـکـیـ ئـافـرـهـتـهـکـیـهـ مـنـدـالـهـکـانـ یـارـیـانـ بـهـمـمـکـهـ کـانـیـ دـایـکـیـ دـهـکـرـدـوـ دـهـیـانـ مـرـیـ)، (فـطـلـقـنـیـ وـنـکـحـهـاـ) جـاـ ئـهـبوـ زـهـرعـ منـیـ تـهـلـقـادـوـ ئـهـوـیـ مـارـهـکـرـدـ، (فـنـکـحـتـ بـعـدـهـ رـجـلـاـ سـرـیـاـ) وـهـ دـوـایـ ئـهـوـ شـومـ کـرـدـ بـهـ پـیـاـوـیـکـیـ سـهـخـیـ وـ ئـاـپـرـوـ مـهـنـدوـ دـهـوـلـهـمـهـنـدـ، (رـکـبـ شـرـیـاـ) سـوـارـیـ ئـهـسـپـیـ نـاـیـابـیـ خـوـشـرـهـوـ دـهـبـوـوـ، (وـأـخـذـ خـطـیـاـ) وـهـ پـمـیـ چـاـکـیـ هـهـلـ دـهـگـرتـ، (وـأـرـاحـ عـلـیـ نـعـمـاـ ثـرـیـاـ) وـهـ مـالـوـ سـهـرـوـهـتـوـ ئـاـزـهـلـیـ نـقـدـیـ پـیـداـمـ، (وـأـعـطـانـیـ مـنـ کـلـ رـائـحـةـ زـوـجـاـ) وـهـ لـهـ هـمـوـ ئـاـزـهـلـیـکـیـ سـهـرـبـرـیـنـ دـوـوـانـیـ پـیـداـبـوـومـ، (قـالـ کـلـیـ اـمـ زـرعـ وـمـیرـیـ اـهـلـکـ) پـیـ دـهـوـتـمـ: ئـهـیـ دـایـکـیـ زـهـرعـ لـتـیـانـ بـخـوـوـ بـوـ خـزـمـ وـنـاسـیـارـهـ کـانـیـشـتـیـ بـنـیـرـهـ، (فـلـوـ جـمـعـتـ کـلـ شـیـءـ اـعـطـانـیـ مـاـ بـلـغـ أـصـفـرـ آـیـةـ اـبـیـ زـرعـ) وـهـ ئـهـگـرـهـمـوـ ئـهـوـ شـتـانـهـیـ کـهـ پـیـ دـاـوـمـ کـوـیـ بـکـهـمـهـوـهـ، ئـهـواـ لـهـلـایـ مـنـ نـاـگـاتـ بـهـ جـامـوـلـکـهـ بـچـوـکـیـکـیـ ئـهـبوـ زـهـرعـ .

لـهـ دـایـکـیـ باـوـهـرـدـارـانـهـوـ خـاتـوـوـ عـائـیـشـهـ (خـوـاـیـ لـهـ رـاـزـیـ بـیـتـ) دـهـفـهـرـمـوـوـیـتـ: پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـاللهـ پـیـیـ فـهـرـمـوـوـمـ: (كـنـتـ لـکـ کـاـئـیـ زـرعـ لـامـ زـرعـ) وـاتـهـ: مـنـ بـوـ توـ وـهـکـوـ ئـهـبوـ زـهـرعـ وـامـ بـوـ دـایـکـیـ زـهـرعـ، (إـلاـ أـنـ أـبـاـ زـرعـ طـلـقـ، وـأـنـاـ لـاـ أـطـلـقـ) جـگـهـ لـهـوـهـیـ کـهـ ئـهـبوـ زـهـرعـ تـهـلـقـیـ دـاـ، بـهـلـامـ مـنـ تـهـلـقـتـ نـادـهـمـ .

سودو نامؤذگاریه کانی نهم چیروک و به سه رهاته:

(۱) که می وفا له لای ئافره تان: زماره‌ی نه و ئافره تانه‌ی که زه‌می هاو سه‌ره کانیان کرد زیارت‌هه له زماره‌ی نه و ئافره تانه‌ی که مه‌دحی هاو سه‌ره کانیان کرد، و پیغه‌مبه‌ری خوا الله فه‌رمویه‌تی: «يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقُنَ، فَإِنِّي رَأَيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ» فَقُلْنَ وَبِمَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «تُكْثِرُنَ اللَّعْنَ وَتَكْفُرُنَ الْعَشِيرَ»^(۲).

واته: نهی گرفو کومه‌لی ئافره تان خیرو چاکه زور بکه‌ن، چونکه من بینتم زورینه تان نه هلى ئاگرن، ئافره ته کان ووتیان: بوجی زورینه مان نه هلى ئاگرین؟ نه ویش فه‌رموی: له بئر نه وهی نه فرهت زور ده‌که‌ن و سوپاسی میرده کانتان ناکه‌ن و کوفری زیانیش ده‌که‌ن، وه ئاشکرایه که له لای زوریک له ئافره تان ئه‌گه‌ر هاو سه‌ره کانیان به دریزای سال چاک بیت له‌گه‌لیاندا، به لام خراپه‌یه کی لی ببینن نهوا ده‌لیکی هرگیز چاکه‌یان لی نه بینیوه، بوجیه وفا له لای ئافره تان که مه، جا نه‌گه‌ر پیاوی موسلمان خواه گه‌وره خیزانیکی چاک و به‌هفای پی ببه‌خشیت، نهوا خوشترین زیانی دونیای ده‌بیت.

(۲) پیویسته له سه‌ره ئافره تنه‌نی پیاوه‌که‌ی بپاریزیت: له بئر نه وهی ئافره ته نه مانه‌ته له لای پیاو پیویسته له سه‌ره ئافره تیش نه‌نی هاو سه‌ره که‌ی بپاریزیت: خواه په‌روه‌ردگار مه‌دحی نه و ئافره تانه ده‌کات که گویرایه‌لی

﴿فَالصَّلِحَاتُ قَنِيتُ حَفِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ ۳۴

واته: ئافره تانی زیرو صالحه همیشه گویرایه‌لی خواه گه‌وره‌ن و پاشان گویرایه‌لی هاو سه‌ره کانیان، وه نه‌نی نیوان خویان و هاو سه‌ره کانیان ده‌پاریزیز، (به تایبیه نه و نه‌نییه‌یانه که خوا ده‌دیه‌ویت پاریزداو بن)، وه پیغه‌مبه‌ری خوا الله هه‌رشه‌ی توندی له و پیاو و ئافره تانه کرد ووه که باسی سه‌ره جیگای خویان بخ‌لکی ده‌گیزنه‌وه، فه‌رمویه‌تی: (فَإِنَّمَا مِثْلُ ذَلِكَ مِثْلُ الشَّيْطَانِ لَقِيَ شَيْطَانًا فِي طَرِيقٍ فَغَشَيْهَا وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ)^(۳).

واته: نمونه‌ی نه و که‌سه‌ی که باسی سه‌ره جیگای خوی و هاو سه‌ره بخ‌لکی ده‌گیزیت‌وه، وه کشیت‌نیکی نیز وايه که له سه‌ره پیگایه‌ک بگات به شهیت‌نیکی می، وه نه و کاره‌ی له‌گه‌لدا نه نجام برات و خه‌لکیش سه‌یری بکه‌ن.

(۳) روز خواردن پیچه‌وانه‌ی سونه‌تاه: بیگومان هر که سیک زور بخوات زوریش ناو ده خوات وه زوریش ده خه‌ویت وه کارو کرده‌وهی زوریشی له دهست ده‌چیت، پیغه‌مبه‌ری خوا الله فه‌رمویه‌تی: (مَا مَلَأَ آدَمٌ وِعَاءً شَرَّاً مِنْ بَطْنٍ بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتٌ يُقْمِنَ صُلْبُهُ فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ فَنُلْتُ لِطَعَامِهِ وَنُلْتُ لِشَرَابِهِ وَنُلْتُ لِنَفْسِهِ)^(۴).

(۱) آخرجه البخاری (۳۰۴).

(۲) صحیح: آخرجه أحمد فی المستند: (۲۸۳۵۰)، والطبراني فی الكبير: (۱۹۸۹۱)، وصححه الشیخ الألبانی فی: صحیح الجامع الصغير: (۴۰۰۸).

(۳) صحیح: آخرجه أحمد فی المستند: (۱۷۶۴۹)، الترمذی فی السنن: (۲۳۸۱)، وابن ماجة فی السنن: (۳۳۴۹) وصححه الشیخ الألبانی فی: صحیح

الجامع الصغير: (۱۵۷۴).

واته: ئاده میزاز هیچ ده فریکی پىنە کردووه له وورگى خراپتر بیت، بەگویرەی پیویست چەند پارورویەك بەسە بۆ مرۆڤ-کە پشتو راگیر بکات ئەگەرنا باسى يەکى گەدەي دابنیت بۆ خواردن، وە سى يەکى بۆ خواردنەوه، وە سى يەکى بۆ هەناسەي.

(٤) پیویسته مروقى باوه‌ردار ریز لە میوانى بگرىت:

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇویەتى:
(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَكُرِمْ ضَيْفَهُ^(٥)).

واته: هەركەسيك باوه‌پى به خواو بەرۋىزى دوايى ھەيە با رېز لە میوانى بگرىت.

(٥) لە ئايىنى پىرۇزى ئىسلامدا ليىدانى توندو تىز قەدەغە كراوه:

پرسىياركرا له پىغەمبەرى خوا ﷺ دەربارەي ماڭى خىزان، ئەويش فەرمۇویەتى: (... وَلَا تَضْرِبِ الْوَجْهَ وَلَا تُقْبَحْ وَلَا تَهْجُرْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ^(٦)).

واته: نابىت لە دەموو چاوه رووی بدهى، وە نابىت قسەي ناشيرىنى پى بلتى، وە نابىت پشتو تىبىكەي، مەگەر ئەوهى كە سەر جىگەي لەگەل نەكەي (ئەويش نابىت لە ژۇرۇيکى تر بە تەنها بخەويت).

(٦) دەبىت پىاو بەچاكى ھەلسوكەوت لەگەل خىزانىدا بکەن:

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇویەتى: (خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي)^(٧).

واته: باشترينى باشترينتان ئەوه تانە كە لەگەل خىزانەكەي دا رەفتارو ھەلسوكەوتى چاكو باشه، وە منيش لە ھەمووتان زياتر رەفتارو ھەلسوكەوتىم لەگەل خىزانىدا چاكو باشه.

(٧) خوشەويىsti لە نىوان ڏنۇ پىياودا خراپەكان دادەپۈشىت:

بە راستى هەركەسيك لە هەركەسيك رازى بىت، ئەوا خراپەكانى بە چاكە دەبىنیت، وە بە راستى خوشەويىsti ھەموو شتىكى نىوان ڏنۇ پىاو دادەپۈشىت، لەگەل ئەوهى كە ئەبوو زەرع ڙنەكەي تەلاق دا، بەلام خىزانەكەي هيشتا مەدھى دەكات و باسى چاكەكانى دەكات، بۆيە دەيىت: ئەگەر ھەموو ئەو شستانە كەئم پىياوهم پىيى داوم كۆي بکەمەوه، ئەوا ناگاڭات بە جامولكە بچوکىكى ئەبوو زەرع.

(٨) پیویسته ئافرەتى باوه‌ردار ھاوسەردى چاك بۇ خوى ھەلبىزىرىت بۇ ئەوهى كە تاموو چىز لە ژيانى ھاوسەرىتى ودرگرىت:

(٩) أَخْرَجَهُ البَخْرَارِيُّ: (٦٠١٨).

(١٠) صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ أَحْمَدَ فِي الْمُسْنَدِ: (٢٠٤٨)، وَأَبِي دَاؤُدَ فِي السُّنْنَ: (٢١٤٢)، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي: صَحِيحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ: (١٧).

(١١) صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ فِي السُّنْنَ: (٢٨٩٥) وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي: صَحِيحُ الْجَامِعِ: (٣٣١٤).

بیگومان ئه و کیشەو گیروگرفتاره‌ی که توشى پیاوان و ئافره‌تان ده‌بیت، هۆکارى سەرەکى ئەوهیه که پەلە دەکەن لەکاتى هەلبازاردىنى هاوسمەردا، بۆیه جارى واهەيە ئافرهت بەھۆى دەولەمەندى و شەھادە و رەچەلەکەوە تىدەکەویت،

وە پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇویتى:

(إِذَا خَطَبَ إِلَيْكُمْ أَوْ (إِذَا آتَاكُمْ) مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَزَوْجُوهُ إِلَّا تَعْفُلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ) ^(۸).

واته: ئەگەر يەکىك هاتە پېشەوە بۆ داخوازبىننى كچەكانتان، لە دین و پەوشتنى پازى بۇون ئەوا بىدەننى، ئەگەر نا ئەوا فيتنە و ئاشوب لەسەر زەۋى بلاو دەبىتەوە.

(۹) پیاواو ئافرهتى باوهەدار دەبىت خۆيان بۇيەكتى برازىئىنە وە بۇنى خوش لە خۆيان بىدن:

يەکىك لە و ئافره‌تانه دەلىت: هاوسمەركەم بۇنى وەك زافرانە (واته بۇنى زور خۆشە)، هاوەلى خۆشەويىست ئەنەسى كورپى مالىك (خواى لى پازى بىت)، دەفەرمۇویت:

(كَانَ لَهُ سُكَّةٌ يَتَطَيَّبُ مِنْهَا) ^(۹).

واته: پیغەمبەرى خوا ﷺ گولاو پېزىنىكى ھەبوو خۆى پى بۇن خوش دەكرد.

وە هاوەلى خۆشەويىست عەبدوللائى كورپى عەباس(خواى لى پازى بىت) دەفەرمۇویت:

(إِنَّى لَا تَرَى لِامْرَأَتِي كَمَا تَتَزَرَّنِ لِي) ^(۱۰).

واته: من خۆم بۇ خىزانەكەم جوان دەكەم ھەرودەك چۆن ئەو خۆى بۇ من جوان دەكات.

(۱۰) نابىت پیاوى باوهەدار رەزىل بىت: لە ئايىنى پېرۇزى ئىسلامدا ھەرەشەى توند لەو كەسانە كراوه كە رەزىلنى بەرامبەر بە ژىردىستەكانىيان، پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇویتى: (كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَحْبِسَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّةً) ^(۱۱).

واته: بەسە بۇ مرۇۋە تاوان و گوناھ كە بىزىوي ئەوانە نەدات كە لە ژىر دەستىيايەتى.

(۱۱) پیویستە مروقى باوهەدار خۆى بپارىزىت لە لوت بەرزى و خوبەگەورە زانىن:

يەکىك لە و ئافره‌تانه دەلىت: هاوسمەركەم پازىكىرنى مەحالە ئەوندە لوت بەرزە، وە ھەرەشەى توند كراوه لەو كەسانەى كە لوت بەرزن، خواى گەورە دەفەرمۇویت:

﴿ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلَمُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴾ ^{۲۲}.

واته: بە دلىيابى خواى گەورە دەزانىت بەوهى كە دەيشارنە وە بەوهى كە ئاشكارى دەكەن، بەپاستى خوا خۆ بەزلى زانى خوش ناوىت.

(۸) حَسَنٌ: أَخْرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ فِي السُّنْنَ: (۱۰۸۴)، وَابْنُ مَاجَةَ فِي السُّنْنَ: (۱۹۶۷)، وَحَسَنَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي: صَحِيحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ: (۲۷۰).

(۹) صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي السُّنْنَ: (۴۱۶۲) وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ: (۴۸۳۲).

(۱۰) تَفَسِيرُ الْقُرْطُبِيِّ: (۱۲۳/۳) وَفَقْهُ السُّنْنَ: (۲۲۰/۲).

(۱۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: (۲۳۵۹).

هروه‌ها پیغامبری خوا صلوات الله علیه و آمين فه رمومویه‌تی: (أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ كُلُّ عُتُلٌ جَوَاطٌ مُسْتَكِبٌ) ^(۱۲).

واته: ئایا پیتان رابگه‌ئىنم کى ئەلی ئاگره؟ هەموو كەسىكى ويشكو دل رەقى شانازىكەرو خۆ بەزلى زان و لوت بەرزه.

(۱۲) ئافرهتى چاك و باش ئەوهى كە له لاي خەلگى بە چاكە باسى ھاوسمەركەي بکات، وەك (دايىكى زەرع).

پىشەوا ئىبىن و حەجەرى عەسقەلانى (رەحىمەتى خواى لى بىت) چەند سودو ئامۇزگارىيەكى باس كردۇوه لەم فەرمۇدەيدا:

(۱) هەلسو كەوتى چاك لەگەل ئافرهتانا، وە گفتوكۇ لە كاروبارى زياندا ئەگەر رېڭرييەك نەبىت بۆ ئەو گفتوكۇيە.

(۲) هەندىك جار گفتوكۇ خۆش، گالىتەو سوعبةت كىرىن و قىسەي پەوا لەگەل خىزاندا، دروستەو هيچى تىدا نىيە.

(۳) ئاشكارا كىرىن و دەرخستنى خۆشەويسىتى بۆ ئافرهت، بەشىۋەيەك سەرنە كىشىت بۆ لەخۆ بايى بۇون.

(۴) قەدەغە كىرىن و رېڭرى لە فەخرۇ شانازى بەمالو سەرۇوت.

(۵) دروستە ئافرهتانا باسى چاكەي مىرىدەكانىيان بىكەن.

(۶) بىرخستنەوەو قىسەو گفتوكۇ كىرىن سەبارەت بە ئۆممەتانا پىشىن، هەروه‌ها نۇمنە ھىيىنانەوە لەسەريان، وە بىرىن بەسەر مەشقۇ چاۋيان لى بىكىت لە كارە چاك و باشەكانىياندا.

(۷) ئەم چىرۇكە ئافرهتانا ھاندەدات بۆ ئەوهى بە وەفا بن بەرامبەر مىرىدەكانىيان، وە بەكەم و كورى مىرىدەكانىيان راپىزى بنو سوپاسىيان بىكەن.

(۸) خۆشەويسىتى راستەقىنە عەيپ و خراپە دادەپۆشىت، ئەبو زەرع لەگەل ئەوهى كە خىزانەكەي تەلاقداو لىتى جىابۇوه وە، رېڭرييەك نەبۇو بۆ خىزانەكەي كە باسى چاكەكانى نەكەت، بەلگو بەشىۋەيەكى وا باسى ئەبو زەرعى دەكىد، وەك ئەوهى هەر لىتى جىا نەبۇو بىتەوە.

(۹) ھەركات ئافرهتانا كۆبىنەوە، ئەوا زۆربەي زۆرى قىسەكانىيان لەسەر پىاوانە، پىاوه كەت چى دەكەت؟! هەلسوكەوت و پەوشىتى چۆنە؟! ... هەتكەن، ھەروه‌ها ھەركاتىكىش پىاوان كۆبىنەوە، ئەوا زۆربەي زۆرى قىسەكانىيان لەسەر ئىش و كارو كەسابەت و مەعاش ھەتكەن، وە دەگۈنچىت قىسەكانىيان لەسەر ئافرهتانيش بىت.

(۱۰) دروستە مروۋە بلىت بەقورباخت بىم، جا بۆ گەورەكەي بىت يان بۆ خاوهەن عىلەم و زانىاري، وە يان بۆ ئەو كەسانەي كە خۆشى دەۋىن، لە براڭانى و ئەوانەي كە ئاماڭەن، بەلگو پاداشتىش دەدرىتەوە، بەمەرجىك مەبەستى ئەو كەسە پىزو سۆزۇ مىھەرەبانى بىت.

(۱۱) دروستە وەصفى چاكەي ئافرهتانا بۆ پىاوان باس بىكىت، بەمەرجىك نەناسراو بن واتە دىيارى كراو ناسراو نەبن.

^(۱۲) آخرجه البحارىي: (۴۹۱۸).

(۱۲) مهرج نبیه ئه و که‌سه‌ی خوی ده چوینیت بئیه کیکی ترهوه هاموو شته‌کانی وه کو ئه و بیت، هه رووه کو چقن پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموی: من بؤ تو وه کو ئه بو زهرع وام بؤ دایکی زهرع، جگه لهوهی که ئه بو زهرع ته‌لاقی دا، به‌لام من ته‌لاقت ناده‌م، وه هه رووه‌ها ئه بو زهرع ده‌وله‌مند بورو له مال و سه‌رووه‌تو خزمه‌تکارو مندال و ... هتد.

(۱۳) دروستیتی خوچواندن به ئه‌هلى صالح و چاکوه له هه موو نوممه‌تیکدا، چونکه دایکی زهرع هه‌والى باوکی زهرعی گئیپایه‌وه، وه پیغه‌مبهر ﷺ خوی چواند پییه‌وه له چاکه‌کانیدا.

ناوی نافره‌تەکان:

پیشە‌واي خوشە‌ویست الْحَافِظ (أَبُو بَكْرُ الْخَطِيبُ الْبَغْدَادِيُّ) له په‌رتووکی: (المُهَمَّات) دا ده‌فه‌رمویت: نافره‌تى دووه‌م ناوی: (عَمْرَةُ بُنْتُ عَمْرٍو).

نافره‌تى سى يەم ناوی: (حنی بنت نعب).

نافره‌تى چواره‌م ناوی: (مهدد بنت أبی مرزمه).

نافره‌تى پیتنجه‌م ناوی: (کبشه).

نافره‌تى شەشم ناوی: (ھند).

نافره‌تى حەونەم ناوی: (حنی بنت علقمة).

نافره‌تى ھەشتم ناوی: (بنت أوس بن عبد).

نافره‌تى دەيیم ناوی: (کبشه بنت الأرقام).

نافره‌تى يانزه‌بیم ناوی: (أم زرعة بنت أكھل بن ساعد)^(۱۳). وآخِرُ دُعْوَانَا أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٌ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ أَجَعِينَ.

مالپه‌ری به‌هه‌شت